

❶ ชื่อกิจกรรม “3 กฎไม่ ของมือวิเศษ” (magic Hands: 3 no-Rules)

(กิจกรรมบูรณาการรายวิชาพื้นฐาน/ กิจกรรมเสริมหลักสูตร)

เวลา 60 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความคุ้นเคยกับแนวคิดเรื่องความปลอดภัย สามารถให้ความช่วยเหลือได้ ในการการหลีกเลี่ยงอันตรายจากสิ่งแปลกปลอม
2. เพื่อรู้จักและปฏิบัติตน “กฎ 3 ไม่” (ไม่แตะ ไม่เข้าใกล้ ไม่เคลื่อนย้าย) สำหรับวัตถุแปลกปลอมที่เป็นอันตรายได้

วิธีการ/ กระบวนการ

1. ครูแจ้งจุดประสงค์/ เป้าหมายการเรียนรู้ เรื่อง 3 กฎไม่ ของมือวิเศษ (2 นาที)
2. นักเรียนและครูร่วมกันสนทนาเกี่ยวกับภาพข่าว/ เหตุการณ์สำคัญในสถานการณ์พื้นที่ความไม่สงบ พร้อมทั้งใช้คำถามกระตุ้นความสนใจ (7 นาที) ในประเด็น ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนรู้สึกอย่างไรกับเหตุการณ์ เพราะเหตุใดจึงรู้สึกเช่นนั้น
 - 2.2 นักเรียนพบของที่ไม่รู้จักควรทำอะไร อธิบายเหตุผลประกอบ
 - 2.3 จะเกิดอะไรขึ้นถ้าเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นในพื้นที่ใกล้ ๆ กับโรงเรียนหรือที่บ้านของนักเรียน
3. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับภาพสิ่งของแปลกปลอมที่ปรากฏในภาพข่าวเหตุการณ์ ภาพจำลอง/ ของจริง ได้แก่ ได้แก่ กระเป๋าสีดำ กล่องเก่า ๆ ถังกระด้าง กล่องพัสดุ ก้อนโลหะสนิม (งดใช้ภาพระเบิดจริง) ภาพสัญลักษณ์ “อันตราย/ ห้ามเข้า” เป็นต้น พร้อมทั้งอธิบายเพิ่มเติม “ บางครั้งเราอาจเจอสิ่งของแปลก ๆ ที่ไม่ใช่ของเล่นและอาจเกิดอันตราย” โดยนักเรียนต้องปฏิบัติตามกฎ 3 ไม่ พร้อมสาธิตท่าทางประกอบ (15 นาที)

พฤติกรรม	ท่าทางประกอบ
ไม่แตะ (Do Not Touch)	ชูมือขึ้นสองข้าง ส่ายหน้า
ไม่เข้าใกล้ (Do Not Approach)	ก้าวถอยหลัง 1 ก้าว
ไม่เคลื่อนย้าย (Do Not Move)	ยืนนิ่ง ๆ
บอกผู้ใหญ่ (Tell and Adult)	ชี้ไปที่ครู/ ผู้ใหญ่ / หุ่นมือ

4. แบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 4 - 5 คน แข่งขันโดยการเล่นเกม “เจอแล้วต้องบอก” (5 นาที) ดังนี้
 - 4.1 ชี้แจงกติกาการแข่งขัน โดยแข่งขัน จำนวน 4 กลุ่ม ๆ ละ 2 นาที
 - 4.2 กำหนดบทบาทของนักเรียน 1 คน เป็นตัวแทนผู้ใหญ่ และ อีก 1 คน เป็นตัวแทนครู

- 4.3 นักเรียนแต่ละกลุ่มเข้าแถวตอน เมื่อได้ยินสัญญาณเริ่มต้น ให้นักเรียนคนแรก เดินไปรอบ ๆ ห้อง มองหาการดูรูปภาพสิ่งของแปลกปลอมซ่อนไว้ในห้องเรียน และทำตามทางตามที่กำหนด **“ไม่แตะ ไม่เข้าใกล้ ไม่เคลื่อนย้าย และ บอกผู้ใหญ่”** (นักเรียนที่ทำทางถูกต้อง ได้รับ 1 คะแนน) จากนั้น คนที่ 2 3 4 และ 5 ก็ปฏิบัติกิจกรรมอย่างต่อเนื่องภายในเวลา 2 นาที
- 4.4 เมื่อกิจกรรมเสร็จสิ้น นักเรียนกลุ่มใดปฏิบัติกิจกรรมได้คะแนนสูงสุดจะเป็นฝ่ายชนะ หรือได้รับรางวัล เป็นรูปดาว
5. นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกปฏิบัติกิจกรรม กลุ่มละ 2 นาที โดยครู นำการดูรูปภาพสิ่งของแปลกปลอมซ่อนไว้ใน ห้องเรียน เมื่อนักเรียนเจอให้หยุดนิ่ง ทำท่าทาง **“ไม่แตะ ไม่เข้าใกล้ ไม่เคลื่อนย้าย”** แล้ววิ่งไปบอกครู โดยพูดว่า “เจอของแปลก ๆ ค่ะ/ ครับ ขณะที่นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรม ครูคอยสังเกตพฤติกรรมนักเรียน ที่แสดงออกตาม **“กฎ 3 ไม่”** ได้ถูกต้องหรือไม่ เมื่อเจอภาพสิ่งของแปลกปลอม และสามารถวิ่งไปบอก ครูได้ (20 นาที)
6. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายสรุปและสะท้อนคิดกิจกรรมในประเด็นดังนี้ (10 นาที)
- 6.1 นักเรียนเรียนรู้อะไรบ้างจากกิจกรรม
- 6.2 ถ้านักเรียนพบเจอของแปลก ๆ นักเรียนจะอย่างไร

สื่อ - อุปกรณ์

บัตรการ์ดภาพสิ่งของแปลกปลอมที่ปรากฏในภาพข่าวเหตุการณ์ ภาพจำลอง/ของจริง ได้แก่ กระเป๋าสีดำ กล่องเก่า ๆ ถุงกระดาศ กล่องพัสตุ ก้อนโลหะสนิม (งดใช้ภาพพระเบิดจริง) ภาพสัญลักษณ์ “อันตราย/ ห้ามเข้า” เป็นต้น

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. การถามตอบ

๒ ชื่อกิจกรรม มุมปลอดภัยของฉัน” (My Safe Corner)

(กิจกรรมบูรณาการรายวิชาพื้นฐาน/ กิจกรรมเสริมหลักสูตร)

เวลา 60 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อรู้จักและจดจำ พื้นที่ที่ปลอดภัยที่สุด
2. เพื่อฝึกปฏิบัติตนท่าทางเพื่อป้องกันตนเองเบื้องต้น
3. เพื่อเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตนท่าทางเพื่อป้องกันตนเองเบื้องต้น

วิธีการ/ กระบวนการ

1. ครูแจ้งจุดประสงค์/ เป้าหมายการเรียนรู้ เรื่อง มุมปลอดภัยของฉัน (2 นาที)
2. ครูทบทวนความรู้เดิมเรื่องความปลอดภัยโดยการใช้คำถามกระตุ้นความสนใจ (5 นาที) ในประเด็น ดังนี้
 - 2.1 ที่บ้านของนักเรียนมีพื้นที่ความปลอดภัยหรือไม่
 - 2.2 นักเรียนเคยเข้าไปอยู่ในพื้นที่ปลอดภัยหรือไม่ และทำท่าทางอย่างไร ลองยกตัวอย่างประกอบ
 - 2.3 นักเรียนคิดว่าโรงเรียนของเรา มีพื้นที่ปลอดภัยหรือไม่ ถ้ามียกตัวอย่างประกอบ
3. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายประเด็นคำตอบของนักเรียน (3 นาที)
4. นักเรียนรับฟังนิทานง่าย ๆ จากครูเกี่ยวกับ “บ้านของคน/สัตว์ที่ปลอดภัย” เมื่อมี “เสียงดัง” (5 นาที)
5. นักเรียนและครูร่วมกันสำรวจห้องเรียนโดยรอบ และ ครูพาไปที่ “มุมปลอดภัย” ซึ่งอยู่ตรงมุมด้านหลังห้อง ที่จัดเตรียมไว้ล่วงหน้า พร้อมทั้งอธิบายว่า ที่นี่คือมุมปลอดภัยที่เราจะไปเมื่อมีเสียงเตือน (เวลา 10 นาที)
6. นักเรียนจับคู่ ครูสุสานิทานท่าทาง “หมอบ – ปิด – บัง” อย่างช้า ๆ และมอบหมายนักเรียนแต่ละคูฝึกทำตาม ได้แก่ ท่าหมอบลง ท่าใช้แขนปิดศีรษะและคอ ท่าจับยึดสิ่งที่บังอยู่ด้านหน้า) โดยทำช้า ๆ จนคุ้นเคย (10 นาที)
7. นักเรียนเล่นเกมบทบาทสมมติ โดยครูเปิดเสียงสัญญาณเตือนภัยแบบง่าย ๆ (เช่น เสียงนกหวีด เสียงระฆัง) จากนั้นให้นักเรียนรีบไปที่มุมปลอดภัย และทำท่าทาง “หมอบ – ปิด – บัง” เมื่อสัญญาณหยุด ให้คลานออกมาและกลับมานั่งที่เดิม (15 นาที) โดยทุกขั้นตอนครูดำเนินการสังเกตพฤติกรรมนักเรียน สามารถเข้าไปที่ “มุมปลอดภัย” และทำท่าทาง “หมอบ – ปิด – บัง” ได้อย่างถูกต้องเมื่อได้ยินสัญญาณ
8. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายสรุป “มุมพื้นที่ปลอดภัยของฉัน” และสะท้อนคิดกิจกรรมโดยใช้คำถาม ดังนี้ (10 นาที)
 - 8.1 นักเรียนรู้สึกอย่างไรเมื่อได้ยินเสียงสัญญาณ และวิ่งไปที่มุมปลอดภัย
 - 8.2 จะเกิดอะไรขึ้นถ้านักเรียนทำท่าทาง “หมอบ – ปิด – บัง” ไม่ถูกต้อง
 - 8.3 ที่ผ่านมานักเรียนเคยทำท่าทาง “หมอบ – ปิด – บัง” ขณะหลบอยู่ในพื้นที่ปลอดภัยหรือไม่
 - 8.4 นักเรียนจะนำความรู้และท่าทาง “หมอบ – ปิด – บัง” ไปใช้ในสถานการณ์ใด

สื่อ - อุปกรณ์

1. มุมปลอดภัย
2. ผ้าห่ม/เบาะ
3. นกหวีด ระฆัง

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. การถามตอบ

๓ ชื่อกิจกรรม หลบภัยฉุกเฉิน (กิจกรรมบูรณาการรายวิชาพื้นฐาน/ กิจกรรมเสริมหลักสูตร/กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน)

เวลา 60 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับอันตรายจากภัยคุกคามภายนอก
2. เพื่อฝึกทักษะการตอบสนองต่อภัยคุกคามภายนอกโดยการหลบภัยในพื้นที่ปลอดภัยอย่างรวดเร็วเป็นระบบ
3. เพื่อเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตามระเบียบและข้อปฏิบัติที่กำหนดไว้

วิธีการ/ กระบวนการ

1. ครูแจ้งจุดประสงค์/เป้าหมายการเรียนรู้ เรื่องภัยคุกคามจากภายนอก (ภัยฉุกเฉินที่เกิดจากสถานการณ์ความไม่สงบ) (2 นาที)
2. ครูทบทวนสถานการณ์ที่จำเป็นเพื่อความปลอดภัยของตนเอง และผู้อื่น ได้แก่ “ซ่อนและกำบัง” ซ้ำให้เห็นถึง “พื้นที่หลบภัย” ที่กำหนดไว้ เช่น ห้องที่แข็งแรง หลุมหลบภัย (ถ้ามี) เป็นต้น (3 นาที)
3. ครูชี้แจงเส้นทางการเคลื่อนที่สู่ “พื้นที่หลบภัย” พร้อมทั้งสาธิตและฝึกซ้อมภัยคุกคามจากภายนอกที่เกิดจากสถานการณ์ความไม่สงบ ดังนี้ (40 นาที)
 - ครูให้สัญญาณเตือน “ซ่อนและกำบัง”
 - นักเรียนทุกคนรีบเข้าสู่ “พื้นที่หลบภัย” ที่ใกล้ที่สุดตามเส้นทางที่กำหนดไว้อย่างรวดเร็วและเงียบสงบ
 - นักเรียนทุกคนต้อง “หมอบต่ำ” (คลานถ้ามีคว้น/ฝุ่น) ทำท่าทางป้องกันศีรษะ “หมอบ - ปิด - บัง” (ใช้แขนปิดศีรษะและลำคอ)
 - ครูตรวจสอบจำนวนนักเรียนในพื้นที่หลบภัยและความสงบเรียบร้อย
 - เมื่อครูให้สัญญาณ “ปลอดภัย” (อาจเป็นสัญญาณที่แตกต่างออกไป นักเรียนจึงกลับมาที่เดิม)
4. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายข้อดีข้อจำกัดของการฝึกซ้อมพร้อมทั้งให้คำแนะนำเพิ่มเติม (10 นาที)
5. นักเรียนและครูสรุปและสะท้อนคิดกิจกรรมโดยใช้คำถามดังนี้ (5 นาที)
 - 5.1 ความรู้ความเข้าใจใหม่ จากกิจกรรมฝึกซ้อมหลบภัยฉุกเฉินคืออะไร
 - 5.2 ที่ผ่านมามีเคยฝึกซ้อมหลบภัยฉุกเฉิน หรือไม่ เพราะเหตุใด
 - 5.3 จะเกิดอะไรขึ้นถ้าเราไม่ฝึกซ้อมหลบภัยฉุกเฉิน และจะนำสิ่งที่เรียนรู้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างไร

สื่อ - อุปกรณ์

1. นกหวีด/ สัญญาณ
2. แผนที่/ เส้นทางสู่ “พื้นที่หลบภัย” (ตามสภาพและบริบทของแต่ละพื้นที่)

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม (การฝึกปฏิบัติกิจกรรมถูกต้อง)
2. การถามตอบ

๔ ชื่อกิจกรรม แผนที่เส้นทางปลอดภัยของฉัน (กิจกรรมบูรณาการรายวิชาพื้นฐาน/ กิจกรรมเสริมหลักสูตร)

เวลา 60 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับประเภทของภัยที่เกี่ยวข้องกับความไม่สงบและพื้นที่หลบภัย
2. เพื่อฝึกทักษะการกำหนดเส้นทางที่ปลอดภัยจากบ้านมาโรงเรียนและหลีกเลี่ยงพื้นที่เสี่ยงอันตราย
3. เพื่อเห็นความสำคัญและช่วยเหลือผู้อื่นที่อยู่ในสถานการณ์ใกล้เคียง

วิธีการ/ กระบวนการ

1. ครูแจ้งจุดประสงค์/ เป้าหมายการเรียนรู้ เรื่อง แผนที่เส้นทางปลอดภัยของฉัน (2 นาที)
2. ครูทบทวนแผนที่ชุมชนรอบ ๆ โรงเรียน และชี้แจงเส้นทางที่ปลอดภัยสู่พื้นที่ปลอดภัยของหมู่บ้าน/ ชุมชน โดยนักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายเกี่ยวกับแผนที่เส้นทางปลอดภัยของหมู่บ้าน/ ชุมชน และการทำเครื่องหมายความปลอดภัยโดยใช้สติ๊กเกอร์สีเขียว(ปลอดภัย) และสีแดง (อันตราย/ เสี่ยง) เพื่อนำมาจัดทำแผนที่/ เส้นทางที่ปลอดภัยจากบ้านมาโรงเรียนของนักเรียน (10 นาที)
3. แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 - 5 คน ที่อยู่ในพื้นที่หรือเส้นทางใกล้เคียงกัน (เส้นทางเดียวกันในการเดินทางมาโรงเรียน) และวาดภาพเส้นทางการเดินทางจากบ้านมาที่โรงเรียน พร้อมทั้งให้ทำเครื่องหมายบนเส้นทางที่ปลอดภัยโดยใช้สติ๊กเกอร์สีเขียว (ปลอดภัย) และสีแดงวาดสัญลักษณ์อันตราย หรือทำเครื่องหมายบนจุดที่อาจเกิดอันตราย (อันตราย/ เสี่ยง) หรือเคยได้ยินว่ามีเหตุการณ์หรือพื้นที่รกร้าง/ ไม่คุ้นเคย (บนกระดานขรุขระ) ขณะที่นักเรียนฝึกปฏิบัติกิจกรรม ครูคอยตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลและการใช้เครื่องหมาย/ สัญลักษณ์ (30 นาที)
4. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานหน้าชั้นเรียนกลุ่มละ 3 นาที โดยมีครูและเพื่อนนักเรียนประเมินความถูกต้องชัดเจน นำไปสู่การปฏิบัติได้จริง พร้อมทั้งให้คำแนะนำเพิ่มเติมเพื่อความถูกต้องของแผนที่ในประเด็น (15 นาที)
 - เพราะเหตุใดนักเรียนจึงคิดว่าบางเส้นทางปลอดภัยและ บางเส้นทางไม่ปลอดภัย อธิบายเหตุผลประกอบ
5. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปและสะท้อนคิดกิจกรรมโดยใช้คำถามดังนี้ (3 นาที)
 - 5.1 เรียนรู้เกี่ยวกับเรื่องใดบ้างจากกิจกรรม
 - 5.2 นักเรียนเคยทำแผนที่เส้นทางจากบ้านมาโรงเรียนหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - 5.3 นักเรียนสามารถนำแผนที่เส้นทางปลอดภัยของฉันไปแนะนำ/ ช่วยเหลือผู้อื่นได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

สื่อ - อุปกรณ์

1. แผนที่ชุมชน (วาดด้วยลายมือ/ พิมพ์)
2. สติ๊กเกอร์สีเขียว (ปลอดภัย) และสีแดง (อันตราย/ เสี่ยง)
3. ภาพสัญลักษณ์เตือนภัยสากล
4. กระดาษขรุขระ (กลุ่มละ 1 แผ่น)

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม (การฝึกปฏิบัติกิจกรรมบทบาทสมมติได้ถูกต้อง)
2. การถามตอบ

๕ ชื่อกิจกรรม ความปลอดภัยในบ้านและชุมชน (กิจกรรมบูรณาการรายวิชาพื้นฐาน/ กิจกรรมเสริมหลักสูตร)

เวลา 120 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจด้านความปลอดภัยจากภัยความไม่สงบในโรงเรียนและชุมชน
2. เพื่อฝึกทักษะการสื่อสาร และนำเสนอผลงานโดยใช้สื่อเทคโนโลยี
3. เพื่อสร้างความตระหนักรู้ด้านความปลอดภัยจากภัยความไม่สงบในโรงเรียนและชุมชน

วิธีการ/ กระบวนการ

ชั่วโมงที่ 1

1. ครูแจ้งจุดประสงค์/เป้าหมายการเรียนรู้ เรื่อง ความปลอดภัยในบ้านและชุมชน (2 นาที)
2. ครูทบทวนเรื่อง ความปลอดภัยโดยการใช้คำถามกระตุ้นความสนใจ (5 นาที) ในประเด็น ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนรับรู้ข่าวสาร เรื่อง เหตุการณ์ความไม่สงบจากสื่อประเภทใด
 - 2.2 ที่ผ่านมานักเรียนเคยประชาสัมพันธ์ข่าวหรือเหตุการณ์สำคัญหรือไม่ ถ้าเคยยกตัวอย่างประกอบ
3. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายประเด็นคำตอบของนักเรียนเกี่ยวกับการออกแบบและผลิตสื่อรณรงค์ในรูปแบบที่หลากหลาย อาทิเช่น โปสเตอร์/ อินโฟกราฟิก แผ่นพับ เป็นต้น (5 นาที)
4. นักเรียนแบ่งกลุ่มจำนวน 4 กลุ่ม ๆ ละ 4-5 คน ฝึกปฏิบัติกิจกรรมออกแบบและผลิตสื่อรณรงค์สร้างความเข้าใจ เรื่อง ความปลอดภัยในบ้านและชุมชน เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชน ด้วยรูปแบบที่หลากหลายตามความสนใจ กลุ่มละ 1 ผลงาน (30 นาที) รายละเอียดดังนี้
 - โปสเตอร์/ อินโฟกราฟิก: เน้นภาพและข้อความสั้น ๆ ชัดเจน
 - แผ่นพับ: ให้ข้อมูลเชิงลึกมากขึ้น
5. นักเรียนนำเสนอผลงานการออกแบบกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กลุ่มละ 2 นาที (8 นาที)
6. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายผลงานและเติมเต็มความสมบูรณ์และมอบหมายนักเรียนศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมสำหรับทำชิ้นงานงานในครั้งต่อไป (10 นาที)

ชั่วโมงที่ 2

1. ครูสนทนาซักถามเรื่อง การออกแบบและผลิตสื่อรณรงค์สร้างความเข้าใจ เรื่อง ความปลอดภัยในบ้านและชุมชน (5 นาที)
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มฝึกปฏิบัติออกแบบและผลิตสื่อรณรงค์สร้างความเข้าใจ เรื่อง ความปลอดภัยในบ้านและชุมชน เพื่อเผยแพร่ต่อสาธารณชน (35 นาที)
3. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงาน กลุ่มละ 3 นาที (ขณะที่กลุ่มที่ 1 นำเสนอ กลุ่มที่ 2 3 4 จะเป็นผู้เสริมสร้างกำลังใจและประเมินผลงานเพื่อ ต่อจากนั้น กลุ่มที่ 2 นำเสนอ กลุ่มที่ 3 4 1 จะเป็นผู้เสริมสร้างกำลังใจและประเมินผลงานเพื่อน ตามลำดับ (12 นาที)

4. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เติมเต็มผลงานเพื่อความสำเร็จอีกครั้ง เพื่อนำเผยแพร่สู่ครอบครัวและชุมชนของนักเรียนต่อไป (3 นาที)
5. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายสรุปสะท้อนคิดกิจกรรมโดยใช้คำถาม (5 นาที) ดังนี้
 - 5.1 เรียนรู้อะไรบ้างจากผลงานที่นำเสนอ และ กระบวนการเรียนรู้เป็นอย่างไรบ้าง
 - 5.2 ที่ผ่านมามีใช้กระบวนการแบบนี้บ้างหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - 5.3 จะนำกระบวนการเรียนรู้อย่างนี้ไปปรับประยุกต์ใช้ได้อย่างไร

สื่อ - อุปกรณ์

1. คอมพิวเตอร์
2. กระดาษเอ 4/ กระดาษปฐพี
3. ปากกาเคมี

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. การถามตอบ

๑๖ ชื่อกิจกรรม การปฐมพยาบาลเบื้องต้น (กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน/ กิจกรรมเสริมหลักสูตร)

เวลา 120 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
2. เพื่อฝึกทักษะการปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้กับตนเองและผู้อื่นในสถานการณ์ฉุกเฉิน
3. เพื่อเห็นความสำคัญของการประเมินความบาดเจ็บเบื้องต้นและลดความรุนแรงจากอาการบาดเจ็บจากสถานการณ์ฉุกเฉิน

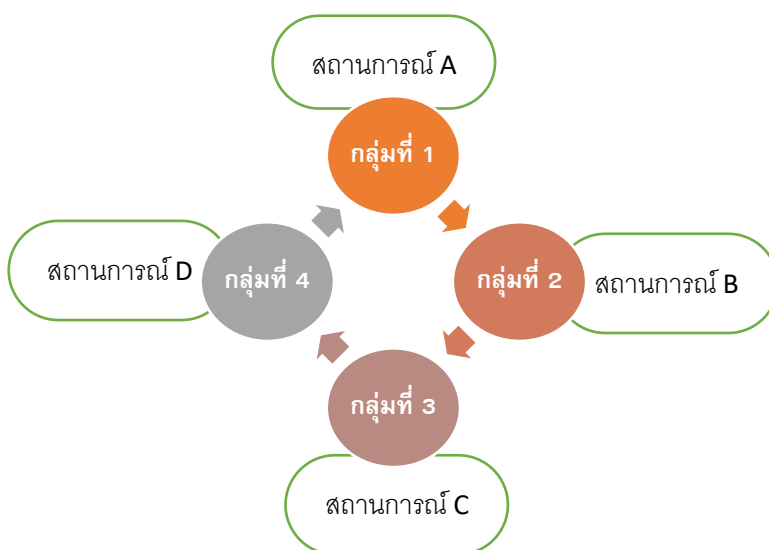
วิธีการ/ กระบวนการ

ชั่วโมงที่ 1

1. ครูแจ้งจุดประสงค์/ เป้าหมายการเรียนรู้ เรื่อง การปฐมพยาบาลเบื้องต้น (2 นาที)
2. ครูทบทวนเรื่อง การปฐมพยาบาลเบื้องต้นโดยการใช้คำถามกระตุ้นความสนใจ (3 นาที) ในประเด็นดังนี้
 - 3.1 นักเรียนเคยบาดเจ็บหรือไม่ ถ้าเคยลองยกตัวอย่างอาการบาดเจ็บ และวิธีการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
 - 3.2 ถ้านักเรียนรู้วิธีการปฐมพยาบาลเบื้องต้นอย่างถูกต้อง จะช่วยผู้อื่นได้หรือไม่ เพราะเหตุใด
3. ครูเชิญวิทยากรภายนอก (หมอ พยาบาล ทหาร อาสาสมัครกู้ภัย หรือผู้เชี่ยวชาญ) มาให้ความรู้และสาธิตการปฐมพยาบาลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานการณ์ฉุกเฉิน (เน้นการบาดเจ็บที่เกิดจากภัยความไม่สงบ) เช่น (30 นาที)
 - 1) การประเมินสถานการณ์และขอความช่วยเหลือ
 - 2) การห้ามเลือด (โดยเฉพาะบาดแผลฉกรรจ์)
 - 3) การดูแลบาดแผลกระดูกแขน ขา หรือ ข้อเคลื่อน (การเข้าเฝือกชั่วคราว)
 - 4) การเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บอย่างปลอดภัย (หากจำเป็น)หมายเหตุ : หลีกเลี่ยงการเข้าไปในพื้นที่อันตรายหากไม่ได้รับอนุญาต
4. นักเรียนจับคู่ พร้อมทั้งฝึกปฏิบัติ ตามคำแนะนำของวิทยากร/ ผู้เชี่ยวชาญ (20 นาที)
5. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายซักถามวิธีการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และปัญหาที่เกิดขึ้นขณะฝึกปฏิบัติกิจกรรม และมอบหมายให้นักเรียนไปฝึกซ้อมเพิ่มเติมเพื่อนำสู่การปฏิบัติในครั้งต่อไป (5 นาที)

ชั่วโมงที่ 2

1. ครูทบทวนความรู้เดิมเรื่องการปฐมพยาบาลเบื้องต้น พร้อมทั้งให้เรียนส่งตัวแทนนักเรียน 8 คน มาสาธิตการปฐมพยาบาลเบื้องต้นเกี่ยวกับสถานการณ์ฉุกเฉิน จำนวน 4 สถานการณ์ ได้แก่ (10 นาที)
 - A: การประเมินสถานการณ์และขอความช่วยเหลือ
 - B: การห้ามเลือด (โดยเฉพาะบาดแผลฉกรรจ์)
 - C: การดูแลบาดแผลกระดูกแขน ขา หรือ ข้อเคลื่อน (การเข้าเฝือกชั่วคราว)
 - D: การเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บอย่างปลอดภัย (หากจำเป็น)
2. ครูแบ่งกลุ่มนักเรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ๆ ละ 4 - 5 คน ฝึกปฏิบัติกิจกรรมบทบาทสมมติตามบัตรคำ สถานการณ์ฉุกเฉิน ที่กำหนดให้ ครั้ง ๆ ละ 5 นาที โดยครูเข้าร่วมสังเกตการฝึกปฏิบัติของนักเรียน และประเมินเพื่อปรับปรุงและพัฒนา เริ่มต้นกิจกรรมครั้งที่ 1 ดังภาพ (40 นาที)

- หมายเหตุ:** เมื่อหมดเวลาครั้งที่ 1 ให้แต่ละกลุ่มส่งบัตรคำสถานการณ์ฉุกเฉิน ส่งต่อให้กลุ่มถัดไป และเริ่มฝึกปฏิบัติกิจกรรมตามสถานการณ์ที่ได้รับ จนครบ 4 ครั้ง
3. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายซักถามเกี่ยวกับวิธีการปฐมพยาบาลเบื้องต้น ปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นและการหาอุปกรณ์ทดแทนขณะทำการปฐมพยาบาล (5 นาที)
 6. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายสรุปสะท้อนคิดกิจกรรมโดยใช้คำถาม (5 นาที) ดังนี้
 - 6.1 เรียนรู้อะไรบ้างจากกิจกรรมการปฐมพยาบาลเบื้องต้น
 - 6.2 ที่ผ่านมามีเคยใช้วิธีการปฐมพยาบาลอย่างถูกต้องแบบนี้บ้างหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - 6.3 จะนำวิธีการปฐมพยาบาลเบื้องต้นอย่างถูกต้องไปปรับประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ใด ยกตัวอย่างประกอบ

สื่อ - อุปกรณ์

1. ชุดปฐมพยาบาล
2. ผ้าพันแผล
3. อุปกรณ์จำลอง
4. บัตรคำ “สถานการณ์จำลอง”

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม (การฝึกปฏิบัติกิจกรรมบทบาทสมมติได้ถูกต้อง)
2. การถามตอบ

๗ ชื่อกิจกรรม วิเคราะห์ภัยคุกคามและความเปราะบางในชุมชน
(กิจกรรมบูรณาการรายวิชาพื้นฐาน/กิจกรรมเสริมหลักสูตร)

เวลา 60 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจ วิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงจากภัยความไม่สงบ
2. เพื่อฝึกทักษะการเป็นผู้นำ และการมีส่วนร่วมในชุมชนในสถานการณ์ความเสี่ยงจากภัยความไม่สงบ
3. เพื่อเห็นความสำคัญของการจัดการความเสี่ยงจากภัยความไม่สงบที่มีผลต่อชุมชนอย่างเป็นระบบ และเสนอแนวทางแก้ไข

วิธีการ/ กระบวนการ

1. ครูแจ้งจุดประสงค์/เป้าหมายการเรียนรู้ เรื่อง ภัยความไม่สงบ/ สถานการณ์ฉุกเฉิน (2 นาที)
2. ครูทบทวนความเข้าใจโดยการใช้คำถามเกี่ยวกับภัยความไม่สงบ (5 นาที) ดังนี้
 - 2.1 จะเกิดอะไรขึ้นหากมีเหตุการณ์ความไม่สงบ/หรือสถานการณ์ฉุกเฉินเกิดขึ้นที่โรงเรียนในขณะนี้
 - 2.2 เราจะเตรียมพร้อมรับมือกับเหตุการณ์ความไม่สงบ/หรือสถานการณ์ฉุกเฉิน (ก่อน/ ระหว่าง/ หลัง) ได้อย่างไร อธิบายพร้อมยกตัวอย่างประกอบ
4. นักเรียนแบ่งกลุ่ม ๆ ละ 4 - 5 คน สืบค้นข้อมูลเกี่ยวกับ ภัยความไม่สงบ/สถานการณ์ฉุกเฉิน ที่เคยเกิดขึ้น หรือมีแนวโน้มจะเกิดขึ้นในพื้นที่ เช่น ความเสี่ยงจากทุนระเบิด ผลกระทบจากการปะทะ (สู้รบ) เป็นต้น โดยทำการสืบค้นและวิเคราะห์ข้อมูลลงในแบบบันทึกที่กำหนดให้ (20 นาที)

ภัยความไม่สงบ/ สถานการณ์ฉุกเฉิน	ใคร/ทำอะไร	กลุ่มเปราะบาง (เด็ก ผู้สูงอายุ /ผู้พิการ)	ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น	แนวทางลดความเสี่ยง/ การรับมือที่ทำได้

5. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลการวิเคราะห์ กลุ่มละ 2 - 3 นาที และเสนอแนวทางลดความเสี่ยงและการรับมือที่ทำได้ในระดับโรงเรียน ท้องถิ่น ชุมชน เช่น การรณรงค์เรื่องภัยความไม่สงบ การสร้างระบบเตือนภัยชุมชน การเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านทักษะชีวิต (การหลบเข้าพื้นที่ปลอดภัย การป้องกันตนเอง “หมอบ - ปิด - บัง”) ฯลฯ (15 นาที)

6. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายข้อมูลที่น่าสนใจในประเด็น: 1) การระบุประเภทของภัยคุกคาม/ ความไม่สงบ 2) กลุ่มเปราะบาง 3) ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น และ 4) ความเหมาะสมของแนวทางลดความเสี่ยง/ การรับมือ (10 นาที)
7. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปและสะท้อนคิดกิจกรรมโดยใช้คำถามดังนี้ (8 นาที)
 - 7.1 ความรู้ ความเข้าใจใหม่ที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมมีอะไรบ้าง
 - 7.2 ที่ผ่านมานักเรียนเคยประเมิน/ วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ความเสี่ยงจากภัยความไม่สงบหรือไม่ เพราะเหตุใด
 - 7.3 นักเรียนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมในการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์ความเสี่ยงจากภัยความไม่สงบของชุมชน ได้หรือไม่ เพราะเหตุใด

สื่อ - อุปกรณ์

1. แผนที่ชุมชน (ฉบับละเอียด หรือ Google Maps)
2. คอมพิวเตอร์/ โปรเจคเตอร์ (ถ้ามี)
3. เอกสาร/ ข่าวสารเกี่ยวกับภัยความไม่สงบในพื้นที่/ สถานการณ์ปัจจุบัน
4. กระดาษบรูฟ (กลุ่มละ 1 แผ่น)

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. การถามตอบ

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
“รู้เท่าทัน ปลอดภัย ใส่ใจเพื่อนมนุษย์”

ระดับประถมศึกษาตอนต้น

ระยะ	เนื้อหาการเรียนรู้	กิจกรรม	ทักษะที่พัฒนา
ก่อนเกิดเหตุ	-ทำความเข้าใจสถานการณ์ ภัยความไม่สงบคืออะไร? (อธิบายง่ายๆ เช่น เหตุการณ์ที่ทำให้รู้สึกไม่ปลอดภัย เช่น การยิงปืน การระเบิด) ทำไมถึงเกิดขึ้น?	- สนทนา: ครูนำสนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์ปัจจุบัน (โดยใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย เช่น "ถ้ามีคนทะเลาะกัน เสียงดัง เราจะทำอย่างไร") - กิจกรรม "กระเป๋าดูเงินของฉัน": นักเรียนวาดรูปสิ่งของที่จำเป็นต้องมีในกระเป๋าดูเงิน (เช่น น้ำดื่ม ขนม ผ้าปิดปาก) และอธิบายเหตุผล - เกม "แผนที่ปลอดภัย": นักเรียนวาดแผนผังห้องเรียนหรือโรงเรียน และระบุ "พื้นที่ปลอดภัย" (เช่น ใต้โต๊ะ ห้องสมุด) และเส้นทางหนีภัย	- เข้าใจความหมายของภัยความไม่สงบ - รู้ว่าต้องทำอย่างไรเมื่อเกิดเหตุ - เข้าใจความสำคัญของการเตรียมพร้อม
ขณะเกิดเหตุ	-เสียงเตือนภัย (เสียงไซเรน) ต้องทำอะไร? (เช่น หมอบ คลาน หาทີ่กำบัง) - การปฏิบัติตามคำสั่ง - การสื่อสาร (บอกผู้ใหญ่ โทรศัพท์) - การหลบภัย: - ที่กำบังที่ปลอดภัยคืออะไร? (เช่น ใต้โต๊ะ ในห้องที่แข็งแรง) - วิธีการเคลื่อนย้ายไปยังที่ปลอดภัย	- ฝึกซ้อม "เสียงไซเรน": ครูเปิดเสียงไซเรนจำลอง นักเรียนฝึกปฏิบัติตาม (หมอบ คลาน หาทີ่กำบัง) - เกม "ตามหาที่ปลอดภัย": ครูนำนักเรียนไปยังพื้นที่ต่างๆ ในโรงเรียน และให้นักเรียนเลือก "ที่ปลอดภัย" ที่สุด - สถานการณ์จำลอง: ครูจำลองสถานการณ์ เช่น "มีเสียงดังคล้ายระเบิด เราจะทำอย่างไร?" นักเรียนตอบคำถาม และสาธิตวิธีการ	- ทักษะการเอาตัวรอด การหาที่กำบัง - การปฏิบัติตามคำสั่ง - การช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นเบื้องต้น
หลังเกิดเหตุ	- การช่วยเหลือตนเองและผู้อื่น: - ตรวจสอบความปลอดภัยของตนเองและผู้อื่น - ปฐมพยาบาลเบื้องต้น (บาดแผลเล็กน้อย) - การขอความช่วยเหลือ - การกลับสู่ภาวะปกติ: - การทำความเข้าใจกับความรู้สึก (กลัว กังวล) - การพูดคุย แบ่งปันประสบการณ์ - การเรียนรู้เพื่อเตรียมพร้อมในอนาคต	- "ปฐมพยาบาลเบื้องต้น": สอนและสาธิตการทำความสะอาดแผลเล็กน้อย (ใช้สำลี น้ำสะอาด) - กิจกรรม "พูดคุยแบ่งปัน": เปิดโอกาสให้นักเรียนเล่าความรู้สึก (กลัว กังวล) ครูให้กำลังใจ และตอบคำถาม - เกม "ทบทวน": เกมคำถาม (เช่น "เมื่อได้ยินเสียงไซเรน ต้องทำอย่างไร?") และเกม "ต่อจิ๊กซอว์แผนฉุกเฉิน"	- ทักษะการสื่อสาร - การบอกเล่าความรู้สึก - การขอความช่วยเหลือ - การสื่อสารกับผู้ใหญ่

ระดับประถมศึกษาตอนปลาย

ระยะ	เนื้อหาการเรียนรู้	กิจกรรม	ทักษะที่พัฒนา
ก่อนเกิดเหตุ	-ความหมาย/ตัวอย่างของภัยความไม่สงบที่อาจกระทบต่อตัวเองโรงเรียนหรือชุมชน -จุดปลอดภัยในโรงเรียน เส้นทางอพยพ ผู้ประสานงาน/ครูที่รับผิดชอบ	- ครูเล่าเรื่อง/ฉายสไลด์ภาพเหตุการณ์ - ระดมสมองทั้งชั้น: “ถ้าเกิดเหตุไม่สงบขึ้น นักเรียนควรรู้อะไรและเตรียมอะไรบ้าง?” - กิจกรรมกลุ่ม: จัดทำ “แผนพร้อมรับมือฉุกเฉินของกลุ่มเรา”	- การคิดวิเคราะห์ - การวางแผนและแก้ปัญหา - การสื่อสารและทำงานเป็นทีม
ขณะเกิดเหตุ	-หลักการเอาตัวรอด: อยู่-หมอบ-หลบ-นิ่ง-เงียบ -ลำดับการกระทำเร่งด่วน: ประเมินความปลอดภัยของตนเอง → ปฏิบัติตามแผนอพยพ/คำสั่ง → ไม่ไล่ฟ/ถ่ายภาพ/แชร์ข้อมูลที่ไม่ยืนยัน -ช่องทางการสื่อสารที่ปลอดภัยและเหมาะสม (ครู/ผู้ปกครอง/191)	- สถานการณ์จำลอง (Scenario-based Learning): ครูแจกการ์ดสถานการณ์ (เช่น ได้ยินเสียงดังผิดปกติ พบวัตถุต้องสงสัย) ให้กลุ่มวิเคราะห์ และเสนอวิธีปฏิบัติ - ข้อมูลการเคลื่อนย้าย/อพยพไปยังจุดปลอดภัย (เน้นวินัย ความสงบ และความปลอดภัย)	- การตัดสินใจภายใต้แรงกดดัน - การควบคุมอารมณ์และการกำกับตนเอง - การปฏิบัติตามคำสั่ง/ขั้นตอน -ความร่วมมือและความเป็นผู้นำ /ผู้ตามที่เหมาะสม

		- เกมตัดสินใจเร็ว (Rapid Decision): ครูอ่านสถานการณ์สั้น ๆ นักเรียนเลือกปฏิบัติ A/B/C ภายในเวลาจำกัดแล้วอธิบายเหตุผล	
หลังเกิดเหตุ	- การดูแลสุขภาพกาย-ใจหลังเหตุการณ์ - การรายงานข้อมูลที่เป็นต่อผู้เกี่ยวข้อง - บทเรียนที่ได้รับและการปรับปรุงแผนในอนาคต	-"วงสะท้อนคิด (Reflection Circle): นักเรียนแลกเปลี่ยนว่า ‘รู้อะไร-รู้สึกอย่างไร- จะพัฒนาอะไรต่อไป’ -แบบประเมินตนเอง/กลุ่ม (Self & Peer Assessment) เกี่ยวกับการทำงานเป็นทีม การตัดสินใจ และการปฏิบัติตามแผน - ปรับปรุง “โปสเตอร์แผนพร้อมรับมือฉุกเฉิน ของกลุ่มเรา” จากบทเรียนที่ได้	-การสะท้อนตนเองและการประเมินผล -ความยืดหยุ่นทางอารมณ์ - การคิดปรับปรุงอย่างต่อเนื่อง

ระดับมัธยมศึกษา(1-3)

ระยะ	เนื้อหาการเรียนรู้	กิจกรรม	ทักษะที่พัฒนา
ก่อนเกิดเหตุ	-ความหมายและลักษณะของภัยความไม่สงบ ในพื้นที่ชายแดน - การเตรียมตัวรับมือ เช่น จุดปลอดภัยอุปกรณ์ จำเป็น บุคคลที่ควรแจ้งเมื่อเกิดเหตุ - ความสำคัญของการมีแผนรับมือที่ชัดเจน	- ครูนำเสนอคลิปวิดีโอหรือภาพข่าว เหตุการณ์ความไม่สงบ -นักเรียนอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับสิ่งที่ควรเตรียม ก่อนเกิดเหตุ - ทำใบงาน “แผนรับมือภัยความไม่สงบล่วงหน้า” โดยระบุอุปกรณ์ จุดปลอดภัย และช่องทางการสื่อสาร	- การคิดวิเคราะห์ - การวางแผน - การทำงานร่วมกัน - ความตระหนัkd้านความ ปลอดภัย
ขณะเกิดเหตุ	- วิธีการเอาตัวรอดเมื่อเกิดเหตุ เช่น การหมอบ การหลบซ่อน การอพยพ - ลำดับการกระทำที่ควรทำเมื่อเผชิญเหตุจริง - การตัดสินใจภายใต้ความกดดัน	- แจกสถานการณ์จำลองให้นักเรียนทำงานกลุ่ม เพื่อวิเคราะห์และตอบคำถาม เช่น จะทำอะไร เมื่อได้ยินเสียงปืน - ฝึกซ้อมการหลบภัยหรือจำลองการอพยพ ในโรงเรียน	- การตัดสินใจภายใต้ภาวะ ฉุกเฉิน - การสื่อสารและทำงาน เป็นทีม - การจัดการอารมณ์ตนเอง
หลังเกิดเหตุ	- การดูแลตนเองและผู้อื่นทางร่างกายและจิตใจ - การประเมินความปลอดภัยและสื่อสารข้อมูล - การเรียนรู้บทเรียนจากเหตุการณ์เพื่อปรับปรุง แผนในอนาคต	- ให้นักเรียนสะท้อนความรู้สึกหลังจำลอง สถานการณ์ - กิจกรรมกลุ่ม: เขียน “บทเรียนที่ได้” จากเหตุการณ์ - ครูสรุปและให้ข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนา แผนเผชิญเหตุในอนาคต	- ทักษะการสะท้อนตนเอง - การสื่อสารอารมณ์และความรู้สึก - การวิเคราะห์และประเมินสถาน การณ์ย้อนหลัง

ชื่อกิจกรรม

“รู้เท่าทันภัยชายแดน สานแผนรับมือ สู่อารมณ์ดี ปลอดภัย ยั่งยืน”

เป้าหมาย

- เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนสามารถ เฝ้าระวังเหตุในสถานการณ์ชายแดนไทย-กัมพูชาได้อย่างปลอดภัย
- พัฒนา ทักษะชีวิต ทักษะการอยู่รอด การสื่อสาร และการควบคุมอารมณ์ในสถานการณ์ฉุกเฉิน
- ส่งเสริม ความร่วมมือระหว่างโรงเรียน – ชุมชน – หน่วยความมั่นคง

ขั้นตอนการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

รูปแบบการดำเนินการ:

- จำลองสถานการณ์จริงในระดับเหมาะสมตามช่วงชั้น
- บูรณาการกับรายวิชา และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน
- ทำงานร่วมกับเจ้าหน้าที่ทหาร ตำรวจ ปก. และผู้นำชุมชน

รายละเอียดกิจกรรม แยกตามระดับชั้น และช่วงเวลา

ระดับชั้น: อนุบาล (อ.1-อ.3)

ระยะ	เนื้อหา	กิจกรรม	ทักษะที่พัฒนา
ก่อนเกิดเหตุ	- รู้จักครูประจำชั้นและสถานที่ปลอดภัย	- เพลง “ถ้าได้ยินเสียงตูม!”	- ความไวในการตอบสนอง
	- ฟังเสียงเตือนภัย	- เกม “วิ่งเข้าบ้านปลอดภัย”	- ความไว้วางใจครู
ขณะเกิดเหตุ	- อยู่กับครู ไม่ร้องไห้	- ผีกลมอบ ปิดหู อยู่ใกล้ครู	- การควบคุมตนเอง
	- ทำตามสัญญาณมือ	- เกมจำท่าหลบภัย	- วินัยพื้นฐาน
หลังเกิดเหตุ	- ระบายความกลัว	- วาดภาพ “หนูปลอดภัยแล้ว”	- สะท้อนอารมณ์
	- ให้กำลังใจเพื่อน	- เล่นบทบาทสมมุติ “กอดเพื่อน”	- การปลอบใจ

● ระดับชั้น: ประถมต้น (ป.1-ป.3)

ระยะ	เนื้อหา	กิจกรรม	ทักษะที่พัฒนา
ก่อนเกิดเหตุ	- เรียนรู้ภัยจากเสียงปืน/ระเบิด - เส้นทางหนีภัยในโรงเรียน	- วาดแผนที่โรงเรียนระบายน “เส้นปลอดภัย” - การดูภาพ “หากมีเสียงปะทะ หนูต้องทำอย่างไร”	- การจำแนกข้อมูล - ความเข้าใจเบื้องต้นเรื่องภัย
ขณะเกิดเหตุ	- การวิ่งหลบ / ไปหลบในห้อง หนีภัย	- ฝึกซ้อมอพยพด้วยนาฬิกาจับถอยหลัง - เกม “ใครหลบได้เร็วสุด”	- การประสานกล้ามเนื้อ - ความกล้าหาญ
หลังเกิดเหตุ	- การแจ้งเหตุผู้ใหญ่ - การบอกความรู้สึก	- เขียน/เล่าเรื่อง “วันที่โรงเรียนหนีภัย” - ร่วมทำแผ่นโปสเตอร์ “เราช่วยกัน”	- การสื่อสาร - การสะท้อนความคิด

◆ ระดับชั้น: ประถมปลาย (ป.4-ป.6)

ระยะ	เนื้อหา	กิจกรรม	ทักษะที่พัฒนา
ก่อนเกิดเหตุ	- ทำความเข้าใจสถานการณ์ชายแดนไทย-กัมพูชา - แผนเผชิญเหตุของโรงเรียน	- วิเคราะห์ข่าวชายแดนง่ายๆ - ออกแบบป้ายเตือนภัยของโรงเรียน	- การวิเคราะห์ - ความตระหนักรู้
ขณะเกิดเหตุ	- การอพยพอย่างเป็นระเบียบ - การช่วยเหลือเพื่อน	- จำลองการหนีภัยด้วยเวลา/เสียง จำลอง - แข่งขัน “กลุ่มช่วยชีวิต” (จำลองเด็ก/คนชรา)	- ภาวะผู้นำ - ความรับผิดชอบ
หลังเกิดเหตุ	- การเขียนรายงานเหตุการณ์ - การจัดการจิตใจหลังเหตุการณ์	- จัดวงแชร์ “ฉันเรียนรู้อะไรจากเหตุการณ์” - สร้างหนังสือสั้นเรื่อง “เราผ่านมันมาได้”	- การเขียน / สื่อสร้างสรรค์ - การจัดการอารมณ์

◆ ระดับชั้น: มัธยมศึกษา (ม.1-ม.3)

ระยะ	เนื้อหา	กิจกรรม	ทักษะที่พัฒนา
ก่อนเกิดเหตุ	- วิเคราะห์ภัยความมั่นคงจากข่าวจริง	- เวิร์กช็อปวิเคราะห์ “ถ้าเราคือผู้รับผิดชอบโรงเรียน”	- การคิดเชิงวิเคราะห์
เหตุ	- แผนเผชิญเหตุในระดับชุมชน	- เขียนบทละครสถานการณ์ฉุกเฉิน	- ความเข้าใจด้านพลเมือง
ขณะเกิดเหตุ	- การอพยพพร้อมกับกลุ่ม	- ฝึกจำลองเหตุการณ์ปะทะแบบมีบทบาทสมมติ	- การสื่อสารในสถานการณ์วิกฤต
เหตุ	- การรายงานข่าวให้เจ้าหน้าที่	- ส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือ	- การตัดสินใจฉับไว
หลังเกิดเหตุ	- การเก็บข้อมูล/วิเคราะห์ผลกระทบ	- สรุปผลรูปแบบ Infographic	- ความเป็นผู้นำทางความคิด
เหตุ	- การสื่อสารต่อสื่อมวลชน/ชุมชน	- จัดเสวนา “เรียนรู้เพื่อไม่ให้เกิดซ้ำ”	- ทักษะการนำเสนอ

▲ ระดับชั้น: มัธยมศึกษาปลาย (ม.4-ม.6)

ระยะ	เนื้อหา	กิจกรรม	ทักษะที่พัฒนา
ก่อนเกิดเหตุ	- วิเคราะห์สถานการณ์ไทย-กัมพูชา (บริบทประวัติศาสตร์/ภูมิรัฐศาสตร์)	- วิเคราะห์สถานการณ์จริงจากข่าว/เอกสารจริง (คลิป/แผนที่)	- การสังเคราะห์ข้อมูล
เหตุ	- การวางแผนภายในโรงเรียน-ครอบครัว	- จัดทำ “คู่มือรับมือสถานการณ์ฉุกเฉินประจำบ้าน”	- การวางแผนระบบ
ขณะเกิดเหตุ	- การเป็นผู้นำกลุ่มอพยพ	- จำลองภาวะผู้นำ (เลือกหัวหน้ากลุ่มอพยพ)	- ทักษะผู้นำ
เหตุ	- การประเมินความเสี่ยงในสถานการณ์	- การสื่อสารกับเจ้าหน้าที่จริง (ผ่านวิทยุจำลอง/มือถือ)	- การคิดเชิงกลยุทธ์
หลังเกิดเหตุ	- การสร้างการสื่อสารสาธารณะ	- ผลิตคลิป “ความปลอดภัยของชุมชนเรา”	- ทักษะชีวิตยุคใหม่
เหตุ	- การช่วยฟื้นฟูจิตใจ/จัดกิจกรรมเยียวยา	- จัดทำ Podcast “บทเรียนจากช่องบก”	

ระยะ	เนื้อหา	กิจกรรม	ทักษะที่พัฒนา
			- การสื่อสาร สาธารณะ

ผลลัพธ์ที่คาดหวัง

- นักเรียนสามารถ เอาชีวิตรอดอย่างมีสติและปลอดภัย เมื่อเกิดเหตุ
- ชุมชนมีความร่วมมือและเข้าใจในแผนเผชิญเหตุ
- โรงเรียนมี โมเดลกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง

สามารถจัดทำเป็นเอกสารแนบท้าย

- แผนเผชิญเหตุของโรงเรียน
 - ตารางข้อมูลอพยพประจำภาคเรียน
 - คู่มือการปฏิบัติตนของนักเรียนรายช่วงชั้น
-

แผนกิจกรรมเสริมหลักสูตร

กิจกรรม: การแจ้งเตือนเพื่อสร้างความตระหนักจากทุ่นระเบิด

ช่วงชั้นปฐมวัย (อนุบาล)

ระยะ	เนื้อหาการเรียนรู้	กิจกรรม	ทักษะที่พัฒนา
ก่อนเกิดเหตุ	- สืบและสัญลักษณ์พื้นฐานเตือนภัย - รู้จักคำว่า “ของอันตราย”	- ระบายสีป้ายเตือน “ห้ามเข้า” - พังนิทานภาพ “ของแปลกต้องบอกผู้ใหญ่”	- ความตระหนักรู้เบื้องต้น - การจำแนกรูปภาพและสี
ขณะเกิดเหตุ	- รู้จักบอกผู้ใหญ่เมื่อพบของแปลก - เข้าใจคำว่า “หยุด-รอ-บอก”	- เล่นเกม “หยุด-รอ-บอก” จากภาพจำลอง - ผูกพุดประโยคขอความช่วยเหลือ	- การตอบสนองตามคำสั่ง - การกล้าแสดงออก
หลังเกิดเหตุ	- ทบทวนสิ่งที่เรียนรู้ด้วยเพลง/เกม - เข้าใจว่าความปลอดภัยสำคัญ	- วาดภาพ “พื้นที่ปลอดภัย” - ร้องเพลง “ห่างไกลของอันตราย”	- การแสดงออกทางสร้างสรรค์ - ความเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัย

ช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-ป.3)

ระยะ	เนื้อหาการเรียนรู้	กิจกรรม	ทักษะที่พัฒนา
ก่อนเกิดเหตุ	- รู้จักลักษณะของทุ่นระเบิด - สืบและสัญลักษณ์เตือนภัย	- ระบายสีสัญลักษณ์เตือนภัย - พังนิทานเกี่ยวกับทุ่นระเบิด	การสังเกต - ความตระหนักรู้เบื้องต้น
ขณะเกิดเหตุ	- สิ่งที่ไม่ควรทำเมื่อพบของแปลกปลอม - การแจ้งครูหรือผู้ใหญ่	- เล่นบทบาทสมมติ “เมื่อพบของแปลกปลอม” - วาดภาพเล่าเรื่อง	- การสื่อสารเบื้องต้น - การตัดสินใจปลอดภัย
หลังเกิดเหตุ	- สะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ - บอกวิธีปฏิบัติที่ถูกต้อง	- วาดภาพโปสเตอร์ “ห่างไกลทุ่นระเบิด” - ติดบอร์ดนิทรรศการ	- การนำเสนอผลงาน - การทำงานร่วมกัน

ช่วงชั้นที่ 2 (ป.4-ป.6)

ระยะ	เนื้อหาการเรียนรู้	กิจกรรม	ทักษะที่พัฒนา
ก่อนเกิดเหตุ	- รูปแบบทุ่นระเบิดและวิธีป้องกัน - บริเวณที่มีความเสี่ยง	- ศึกษาจากแผนที่จำลองพื้นที่เสี่ยง - วิเคราะห์สถานการณ์จากข่าว	- การคิดเชิงวิเคราะห์ - การระบุความเสี่ยง
ขณะเกิดเหตุ	- ขั้นตอนการแจ้งเหตุที่ถูกต้อง - วิธีอพยพเบื้องต้น	- ผูกข้อเท็จจริงเหตุการณ์ “พบวัตถุอันตราย” - แสดงบทบาทสมมติ	- การตัดสินใจในสถานการณ์จริง - การทำงานเป็นทีม

หลังเกิดเหตุ	- การให้ความรู้แก่ครอบครัวและชุมชน - การประเมินสถานการณ์	- จัดกิจกรรมเขียนการ์ด/โปสเตอร์ให้ความรู้ - จัดมุมเรียนรู้ในห้อง	- ทักษะการสื่อสาร - ความรับผิดชอบต่อสังคม
--------------	---	---	--

ช่วงชั้นที่ 3 (ม.1-ม.3)

ระยะ	เนื้อหาการเรียนรู้	กิจกรรม	ทักษะที่พัฒนา
ก่อนเกิดเหตุ	- กลไกการทำงานของหุ่นระเบิด - ผลกระทบต่อมนุษย์และสิ่งแวดล้อม	- วิเคราะห์กรณีศึกษาจากข่าว - ทำรายงานกลุ่ม	- การคิดเชิงเหตุผล - การใช้ข้อมูลในการตัดสินใจ
ขณะเกิดเหตุ	- วิธีการช่วยเหลือและสื่อสารเหตุ - การหลีกเลี่ยงอันตรายจากพื้นที่จริง	- จำลองสถานการณ์เหตุการณ์และแผนรับมือ - ฝึกซ้อมเป็นทีม	- การตัดสินใจรวดเร็ว - ความเป็นผู้นำ
หลังเกิดเหตุ	- บทเรียนจากเหตุการณ์ในอดีต - การเผยแพร่ความรู้เชิงวิชาการ	- ทำอินโฟกราฟิก/วิดีโอสั้น - นำเสนอผลงานต่อเพื่อนและชุมชน	- การนำเสนอเชิงสร้างสรรค์ - ความรับผิดชอบในสังคม

แนวทางการบูรณาการจัดการเรียนรู้
เรื่อง: การเตรียมความพร้อมรับมือสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่แนวชายแดน
สำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3

หลักการและแนวคิด

เพื่อรองรับบริบทของพื้นที่ที่มีความเสี่ยงจากสถานการณ์ความไม่สงบ โดยเฉพาะในจังหวัดชายแดนภาคใต้ หลักสูตรสถานศึกษาควรมีการบูรณาการสาระความรู้และทักษะชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการรับมือสถานการณ์ฉุกเฉิน การดำรงชีวิตอย่างปลอดภัย และการพัฒนาทักษะทางอารมณ์และสังคมในภาวะตึงเครียดอย่างเหมาะสมกับวัยของนักเรียนระดับประถมศึกษาตอนต้น

หลักสูตรนี้สอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ในด้านการส่งเสริมความปลอดภัยในสถานศึกษา (Safe School), การพัฒนาทักษะชีวิต (Life Skills), และการเรียนรู้เพื่อความมั่นคง (Security Literacy) ตลอดจนการส่งเสริมคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 และฉบับปรับปรุง

แนวทางการบูรณาการในรายวิชาหลัก

รายวิชา	แนวทางการบูรณาการ
ภาษาไทย	- การอ่านนิทานหรือเรื่องเล่าเกี่ยวกับการดูแลตนเองในสถานการณ์ฉุกเฉิน - เขียนข้อความหรือระบายภาพเกี่ยวกับ “เมื่อฉันได้ยินเสียงเตือนภัย” - ฝึกใช้คำศัพท์เกี่ยวกับความปลอดภัย เช่น คำสั่งง่าย ๆ “หลบ, หมอบ, หนี”
คณิตศาสตร์	- ฝึกนับจำนวนอุปกรณ์ความปลอดภัย เช่น ถังดับเพลิง, ประตูทางหนีไฟ - ใช้สถานการณ์จำลอง เช่น การเดินทางจากจุดอพยพไปยังจุดปลอดภัยแล้วคำนวณระยะทาง/เวลา
วิทยาศาสตร์	- เรียนรู้เรื่องสภาพอากาศ, เสียง, การสั่นสะเทือน (เบื้องต้นของการสั่นสะเทือน) - ทดลองใช้วัสดุสร้างแบบจำลองที่หักพังปลอดภัย (STEM Education)
สังคมศึกษา	- ศึกษาเรื่องที่พลเมือง เช่น การเชื่อฟังคำสั่งในสถานการณ์ฉุกเฉิน - บทบาทของชุมชนและหน่วยงานต่าง ๆ ในการดูแลความปลอดภัย
สุขศึกษาและพลศึกษา	- ฝึกท่าทางการหมอบหลบ การหลีกหนี การเดินในแถวอย่างเป็นระเบียบ - แบบฝึกสมรรถภาพทางกายเพื่อความพร้อมในการเคลื่อนไหวฉุกเฉิน - สังเกตอารมณ์ของตนเองเมื่อมีเหตุการณ์ผิดปกติ
ศิลปะ	- วาดภาพหรือปั้นภาพสถานที่ปลอดภัย บ้านของฉัน/โรงเรียนของฉันในยามสงบ - แสดงบทบาทสมมติ “เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน ฉันจะอย่างไร”
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	- การฝึกซ้อมอพยพ (Drill) อย่างสม่ำเสมอร่วมกับครูและชุมชน - การสะท้อนผลหลังการฝึก: รู้สึกอย่างไร? อะไรทำได้ดี? อะไรควรปรับปรุง?

รูปแบบกิจกรรมหลักที่แนะนำ

- การจำลองสถานการณ์การอพยพแบบไม่สร้างความตื่นตระหนก

- เกมและบทบาทสมมติ (Role Play) เช่น "หนีเสียงดัง", "ช่วยเพื่อน"
- การใช้สื่อการเรียนรู้ที่เข้าใจง่าย เช่น ภาพประกอบ, การ์ตูน, เพลงสั้น ๆ
- การบูรณาการเรื่องความปลอดภัยไว้ในแผนการจัดการเรียนรู้รายสัปดาห์

การเชื่อมโยงกับนโยบายและกรอบทิศทางประเทศ

- ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (ด้านความมั่นคง) : เน้นความปลอดภัยของประชาชนในพื้นที่เสี่ยง และส่งเสริมการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ
- แผนปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา : มุ่งให้โรงเรียนมีบทบาทในการสร้างทักษะชีวิตที่จำเป็น
- แผนพัฒนาเด็กปฐมวัยและเด็กวัยเรียน (สธ.-ศธ.) : ส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการที่รอบด้าน และสามารถดูแลตนเองได้ในภาวะเสี่ยง
- แนวทางโรงเรียนปลอดภัยของ สพฐ. : ให้มีการฝึกซ้อมป้องกันภัยและจัดกิจกรรมเรียนรู้ด้านความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง

แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชา ภาษาไทย

แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา: ภาษาไทย

ชั้นประถมศึกษาปีที่: 1

หน่วยการเรียนรู้ที่: 1

ชื่อหน่วย: หนูปลอดภัย จากไฟชายแดน

เรื่อง: คำศัพท์เกี่ยวกับภัยพิบัติและการอพยพ

เวลา: 1 ชั่วโมง

ครูผู้สอน:

1. สาระสำคัญ

นักเรียนเรียนรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ภัยสงคราม การเตรียมตัว และการอพยพ พร้อมฝึกการอ่านออกเสียงและเขียนสะกดคำอย่างถูกต้อง

2. ตัวชี้วัด

ท/ป1.1 ป.1/1 อ่านออกเสียงคำ ประโยค และข้อความสั้น ๆ ได้ถูกต้อง

ท/ป1.2 ป.1/2 เขียนสะกดคำตามเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ได้ถูกต้อง

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการอพยพและภัยสงครามได้อย่างถูกต้อง
- นักเรียนสามารถใช้คำศัพท์เหล่านี้ในการพูดหรือเขียนประโยคง่าย ๆ ได้

4. สารการเรียนรู้

- คำศัพท์ เช่น: อพยพ, กระเป๋า, ปลอดภัย, แผนที่, ที่พัก, ความกลัว
- การอ่าน-เขียนประโยคเกี่ยวกับสถานการณ์จำลอง

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอน	รายละเอียดกิจกรรม
1. นำเข้าสู่บทเรียน	- ครูเปิดภาพคำศัพท์พร้อมเสียง (อพยพ, ระเบิด, กระเป๋า, ที่พัก, ปลอดภัย, หนีภัย)- ครูถาม “ถ้าเกิดเหตุเสียงดังรุนแรง หนูจะหนีบอะไรใส่กระเป๋า?” เพื่อกระตุ้นความคิด
2. สอนคำศัพท์และการสะกดคำ	- ครูแจกบัตรคำและภาพให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์กับภาพ- ครูเขียนคำศัพท์บนกระดาน อ่านออกเสียงพร้อมกัน และให้นักเรียนสะกดคำลงสมุด
3. สร้างประโยคง่าย ๆ	- ครูยกตัวอย่างประโยค “หนูใส่ขนมลงในกระเป๋าอพยพ”- นักเรียนแต่งประโยคของตนเองจากคำศัพท์ แล้วนำเสนอหน้าชั้น
4. เกม “คำศัพท์อพยพ”	- แบ่งกลุ่มเล่นเกม Bingo คำศัพท์ หรือจับคู่ภาพ-คำ-ประโยค
5. สรุปและสะท้อน	- นักเรียนเลือกคำศัพท์ที่ตนจำได้มากที่สุด 3 คำและวาดภาพประกอบ- ครูสรุปและชมเชย

6. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

บัตรคำ / PowerPoint / ใบงาน “คำศัพท์อพยพ”

7. การวัดผลและประเมินผล

- วิธีการ: สังเกต / ตรวจใบงาน / การอ่านออกเสียง
- เครื่องมือ: แบบสังเกต / แบบฝึกอ่านและเขียน

8. เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล

ตัวชี้วัด / ด้านที่ประเมิน	ระดับ 4 (ดีเยี่ยม)	ระดับ 3 (ดี)	ระดับ 2 (พอใช้)	ระดับ 1 (ควรปรับปรุง)
การอ่านคำศัพท์	อ่านได้คล่อง ถูกต้อง ชัดเจนทุกคำ	อ่านได้เกือบครบ มีผิด เล็กน้อย	อ่านผิดเกินครึ่งหรือ ไม่คล่อง	อ่านไม่ได้ หรือไม่กล้า อ่าน
การเขียนคำศัพท์	เขียนได้ถูกต้องทุกคำ สะกดตรง	เขียนได้ถูกต้อง 70-90%	เขียนได้ถูกต้องน้อย กว่าครึ่ง	เขียนผิดหลายคำ / ไม่ พยายาม
การแต่งประโยค	แต่งประโยคได้ ชัดเจน ถูกต้อง และ สัมพันธ์กับคำ	แต่งประโยคได้ถูกต้อง โดยรวม	แต่งได้แต่ยังไม่ สมบูรณ์	ไม่สามารถแต่งประโยค ได้

แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชา สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา: สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

หน่วยการเรียนรู้ที่: 1

ชื่อหน่วย: หนูปลอดภัย จากไฟชายแดน

เรื่อง: ความรับผิดชอบและสิทธิของตนเองเมื่อเกิดภัย เวลา: 1 ชั่วโมง ครูผู้สอน:

1. สาระสำคัญ

นักเรียนเข้าใจบทบาทของตนในครอบครัวและโรงเรียนเมื่อเผชิญเหตุการณ์ไม่สงบ และสามารถปฏิบัติตนอย่างเหมาะสม

2. ตัวชี้วัด

ส 1.1 ป.1/1 ปฏิบัติตนตามหน้าที่ของสมาชิกที่ดีในครอบครัวและโรงเรียน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนสามารถอธิบายหน้าที่ของตนเมื่อเกิดภัย
- นักเรียนสามารถระบุบทบาทที่ควรปฏิบัติเมื่ออยู่ร่วมกับผู้อื่นในเหตุฉุกเฉิน

4. สาระการเรียนรู้

- หน้าที่ของเด็กในสถานการณ์ฉุกเฉิน
- การเคารพกติกา ความมีวินัย และการร่วมมือ

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอน

รายละเอียดกิจกรรม

1. นำเข้าสู่บทเรียน

- ครูเล่านิทานภาพ “หนูนิดหนีภัยสงคราม” พร้อมถามคำถาม: หนูนิดควรทำอะไร?

ขั้นตอน

รายละเอียดกิจกรรม

2. จำลองสถานการณ์ - ครูเปิดเสียงไซเรน และประกาศ “นักเรียนทุกคนโปรดอพยพ”- นักเรียนรีบเข้าแถวปฏิบัติตามขั้นตอนจริง (ตามที่ฝึกไว้)- ครูสังเกตพฤติกรรม เช่น ความร่วมมือ ความสงบ
3. วิเคราะห์บทบาทของตนเอง - นักเรียนแต่ละคนพูดว่า “ฉันทำอะไรเมื่อเกิดเหตุ” เช่น “ฉันจับมือเพื่อนไว้ ไม่วิ่งหนี”
4. ใบงานสิทธิ-หน้าที่ - นักเรียนทำใบงานจับคู่ภาพพฤติกรรม กับคำว่า “สิทธิ” หรือ “หน้าที่”- เช่น ภาพเด็กถือหน้ากาก — “สิทธิในการป้องกันตัว”
5. สรุป - ครูเน้นย้ำความร่วมมือ และหน้าที่ของการช่วยเหลือกันเมื่อเกิดเหตุไม่คาดคิด

6. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

หนังสือนิทาน / ใบงานจับคู่ภาพ

7. การวัดผลและประเมินผล

- วิธี: การพูดในวง / ใบงาน
- เครื่องมือ: แบบประเมินพฤติกรรม / แบบฝึกหัด

8. เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล

ตัวชี้วัด / ด้านที่ประเมิน	ระดับ 4 (ดีเยี่ยม)	ระดับ 3 (ดี)	ระดับ 2 (พอใช้)	ระดับ 1 (ควรปรับปรุง)
การปฏิบัติตามขั้นตอน อพยพ	ปฏิบัติถูกต้องทุก ขั้นตอน มีวินัยและ ช่วยเหลือผู้อื่น	ปฏิบัติถูกต้องเกือบ ทั้งหมด มีความร่วมมือ	ปฏิบัติผิดขั้นตอน บางส่วน ต้องได้รับการ เตือน	ไม่ให้ความร่วมมือ / ขาดสติในการปฏิบัติ
ความเข้าใจหน้าที่	สามารถอธิบายหน้าที่ ของตนเองในเหตุ ฉุกเฉินได้อย่างชัดเจน	อธิบายได้ครอบคลุมแต่ ยังมีบางจุดไม่ชัด	เข้าใจบางส่วน ต้องการ คำแนะนำ	ไม่เข้าใจบทบาทตนเอง ในสถานการณ์เลย
การทำใบงานสิทธิ/ หน้าที่	ทำใบงานครบถ้วน ถูกต้องทั้งหมด	ทำใบงานเกือบครบ มี ความถูกต้องพอควร	ทำได้บ้างแต่ผิดหลาย ข้อ	ไม่สามารถทำได้ หรือไม่พยายามทำ

แผนการจัดการเรียนรู้ รายวิชา วิทยาศาสตร์

แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา: วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

ชั้นประถมศึกษาปีที่: 1

หน่วยการเรียนรู้ที่: 1

ชื่อหน่วย: หนูปลอดภัย จากไฟชอร์ต

เรื่อง: สิ่งของจำเป็นเมื่อเกิดภัยพิบัติ

เวลา: 1 ชั่วโมง

ครูผู้สอน:

1. สาระสำคัญ

นักเรียนรู้จักและเลือกใช้สิ่งของจำเป็นที่ช่วยดูแลตนเองและผู้อื่นเมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน โดยใช้ทักษะการสังเกต และจัดกลุ่มสิ่งของ

2. ตัวชี้วัด

ว 3.1 ป.1/2 ระบุสิ่งของที่ใช้ในชีวิตประจำวันและจำแนกตามลักษณะและหน้าที่ได้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนสามารถระบุสิ่งของที่จำเป็นในการอพยพหนีภัยได้
- นักเรียนสามารถจัดกลุ่มสิ่งของตามการใช้งาน

4. สาระการเรียนรู้

- ประเภทของสิ่งของที่ใช้ในสถานการณ์ฉุกเฉิน เช่น อาหาร, น้ำ, ยา, เสื้อผ้า
- วิธีเตรียมกระเป๋าฉุกเฉิน

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอน

รายละเอียดกิจกรรม

1. นำเข้าสู่บทเรียน - ครูเปิดคลิป “กระเป๋าหนีภัยของหนู” (คลิปสั้น 3 นาที)- ครูนำกระเป๋าจริงมาให้ดู เปิดดูทีละชั้น พร้อมถาม “ของชิ้นนี้ใช้ทำอะไร?”
2. จัดกลุ่มสิ่งของ - นักเรียนแต่ละคนได้รับภาพสิ่งของ 1 ชิ้น เช่น น้ำ, ขนม, ผ้าห่ม, แปรงสีฟัน- ให้เด็กจัดกลุ่ม: ของกิน-ของใช้-ของจำเป็น- นำเสนอหน้าห้องว่า “ของของหนู คือ ... ใช้เมื่อ ...”
3. เตรียมกระเป๋าอพยพของฉัน - นักเรียนระบายสีและตัดภาพสิ่งของเพื่อติดในแบบจำลอง “กระเป๋าของฉัน”- เขียนชื่อสิ่งของใต้ภาพ พร้อมคำอธิบายสั้น ๆ
4. สะท้อนความรู้สึก - วาดภาพและเขียนสั้น ๆ “หนูรู้สึกอย่างไรตอนซ้อมอพยพ?”- นักเรียนแลกเปลี่ยนในวงกลุ่มเล็ก
5. ครุมอบเกียรติบัตร - ครุมอบเกียรติบัตร “หนูปลอดภัย เก่งมาก” พร้อมชื่นชมเป็นรายบุคคล

6. สื่อ/แหล่งเรียนรู้

คลิป “กระเป๋านักเรียนของหนู / ภาพสิ่งของต่างๆ / อุปกรณ์วาดภาพ

7. การวัดผลและประเมินผล

- วิธี: ตรวจใบงาน / สังเกตการจัดของ
- เครื่องมือ: แบบสังเกตพฤติกรรม / ใบกิจกรรม

8. เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล

ตัวชี้วัด / ด้านที่ประเมิน	ระดับ 4 (ดีเยี่ยม)	ระดับ 3 (ดี)	ระดับ 2 (พอใช้)	ระดับ 1 (ควรปรับปรุง)
การเลือกสิ่งของ	เลือกได้ถูกต้องครบถ้วน มีเหตุผลประกอบที่ดี	เลือกได้ถูกต้องส่วนใหญ่ มีเหตุผลบางส่วน	เลือกได้บางส่วน สับสนเหตุผล	เลือกผิดส่วนใหญ่ หรือไม่แสดงเหตุผล
การจัดกลุ่มสิ่งของ	จัดกลุ่มได้ชัดเจน ตรงกับ ประเภท	จัดกลุ่มถูกต้องเกือบ ทั้งหมด	จัดกลุ่มผิดบางส่วน	จัดกลุ่มผิดทั้งหมด หรือไม่ทำ
การสะท้อนความรู้สึกรู้สึก	สะท้อนชัดเจน มี ความรู้สึกจริง และ วางแผนในอนาคตได้	สะท้อนได้ดีแต่ยังไม่ ครบทุกด้าน	สะท้อนแบบผิวเผิน หรือคลุมเครือ	ไม่สะท้อน หรือเขียนไม่ เกี่ยวข้องกับกิจกรรม

แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา: คณิตศาสตร์

ชั้นประถมศึกษาปีที่: 1

หน่วยการเรียนรู้ที่: 1

ชื่อหน่วย: หนูปลอดภัย จากไฟชายแดน

เรื่อง: คณิตศาสตร์เพื่อความปลอดภัย

เวลา: 1 ชั่วโมง ครูผู้สอน:

1. สาระสำคัญ

การนับจำนวนสิ่งของจำเป็นเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินช่วยให้ผู้เรียนเตรียมพร้อมรับมือกับสถานการณ์จริงได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ตัวชี้วัด/ผลลัพธ์การเรียนรู้

- ค 1.1 ป.2/1: นับจำนวนภายในขอบเขต 1–20 ได้ถูกต้อง
- ผู้เรียนสามารถจัดกลุ่มสิ่งของ และนับจำนวนสิ่งของที่จำเป็นในการอพยพได้อย่างแม่นยำ

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- นักเรียนสามารถจัดลำดับที่ของผู้อื่นในแถวหลบภัยได้ถูกต้อง
- นักเรียนสามารถบอกตำแหน่งที่ (ลำดับที่ 1 ถึง 10) ได้อย่างเข้าใจ

4. สาระการเรียนรู้

- การนับจำนวนสิ่งของ (1–20 ชิ้น)
- การเปรียบเทียบมากกว่า น้อยกว่า เท่ากัน
- การจัดกลุ่มสิ่งของจำเป็น เช่น ข้าวสาร น้ำ อุปกรณ์ปฐมพยาบาล ฯลฯ

5. กิจกรรมการเรียนรู้

กิจกรรม	รายละเอียด
นำเข้าสู่บทเรียน	ครูเล่าเหตุการณ์ที่มีการอพยพมาอยู่ในศูนย์พักพิง มีคนต้องเข้าแถวรอรับของ
สถานการณ์จำลอง	จัดนักเรียน 10 คนเข้าแถว บอกลำดับที่ เช่น “ใครอยู่ลำดับที่ 3” “ใครอยู่ก่อนหน้า/หลังคนที่ 5”
เกม "ตามหาคนหลงแถว"	ครูแจกการ์ดภาพลำดับ นักเรียนต้องหาคนที่หายไปไหนแถว

6. สื่อ/อุปกรณ์

- ของจำลอง: น้ำดื่ม, ไฟฉาย, หน้ากากอนามัย, ยา, ขนม
- ใบงานคณิตศาสตร์
- ภาพประกอบสิ่งของ

7. การวัดผลและประเมินผล

- วิธี: ตรวจใบงาน / สังเกตนับจำนวน
- เครื่องมือ: แบบสังเกตพฤติกรรม / ใบกิจกรรม

8. เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล

ตัวชี้วัด / ด้านที่ประเมิน	ระดับ 4 (ดีเยี่ยม)	ระดับ 3 (ดี)	ระดับ 2 (พอใช้)	ระดับ 1 (ควรปรับปรุง)
การนับจำนวน	นับได้ถูกต้องครบทุก ชิ้น	นับถูกเกือบทั้งหมด	นับถูกบางส่วน	นับผิดหรือไม่พยายาม
การจัดกลุ่มสิ่งของ	จัดกลุ่มได้ชัดเจน	จัดกลุ่มเกือบถูกต้อง	จัดกลุ่มผิดหลายจุด	สับสน/ไม่สามารถจัด กลุ่มได้
ความร่วมมือ	ทำงานร่วมกับเพื่อนได้ ดีมาก	มีส่วนร่วมพอควร	มีส่วนร่วมน้อย	ไม่ให้ความร่วมมือ

แผนการจัดการเรียนรู้: รายวิชาศิลปะ

แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา: ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่: 1

หน่วยการเรียนรู้ที่: 1

ชื่อหน่วย: สื่อสารด้วยศิลป์ เพื่อชีวิตรอด

เรื่อง: วาดภาพโปสเตอร์ “ทางหนีภัยของฉัน”

เวลา: 1 ชั่วโมง

ครูผู้สอน:

1. สาระสำคัญ

การสื่อสารด้วยภาพวาดช่วยให้ผู้เรียนมีจินตนาการและเข้าใจแนวทางการหนีภัยอย่างเป็นระบบ

2. ตัวชี้วัด/ผลลัพธ์การเรียนรู้

- พ 1.2 ป.3/1: สร้างสรรค์ผลงานศิลปะจากประสบการณ์จริงหรือจินตนาการ
- ผู้เรียนสามารถออกแบบแผนที่หรือภาพเส้นทางการอพยพได้

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- วาดเส้นทางหนีภัยอย่างสร้างสรรค์
- ใช้สี/สัญลักษณ์แทนสิ่งสำคัญในการอพยพ

4. สารการเรียนรู้

- การใช้เส้น สี รูปทรงเพื่อสื่อความรู้สึก
- การถ่ายทอดอารมณ์ผ่านภาพ
- ความเข้าใจในสถานการณ์ความไม่สงบ

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอน

รายละเอียด

นำเข้าสู่บทเรียน เปิดวิดีโอ/ภาพโปสเตอร์หนีภัยจริง

ระยะก่อนเกิดเหตุ นักเรียนดูแผนที่โรงเรียน/บ้าน และออกแบบ “ทางหนีภัย” ของตนเองในใจ

ระยะระหว่างเกิดเหตุ วาดภาพโปสเตอร์ “ทางหนีภัยของฉัน” ลงในกระดาษ พร้อมใส่สัญลักษณ์ เช่น
เหตุ

ระยะหลังเกิดเหตุ นำเสนอผลงานและอธิบายจุดสำคัญของเส้นทางตน

สรุป ถาม-ตอบ: “ทางไหนที่ปลอดภัยที่สุด และควรระวังอะไรบ้าง?”

6. สื่อ/อุปกรณ์

- กระดาษโปสเตอร์
- สีไม้/สีเทียน
- สัญลักษณ์แผนที่

7. การวัดผลและประเมินผล

- วิธี: ตรวจใบงาน / สังเกตการใส่สัญลักษณ์
- เครื่องมือ: แบบสังเกตพฤติกรรม / ใบกิจกรรม

8. เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล

ด้านที่ประเมิน	ระดับ 4	ระดับ 3	ระดับ 2	ระดับ 1
ความคิด	มีแนวคิดโดดเด่น	มีความคิดแต่ยังไม่	แนวคิดซ้ำหรือไม่ตรง	ไม่มีความคิดใหม่
สร้างสรรค์	ชัดเจน	ชัด	โจทย์	
การใช้สี/ สัญลักษณ์	ใช้ได้เหมาะสม ครบถ้วน	ใช้ได้บางส่วน	ใช้ผิดหรือขาดตก	ไม่ใช้เลย
การนำเสนอ	อธิบายชัดเจน มีเหตุผล	อธิบายได้บางส่วน	อธิบายไม่ชัดเจน	ไม่สามารถอธิบาย ได้

แผนการจัดการเรียนรู้: รายวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา

แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชา: ศิลปะ

ชั้นประถมศึกษาปีที่: 1

หน่วยการเรียนรู้ที่: 1

ชื่อหน่วย: หนูปลอดภัย อพยพได้

เรื่อง: ฝึกอพยพอย่างปลอดภัย

เวลา: 1 ชั่วโมง

ครูผู้สอน:

1. สาระสำคัญ

การฝึกปฏิบัติการหนีภัยจำลองช่วยให้ร่างกายแข็งแรงและเพิ่มความมั่นใจในการเอาชีวิตรอดเมื่อเกิดเหตุ

2. ตัวชี้วัด/ผลลัพธ์การเรียนรู้

- พ 2.1 ป.1/1: ปฏิบัติกิจกรรมเพื่อความปลอดภัย
- ผู้เรียนสามารถอพยพหนีภัยได้ตามขั้นตอน

3. จุดประสงค์การเรียนรู้

- ปฏิบัติตามสัญญาณเตือนภัยได้ถูกต้อง
- วิ่ง/หมอบ/คลาน/จับกลุ่ม ได้ตามคำสั่งครู

4. สาระการเรียนรู้

- การใช้เส้น สี รูปทรงเพื่อสื่อความรู้สึก
- การถ่ายทอดอารมณ์ผ่านภาพ
- ความเข้าใจในสถานการณ์ความไม่สงบ

5. กิจกรรมการเรียนรู้

ขั้นตอน	รายละเอียด
นำเข้าสู่บทเรียน	ครูแนะนำสัญญาณเสียงเตือนภัย (เป่านกหวีด/เสียงแตร)
ระยะก่อนเกิดเหตุ	ฝึกสังเกตป้ายทางหนี/ทางออก และท่าทางต่างๆ
ระยะระหว่างเกิดเหตุ	ซ้อมการอพยพจริงในห้อง/สนาม (เช่น หมอบคลาน-เดินแถว-หลบซ่อน)
ระยะหลังเกิดเหตุ	เด็กสะท้อนความรู้สึกว่า “รู้สึกอย่างไรเมื่อได้ฝึก”
สรุป	ครูทบทวน 5 ขั้นตอนอพยพปลอดภัยแบบเด็กๆ

6. สื่อ/อุปกรณ์

- แตร/นกหวีด
- ป้าย “ทางหนีไฟ”
- เส้นทางจำลอง

7. การวัดผลและประเมินผล

- วิธี: ตรวจใบงาน / สังเกตการใส่สัญลักษณ์
- เครื่องมือ: แบบสังเกตพฤติกรรม / ใบกิจกรรม

8. เกณฑ์การวัดผลและประเมินผล

ด้านที่ประเมิน	ระดับ 4	ระดับ 3	ระดับ 2	ระดับ 1
การปฏิบัติท่าทาง	ปฏิบัติได้ถูกต้องครบ	ปฏิบัติได้ถูกต้องส่วนใหญ่	ผิดหลายจุด	ไม่สามารถปฏิบัติได้
ความคล่องตัว	เคลื่อนไหวคล่องตัว รวดเร็ว พอใช้ได้		ช้าหรือลังเล	ไม่ยอมเคลื่อนไหว
ความร่วมมือ	มีวินัยและช่วยเหลือเพื่อน	มีความร่วมมือบางส่วน	ขาดความร่วมมือ	ไม่ให้ความร่วมมือเลย

แนวทางการบูรณาการจัดการเรียนรู้

เรื่อง: การเตรียมความพร้อมรับมือสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่แนวชายแดน

สำหรับระดับชั้นปฐมวัย

หลักการและเหตุผล

การพัฒนาเด็กปฐมวัยเป็นรากฐานสำคัญของการสร้างพลเมืองที่มีคุณภาพ เด็กในช่วงวัย 3-5 ปีเป็นวัยที่เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ตรง การเล่น การเลียนแบบ และการมีปฏิสัมพันธ์กับผู้รอบข้าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในพื้นที่ที่มีความเปราะบางหรือเสี่ยงต่อเหตุการณ์ความไม่สงบ เช่น พื้นที่แนวชายแดน เด็กควรได้รับการส่งเสริมให้มีความสามารถในการดูแลตนเองเบื้องต้น เข้าใจความปลอดภัย และสามารถตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินได้อย่างเหมาะสมกับวัย

หลักสูตรบูรณาการนี้จึงออกแบบมาเพื่อเสริมสร้างทักษะชีวิตพื้นฐานให้แก่เด็กปฐมวัย ผ่านกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน (ร่างกาย อารมณ์-จิตใจ สังคม และสติปัญญา) โดยใช้กระบวนการเรียนรู้แบบบูรณาการผ่านการเล่น การฟังนิทาน การจำลองสถานการณ์ และกิจกรรมสร้างสรรค์ เพื่อให้เด็กสามารถเข้าใจแนวทางการปฏิบัติตนอย่างปลอดภัยในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้โดยไม่เกิดความกลัวหรือวิตกกังวล อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างบ้าน โรงเรียน และชุมชนในการดูแลเด็กให้ปลอดภัยและมีสุขภาวะที่ดีอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

1. เพื่อส่งเสริมทักษะชีวิตและความตระหนักรู้ด้านความปลอดภัยให้เด็กปฐมวัยในพื้นที่เสี่ยง
2. เพื่อฝึกการสังเกต การตอบสนอง และการปฏิบัติตนอย่างปลอดภัยเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน
3. เพื่อปลูกฝังนิสัยการฟังคำสั่งผู้ใหญ่และการดูแลตนเองในเบื้องต้น
4. เพื่อส่งเสริมความมั่นคงทางจิตใจและการอยู่ร่วมกันอย่างมีสันติในสังคม

โครงสร้างหลักสูตร

องค์ประกอบ	รายละเอียด
ระดับชั้น	ปฐมวัย (อายุ 3-5 ปี)
ระยะเวลา	จัดสอนควบคู่รายสัปดาห์ (1-2 ครั้ง/เดือน) ต่อเนื่อง 1 ภาคเรียน
แนวทางการจัดการเรียนรู้	บูรณาการใน 4 พัฒนาการ: ร่างกาย, อารมณ์-จิตใจ, สังคม, สติปัญญา โดยใช้กิจกรรม/นิทาน/เพลง/การเล่นเป็นฐาน (Play-based Learning)
เนื้อหา/หัวข้อหลัก	การรับมือสถานการณ์เสี่ยงดัง, การซ่อนตัวปลอดภัย, การทำตามสัญญาณ, การอยู่กับผู้ใหญ่, การแยกแยะของแปลกปลอม
สื่อการเรียนรู้	นิทานภาพ, สื่อสร้างสถานการณ์จำลอง, เพลง, วิดีโอสั้น, บัตรภาพ, แผนที่ห้องหลบภัยจำลอง
การประเมินผล	ใช้แบบประเมินพัฒนาการปฐมวัยควบคู่แบบสังเกต/ผลงานเด็ก (Portfolios)

สาระการเรียนรู้บูรณาการ (ตามหน่วย)

ระยะ	เนื้อหาการเรียนรู้	ตัวอย่างกิจกรรม	ทักษะที่พัฒนา
ก่อนเกิดเหตุ	1. การรับมือสถานการณ์เสียงดัง 2. รู้จักสถานที่ปลอดภัย 3. เรียนรู้สิ่งรอบตัวที่อันตราย	1. ฟังเสียง (สัญญาณเตือน, ระเบิด, นกหวีด) แล้ว ตอบสนอง” 2. วาดรูป ระบายสีสถานที่ปลอดภัย 3. ระบายสีวัตถุปลอดภัย-ไม่ปลอดภัย, เกมแยกสิ่งของต้อง สงสัย	1. การฟัง 2. การปฏิบัติตามคำสั่ง 3. การจดจำ 4. การสื่อสาร
ขณะเกิดเหตุ	1. การทำตามสัญญาณ 2. ฝึกการหลบภัยเบื้องต้น	สร้างสถานการณ์จำลองให้เด็กฝึกคลาน ซ่อน ใต้โต๊ะ, เกม “หมอบ ซ่อน ฟัง	1. การฟัง 2. การปฏิบัติตามคำสั่ง 3. การสังเกต 4. การสื่อสาร 5. ควบคุมตนเอง
หลังเกิดเหตุ	1. สอนให้เด็กอยู่กับผู้ใหญ่ที่ไว้ใจได้ เล่นิทาน "ตามพี่ตำรวจไป", วาดรูปผู้ใหญ่ที่ดูแลเราได้		1. การสื่อสาร

♦ ตัวอย่างกิจกรรม (สามารถใช้ทุกระดับ)

💡 นิทานเพื่อความปลอดภัย:

เรื่อง “โต๊ะใหญ่ใจดี” – เด็ก ๆ หนีภัยโดยเข้าไปอยู่ใต้โต๊ะ เด็กคนหนึ่งกลัวมากแต่เพื่อนช่วยจับมือไว้

🎵 เพลงประจำกิจกรรม:

“หมอบแล้วรอด” – ทำนองสนุก ผีกล่าตบการหลบภัย เช่น “ถ้ามีเสียงดัง ฟังไว้ก่อน หมอบให้ไว แล้วไปซ่อน”

🎲 เกมเพื่อฝึกทักษะ:

เกม “อย่าจับของแปลก” – จัดของจำลอง (ระเบิดปลอม, กระเป๋, ของเล่น) เด็กต้องเลือกสิ่งที่ควร/ไม่ควรแตะ

♦ การมีส่วนร่วมของชุมชน

- เชิญเจ้าหน้าที่ทหาร/ตำรวจกองร้อยในพื้นที่ มาเล่นนิทาน หรือจัด Soft Drill กับเด็ก
- ผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรม “หนูปลอดภัยทั้งบ้าน” เพื่อสื่อสารแนวทางเดียวกัน
- ออกแบบ “แผนที่หลบภัย” จำลองภายในโรงเรียน โดยให้เด็กมีส่วนร่วมทำโปสเตอร์

♦ การติดตามและประเมินผล

ด้านที่ประเมิน	วิธี	เครื่องมือ
พัฒนาการเด็ก	สังเกต, พฤติกรรมซ้ำ	แบบประเมินพัฒนาการรายบุคคล
ความเข้าใจ	คำถามปลายเปิด	บันทึกหลังกิจกรรม
ความร่วมมือ	ระหว่างเด็ก-ครู	แบบประเมิน Soft Skill
ผลกระทบระยะยาว ความพร้อมของเด็กเมื่อเกิดเหตุ รายงานครู, ความเห็นผู้ปกครอง		

แผนการจัดการเรียนรู้ระดับปฐมวัย (อนุบาล 1-3)

หน่วยการเรียนรู้: หนูปลอดภัย ใส่ใจชุมชน (ระยะ: ก่อนเกิดเหตุ)

ช่วงอายุ: 5-6 ปี

ระยะเวลา: 1 สัปดาห์ (5 วัน)

หลักสูตร: ตามหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ. 2560

สมรรถนะ: การจัดการตนเอง / การอยู่ร่วมกัน / การคิดอย่างมีวิจารณญาณ

◆ 1. สาระสำคัญ (Big Idea)

เด็กปฐมวัยสามารถเรียนรู้การสังเกต การหลีกเลี่ยงอันตราย และวิธีดูแลตนเองในสถานการณ์ที่ไม่ปลอดภัย โดยผ่านกิจกรรมที่สนุกและจำลองสถานการณ์เบื้องต้น เพื่อให้มีพฤติกรรมปลอดภัยและมีจิตสำนึกในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

◆ 2. จุดมุ่งหมายของการเรียนรู้

- เด็กสามารถรู้จักสังเกตสิ่งผิดปกติในสภาพแวดล้อมใกล้ตัว
- เด็กรู้จักแสดงพฤติกรรมที่เหมาะสมเมื่อเกิดเสียงดังหรือเหตุไม่สงบ
- เด็กรู้จักแจ้งผู้ใหญ่เมื่อพบสิ่งผิดปกติ
- เด็กสามารถร่วมกิจกรรมกับเพื่อนได้อย่างสงบและมีน้ำใจ

◆ 3. สมรรถนะหลักที่เน้น

สมรรถนะ

พฤติกรรมเป้าหมายที่คาดหวัง

การจัดการตนเอง เด็กสามารถเอาตัวรอดเมื่อเกิดเสียงระเบิดหรือเหตุฉุกเฉิน (เช่น หมอบ คลาน หนีภัย)

การอยู่ร่วมกัน เด็กแสดงพฤติกรรมช่วยเหลือและให้ความร่วมมือในการอพยพจำลอง

การคิดอย่างมีวิจารณญาณ เด็กรู้จักสังเกตสิ่งแปลกปลอม เช่น กระเป๋าไร้เจ้าของ และบอกครู

◆ 4. สาระการเรียนรู้

- การสังเกตสิ่งผิดปกติและอันตราย
- การฟังคำแนะนำเรื่องความปลอดภัย
- การหลบภัยเมื่อได้ยินเสียงดัง
- การแจ้งเหตุให้ผู้ใหญ่
- การทำงานร่วมกับผู้อื่นอย่างสงบ

5. กิจกรรมเสริมประสบการณ์

กิจกรรมวันจันทร์: “สังเกตภัยรอบตัว”

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม

- เด็กสามารถสังเกตและบอกสิ่งที่ไม่ปลอดภัยในสภาพแวดล้อมใกล้ตัวได้
- เด็กแสดงความเข้าใจว่าเมื่อพบสิ่งผิดปกติควรบอกผู้ใหญ่
- เด็กได้ฝึกการใช้จินตนาการและสื่อสารความคิดผ่านการวาดภาพ

สมรรถนะที่พัฒนา

- การคิดอย่างมีวิจารณญาณ
- การจัดการตนเอง

- การใช้ภาษาสื่อสาร
- ความสามารถในการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์

กิจกรรมที่ 1: นิทานภาพ “เจ้ากระต่ายกับเสียงดัง”

ขั้นตอน:

1. ครูเปิดนิทานภาพ (บนกระดาน, จอทีวี หรือแผ่นภาพ A3)
2. เล่าเรื่อง “เจ้ากระต่ายกับเสียงดัง” — เนื้อหาเกี่ยวกับกระต่ายน้อยที่ได้ยินเสียงประหลาดในป่า และวิ่งไปหาผู้ใหญ่เพื่อขอความช่วยเหลือ
3. ครูตั้งคำถามปลายเปิดหลังจบเรื่อง เช่น
 - “หนูเคยได้ยินเสียงอะไรน่ากลัวบ้างไหม?”
 - “ถ้าเป็นหนู หนูจะทำยังไงถ้าเจอสิ่งแปลกๆ?”
4. ให้เด็กตอบ และพูดถึงความรู้สึก

เครื่องมือประเมิน: การสนทนา / การตอบคำถาม

กิจกรรมที่ 2: เกมจับผิดภาพ “สิ่งแปลกปลอมในสนามเด็กเล่น”

ขั้นตอน:

1. ครูแจกภาพสนามเด็กเล่น (ที่มีสิ่งแปลกปลอมซ่อนอยู่ เช่น กระเป๋ารั้วเจ้าของ, ลวดหนาม, คนแปลกหน้า)
2. ให้เด็กดูภาพ แล้ววงกลมหรือขีดสิ่งที่คุณคิดว่า “ไม่ควรอยู่ในสนามเด็กเล่น”
3. พูดคุยกับเด็กเป็นรายบุคคลว่า ทำไมถึงคิดว่า “สิ่งนี้” ไม่ปลอดภัย
4. เด็กจับคู่กับเพื่อน และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน

เครื่องมือประเมิน: สังเกตการระบุสิ่งผิดปกติ / ความสามารถในการอธิบายเหตุผล

กิจกรรมที่ 3: วาดภาพสิ่งที่คิดว่า “ไม่ปลอดภัย”

ขั้นตอน:

1. ครูให้กระดาษ A4 และอุปกรณ์วาดภาพ
2. ให้เด็กวาดภาพสิ่งที่พวกเขาคิดว่าอันตรายหรือไม่ปลอดภัยในชีวิตประจำวัน เช่น ไฟฟ้า, ของมีคม, คนแปลกหน้า
3. ครูเดินพูดคุยกับเด็กระหว่างวาดเพื่อสะท้อนความคิด
4. เด็กแต่ละคนออกมานำเสนอผลงาน และบอกว่า “ภาพของหนูอันตรายอย่างไร”

เครื่องมือประเมิน: ผลงานภาพวาด + การนำเสนอด้วยวาจา

สรุปท้ายกิจกรรม

- ครูถามสรุป “วันนี้เรารู้อะไรเกี่ยวกับความปลอดภัยบ้าง?”
- ให้เด็กพูดคุยเวิร์ด เช่น “ดูดี”, “บอกครู”, “ไม่จับของแปลก”

สื่อและอุปกรณ์

- นิทานภาพ “เจ้ากระต่ายกับเสียงดัง”
- ภาพสนามเด็กเล่นพร้อมสิ่งแปลกปลอม (แจกเด็ก/ฉายบนจอ)

- กระดาษ A4, ดินสอสี, ปากกาเมจิก
- เพลงเบาๆ ประกอบกิจกรรม (ถ้าต้องการบรรยากาศผ่อนคลาย)

วันอังคาร: “เสียงดังทำอะไรดี”

กิจกรรมที่ 1: ฟังเสียงจำลอง – ตอบสนองด้วยท่าทาง

ขั้นตอน:

1. ครูเปิดเสียงจำลองที่ละเสียง เช่น
 - เสียงระเบิด
 - เสียงปืน
 - เสียงไซเรนฉุกเฉิน
2. ถามเด็กว่า “หนูรู้สึกอย่างไรเมื่อได้ยินเสียงนี้?”
3. ครูสอนว่าเสียงไหน “อันตราย” และควรทำอะไร
4. ให้เด็กลองทำท่าทางตอบสนอง เช่น
 - หมอบลง
 - ปิดหู
 - มองหาผู้ใหญ่
5. เล่นเกม “ครูเปิดเสียง – เด็กทำท่าที่เหมาะสม”

เครื่องมือประเมิน: การสังเกตพฤติกรรมเด็กและความเข้าใจผ่านการตอบสนอง

กิจกรรมที่ 2: สอนท่าหมอบ คลาน และหลบหลังสิ่งของ

ขั้นตอน:

1. ครูแนะนำ “3 ท่าปลอดภัย”:
 - ท่าหมอบ: นั่งชันเข่าปิดศีรษะ

- ท่าคลาน: ใช้มือและเข่าคลานห่างจากต้นเสียง
 - ท่าหลบ: ไปอยู่หลังโต๊ะ เก้าอี้ หรือสิ่งกีดขวางที่มั่นคง
2. ครูสาธิตพร้อมอธิบายทีละท่า
 3. เด็กฝึกทำตาม โดยใช้เพลงจังหวะช้า ๆ หรือเสียงสัญญาณเตือนจำลองประกอบ
 4. เล่นเกม “ครูสั่งแบบเร็ว” เช่น “หมอบ!” / “คลาน!” / “หลบ!”

เครื่องมือประเมิน: สังเกตความถูกต้องของท่าทาง / การมีวินัยในการตอบสนอง

กิจกรรมที่ 3: ฝึกเล่นสถานการณ์จำลองในห้องเรียน

ขั้นตอน:

1. ครูจัดโต๊ะเป็น “พื้นที่ปลอดภัย” และซ่อนสิ่งของจำลองเป็น “ภัย” (เช่น ตุ๊กตาเป็นเสียงดัง)
2. ครูพูด “มีเสียงดังจากข้างนอก!” แล้วเปิดเสียงระเบิดเบา ๆ
3. เด็กเริ่มปฏิบัติตามขั้นตอน:
 - หมอบ – คลาน – หลบ
 - รอฟังเสียงหยุด – เดินไปหาครูอย่างสงบ
4. ครูชวนเด็กพูดคุยภายหลัง เช่น:
 - หนูรู้สึกอย่างไร?
 - หนูจำขั้นตอนอะไรได้บ้าง?
5. ปิดท้ายด้วยกิจกรรมชมคลิปวิดีโอสั้นเกี่ยวกับความปลอดภัย (ถ้ามี)

เครื่องมือประเมิน: สังเกตความพร้อม ความเข้าใจ และวินัยในการจำลองสถานการณ์

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้

- ไฟล์เสียง: ระเบิด / ไซเรน / ปืน (ควรเลือกเสียงเบาและไม่หวาดกลัว)
- โต๊ะ เก้าอี้ ใช้ในการฝึกซ้อมท่าหลบภัย
- ภาพประกอบท่าหมอบ คลาน หลบ
- ตุ๊กตา/สิ่งของจำลอง / คลิปวิดีโอการฝึกซ้อมภัยพิบัติสำหรับเด็กเล็ก

สรุปท้ายกิจกรรม

- ครูตั้งคำถามปลายเปิดให้เด็กพูด เช่น
“หนูจะอย่างไรถ้าได้ยินเสียงดังอีก?”
“ถ้าหนูอยู่บ้าน หนูจะบอกใคร?”
- เด็กแต่ละคนแสดงท่าปลอดภัย 1 ท่าพร้อมพูดชื่อท่านั้น

วันพุธ: “แจ้งครู แจ้งพ่อแม่”

เริ่มต้น: สนทนาเปิดกิจกรรม (5 นาที)

ครูชวนพูดคุยเปิดบทสนทนา: “ถ้าเราพบของแปลกๆ เช่น กระเป๋าวางไว้ที่สนาม เราควรทำอะไร

กิจกรรมที่ 1: ฝึกบทสนทนา “หนูเจออะไรบางอย่าง” (แสดงบทบาทสมมติ)

ขั้นตอน:

1. ครูสอนประโยคพื้นฐาน เช่น “ครูคะ หนูเห็นกระเป๋าแปลกๆ”
2. เด็กจับคู่ฝึกบทกับครู/เพื่อน
3. ครูสร้างสถานการณ์ เช่น พบสิ่งแปลกบริเวณโรงเรียน แล้วให้เด็กสวมบทบาทว่า “แจ้งใคร พูดอย่างไร”

กิจกรรมที่ 2: เกมตอบท (ครู: “เกิดอะไรขึ้นลูก” / เด็ก: “หนูเจอกระเป๋าแปลกๆ”)

ขั้นตอน:

1. ครูเริ่มพูด: “เกิดอะไรขึ้นลูก?”
2. เด็กต้องตอบด้วยสถานการณ์ที่หลากหลาย เช่น “หนูได้ยินเสียงดัง”, “หนูเห็นควั่น”, “มีของแปลกอยู่ข้างกำแพง”
3. เน้นฝึกให้เด็กพูดต่อประโยคอย่างมั่นใจ

กิจกรรมที่ 3: ทำสมุดภาพ “หนูช่วยบอก”

ขั้นตอน:

1. เด็กเลือกสถานการณ์จากรูปภาพ เช่น ระเบิดควั่น เสียงดัง กระเป๋าไม่มีเจ้าของ
2. เด็กวาดภาพในสมุดเล่มเล็ก (A5) พร้อมบอกสิ่งที่ควรทำ เช่น “หนูบอกครู”, “หนูอยู่เฉยๆ ไม่แตะของแปลก”
3. ครูให้เด็กเล่าเรื่องสั้น ๆ จากภาพของตน

สรุปท้ายกิจกรรม

- เด็กเล่าหรือยกตัวอย่าง “ถ้าหนูเจออะไรบางอย่าง หนูจะอย่างไร?”
- ครูชมเชยและทบทวนคำว่า “แจ้งครู” “บอกพ่อแม่” “อย่าหยิบจับเอง”

เครื่องมือประเมิน: สังเกตความพร้อม ความเข้าใจ และวินัยในการจำลองสถานการณ์

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้

- ภาพสถานการณ์ (ของแปลก ควั่น กระเป๋าไม่มีเจ้าของ)
- ป้ายบทสนทนา (พูดซ้ำ-พูดตาม)
- อุปกรณ์วาดภาพ: สีไม้ สีเทียน สมุด A5
- โทรศัพท์/โมเดลโทรศัพท์ (ประกอบฉาก)

วันพฤหัสบดี: “หนูเป็นนักสังเกต”

เริ่มต้น: สนทนาเปิดกิจกรรม (5 นาที)

ครูพูดคุยเรื่อง “นักสังเกตตัวน้อย” ถามเด็ก: “ถ้าเกิดเหตุเสียงดัง หนูจะไปที่ไหนถึงปลอดภัย?”

กิจกรรมที่ 1: เดินสำรวจโรงเรียนพร้อมครู (ชี้จุดอพยพ, ที่หลบภัย)

ขั้นตอน:

1. เดินไปพร้อมครูทั่วโรงเรียน
2. ชี้จุดปลอดภัย เช่น ลานกว้าง, ทางหนีไฟ, จุดรวมพล
3. ครูติดสัญลักษณ์ “✓ จุดปลอดภัย” ให้เด็กสังเกต
4. สนทนาเบา ๆ เป็นระยะ เช่น “ทำไมตรงนี้ปลอดภัย?”

กิจกรรมที่ 2: เกมล่าสมบัติ “หาจุดปลอดภัยในห้องเรียน”

ขั้นตอน:

1. ครูวางป้าย/สัญลักษณ์ไว้ตามจุดต่าง ๆ เช่น ใต้โต๊ะ, มุมหนังสือ
2. เด็กแบ่งกลุ่มออกตามหาจุดที่ปลอดภัย (ของจริงหรือจำลอง)
3. เด็กนำป้ายที่พบมาอธิบาย: “ทำไมที่นี่ปลอดภัย?”

กิจกรรมที่ 3: ต่อภาพ 4 ช่อง “เมื่อหนูเจอเหตุฉุกเฉิน”

ขั้นตอน:

1. เด็กเลือกภาพชุดเหตุการณ์ เช่น ได้ยินเสียงดัง / พบควัน / พบของแปลก
2. ต่อเรียงลำดับภาพให้ถูกต้อง
3. วาดต่อเติมภาพสุดท้ายว่า “หนูทำอะไร?”
4. เด็กเล่าเรื่องจากภาพของตน

สรุปท้ายกิจกรรม

1. ครูถาม-ตอบ เช่น “ถ้าเจอเหตุฉุกเฉิน หนูจะไปหลบที่ไหน?”
2. ชมเชยเด็กที่มีทักษะสังเกตดี และพูดได้อย่างมั่นใจ

เครื่องมือประเมิน:

1. สังเกตขณะสำรวจ / เกมล่า
2. สังเกตและฟังเด็กเล่าเหตุการณ์
3. สังเกตการร่วมมือและพฤติกรรมในกิจกรรมกลุ่ม
4. ตรวจแผนงานภาพ 4 ช่อง + วาดภาพต่อ

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้

1. ป้ายภาพ “✓ จุดปลอดภัย” (ติดตามโรงเรียน/ห้องเรียน)
2. ชุดภาพ 4 ช่องสถานการณ์ฉุกเฉิน (พิมพ์ / ตัดแยกไว้ให้ต่อ)
3. กระดาษภาพเปล่าให้วาดภาพต่อ
4. แผ่นคำถามปลายเปิด (ช่วยเด็กเล่าเรื่อง)
5. อุปกรณ์ล่าสมบัติ: กระเป๋า, โทรศัพท์ของเล่น, แผ่นภาพคำตอบ

วันศุกร์: “ซ้อมจริง หนูไม่ตื่นตระหนก”

เริ่มต้น: สนทนาเปิดกิจกรรม (5 นาที)

ครูพุดคุยเรื่อง “ครูแจ้งเด็กว่าจะมีการ “ซ้อมสถานการณ์จริง” และทบทวนขั้นตอน เช่น นั่งนิ่ง – ฟังเสียง – รีบไปหาครู – ไม่หยิบจับสิ่งของ

กิจกรรมที่ 1: จำลองเหตุการณ์ (ครูเปิดเสียงดัง แล้วเด็กทำตามขั้นตอนที่ฝึก)

ขั้นตอน:

1. ครูเปิดเสียงดังจำลอง (เสียงระเบิด/ไซเรนเบา ๆ)
2. เด็กปฏิบัติตามขั้นตอนที่เคยฝึก เช่น ปิดหู, เดินอย่างระมัดระวังไปยังจุดหลบภัยที่กำหนด, ไม่ตะแคง แล่กปลอม
3. ครูสังเกตพฤติกรรมของเด็กแต่ละคน

กิจกรรมที่ 2: ให้เด็กบอกความรู้สึก และสิ่งที่ตนทำ

ขั้นตอน:

1. ครูชวนสนทนา: “ตอนหนูได้ยินเสียง หนูรู้สึกยังไง?”
2. เด็กผลัดกันบอกความรู้สึก เช่น กลัว ตกใจ แต่ทำตามที่ได้ฝึกไว้
3. ครูช่วยให้เด็กสรุปสิ่งที่ตนทำ เช่น “หนูเดินไปหาครู ไม่ตะแคงของ”

กิจกรรมที่ 3: มอบเกียรติบัตร “หนูปลอดภัย เก่งมาก”

ขั้นตอน:

1. ครูเรียกชื่อเด็กที่ละคน มอบเกียรติบัตรพร้อมคำชมเชย
2. เด็กถ่ายรูปพร้อมกับเพื่อนและครูเป็นที่ระลึก
3. ร้องเพลง “หนูปลอดภัย” ปิดกิจกรรมร่วมกัน

สรุปท้ายกิจกรรม

1. ทบทวนความรู้ “ถ้าหนูเจอเหตุการณ์อีก หนูจะอย่างไร?”
2. เสริมความภาคภูมิใจและความกล้าหาญในใจเด็ก

สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้

- เครื่องเล่นเสียง (เสียงไซเรน / ระเบิดจำลองแบบเบา)
- ป้ายหรือเส้นทางอพยพจำลอง (วางตามจุดหลบภัยในห้องเรียน)
- เกียรติบัตร “หนูปลอดภัย เก่งมาก” (ชื่อ-นามสกุลเด็ก)
- ไมโครโฟนของเล่น / โทรศัพท์ของเล่น (ประกอบบทสนทนา)
- เพลง “หนูปลอดภัย” (เปิดพร้อมตอนเริ่มและปิดกิจกรรม)

◆ 6. การประเมินผล

วิธีประเมิน	เครื่องมือ	เกณฑ์
สังเกตพฤติกรรมเด็ก	แบบบันทึก	เด็กแสดงท่าทางที่เหมาะสมในสถานการณ์จำลอง
ประเมินชิ้นงาน	สมุดภาพ, งานวาด	สื่อถึงสิ่งที่เด็กเข้าใจเกี่ยวกับความปลอดภัย
สนทนา/สัมภาษณ์เด็ก	คำถามปลายเปิด	เด็กสามารถอธิบายพฤติกรรมเมื่อพบสิ่งผิดปกติ

◆ 8. การมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชน

- ส่งใบงานให้ผู้ปกครองทำกิจกรรมที่บ้าน เช่น “สอนลูกหกลบภัย”
- ขอความร่วมมือจากเจ้าหน้าที่ตำรวจ/ทหารมาเล่าเรื่องให้เด็กฟัง
- จัดนิทรรศการ “โรงเรียนปลอดภัย ชุมชนเข้มแข็ง” โดยผู้ปกครองมีส่วนร่วม

แผนการสอนวิชาลูกเสือ

เรื่อง การหลบภัยและการเคลื่อนที่ของนักเรียนในโรงเรียนที่อยู่ชายแดนขณะเกิดเหตุความไม่สงบ
ระยะเวลา 1 ชั่วโมง
เหมาะสำหรับนักเรียนระดับ ปฐมศึกษา - มัธยมศึกษาตอนต้น

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

ด้านความรู้

1. อธิบายท่าทางการหลบภัยพื้นฐานและการเคลื่อนที่อย่างปลอดภัยได้

ด้านทักษะ

1. ปฏิบัติท่าทางการหลบภัยพื้นฐานและการเคลื่อนที่อย่างปลอดภัยได้ถูกต้อง

ด้านคุณธรรม

1. มีวินัย
2. ใฝ่เรียนรู้
3. มีจิตสาธารณะ

ขั้นนำ "เสียงแห่งความทรงจำ" (5 นาที)

1. เปิดเสียงข่าวหรือเสียงเหตุการณ์จำลอง (เช่น เสียงระเบิด เสียงกันฝนสั่นสะเทือน)
2. ให้นักเรียนปิดตาฟัง และจินตนาการว่าตนเองอยู่ในสถานการณ์นั้น
3. เปิดให้นักเรียนแบ่งปันความรู้สึกและประสบการณ์

คำถาม	คำตอบ
นักเรียนคิดว่าเสียงที่ได้ยินคือเสียงอะไร	เสียงระเบิด เสียงกันฝนสั่นสะเทือน
เมื่อนักเรียนได้ยินเสียงแล้วรู้สึกอย่างไร	ตกใจ ตระหนก รำคาญ อื่นๆ
นักเรียนเคยได้ยินเสียงนี้มาก่อนหรือไม่ จากไหน	เคย/จากภาพยนตร์ ไม่เคย

ขั้นสอน (35 นาที)

ครูสาธิต ท่าทางการหลบภัยพื้นฐานและการเคลื่อนที่เมื่อเกิดเหตุความไม่สงบให้นักเรียนดู และให้นักเรียนทำตาม (ตามใบความรู้ เรื่อง การฝึกท่าทางการหลบภัยพื้นฐานและการเคลื่อนที่)

1. ฝึกท่าทางการหลบภัยพื้นฐาน
 - 1.1 ฝึกการล้มตัว
 - 1.2 ฝึกการหมอบ
2. ฝึกการเคลื่อนที่อย่างปลอดภัย
 - 2.2 ฝึกการคลาน

ชั้นประเมินผล (20 นาที)

1. นักเรียนทดสอบปฏิบัติท่าละ 3 ครั้ง

ท่าทาง	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	จำนวนครั้งที่ทำถูกต้อง	ผลการประเมิน
การล้มตัว					
การหมอบ					
การคลาน					

เกณฑ์การประเมิน

นักเรียนต้องทำถูกต้องของแต่ละท่า 2 ครั้งขึ้นไปถึงจะผ่านการประเมินและต้องผ่านการประเมินทุกท่า

2. นักเรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. ให้อธิบายท่าทางการหลบภัยพื้นฐานและการคลาน (3 คะแนน)

1.1 การล้มตัว

.....

1.2 การหมอบ

.....

1.3 ฝึกการคลาน

.....

2. เมื่อไหร่ที่เราควรใช้ท่าล้มตัว? (1 คะแนน)

.....

3. ทำไมเราต้องหมอบให้ต่ำเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน? (1 คะแนน)

.....

4. การคลานช่วยให้เราปลอดภัยได้อย่างไร? (1 คะแนน)

.....

เกณฑ์การประเมิน

นักเรียนทำได้ 4 คะแนนขึ้นไปถึง ผ่าน

อุปกรณ์และสื่อการเรียนรู้

อุปกรณ์พื้นฐาน

1. นกหวีด (สำหรับสัญญาณ)
2. เครื่องเสียง
3. คลิปเสียง

ใบงานความรู้ เรื่อง การหลบภัยและการเคลื่อนที่ของนักเรียนในโรงเรียนที่อยู่ชายแดน
ขณะเกิดเหตุความไม่สงบ

1. ฝึกท่าทางการหลบภัยพื้นฐาน

1.1 ฝึกการล้มตัว

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถล้มตัวอย่างปลอดภัยเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน
ขั้นตอนการปฏิบัติ:

1. ยืนตัวตรง เท้าแยกห่างประมาณความกว้างของไหล่
2. ก้มตัวลงช้าๆ โดยย่อเข่าทั้งสองข้าง
3. ใช้มือรองรับพื้นเบาๆ
4. ล้มตัวไปข้างใดหนึ่งข้าง โดยใช้แขน และไหล่รองรับ
5. หลีกเลี่ยงการใช้มือรองรับน้ำหนักตัวโดยตรง

จุดสำคัญที่ต้องจำ:

- ล้มช้าๆ อย่าล้มแรง
- ใช้ไหล่และแขนรองรับ ไม่ใช่มือ
- หลีกเลี่ยงการล้มหงาย

การฝึก ฝึกล้มตัวทั้งข้างซ้ายและข้างขวา อย่างละ 3 ครั้ง

- ☐ ล้มตัวข้างซ้าย (3 ครั้ง)
- ☐ ล้มตัวข้างขวา (3 ครั้ง)

1.2 ฝึกการหมอบ

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถหมอบตัวให้ต่ำที่สุดเพื่อหลบภัย
ขั้นตอนการปฏิบัติ:

1. นั่งยองโดยย่อเข่าทั้งสองข้าง
2. ก้มหัวลงต่ำ ใช้แขนทั้งสองข้างกอดหัว
3. ทำให้ตัวเล็กที่สุดเท่าที่จะทำได้
4. หายใจเบาๆ สม่ำเสมอ
5. รอให้สัญญาณอันตราย/เหตุฉุกเฉินผ่านไป

จุดสำคัญที่ต้องจำ:

- ทำตัวให้เล็กที่สุด
- ปกป้องหัวและคอ
- อยู่ในท่านั้นจนกว่าจะปลอดภัย

แบบฝึกหัด ฝึกท่าหมอบ นับ 1-30 เป็นเวลา 30 วินาที

- ☐ ครั้งที่ 1
- ☐ ครั้งที่ 2
- ☐ ครั้งที่ 3

2. ฝึกการเคลื่อนที่อย่างปลอดภัย

2.1 ฝึกการคลาน

วัตถุประสงค์ เพื่อให้นักเรียนสามารถเคลื่อนที่ในท่าต่ำเมื่อมีควันหรืออันตราย

ขั้นตอนการปฏิบัติ

1. คูกเข่าลง วางมือทั้งสองข้างบนพื้น
2. รักษาท่าให้ศีรษะและลำตัวต่ำที่สุด
3. คลานไปข้างหน้าทีละขั้น
4. มือขวา-เข่าซ้าย แล้วสลับเป็น มือซ้าย-เข่าขวา
5. หายใจผ่านผ้าหรือเสื้อผ้าหากมีควั่น (ชุบน้ำถ้ามี)

จุดสำคัญที่ต้องจำ:

- รักษาท่าให้ต่ำ
- เคลื่อนที่ช้าๆ ไม่รีบร้อน
- หายใจผ่านผ้าหากมีควั่น
- มองหาทางออกที่ปลอดภัย

แบบฝึกหัด ฝึกคลานไปข้างหน้า ระยะทาง 3 - 5 เมตร

หมายเหตุ ถ้ามีเบาะยิมนาสติกให้นักเรียนฝึกล้มบนเบาะยิมนาสติก หรือสนามหญ้า

แบบบันทึกคะแนนด้านทักษะ

เรื่อง การหลบภัยและการเคลื่อนที่ของนักเรียนในโรงเรียนที่อยู่ชายแดนขณะเกิดเหตุความไม่สงบ

ทำเครื่องหมาย / ในช่องเมื่อนักเรียนปฏิบัติถูกต้อง และเครื่องหมาย x เมื่อนักเรียนปฏิบัติไม่ถูกต้อง

ชื่อ - สกุล	การล้มตัว			การหมอบ			การคลาน			ผลการประเมิน
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3	

เกณฑ์การประเมิน

นักเรียนต้องทำถูกต้องของแต่ละท่า 2 ครั้งขึ้นไปถึงจะผ่านการประเมินและต้องผ่านการประเมินทุกท่า

แบบบันทึกคะแนนด้านความรู้

เรื่อง การหลบภัยและการเคลื่อนที่ของนักเรียนในโรงเรียนที่อยู่ชายแดนขณะเกิดเหตุความไม่สงบ

ชื่อ - สกุล	คะแนนที่ได้	ผลการประเมิน

เกณฑ์การประเมิน

นักเรียนทำได้ 4 คะแนนขึ้นไปถึง ผ่าน

แบบบันทึกคะแนนด้านคุณธรรม

เรื่อง การหลบภัยและการเคลื่อนที่ของนักเรียนในโรงเรียนที่อยู่ชายแดนขณะเกิดเหตุความไม่สงบ

ครูสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนขณะเรียน

ชื่อ - สกุล	มีวินัย		ใฝ่เรียนรู้		มีจิตสาธารณะ		ผลการประเมิน
	ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	ปรากฏ	ไม่ปรากฏ	

รายละเอียดย่อยการประเมิน

หัวข้อการประเมิน	ปรากฏ	ไม่ปรากฏ
มีวินัย	มีการปฏิบัติตามกฎระเบียบและคำสั่ง	ไม่ปฏิบัติตามกฎระเบียบและคำสั่ง
ใฝ่เรียนรู้	มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้หรือปรับปรุงตัวเองเมื่อปฏิบัติผิดพลาด หรือปรากฏทั้งสองข้อ	ไม่มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้
มีจิตสาธารณะ	ช่วยเหลือและการร่วมมือในการเรียน	ไม่ให้การช่วยเหลือเพื่อน หรือ ไม่ให้ความร่วมมือในการเรียน หรือทั้งสองข้อ

เกณฑ์การประเมิน

นักเรียนแสดงพฤติกรรมปรากฏ 2 ข้อขึ้นไปถึง ผ่าน

กิจกรรมเสริมหลักสูตร

แผนเผชิญเหตุความไม่สงบตามแนวชายแดน

กิจกรรมเสริมหลักสูตรนี้ได้รับการออกแบบมาอย่างพิถีพิถันเพื่อเตรียมความพร้อมและสร้างความเข้าใจเชิงลึกให้กับนักเรียนเกี่ยวกับการรับมือกับสถานการณ์ความไม่สงบตามแนวชายแดน โดยจะเน้นการบูรณาการความรู้ ทักษะปฏิบัติ และการสร้างทัศนคติที่ถูกต้อง เพื่อให้นักเรียนเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพและสามารถดูแลตนเอง ครอบครัว และชุมชนได้ในภาวะวิกฤต

วัตถุประสงค์หลักของกิจกรรม

1. เสริมสร้างความรู้เชิงลึกด้านความมั่นคง

นักเรียนมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงลักษณะเฉพาะของสถานการณ์ความไม่สงบตามแนวชายแดนไทย-เพื่อนบ้าน, รูปแบบภัยคุกคามที่หลากหลาย (เช่น การลักลอบเข้าเมือง, ยาเสพติด, การค้ามนุษย์, การบุกรุกพื้นที่, การสู้รบในพื้นที่ใกล้เคียง), และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อชีวิต ทรัพย์สิน และความสงบเรียบร้อยของสังคม

2. พัฒนาทักษะการเอาชีวิตรอดและปฐมพยาบาลในสถานการณ์วิกฤต

นักเรียนได้รับทักษะที่จำเป็นในการเอาชีวิตรอดเมื่อเกิดเหตุการณ์ฉุกเฉิน เช่น การหาที่หลบภัยที่ปลอดภัย, การจัดเตรียมสิ่งของจำเป็น, การปฐมพยาบาลเบื้องต้นอย่างถูกวิธี, การเคลื่อนย้ายผู้ป่วย, และการส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือ

3. ปลูกฝังจิตสำนึกด้านความมั่นคงและจิตสาธารณะ

นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของการเป็นพลเมืองที่ดี มีส่วนร่วมในการเฝ้าระวังภัย, รู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเองในการรักษาความสงบเรียบร้อย, และมีจิตอาสาช่วยเหลือผู้อื่นในยามวิกฤต

4. ส่งเสริมทักษะการทำงานเป็นทีมและการสื่อสารภายใต้แรงกดดัน

นักเรียนสามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ, สื่อสารได้อย่างชัดเจนและรวดเร็ว, และสามารถตัดสินใจได้อย่างรอบคอบภายใต้สถานการณ์ที่มีความกดดันและจำกัด

5. สร้างความเข้าใจในบทบาทและการประสานงานระหว่างหน่วยงาน

นักเรียนเข้าใจบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานความมั่นคง (ทหาร, ตำรวจตระเวนชายแดน, เจ้าหน้าที่ปกครอง) และภาคประชาชนในการรับมือสถานการณ์ รวมถึงช่องทางการประสานงานเมื่อเกิดเหตุ

รูปแบบและขั้นตอนกิจกรรม (จัดเป็นค่าย 2-3 วัน หรือแบ่งเป็นโมดูล)

กิจกรรมนี้จะถูกออกแบบให้มีการบูรณาการทั้งภาคทฤษฎี (ห้องเรียน) และภาคปฏิบัติ (จำลองสถานการณ์และลงมือทำจริง) เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืนและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้จริง

➤ วันที่ 1: "รู้ทันภัย ชายแดนไทย" (เน้นความรู้และทฤษฎี)

• ช่วงเช้า: "เปิดประตูสู่แนวชายแดน" (9:00 - 12:00 น.)

- การบรรยายจากผู้เชี่ยวชาญ: เชิญ ผู้แทนจากกองกำลังป้องกันชายแดน, ตำรวจตระเวนชายแดน, หรือฝ่ายปกครอง ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่จริง มาบรรยายเกี่ยวกับ:
 - ภาพรวมสถานการณ์ชายแดน: สภาพภูมิประเทศ, ความหลากหลายทางวัฒนธรรม, และลักษณะเฉพาะของแนวชายแดนที่โรงเรียนตั้งอยู่ (เน้นจุดแข็งและจุดอ่อนทางยุทธศาสตร์)
 - ภัยคุกคามและความท้าทาย: เจาะลึกถึงประเภทของภัยคุกคามที่พบบ่อย (ยาเสพติด, แรงงานผิดกฎหมาย, การค้ามนุษย์, การลักลอบอาวุธ, ความขัดแย้งภายในประเทศ เพื่อนบ้านที่ส่งผลกระทบต่อชายแดนไทย) พร้อมยกตัวอย่างกรณีศึกษาที่เกิดขึ้นจริงในอดีต (ที่เหมาะสมกับวัยนักเรียน)
 - บทบาทของภาครัฐและประชาชน: อธิบายถึงมาตรการป้องกันและปราบปรามของหน่วยงานต่างๆ และความสำคัญของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเป็น "หู-ตา" ให้กับบ้านเมือง
- กิจกรรมกลุ่ม: แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มระดมสมองและนำเสนอ "ภัยคุกคามที่น่าจะเกิดขึ้นในพื้นที่ของเรามากที่สุด" และ "ผลกระทบที่ตามมา" พร้อมให้ข้อเสนอแนะเบื้องต้นในการรับมือ

• ช่วงบ่าย: "เตรียมพร้อมเมื่อภัยมา" (13:00 - 16:30 น.)

- การวางแผนเผชิญเหตุฉุกเฉินส่วนบุคคลและครอบครัว:
 - บรรยายและสาธิต: สอนขั้นตอนการประเมินสถานการณ์, การตัดสินใจอพยพ/หลบภัย, และการกำหนดจุดนัดพบที่ปลอดภัยสำหรับครอบครัว
 - กิจกรรมปฏิบัติ: ให้นักเรียนจัดทำ "กระเป๋าฉุกเฉิน (Go-Bag)" หรือ "ชุดยังชีพส่วนบุคคล" (จำลอง) โดยมีรายการสิ่งของที่จำเป็นที่ควรมีในกระเป๋า (น้ำดื่ม, อาหารแห้ง, ยาสามัญประจำบ้าน, เสื้อผ้าสำรอง, เอกสารสำคัญ, ไฟฉาย, นกหวีด, วิทยุขนาดเล็ก/พาวเวอร์แบงก์)

- ระบบแจ้งเตือนภัยและการสื่อสาร:

- **บรรยาย:** ทำความเข้าใจเกี่ยวกับระบบแจ้งเตือนภัยของภาครัฐ (เช่น สัญญาณไซเรน, การประกาศผ่านสื่อต่างๆ, แอปพลิเคชันแจ้งเตือน) และวิธีการปฏิบัติตนเมื่อได้รับแจ้งเตือนในระดับต่างๆ
- **ฝึกปฏิบัติ:** การใช้โทรศัพท์เพื่อขอความช่วยเหลือฉุกเฉิน (จำลอง), การใช้สัญญาณมือสากลเบื้องต้น, การสื่อสารด้วยท่าทางเมื่อมีข้อจำกัดด้านภาษา

➤ **วันที่ 2: "ลงมือปฏิบัติจริง: ทักษะเอาชีวิตรอด" (เน้นทักษะภาคสนาม)**

- **ช่วงเช้า: "สถานีทักษะปฏิบัติการเอาชีวิตรอด" (9:00 - 12:00 น.)**

- จัดเป็นสถานีหมุนเวียน 3-4 สถานี โดยมีครู/วิทยากรผู้เชี่ยวชาญประจำแต่ละสถานี
- **สถานีที่ 1: การปฐมพยาบาลเบื้องต้นในสถานการณ์วิกฤต**
 - **หัวข้อ:** การห้ามเลือดบาดแผลฉกรรจ์, การพันแผล, การเข้าเฝือกชั่วคราวสำหรับกระดูกหัก (จำลอง), การปฐมพยาบาลผู้ที่หมดสติ/ช็อก, การเคลื่อนย้ายผู้ป่วย/ผู้บาดเจ็บอย่างถูกวิธี (เช่น การใช้เปลสนาม, การแบกหาม)
 - **อุปกรณ์:** หุ่นจำลอง, อุปกรณ์ปฐมพยาบาลชุดใหญ่, ผ้าสามเหลี่ยม, เฝือกตาม
- **สถานีที่ 2: การหาที่หลบภัยและการเอาตัวรอดในพื้นที่ปิด/เปิด**
 - **หัวข้อ:** การเลือกสถานที่หลบภัยที่ปลอดภัยจากกระสุน/ระเบิด (กำแพงคอนกรีต, คุน้ำ), การซ่อนตัวจากภัยคุกคาม, การจำลองสถานการณ์การหาทางออกจากพื้นที่อันตราย (เช่น การเคลื่อนที่ในอาคารมืด, การหาทางออกฉุกเฉิน)
 - **อุปกรณ์:** ผ้าปิดตา (สำหรับการจำลองการมองเห็นจำกัด), วัสดุจำลองสิ่งกีดขวาง
- **สถานีที่ 3: การหาแหล่งน้ำและอาหารฉุกเฉิน (จำลอง)**
 - **หัวข้อ:** การกรองน้ำอย่างง่าย (ใช้ขวดพลาสติก, ทราย, ผ้า), การระบุพืชที่กินได้และกินไม่ได้ (เน้นย้ำความปลอดภัยและห้ามลองกินจริง), การประหยัดการใช้น้ำและอาหาร
 - **อุปกรณ์:** วัสดุกรองน้ำ, ตัวอย่างพืช/ภาพพืชที่ปลอดภัย/ไม่ปลอดภัย
- **สถานีที่ 4: การส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือและการสื่อสารทางไกล**
 - **หัวข้อ:** การใช้กระจกสะท้อนแสง, ไฟฉาย, คิวไฟ (จำลอง), การทำสัญญาณ SOS ด้วยเสียง/ท่าทาง, การใช้เครื่องมือสื่อสารฉุกเฉิน (เช่น วิทยุสื่อสารเบื้องต้น - ถ้ามี)

- อุปกรณ์: กระจก, ไฟฉาย, นกหวีด, วิทียูสื่อสาร (จำลอง)
- ช่วงบ่าย: "ภารกิจชายแดน: การจำลองสถานการณ์แบบบูรณาการ" (13:00 - 16:30 น.)
 - เกมจำลองสถานการณ์ (Scenario-Based Learning):
 - สร้างสถานการณ์จำลองที่สมจริง (อาจจำลองเสียงปืน, เสียงไซเรน, เสียงประกาศเตือน)
 - แบ่งนักเรียนเป็น "ทีมปฏิบัติการ": แต่ละทีมจะได้รับมอบหมายภารกิจที่ซับซ้อน เช่น
 - "เกิดเหตุการณ์ความไม่สงบใกล้โรงเรียน มีผู้บาดเจ็บเล็กน้อยหลายราย และจำเป็นต้องอพยพไปยังจุดรวมพลที่กำหนด"
 - "พบผู้บุกรุก/ผู้ต้องสงสัยเข้ามาในพื้นที่ชุมชน นักเรียนในฐานะพลเมืองที่ดีควรแจ้งหน่วยงานใด และให้ข้อมูลอย่างไร"
 - "เกิดน้ำท่วมฉับพลันในพื้นที่ชายแดนพร้อมกับมีรายงานการเคลื่อนไหวของกลุ่มติดอาวุธ นักเรียนจะวางแผนการอพยพชุมชนอย่างไร"
 - ขั้นตอน: แต่ละทีมจะต้องวางแผน, ตัดสินใจ, ปฏิบัติการจำลอง (เช่น เคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บ, ส่งสัญญาณ, ประสานงาน "วิทยากร" ที่รับบทเป็นเจ้าหน้าที่) โดยมีวิทยากรและครูคอยสังเกตการณ์ ให้คำแนะนำ และประเมินผล
 - การถอดบทเรียน (Debriefing): หลังจบแต่ละสถานการณ์ ให้แต่ละทีมนำเสนอผลการปฏิบัติงาน, อธิบายการตัดสินใจ, และรับฟังข้อเสนอแนะจากวิทยากรและเพื่อนร่วมชั้น เพื่อเรียนรู้จากความสำเร็จและความผิดพลาด

➤ วันที่ 3: "สร้างเครือข่ายความมั่นคง" (เน้นการเชื่อมโยงกับชุมชนและภาครัฐ)

- ช่วงเช้า: "เยี่ยมชมหน่วยงานความมั่นคงในพื้นที่" (9:00 - 12:00 น.)
 - จัดให้นักเรียนได้เดินทางไปเยี่ยมชม ค่ายทหาร, กองร้อยตำรวจตระเวนชายแดน, หรือสถานีตำรวจภูธร/ตำรวจน้ำ ในพื้นที่
 - กิจกรรม: รับฟังบรรยายสรุปภารกิจ, ชมอุปกรณ์และยานพาหนะที่ใช้ในการปฏิบัติงาน, และมีโอกาสสอบถามข้อสงสัยกับเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานจริง เพื่อสร้างความเข้าใจและสัมผัสประสบการณ์ตรง
 - การสร้างความสัมพันธ์: เป็นโอกาสให้นักเรียนได้ทำความรู้จักกับเจ้าหน้าที่และเข้าใจถึงการทำงานหนักของพวกเขาในการปกป้องประเทศ
- ช่วงบ่าย: "รวมพลังสร้างความมั่นคงให้ชุมชน" (13:00 - 15:00 น.)

- การเสวนา "ชุมชนเข้มแข็ง ชายแดนปลอดภัย": เชิญ ผู้นำชุมชน, อาสาสมัครในพื้นที่, และผู้แทนจากหน่วยงานราชการ มาร่วมเสวนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของชุมชนในการเฝ้าระวังภัย, การประสานงานกับภาครัฐ, และการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ
- กิจกรรมสร้างสรรค์ (Community Project Idea): ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มระดมความคิดเพื่อนำเสนอ "โครงการเล็กๆ ที่นักเรียนสามารถทำได้เพื่อช่วยส่งเสริมความมั่นคงในชุมชนของตนเอง" (เช่น การรณรงค์เรื่องยาเสพติด, การจัดทำแผนที่ปลอดภัยในชุมชน, การฝึกซ้อมการอพยพเบื้องต้นในโรงเรียน/หมู่บ้าน)

➤ อุปกรณ์และทรัพยากรที่จำเป็น

- สถานที่: ห้องเรียน, สนามโรงเรียน, พื้นที่โล่งกว้างสำหรับฝึกภาคปฏิบัติ, สนามกีฬา, ห้องพยาบาลจำลอง
- วิทยากร:
 - หลัก: เจ้าหน้าที่จากกองกำลังป้องกันชายแดน, ตำรวจตระเวนชายแดน, ฝ่ายปกครอง, เจ้าหน้าที่สาธารณสุข/พยาบาล/อาสาสมัครกู้ภัย (กู้ชีพฉุกเฉิน), ผู้นำชุมชน
 - เสริม: ครูพลศึกษา (สำหรับกิจกรรมเคลื่อนที่), ครูวิทยาศาสตร์ (สำหรับกิจกรรมน้ำ/ไฟ)
- อุปกรณ์:
 - ภาคนกขณษฏี: โพรเจคเตอร์, คอมพิวเตอร์, เอกสารประกอบการบรรยาย, กระดาน
 - ภาคปฏิบัติ:
 - ปฐมพยาบาล: หุ่นฝึก CPR, ชุดอุปกรณ์ปฐมพยาบาลมาตรฐาน, ผ้าพันแผล, ผ้าสามเหลี่ยม, ผ้าก๊อซ (จำลอง), น้ำเกลือ, แอลกอฮอล์
 - เอาชีวิตรอด: กระเป๋านกขณษฏีตัวอย่าง, ขวดน้ำพลาสติก, ทราย, ผ้า (สำหรับกรองน้ำ), ไฟฉาย, นกหวีด, เข็มทิศ, แผนที่ (แผนที่โรงเรียน/ชุมชน), เชือก, ผ้าปิดตา
 - จําลองสถานการณ์: อุปกรณ์สร้างเสียง (ลำโพง, เครื่องขยายเสียง), ธง/ป้ายบอกสถานการณ์, เสื้อกั๊กแบ่งทีม, วิทยุสื่อสาร (จำลอง), อุปกรณ์สำหรับสร้างสิ่งกีดขวาง/ที่หลบภัยชั่วคราว
 - เยี่ยมชม: หนังสือขออนุญาต, ยานพาหนะเดินทาง
 - อื่นๆ: ชุดเครื่องเขียน, กระดาษ, บอร์ดนำเสนอ, ป้ายชื่อนักเรียน

➤ การวัดผลและประเมินผล

- **การสังเกตพฤติกรรม (Observation):** สังเกตการณ์มีส่วนร่วม, ความกระตือรือร้น, การทำงานเป็นทีม, การแก้ไขปัญหา, และภาวะผู้นำของนักเรียนตลอดกิจกรรม
- **แบบทดสอบความรู้ (Pre-test/Post-test):** วัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ชายแดนและทักษะที่จำเป็นก่อนและหลังเข้าร่วมกิจกรรม
- **การประเมินทักษะปฏิบัติ (Skill Demonstration):** ให้คะแนนจากการปฏิบัติจริงในสถานี่ฝึกต่างๆ (เช่น การทำ CPR, การพันแผล, การส่งสัญญาณ)
- **การนำเสนอและการระดมสมอง (Presentation & Brainstorming):** ประเมินจากการมีส่วนร่วมในการนำเสนอแนวคิดและแผนปฏิบัติการของกลุ่ม
- **การสะท้อนผล (Reflection Journal/Sharing):** ให้นักเรียนเขียนบันทึกความรู้สึกรู้สึก, สิ่งที่ได้เรียนรู้, และแผนการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ (อาจจัดช่วงให้นักเรียนมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน)
- **แบบประเมินความพึงพอใจ:** ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อกิจกรรมและวิทยากร

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อความสำเร็จ

- **ความปลอดภัยสูงสุด:** เป็นสิ่งสำคัญอันดับแรก ต้องมีการเตรียมการและเน้นย้ำเรื่องความปลอดภัยในทุกขั้นตอนกิจกรรม โดยเฉพาะกิจกรรมภาคปฏิบัติ ควรมีทีมปฐมพยาบาลประจำจุด และผู้เชี่ยวชาญดูแลอย่างใกล้ชิด
- **การประสานงานเชิงรุก:** เริ่มต้นประสานงานกับหน่วยงานทหาร, ตำรวจตระเวนชายแดน, และสาธารณสุขในพื้นที่ตั้งแต่เนิ่นๆ เพื่อขอความอนุเคราะห์วิทยากรและสถานที่ รวมถึงการขอคำแนะนำที่เป็นประโยชน์
- **การบูรณาการในหลักสูตรปกติ:** หากเป็นไปได้ ควรเชื่อมโยงเนื้อหาของกิจกรรมเข้ากับวิชาต่างๆ เช่น สุขศึกษา, สังคมศึกษา, ลูกเสือ/เนตรนารี เพื่อเสริมความเข้าใจ
- **การมีส่วนร่วมของชุมชน:** ชวนผู้ปกครองหรือคนในชุมชนมาร่วมเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรม (เช่น เป็นวิทยากรเสริม, ผู้ช่วยครู) เพื่อสร้างความรู้สึกรู้สึกเป็นเจ้าของและขยายเครือข่ายความร่วมมือด้านความมั่นคง
- **การสร้างบรรยากาศ:** ทำให้กิจกรรมมีความน่าสนใจ ไม่ใช่แค่การบรรยายทางเดียว แต่มีการเล่นเกม, การแข่งขัน, และการปฏิบัติที่ท้าทาย เพื่อให้นักเรียนรู้สึกสนุกและอยากเรียนรู้

- **ความยืดหยุ่น:** แม้จะมีแผนที่ละเอียด แต่ควรมีความยืดหยุ่นในการปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้เข้ากับสถานการณ์, ทรัพยากร, และความสนใจของนักเรียนในแต่ละรุ่น

แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรมนักเรียนระหว่างกิจกรรม

คำชี้แจง: โปรดสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในระหว่างกิจกรรม และให้คะแนนตามระดับที่ระบุไว้ พร้อมระบุความคิดเห็นหรือข้อสังเกตเพิ่มเติมเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาต่อไป

ชื่อนักเรียน:

กิจกรรม:

วันที่: ผู้สังเกต:

เกณฑ์การให้คะแนน

- 1 = ไม่ปรากฏ/น้อยมาก: พฤติกรรมนี้ไม่ค่อยปรากฏให้เห็น หรือปรากฏในระดับที่น้อยมาก
- 2 = น้อย: พฤติกรรมนี้ปรากฏให้เห็นบ้าง แต่ยังไม่สม่ำเสมอ หรือไม่เด่นชัด
- 3 = ปานกลาง: พฤติกรรมนี้ปรากฏให้เห็นในระดับที่น่าพอใจ และมีความสม่ำเสมอ
- 4 = มาก: พฤติกรรมนี้ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนและสม่ำเสมอ
- 5 = ยอดเยี่ยม: พฤติกรรมนี้โดดเด่นมาก เป็นแบบอย่างที่ดี

หัวข้อการสังเกต	คะแนน (1-5)	ข้อสังเกต/รายละเอียดเพิ่มเติม
1. การมีส่วนร่วม (Participation)		
- แสดงความสนใจและตั้งใจในกิจกรรม		
- มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น/การตอบคำถาม		
- กล้าแสดงออกและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น		
2. ความกระตือรือร้น (Enthusiasm)		
- มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้/การทำกิจกรรม		
- มีความพยายามและไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค		
- แสดงออกถึงความสนุกสนานและเพลิดเพลินกับกิจกรรม		
3. การทำงานเป็นทีม (Teamwork)		
- ให้ความร่วมมือกับเพื่อนร่วมทีม		
- รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น		
- แสดงบทบาทในการช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อนร่วมทีม		
- สามารถแก้ไขความขัดแย้งในกลุ่มได้		
4. การแก้ไขปัญหา (Problem Solving)		
- สามารถวิเคราะห์และทำความเข้าใจปัญหาได้		
- เสนอแนวทาง/วิธีการแก้ปัญหามากกว่าหนึ่งวิธี		

- ลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ		
- สามารถปรับเปลี่ยนแนวทางเมื่อพบอุปสรรค		
5. ภาวะผู้นำ (Leadership)		
- มีความคิดริเริ่มและกล้าตัดสินใจ		
- สามารถจัดระเบียบและนำกลุ่มได้		
- สร้างแรงบันดาลใจและกระตุ้นเพื่อนร่วมทีม		
- มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย		

สรุปภาพรวมและข้อเสนอแนะ

จุดเด่นของนักเรียน

.....

.....

.....

พฤติกรรมที่ควรส่งเสริม/พัฒนาเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน/ผู้ปกครอง

.....

.....

.....

แบบทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ชายแดนและทักษะที่จำเป็น

คำชี้แจง: แบบทดสอบนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจของคุณเกี่ยวกับสถานการณ์ชายแดนและทักษะที่จำเป็น โปรดตอบคำถามทุกข้อตามความเข้าใจของคุณ

ชื่อนักเรียน:
วันที่:

คำแนะนำ: โปรดเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

ส่วนที่ 1: ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสถานการณ์ชายแดน

1. ข้อใดต่อไปนี้ เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อสถานการณ์ชายแดนของประเทศไทยมากที่สุด

- ก. ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ข. ปัญหาเศรษฐกิจและความเหลื่อมล้ำทางสังคม
ค. ความมั่นคงทางชายแดนและปัญหายาเสพติด ง. การแข่งขันทางการค้ากับประเทศเพื่อนบ้าน

2. ปัญหาใดที่มักจะพบได้บ่อยในพื้นที่ชายแดนและส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของประชาชน

- ก. การขาดแคลนสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน ข. ปัญหาสุขภาพจิตและโรคระบาด
ค. การค้ามนุษย์และการลักลอบเข้าเมือง ง. ถูกทุกข้อ

3. ประเทศไทยมีชายแดนติดกับประเทศใดบ้าง

- ก. ลาว กัมพูชา มาเลเซีย เวียดนาม ข. เมียนมา ลาว กัมพูชา มาเลเซีย
ค. จีน เมียนมา ลาว กัมพูชา ง. สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ฟิลิปปินส์

4. ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อนบ้านมีความสำคัญอย่างไรต่อการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ชายแดน

- ก. ช่วยลดงบประมาณในการบริหารจัดการชายแดน ข. ส่งเสริมความเข้าใจอันดีและลดความขัดแย้ง
ค. เพิ่มโอกาสทางการค้าและการลงทุน ง. ช่วยให้ประเทศไทยมีอิทธิพลเหนือประเทศเพื่อนบ้าน

5. ข้อใดต่อไปนี้ คือบทบาทของประชาชนในการแก้ไขปัญหาสถานการณ์ชายแดน

- ก. เข้าร่วมกิจกรรมที่จัดโดยภาครัฐและเอกชน ข. รายงานข้อมูลหรือสิ่งผิดปกติให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องทราบ
ค. มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนชายแดน ง. ถูกทุกข้อ

ส่วนที่ 2: ทักษะที่จำเป็นในการรับมือกับสถานการณ์ชายแดน

6. ทักษะใดที่สำคัญที่สุดในการทำงานร่วมกับผู้อื่นที่มีพื้นเพและวัฒนธรรมแตกต่างกัน

- ก. ทักษะการสื่อสาร ข. ทักษะการนำเสนอ
ค. ทักษะการวิเคราะห์ข้อมูล ง. ทักษะการจัดการเวลา

7. หากคุณต้องเผชิญกับสถานการณ์ความขัดแย้งในพื้นที่ชายแดน คุณจะใช้ทักษะใดในการแก้ไขปัญหา

- ก. ทักษะการเจรจาต่อรอง ข. ทักษะการตัดสินใจอย่างรวดเร็ว
ค. ทักษะการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ง. ถูกทุกข้อ

แบบประเมินทักษะปฏิบัติ (Skill Demonstration)

คำชี้แจง: โปรดใช้แบบประเมินนี้เพื่อสังเกตและให้คะแนนการปฏิบัติจริงของนักเรียนในสถานี่ฝึกต่างๆ การประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อวัดความสามารถในการนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์จริง

ชื่อนักเรียน:

สถานี่ฝึกที่ประเมิน:

วันที่: ผู้ประเมิน:

เกณฑ์การให้คะแนน

- 1 = ต้องปรับปรุง: ปฏิบัติไม่ถูกต้องตามขั้นตอนที่กำหนด หรือขาดทักษะพื้นฐานสำคัญ
- 2 = พอใช้: ปฏิบัติได้ตามขั้นตอนส่วนใหญ่ แต่ยังขาดความคล่องแคล่ว หรือมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย
- 3 = ดี: ปฏิบัติได้ถูกต้องตามขั้นตอน มีความคล่องแคล่ว และแสดงทักษะที่จำเป็นได้ดี
- 4 = ดีมาก: ปฏิบัติได้อย่างถูกต้องแม่นยำ มีความคล่องแคล่วสูง และสามารถแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าได้ดีเยี่ยม
- N/A = ไม่สามารถประเมินได้: (กรณีที่นักเรียนไม่สามารถปฏิบัติได้ หรือสถานการณ์ไม่อำนวย)

ส่วนที่ 1: สถานี่การปฐมพยาบาลเบื้องต้น (เช่น การทำ CPR)

หัวข้อการสังเกต	คะแนน (1-4)	ข้อสังเกต/รายละเอียดเพิ่มเติม
1. การมีส่วนร่วม (Participation)		
- แสดงความสนใจและตั้งใจในกิจกรรม		
- มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น/การตอบคำถาม		
- กล้าแสดงออกและมีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น		
2. ความกระตือรือร้น (Enthusiasm)		
- มีความกระตือรือร้นในการเรียนรู้/การทำกิจกรรม		
- มีความพยายามและไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค		
- แสดงออกถึงความสนุกสนานและเพลิดเพลินกับกิจกรรม		
3. การทำงานเป็นทีม (Teamwork)		
- ให้ความร่วมมือกับเพื่อนร่วมทีม		
- รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น		
- แสดงบทบาทในการช่วยเหลือและสนับสนุนเพื่อนร่วมทีม		
- สามารถแก้ไขความขัดแย้งในกลุ่มได้		

4. การแก้ไขปัญหา (Problem Solving)		
- สามารถวิเคราะห์และทำความเข้าใจปัญหาได้		
- เสนอแนวทาง/วิธีการแก้ไขปัญหามากมาย		
- ลงมือปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาอย่างเป็นระบบ		
- สามารถปรับเปลี่ยนแนวทางเมื่อพบอุปสรรค		
5. ภาวะผู้นำ (Leadership)		
- มีความคิดริเริ่มและกล้าตัดสินใจ		
- สามารถจัดระเบียบและนำกลุ่มได้		
- สร้างแรงบันดาลใจและกระตุ้นเพื่อนร่วมทีม		
- มีความรับผิดชอบต่อนหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย		

ส่วนที่ 2: สถานการณ์พันแผล/ห้ามเลือด

รายการประเมิน	คะแนน (1-4)	ข้อสังเกต/รายละเอียดเพิ่มเติม
1. การประเมินบาดแผลและเตรียมอุปกรณ์		
- ประเมินประเภทและความรุนแรงของบาดแผล		
- เตรียมอุปกรณ์พันแผล/ห้ามเลือดได้อย่างเหมาะสม		
2. การทำความสะอาดบาดแผล		
- ทำความสะอาดบาดแผลอย่างถูกวิธี (หากจำเป็น)		
- ป้องกันการติดเชื้อเพิ่มเติม		
3. การห้ามเลือด		
- ใช้ผ้าสะอาดกดห้ามเลือดโดยตรงที่บาดแผล		
- ยกอวัยวะที่บาดเจ็บให้สูงกว่าระดับหัวใจ (หากทำได้)		
- ใช้แรงกดที่เหมาะสมและต่อเนื่อง		
4. การพันแผล		
- พันแผลได้แน่นพอดี ไม่หลุดง่าย ไม่รัดแน่นเกินไป		
- ครอบคลุมบาดแผลทั้งหมด		
- มีความเรียบร้อยและถูกต้องตามหลักการ		
5. ทักษะโดยรวม		
- แสดงความระมัดระวังและถูกสุขอนามัย		

- สามารถอธิบายขั้นตอนที่ทำได้		
-------------------------------	--	--

ส่วนที่ 3: สถานีการส่งสัญญาณและสื่อสาร

รายการประเมิน	คะแนน (1-4)	ข้อสังเกต/รายละเอียดเพิ่มเติม
1. การเลือกวิธีการส่งสัญญาณ		
- เลือกวิธีการส่งสัญญาณที่เหมาะสมกับสถานการณ์ (เช่น เสียง, แสง, สัญลักษณ์)		
- ใช้หลักการสากลในการส่งสัญญาณ (เช่น SOS, สัญญาณมือ)		
2. ความชัดเจนของสัญญาณ		
- สัญญาณที่ส่งมีความชัดเจนและสามารถเข้าใจได้ง่าย		
- ระยะเวลาส่งสัญญาณเหมาะสมกับสถานการณ์		
3. การสื่อสารด้วยวิทยุ/อุปกรณ์สื่อสาร (หากมี)		
- ใช้งานวิทยุสื่อสารได้อย่างถูกต้อง		
- สื่อสารข้อมูลที่สำคัญได้อย่างกระชับและชัดเจน		
- ใช้รหัสสื่อสารที่เข้าใจร่วมกัน (หากมี)		
4. การทำงานร่วมกับผู้อื่นในการสื่อสาร		
- ประสานงานกับผู้อื่นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการส่งสัญญาณ		
- รับฟังและตอบสนองต่อสัญญาณจากผู้อื่น		
5. ทักษะโดยรวม		
- แสดงความเข้าใจในความสำคัญของการสื่อสารฉุกเฉิน		
- มีไหวพริบและแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าได้ดีในการสื่อสาร		

สรุปผลการประเมินภาพรวม

จุดแข็งของนักเรียนในการปฏิบัติ

.....

.....

ทักษะที่ควรพัฒนา/ข้อเสนอแนะสำหรับการฝึกเพิ่มเติม

.....

.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับผู้สอน

แบบประเมินการนำเสนอและการระดมสมอง (Presentation & Brainstorming)

คำชี้แจง: โปรดใช้แบบประเมินนี้เพื่อสังเกตและให้คะแนนการมีส่วนร่วมของนักเรียนในการนำเสนอแนวคิดและแผนปฏิบัติการของกลุ่ม รวมถึงทักษะการระดมสมองร่วมกัน

ชื่อนักเรียน:

ชื่อกลุ่ม: กิจกรรม:

วันที่: ผู้ประเมิน:

เกณฑ์การให้คะแนน

- 1 = ต้องปรับปรุง: มีส่วนร่วมน้อยมาก หรือการมีส่วนร่วมไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อกลุ่ม
- 2 = พอใช้: มีส่วนร่วมบ้าง แต่ยังไม่สม่ำเสมอ หรือแนวคิดที่นำเสนอไม่ชัดเจน
- 3 = ดี: มีส่วนร่วมอย่างสม่ำเสมอ นำเสนอแนวคิดได้ชัดเจน และมีส่วนช่วยในการระดมสมอง
- 4 = ดีมาก: มีส่วนร่วมอย่างกระตือรือร้น นำเสนอแนวคิดที่น่าสนใจและสร้างสรรค์ มีบทบาทสำคัญในการระดมสมอง
- 5 = ยอดเยี่ยม: มีบทบาทโดดเด่นในการนำเสนอและระดมสมอง เป็นผู้้นำในการสร้างสรรค์แนวคิดและแผนปฏิบัติการที่เป็นเลิศ

ส่วนที่ 1: การนำเสนอแนวคิดและแผนปฏิบัติการ

รายการประเมิน	คะแนน (1-5)	ข้อสังเกต/รายละเอียดเพิ่มเติม
1. ความชัดเจนของแนวคิด/แผน		
- แนวคิดที่นำเสนอมีความชัดเจน เข้าใจง่าย		
- แผนปฏิบัติการมีความเป็นรูปธรรมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง		
2. ความน่าสนใจและความสร้างสรรค์		
- แนวคิดมีความแปลกใหม่และน่าสนใจ		
- มีการนำเสนอที่น่าดึงดูดและใช้สื่อประกอบได้อย่างเหมาะสม		
3. การสื่อสารและการนำเสนอ		
- สื่อสารได้อย่างชัดเจน ใช้ภาษาที่เหมาะสม		
- มีความมั่นใจในการนำเสนอ		
- ตอบคำถามและข้อสงสัยได้อย่างมีเหตุผล		
4. การมีส่วนร่วมของสมาชิกในกลุ่ม		
- สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการนำเสนอ (หากเป็นการนำเสนอแบบกลุ่ม)		
- มีการแบ่งบทบาทหน้าที่ในการนำเสนอที่ชัดเจน		

ส่วนที่ 2: การระดมสมอง (Brainstorming)

รายการประเมิน	คะแนน (1-5)	ข้อสังเกต/รายละเอียดเพิ่มเติม
1. การเสนอแนวคิดใหม่ๆ		
- มีส่วนร่วมในการเสนอแนวคิดที่หลากหลาย		
- กล้าแสดงความคิดเห็นและไม่จำกัดกรอบความคิด		
2. การรับฟังและต่อยอดความคิด		
- รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นอย่างตั้งใจ		
- สามารถต่อยอดหรือพัฒนาแนวคิดจากผู้อื่นได้		
3. การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ		
- มีส่วนร่วมในการวิเคราะห์และประเมินแนวคิดต่างๆ		
- มีส่วนร่วมในการตัดสินใจเลือกแนวคิดที่ดีที่สุดของกลุ่ม		
4. การทำงานร่วมกับผู้อื่น		
- ให้ความร่วมมือกับสมาชิกในกลุ่ม		
- สร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมการระดมสมอง		

สรุปผลการประเมินภาพรวม

จุดเด่นของนักเรียนในการนำเสนอและการระดมสมอง

.....

.....

ทักษะที่ควรส่งเสริม/พัฒนาเพิ่มเติม

.....

.....

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมสำหรับผู้สอน

.....

.....

แบบบันทึกการสะท้อนผล (Reflection Journal/Sharing)

คำชี้แจง: โปรดใช้แบบบันทึกนี้เพื่อทบทวนและสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้จากกิจกรรมที่ผ่านมา บันทึกความรู้สึก ความคิด และแผนการนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในอนาคต

ชื่อนักเรียน:

กิจกรรม:

วันที่:

ส่วนที่ 1: ความรู้สึกและประสบการณ์

1. ความรู้สึกโดยรวมของนักเรียนต่อกิจกรรมนี้เป็นอย่างไรบ้าง (เช่น สนุก, ทำท่าย, เหนื่อย, ตื่นเต้น, น่าเบื่อ, ได้รับแรงบันดาลใจ)

2. มีช่วงเวลาหรือสถานการณ์ใดในกิจกรรมที่ทำให้นักเรียนประทับใจ หรือรู้สึกพิเศษเป็นพิเศษหรือไม่ เพราะอะไร

3. มีอุปสรรคหรือความท้าทายใดที่นักเรียนพบเจอระหว่างกิจกรรมนี้หรือไม่ นักเรียนรับมือกับมันอย่างไร

ส่วนที่ 2: สิ่งที่ได้เรียนรู้

1. จากกิจกรรมนี้ นักเรียนได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เกี่ยวกับสถานการณ์ชายแดน หรือทักษะที่จำเป็นอะไรบ้าง (โปรดระบุอย่างน้อย 3 ข้อ)

- ---
- ---
- ---

2. ทักษะใดที่เรียนคิดว่าตัวเองได้พัฒนาขึ้นมากที่สุดจากการเข้าร่วมกิจกรรมนี้ (เช่น การทำงานเป็นทีม, การแก้ไขปัญหา, การสื่อสาร, ภาวะผู้นำ)

-
-
3. มีสิ่งใดที่นักเรียนเข้าใจผิด หรือมีมุมมองที่เปลี่ยนไปหลังจากเข้าร่วมกิจกรรมนี้หรือไม่

ส่วนที่ 3: การนำความรู้ไปใช้ประโยชน์

1. นักเรียนจะนำความรู้และทักษะที่ได้รับจากกิจกรรมนี้ไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน หรือในอนาคตได้อย่างไรบ้าง (โปรดระบุอย่างน้อย 2 แนวทาง)
- ---
 - ---
2. นักเรียนมีแผนที่จะพัฒนาตนเองในด้านใดเพิ่มเติม เพื่อให้สามารถรับมือกับสถานการณ์ต่างๆ ได้ดีขึ้นหรือไม่
-
-
3. หากมีโอกาส นักเรียนอยากจะแนะนำหรือแบ่งปันประสบการณ์จากกิจกรรมนี้ให้ผู้อื่นฟังอย่างไร
-
-

ส่วนที่ 4: ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ไม่บังคับ)

- นักเรียนมีข้อเสนอแนะใดๆ สำหรับการจัดกิจกรรมในครั้งต่อไป เพื่อให้ดียิ่งขึ้นหรือไม่

แนวทางการจัดช่วงแลกเปลี่ยนความคิดเห็น (Sharing Session):

หลังจากนักเรียนเขียนบันทึกการสะท้อนผลแล้ว นักเรียนสามารถจัดช่วงเวลาให้นักเรียนได้มาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกัน โดยมีแนวทางดังนี้:

1. **แบ่งกลุ่มย่อย:** แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อยๆ (3-5 คน) เพื่อให้ทุกคนมีโอกาสดำเนินการพูดคุยและแลกเปลี่ยนอย่างทั่วถึง
2. **กำหนดเวลา:** กำหนดเวลาสำหรับการแลกเปลี่ยนในแต่ละส่วนของแบบบันทึก (เช่น 5 นาทีสำหรับการพูดถึงความรู้สึก, 10 นาทีสำหรับสิ่งที่ได้เรียนรู้)
3. **ตั้งคำถามนำ:** คุณครูอาจตั้งคำถามนำเพื่อกระตุ้นการสนทนา เช่น "มีใครอยากจะแบ่งปันความรู้สึกที่ประทับใจที่สุดจากกิจกรรมนี้บ้าง?" หรือ "มีใครได้เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ ที่ไม่เคยคาดคิดมาก่อนบ้าง?"
4. **ส่งเสริมการรับฟัง:** เน้นย้ำให้นักเรียนรับฟังความคิดเห็นของเพื่อนๆ อย่างตั้งใจ และให้เกียรติซึ่งกันและกัน
5. **สรุปและเชื่อมโยง:** เมื่อจบช่วงแลกเปลี่ยน คุณครูอาจสรุปประเด็นสำคัญที่ได้จากการสนทนา และเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรม เพื่อให้นักเรียนเห็นภาพรวมและคุณค่าของการเรียนรู้

แบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมและวิทยากร

คำชี้แจง: โปรดให้คะแนนและแสดงความคิดเห็นตามความรู้สึกจริงของนักเรียน เพื่อนำข้อมูลไปปรับปรุงและพัฒนากิจกรรมในครั้งต่อไป

ชื่อ (ไม่ระบุได้):

กิจกรรม: วันที่:

ส่วนที่ 1: ความพึงพอใจต่อภาพรวมกิจกรรม

โปรดให้คะแนนความพึงพอใจในแต่ละหัวข้อ โดยมีเกณฑ์ดังนี้:

- 1 = ไม่พึงพอใจอย่างยิ่ง
- 2 = ไม่พึงพอใจ
- 3 = ปานกลาง
- 4 = พึงพอใจ
- 5 = พึงพอใจอย่างยิ่ง

หัวข้อการประเมิน	คะแนน (1-5)	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามี)
1. ความเหมาะสมของเนื้อหากิจกรรม		
2. ระยะเวลาและความต่อเนื่องของกิจกรรม		
3. ความหลากหลายและน่าสนใจของรูปแบบกิจกรรม		
4. ประโยชน์ที่ได้รับจากกิจกรรมโดยรวม		
5. การจัดเตรียมสถานที่และอุปกรณ์		
6. การอำนวยความสะดวกต่างๆ (เช่น อาหาร, เครื่องดื่ม)		
7. ความพึงพอใจโดยรวมต่อกิจกรรมนี้		

ส่วนที่ 2: ความพึงพอใจต่อวิทยากร

หัวข้อการประเมิน	คะแนน (1-5)	ข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม (ถ้ามี)
1. ความรู้ความสามารถของวิทยากร		
2. ทักษะการถ่ายทอดความรู้และการอธิบาย		
3. การสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้		
4. การตอบคำถามและการให้คำแนะนำ		
5. ความกระตือรือร้นและเป็นกันเองของวิทยากร		
6. ความพึงพอใจโดยรวมต่อวิทยากร		

ส่วนที่ 3: ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

นักเรียนประทับใจอะไรมากที่สุดในการครั้งนี้และวิทยากร

นักเรียนคิดว่ามีส่วนใดของกิจกรรมหรือวิทยากรที่ควรปรับปรุงหรือพัฒนาเพิ่มเติมบ้าง

มีข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่นักเรียนอยากให้จัดกิจกรรมลักษณะใดในอนาคต หรืออยากให้เพิ่มเติมเนื้อหาได้อีกหรือไม่

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง การเตรียมอุปกรณ์ที่จำเป็นเมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่สงบโรงเรียนชายแดน
กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนโรงเรียนชายแดน ชั้นประถมศึกษา - มัธยมศึกษา
ระยะเวลา 1 ชั่วโมง
วิชา การงานอาชีพ / สังคมศึกษา / กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

ความรู้

นักเรียนระบุประเภทและประโยชน์ของอุปกรณ์ฉุกเฉินได้ถูกต้อง

ทักษะ

นักเรียนสามารถแยกประเภทอุปกรณ์ฉุกเฉินได้

เจตคติ

1. นักเรียนความร่วมมือในการทำงาน
2. นักเรียนมีความตั้งใจในการทำงาน
3. นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงาน

วัสดุอุปกรณ์

1. กระเป๋า
2. น้ำดื่ม 1 ขวด
3. อาหารแห้ง
4. ขนม
5. ยารักษาโรค
6. เสื้อผ้า
7. วิทย์
8. โทรศัพท์มือถือ
9. ไฟฉาย

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

"กระเป๋าปริศนา" ครูนำกระเป๋าฉุกเฉินมาให้นักเรียนเดาว่าข้างในมีอะไรบ้าง ต่อจากนั้นนักเรียนแต่ละคนหยิบของออกมาทีละชิ้นแล้วเดาว่าใช้ทำอะไร

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้

1. แบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 4-5 คน
2. แต่ละกลุ่มทำกิจกรรมในใบกิจกรรม เรื่อง กระเป๋าโดมมอน

ขั้นสรุปผลการเรียนรู้

1. ตัวแทนของแต่ละกลุ่มนำเสนอ
2. ครูเสนอแนะและให้ข้อมูลเพิ่มเติมในใบกิจกรรมของนักเรียน

ขั้นขยายความรู้

ครูแนะนำวิธีการบรรจุอุปกรณ์ต่างๆลงในกระเป๋าโดยนักเรียนดูวิดีโอจาก youtube

<https://www.youtube.com/watch?v=qfCx1cTWD0>

ขั้นประเมินผล

1. ประเมินจากการทำใบกิจกรรม เรื่อง กระเป๋าโดมมอน
2. ประเมินการทำงานเป็นกลุ่ม

ใบกิจกรรม เรื่อง กระเป๋าดูแลตนเอง

วิธีการทำกิจกรรม

จากอุปกรณ์ที่กำหนดให้ นักเรียนแยกประเภทของอุปกรณ์ ประโยชน์และระบุวิธีการตรวจสอบคุณภาพของอุปกรณ์

อุปกรณ์

1. น้ำดื่ม
2. ผ้าพันแผล ผ้าปิดแผล
3. ยาแก้ปวด
4. อาหารแห้ง
5. เสื้อกันฝน
6. แอลกอฮอล์หรือเบตาดีน
7. นกหวีด
8. ไฟฉาย LED และถ่านสำรอง
9. โทรศัพท์มือถือและแบตเตอรี่สำรอง
10. ไม้ขีดไฟ หรือไฟแช็ก
11. เชือก
12. เสื้อผ้าสำรอง
13. เงินสด

การแยกประเภทของอุปกรณ์พร้อมกับระบุประโยชน์ วิธีการตรวจสอบคุณภาพของอุปกรณ์

[illegible]

การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

1. ประเมินใบกิจกรรม

รายการประเมิน	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความถูกต้องของเนื้อหา	เนื้อหาถูกต้องครบถ้วน	เนื้อหาถูกต้องส่วนใหญ่ มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	เนื้อหาถูกต้องบางส่วน มีข้อผิดพลาดหลายจุด	เนื้อหาผิดพลาดมาก ต้องแก้ไขอย่างมาก
การแยกประเภทของอุปกรณ์	แยกได้ถูกต้องทุกข้อ	แยกผิด 1 - 2 ข้อ	แยกผิด 3 ข้อ	แยกผิดเกิน 4 ข้อขึ้นไป
ประโยชน์ของอุปกรณ์	ตอบประโยชน์ได้ถูกต้องครบทุกข้อ	ตอบผิด 1 - 2 ข้อ	ตอบผิด 3 ข้อ	ตอบผิด 4 ข้อขึ้นไป
การจัดรูปแบบและความเป็นระเบียบ	จัดรูปการเขียนสวยงาม เป็นระเบียบมาก อ่านง่าย	จัดรูปการเขียนแบบดี เป็นระเบียบ อ่านได้ชัดเจน	จัดรูปแบบการเขียนพอใช้ค่อนข้างเป็นระเบียบ	การเขียนไม่เป็นระเบียบ อ่านยาก
ความตรงต่อเวลา	ส่งตรงเวลา	ส่งช้าไม่เกิน 2 นาที	ส่งช้าไม่เกิน 3 นาที	ส่งช้าไม่เกิน 4 นาที
การนำเสนอ	ใช้ภาษาชัดเจน เข้าใจง่าย	ใช้ภาษาดี เข้าใจได้	ใช้ภาษาพอใช้ เข้าใจได้บ้าง	ใช้ภาษาไม่ชัดเจน เข้าใจยาก

2. การประเมินการทำงานกลุ่ม

สำหรับครูประเมินการสังเกตพฤติกรรมระหว่างทำกิจกรรม

พฤติกรรมที่สังเกต	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความร่วมมือ	ช่วยเหลือเพื่อนดี	ร่วมมือดี	ร่วมมือเมื่อได้รับการร้องขอ	ไม่ค่อยร่วมมือ
ความตั้งใจ	ตั้งใจมาก	ตั้งใจ	ตั้งใจปานกลาง	ไม่ค่อยตั้งใจ
ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบสูง	รับผิดชอบดี	รับผิดชอบปานกลาง	ไม่ค่อยรับผิดชอบ

หมายเหตุ

อุปกรณ์ที่กำหนด และการประเมิน รวมทั้งเกณฑ์การประเมินสามารถปรับให้เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง แผนเผชิญเหตุความไม่สงบของโรงเรียนชายแดน
กลุ่มเป้าหมาย นักเรียนโรงเรียนชายแดน ชั้นประถมศึกษา - มัธยมศึกษา
ระยะเวลา 1 ชั่วโมง
วิชา การงานอาชีพ / สังคมศึกษา / กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

วัตถุประสงค์การเรียนรู้

ความรู้

นักเรียนสามารถวิเคราะห์สถานการณ์ และวาดผังพื้นที่ปลอดภัย

ทักษะ

นักเรียนสามารถวางแผนเผชิญเหตุเมื่อเกิดความไม่สงบตามแนวชายแดนได้

เจตคติ

1. นักเรียนความร่วมมือในการทำงาน
2. นักเรียนมีความตั้งใจในการทำงาน
3. นักเรียนมีความรับผิดชอบในการทำงาน

สื่อ

ใบกิจกรรม เรื่อง แผนเผชิญเหตุความไม่สงบของโรงเรียนชายแดน

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

ครูให้นักเรียนดูวิดีโอ เรื่อง ความไม่ปลอดภัยตามแนวชายแดน ตั้งคำถาม

คำถาม	แนวคำตอบ
1. จากการดูวิดีโอ นักเรียนรู้สึกอย่างไร	กลัว ตกใจ น่ากลัว วิตกกังวล เป็นต้น
2. นักเรียนคิดว่าสถานการณ์จากวิดีโอ โรงเรียนของเรามีความเสี่ยงที่จะเกิด ไหม	มี เพราะโรงเรียนของเราอยู่ใกล้ชายแดน

ขั้นกิจกรรมการเรียนรู้

1. แบ่งกลุ่มนักเรียน กลุ่มละ 4-5 คน
2. แต่ละกลุ่มทำใบกิจกรรม เรื่อง แผนเผชิญเหตุความไม่สงบของโรงเรียนชายแดน

ขั้นสรุปผลการเรียนรู้

1. ตัวแทนของแต่ละกลุ่มนำเสนอ
2. ครูเสนอแนะและให้ข้อมูลเพิ่มเติมในใบกิจกรรมของนักเรียน

ขั้นขยายความรู้

ครูแนะนำวิธีการบรรจุอุปกรณ์ต่างๆในกระเป๋าโดยนักเรียนดูวิดีโอจาก youtube

<https://www.youtube.com/watch?v=qfCxD1cTWDo>

ขั้นประเมินผล

1. ประเมินจากการทำใบกิจกรรม เรื่อง แผนเผชิญเหตุความไม่สงบของโรงเรียนชายแดน
2. ประเมินการทำงานเป็นกลุ่ม

ใบกิจกรรม เรื่อง แผนเผชิญเหตุความไม่สงบของโรงเรียนชายแดน

.....

ตอนที่ 1 วางแผนเผชิญเหตุ

คำสั่ง ให้นักเรียนเขียนแผนเผชิญเหตุของตนเองหากเกิดเหตุความไม่สงบในพื้นที่

- สถานที่ที่คิดว่าปลอดภัยที่สุดในโรงเรียน
- วิธีขอความช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุ
- สิ่งที่ต้องเตรียม/พกติดตัว
- การปฏิบัติตัวระหว่างเกิดเหตุ

ตอนที่ 2 วาดผังพื้นที่ปลอดภัย

คำสั่ง ให้นักเรียนวาดแผนผังโรงเรียนหรือหมู่บ้านของตนเอง แล้วระบุจุดที่คิดว่าเป็นพื้นที่ปลอดภัย
จุดรวมพล และเส้นทางอพยพ

เฉลยใบงานกิจกรรม แนวคำตอบ

ตอนที่ 1 วางแผนเผชิญเหตุ

- สถานที่ปลอดภัย ห้องประชุม/ใต้โต๊ะในห้องเรียน
- วิธีขอความช่วยเหลือ โทร 191 หรือแจ้งครู/ผู้ปกครอง
- สิ่งที่ต้องพก น้ำ, โทรศัพท์, ผ้าปิดจมูก
- การปฏิบัติตัว อย่าตะโกน, อยู่กับกลุ่ม, อย่าวิ่งแตกกลุ่ม

ตอนที่ 2 วาดผังพื้นที่ปลอดภัย

แนวคำตอบ วาดแผนที่โรงเรียน มีจุดรวมพล เช่น สนามฟุตบอล
และเส้นทางออกฉุกเฉินที่ปลอดภัย

การประเมินผลการจัดการเรียนรู้

1. ประเมินใบกิจกรรม

รายการประเมิน	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความถูกต้องของเนื้อหา	เนื้อหาถูกต้องครบถ้วน	เนื้อหาถูกต้องส่วนใหญ่ มีข้อผิดพลาดเล็กน้อย	เนื้อหาถูกต้องบางส่วน มีข้อผิดพลาดหลายจุด	เนื้อหาผิดพลาดมาก ต้องแก้ไขอย่างมาก
การจัดรูปแบบและความเป็นระเบียบ	จัดรูปการเขียนสวยงาม เป็นระเบียบมาก อ่านง่าย	จัดรูปการเขียนแบบดี เป็นระเบียบ อ่านได้ชัดเจน	จัดรูปแบบการเขียนพอใช้ ค่อนข้างเป็นระเบียบ	การเขียนไม่เป็นระเบียบ อ่านยาก
ความตรงต่อเวลา	ส่งตรงเวลา	ส่งช้าไม่เกิน 2 นาที	ส่งช้าไม่เกิน 3 นาที	ส่งช้าไม่เกิน 4 นาที
การนำเสนอ	ใช้ภาษาชัดเจน เข้าใจง่าย	ใช้ภาษาดี เข้าใจได้	ใช้ภาษาพอใช้ เข้าใจได้บ้าง	ใช้ภาษาไม่ชัดเจน เข้าใจยาก

2. การประเมินการทำงานกลุ่ม

สำหรับครูประเมินการสังเกตพฤติกรรมระหว่างทำกิจกรรม

พฤติกรรมที่สังเกต	ดีเยี่ยม (4)	ดี (3)	พอใช้ (2)	ปรับปรุง (1)
ความร่วมมือ	ช่วยเหลือเพื่อนดี	ร่วมมือดี	ร่วมมือเมื่อได้รับการร้องขอ	ไม่ค่อยร่วมมือ
ความตั้งใจ	ตั้งใจมาก	ตั้งใจ	ตั้งใจปานกลาง	ไม่ค่อยตั้งใจ
ความรับผิดชอบ	รับผิดชอบสูง	รับผิดชอบดี	รับผิดชอบปานกลาง	ไม่ค่อยรับผิดชอบ

หมายเหตุ

คลิปวิดีโอที่กำหนด และการประเมิน รวมทั้งเกณฑ์การประเมินสามารถปรับให้มีความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียน

ส่วนที่ ๑

โครงสร้างหลักสูตร

โครงสร้างหลักสูตรลูกเสือจูโจม (ลูกเสือป้องกันภัย)

ลำดับ	ชื่อวิชา/กิจกรรม	รูปแบบกิจกรรม	เวลา (นาที)
๑	การต่อสู้และป้องกันตัวด้วยมือเปล่า	รูปแบบที่ ๑ การบรรยาย รูปแบบที่ ๒ การสาธิต รูปแบบที่ ๓ การฝึกปฏิบัติ รูปแบบที่ ๔ การประเมินผล	
๒	การใช้หนังสือ کمکช่วยชีวิต	รูปแบบที่ ๑ การบรรยาย รูปแบบที่ ๒ การสาธิต รูปแบบที่ ๓ การฝึกปฏิบัติ รูปแบบที่ ๔ การประเมินผล	
๓	การใช้เครื่องฉีดน้ำแรงดันเคลื่อนที่และ การใช้แห	รูปแบบที่ ๑ การบรรยาย รูปแบบที่ ๒ การสาธิต รูปแบบที่ ๓ การฝึกปฏิบัติ รูปแบบที่ ๔ การประเมินผล	
๔	การใช้ไม้พลอง/ไม้ง่าม/ไม้คมแฝก	รูปแบบที่ ๑ การบรรยาย รูปแบบที่ ๒ การสาธิต รูปแบบที่ ๓ การฝึกปฏิบัติ รูปแบบที่ ๔ การประเมินผล	
๕	การใช้โล่	รูปแบบที่ ๑ การบรรยาย รูปแบบที่ ๒ การสาธิต รูปแบบที่ ๓ การฝึกปฏิบัติ รูปแบบที่ ๔ การประเมินผล	
๖	การใช้นกหวีด	รูปแบบที่ ๑ การบรรยาย รูปแบบที่ ๒ การสาธิต รูปแบบที่ ๓ การฝึกปฏิบัติ รูปแบบที่ ๔ การประเมินผล	
๗	การใช้บ่วงคล้อง	รูปแบบที่ ๑ การบรรยาย รูปแบบที่ ๒ การสาธิต รูปแบบที่ ๓ การฝึกปฏิบัติ รูปแบบที่ ๔ การประเมินผล	
๘	ความปลอดภัยในการปฏิบัติกิจกรรม การจูโจม	รูปแบบที่ ๑ การบรรยาย รูปแบบที่ ๒ การประเมินผล	

วัตถุประสงค์ของการฝึกอบรม

๑. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีทักษะในการป้องกันตนเอง
๒. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีในการเอาตัวรอดในสถานการณ์ฉุกเฉิน
๓. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีทักษะในการสังเกต วิเคราะห์ สังเคราะห์ และรู้จักการป้องกันภัยคุกคามจากบุคคลภายนอกตามรูปแบบ “หนี ซ่อน ลี้”
๔. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีทักษะการดำรงชีวิตของลูกเสือ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์
๕. เพื่อให้ผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีทักษะในการใช้อุปกรณ์ป้องกันตนเองอย่างถูกต้อง เหมาะสมกับสถานการณ์

มาตรฐานการฝึกอบรม

ผู้ผ่านการฝึกอบรม มีคุณสมบัติในการป้องกันตนเอง การเอาตัวรอดในสถานการณ์ฉุกเฉิน มีทักษะการดำรงชีวิตของลูกเสือ และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

ระยะเวลาฝึกอบรม

จำนวน ๓ วัน ๒ คืน

คำอธิบายหลักสูตร

เป็นการฝึกปฏิบัติและเรียนรู้เกี่ยวกับทักษะในการป้องกันตนเอง ทั้งรูปแบบการต่อสู้และป้องกันตัวด้วยมือเปล่า และการใช้อุปกรณ์ในการป้องกันตนเอง

กิจกรรม/รายวิชา

๑. การต่อสู้และป้องกันตัวด้วยมือเปล่า
๒. การใช้หนังสือตี
๓. การใช้ปืนแรงดันน้ำและการใช้แห
๔. การใช้ไม้พลอง/ไม้ง่าม/ไม้คมแฝก
๕. การใช้โล่
๖. การใช้นกหวีด
๗. การใช้ปวงคล้อง
๘. ความปลอดภัยในการปฏิบัติภารกิจ

วิธีการฝึกอบรม

๑. การบรรยาย
๒. การสาธิต
๓. การสอนแบบฐานการเรียนรู้
๔. การฝึกปฏิบัติ
- ๕ การประเมินผล

การประเมินผล

ประเมินผลจากการเข้ารับการฝึกอบรม

๑. วิธีการวัดผล : สังเกตพฤติกรรม ประเมินความรู้ ประเมินผลงาน
๒. เครื่องมือวัดผล : แบบประเมินความรู้ แบบประเมินผลงาน
๓. เกณฑ์การประเมินผล ผ่านเกณฑ์ร้อยละ ๘๐

เกณฑ์การผ่านหลักสูตร

๑. เวลาเข้าร่วมการฝึกอบรมไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐
๒. ผ่านเกณฑ์การประเมินแต่ละรายกิจกรรม/รายวิชาไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐

ส่วนที่ ๒

กิจกรรม/รายวิชาและเนื้อหาสาระ

หน่วยที่ ๑ ลูกเสือจูโจม (ความปลอดภัย) แผนการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญ สามัญรุ่นใหญ่ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

แผนการจัดกิจกรรมที่ ๑ หลักสูตร การต่อสู้และป้องกันตัวด้วยมือเปล่า

จำนวน ๓ ชั่วโมง

๑. จุดประสงค์การเรียนรู้

มีทักษะในการการป้องกันภัยจากการคุกคามจากบุคคลภายนอกด้วยการต่อสู้และป้องกันตัวด้วยมือเปล่า

๒. เนื้อหา

ทักษะทางด้านลูกเสือในการต่อสู้และป้องกันตัวด้วยมือเปล่าได้ โดยผ่านหลักการพื้นฐานสำคัญแต่ละระดับ การหมุนมือ(ปิดป้อง) การหมุนตัว (หลบหลีก) การจับ บิด ล็อค (Controls) โดยใช้ศิลปะการต่อสู้ ไคโด (AIKIDO)

๓. สื่อการเรียนรู้

- วีดิโอ
- ใบความรู้
- เว็บไซต์ <https://aikidocmu.wordpress.com/what-is-aikido/>

๔. กิจกรรม

๑. พิธีเปิดประชุมกอง (ชักธง สวดมนต์ สงบนิ่ง ตรวจ แยก
๒. เพลงหรือเกม
๓. กิจกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้

การสอน

๑. ผู้กำกับลูกเสือนำสนทนาเรื่องสถานการณ์ยาเสพติดและมีเหตุคนร้ายเข้ามาในโรงเรียนที่ในปัจจุบันปรากฏตามสื่อต่างๆ ทำให้โรงเรียนและบุคลากรมีความเสี่ยงและไม่ปลอดภัย จากการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัย ได้ใช้ หลักการ “หนี ซ่อน สู้” ในกรณีต่อสู้และป้องกันด้วยมือเปล่า

๒. ลูกเสือชมวีดิทัศน์ เหตุการณ์ต่างๆ เช่น

- https://www.youtube.com/watch?v=LE6V_f5Mvio (หนุ่มเมายาบ้า คลั่ง! ถือมิดปิ่น รัวบุกโรงเรียน ครู-นักเรียนผวา วิ่งหนีตายกระเจิง/ 10 ก.พ. 66)
- https://www.youtube.com/watch?v=rI_RCFQtnDY (ชาย ถือมิด บุกทำร้ายในโรงเรียน จ.ชัยภูมิ | ข่าวคำมิตีใหม่ | 22 พ.ย. 66)

๓. ผู้กำกับลูกเสือสนทนา กรณีมีคนร้ายเข้ามาในโรงเรียนจะอย่างไร หนี-ซ่อน-สู้ วิเคราะห์จากเหตุการณ์ จะอย่างไร ในกรณีที่ไม่มีอาวุธ และถูกประชิดตัว

๔. ผู้กำกับลูกเสือสนทนา ให้นักเรียนเลือกรูปแบบที่เหมาะสมในการต่อสู้และป้องกันตัวเองด้วยมือเปล่า

- ๕. ชมวีดิโอ ตัวอย่าง <https://www.youtube.com/watch?v=7h3tjgRvUs> , <https://www.youtube.com/watch?v=FyCLYvybwvQ>

๖. ลูกเสืออบอุ่นร่างกายโดยการบริการ ยืดหยุ่น กล้ามเนื้อ
๗. การฝึกทักษะ การหมุนมือ (ปิดป้อง) การหมุนตัว (หลบหลีก) การจับ บิด ล็อค (Controls) โดยใช้ ศิลปะการต่อสู้ ไอคิโด (AIKIDO)
๘. ผู้กำกับลูกเสือ และลูกเสือร่วมกันสรุปอภิปรายผลการฝึกปฏิบัติ เสนอแนวทางการแก้ไขพัฒนา
๙. รวม/ผู้กำกับลูกเสือเล่าเรื่องที่เป็นประโยชน์
๕. พิธีปิดกองประชุมกอง(นัดหมาย ตรวจสอบรูปแบบ ชักธง เลิก)

การประเมินผล

๑. สังเกต พฤติกรรมการเรียนรู้ ความสนใจในกิจกรรม
๒. การฝึกปฏิบัติ

ใบงาน

แบบประเมินการร่วมกิจกรรม

ใบความรู้

<https://pmgd.rta.mi.th/knowledge/file/02/battle.pdf>

ไอคิโด (AIKIDO)

ไอคิโด เป็นศิลปะการป้องกันตัวจากญี่ปุ่น ผู้ก่อตั้งคือ ประมาจารย์มอริเฮะ อุเอชิบะ ในปี ค.ศ. ๑๙๒๕ ปัจจุบันแพร่หลายไปทั่วโลก มีผู้ฝึกกรรมแล้วเกินกว่าล้านคนมีการนำไปผสมผสานกับวิชาอื่น ๆ เช่น การควบคุม เหตุร้ายของตำรวจ ทหาร การรักษาความปลอดภัย การให้คำปรึกษา และจิตบำบัด (มีหลักสูตรเรียนทาง จิตวิทยากับไอคิโด สามารถเรียนได้สูงถึงระดับปริญญาเอก) และการระงับข้อขัดแย้งระหว่างบุคคล

ไอคิโด เป็นการรวบรวม กลั่นกรอง เอาคุณลักษณะพิเศษของศิลปะการต่อสู้หลายแบบของญี่ปุ่น ในสมัยโบราณเข้าด้วยกันศิลปะการต่อสู้บางแบบที่พบในวิชาไอคิโดมีอายุนับย้อนหลังไปได้ถึงกว่า ๗๐๐ ปี ประมาจารย์ไอคิโดได้ศึกษาวิชาเหล่านี้จากอาจารย์ดั้งเดิมซึ่งหลายคนล่วงลับไป โดยไม่ได้ถ่ายทอดวิชาให้กับคนอื่น ๆ อีก นอกจากประมาจารย์ของไอคิโดเท่านั้นวิชาเด่น ๆ ที่พบในศิลปะการต่อสู้แบบไอคิโด ก็คือ ยิวยิตสู วิชาดาบ และหอก ประมาจารย์ยังได้ศึกษาศาสนา อย่างลึกซึ้งเอาจริงเอาจัง ถึงขั้นมีส่วนร่วมในการไปเผยแพร่ ศาสนาในเกาหลี จีน และแมนจูเรีย ศาสนาที่ศึกษาคือ เซ็น และลัทธิโอโมโตเดียวซึ่งเป็นลัทธิหนึ่งของศาสนา ชินโตด้วยเหตุที่ท่านมีความสนใจในการพัฒนาทางจิตวิญญาณดังกล่าว จึงพยายามที่จะเอาปรัชญาของศาสนา มาประยุกต์เข้ากับศิลปะการต่อสู้ เพื่อให้ศิลปะการต่อสู้ก้าวพ้นไปจากระดับของการเอาชนะคู่ต่อสู้หรือทำร้าย ทำลายชีวิตผู้อื่น ไปสู่จุดมุ่งหมายที่สูงส่งหรือลึกซึ้งกว่า

ไอคิโด ไม่ใช่เป็นเพียงแค่วิธีห่มคู่ต่อสู้ หรือเอาชนะผู้อื่นเพื่อสนองอัตตาของตนเองเท่านั้น แต่จุดมุ่งหมายที่ว่าก็คือ การฝึกไอคิโดเป็นไปเพื่อ

- ปรับปรุงความสามารถในการรับรู้คนอื่น ๆ ให้ละเอียดอ่อนขึ้น (ทั้งในด้านจิตใจ ความรู้สึก ความต้องการ)
- ปรับปรุงความสามารถในการควบคุมตนเอง
- กฎแห่งที่ถือว่าเป็นหัวใจของวิชาไอคิโดก็คือ “มุซุบิ”(musubi) ซึ่งแปลเป็นภาษาอังกฤษได้ว่า unity (ความเป็นหนึ่งเดียว) หรือ harmonious interaction (การปฏิสัมพันธ์อย่างกลมกลืน)
- ในทางปฏิบัติ มุซุบิ หมายถึงความสามารถที่จะสร้างความกลมกลืน ทั้งในด้านร่างกายและจิตใจ กลมกลืนกับพลังและความเคลื่อนไหวของคู่ฝึก เป็นการศึกษาในเรื่องของการสื่อสารระหว่างบุคคล
- มุซุบิ ในความหมายที่ลึกลงไปอีก หมายถึงความสามารถที่จะควบคุมและเปลี่ยนแปลง การปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เปลี่ยนจากความก้าวร้าวหรือการเข้าโจมตีทำร้าย ให้กลายเป็นการสัมผัสมือกันเพื่อมิตรภาพแทน

- มูชูปิ ในความหมายที่ลึกซึ้งที่สุด หมายถึงการบรรลุถึงความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียวกับสรรพสิ่ง และในแง่ของเทคนิคการฝึก หมายถึงการควบคุมการปฏิสัมพันธ์ให้เป็นไปเพื่อการลงเอยที่ดี ปลอดภัยต่อทุกฝ่าย

ลักษณะพิเศษของวิชาไอคิโด เมื่อเปรียบเทียบกับกีฬาชนิดอื่น ๆ คือ

- ปฏิเสธการแข่งขัน เอาชนะคนอื่น แต่จะเน้นหนักที่ความร่วมมือกันในการฝึกมากกว่า การฝึกเป็น เหมือนการเป็นพี่น้องหรือเพื่อนร่วมทางกัน มากกว่าเป็นคู่แข่งกัน

- ไม่สอนให้ทำร้ายผู้อื่น เช่น ชกเตะ ถีบ แต่จะสอนให้ระวังหรือควบคุมความก้าวร้าว ความรุนแรง จากคนอื่น ๆ ด้วยความเมตตา ไม่ทำร้ายตอบ ไม่มีจุดประสงค์จะให้ผู้ที่ทำร้ายเราได้รับบาดเจ็บหรือเสียชีวิต หรือจะให้ดีที่สุดก็คือ “ป้องกัน” ไม่ให้เกิดเหตุร้ายเสียแต่แรก มีวิญญาณของการปกป้องคุ้มครองด้วยความรัก (spirit of loving protection)

ไอคิโด ใช้หลักการ ๔ ข้อ คือ

- (1) นำตัวออกจากทิศทางของการโจมตี
- (2) โอนอ่อน กลมกลืน ตามแรง และเปลี่ยนทิศทางของการโจมตี
- (3) ใช้เทคนิคการควบคุม โดยไม่มีเจตนาทำร้าย
- (4) ยุติความขัดแย้ง ปลอดภัย นำกลับเข้าสู่ความสงบดังเดิม

ใช้วิธีการฝึกทางกาย เช่นเทคนิคการเคลื่อนไหว ตามแรง สลายแรง นำแรง เป็นการฝึกเบื้องต้น เป็น อุปมาอุปมัยทางรูปธรรม แต่มุ่งไปสู่การพัฒนาในระดับจิตวิญญาณหรือนามธรรมเป็นจุดหมายในบั้นปลาย ไม่ใช่เป็น เพียง physical martial art แต่เป็น spiritual martial art

ความหมายของคำว่า “ไอคิโด” มาจากคำ ๓ คำ คือ

ไอ หมายถึงความรัก ความเมตตา ความกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียว

คิ หมายถึงพลังชีวิต (เช่นเดียวกัน ฉี หรือ ชี ในภาษาจีน หรือ ปราณ ใน

ภาษาบาลี) โด หมายถึงวิถีทางหรือวิถีชีวิต

รวมความแล้ว ไอคิโด ก็คือ การใช้ชีวิตอย่างกลมกลืนเป็นหนึ่งเดียวกับคนอื่น ๆ หรือกับสรรพสิ่งอยู่บนพื้นฐานของความรักและความเมตตานั่นเอง

หน่วยที่ ๒ ลูกเสือจูโจม (ความปลอดภัย)

แผนการจัดกิจกรรมที่ ๑ หลักสูตร การใช้หนังสือ کمکช่วยชีวิต

เวลา ๒ ชั่วโมง

จุดประสงค์

๑. ลูกเสือรู้ทักษะ วิธีการผลิตหนังสือ کمکและกระสุน
๒. ลูกเสือมีทักษะในการใช้หนังสือ کمک

เนื้อหา

การผลิตหนังสือ کمک พร้อมกระสุน

สื่อ

หนังสือ کمک หนังสือ ยาง ลูกกระสุน วีดีโอ ใบความรู้

กิจกรรม

๑. เปิดเปิดประชุมกอง (ซักธง สวดมนต์ สงบนิ่ง ตรวจ แยก)
๒. เพลงหรือเกมลูกเสือ
๓. กิจกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้

การสอน

๑. ผู้กำกับนำสนทนาเกี่ยวกับสถานการณ์ที่มีผู้ร้ายบุกเข้ามาที่โรงเรียน สาเหตุเกิดมาจากยาเสพติด เป็นส่วนใหญ่

๒. ผู้กำกับสนทนาเรื่องการป้องกันตัวเองโดยใช้หนังสือ کمک ประโยชน์ของหนังสือ کمکและการบำรุงรักษา

๓. นำอุปกรณ์และส่วนประกอบของหนังสือ کمکมาแสดงให้ลูกเสือได้เห็น เช่น ไม้จิ้มหนังสือ کمک หนังสือ ยาง แแถบหนังสือ کمک กระสุนประเภทต่าง ๆ

๔. ผู้กำกับสาธิตการประกอบหนังสือ کمک และบอกลักษณะลูกกระสุนที่เหมาะสม

หนังสือ کمکทำจากไม้จิ้ม โดยมียางสองเส้นยึดที่ไม้จิ้มทั้งสอง อีกด้านของยางทั้งสองเส้น จะติดกับแถบ หนังสือ ที่ใช้ใส่สิ่งของที่ขึงออกไป ผู้ที่จะทำการยิง จะจับตัวด้ามไม้ด้วยมือข้างที่ถนัดใส่สิ่งของที่ขึง (เช่น ลูกกระสุน ดินเหนียวปั้นกลม ลูกแก้ว ลูกหิน) ไว้ที่แถบหนังสือ کمک กำแถบหนังสือ کمکให้แน่น ดึงให้ยืดออกตามความแรงที่ต้องการ เล็งให้ตรงเป้าหมาย แล้วปล่อยแถบหนังสือ کمک กระสุนที่ใส่ไว้ ก็จะถูกดีดออกไปกระทบเป้าหมาย

ข้อควรคำนึง

- ขนาดของไม้จิ้มที่จะมาทำหนังสือ کمکต้องเหมาะกับผู้ใช้
- ลูกกระสุน เช่น ลูกแก้ว ลูกหิน ดินเหนียวปั้นกลม ให้มีขนาดที่เหมาะสม

๕. สรุป ทบทวนบทเรียน คติธรรมสอนใจ

๖. ปิดกอง (นัดหมาย ตรวจ ซักธง เลิก)

การประเมินผล

- สังเกต การตอบคำถาม

หน่วยที่ ๒ ลูกเสือจูโจม (ความปลอดภัย)

แผนการจัดกิจกรรมที่ ๒ หลักสูตร หนังสือ کمکช่วยชีวิต

จุดประสงค์

๑. ลูกเสือรู้ทักษะและวิธีการผลิตหนังสือ کمکและกระสุน
๒. ลูกเสือมีทักษะในการใช้หนังสือ کمک

เนื้อหา

การใช้หนังสือ کمکที่ถูกต้อง

สื่อ

หนังสือ کمک หนังสือยาง ลูกกระสุน วิดีโอ ใบความรู้

กิจกรรม

๑. เปิดเปิดประชุมกอง (ซักธง สวดมนต์ สงบนิ่ง ตรวจ แยก)
๒. เพลงหรือเกมลูกเสือ
๓. กิจกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้

การสอน

๑. ผู้กำกับนำสนทนากับนักเรียนจากชั่วโมงที่แล้ว
๒. นำสนทนาสถานการณ์ใดบ้างที่จะต้องใช้อุปกรณ์ป้องกันตัว เช่น ภาวะฉุกเฉิน มีบุคคลไม่พึงประสงค์มีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

ประสงคมีพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์

๓. ให้นักเรียนนำหนังสือ کمکมาส่งให้ผู้กำกับตรวจ (ดูความพร้อมในการใช้งาน)
๔. ผู้กำกับสาธิตการยิงหนังสือ کمک 3 ท่า
 - ๔.๑ ท่ายืนยิง
 - ๔.๒ ท่านั่งยิง
 - ๔.๓ ท่าเดินยิง เดินหน้ายิง ถอยหลังยิง
๕. ผู้กำกับให้ลูกเสือลงมือปฏิบัติทั้ง 3 ท่ายิง
๖. สรุป ทบทวนบทเรียน คติธรรมสอนใจ
๗. ปิดกอง (นัดหมาย ตรวจ ซักธง เลิก)

การประเมินผล

- สังเกต การตอบคำถาม

หน่วยที่ ๓ ลูกเสือจูโจม (ความปลอดภัย) แผนการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญและลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๓

แผนการจัดกิจกรรมที่ ๑ หลักสูตร เครื่องฉีดน้ำแรงดันเคลื่อนที่และการใช้แห จำนวน ๓ ชั่วโมง

๑. จุดประสงค์การเรียนรู้

มีทักษะในการใช้แหและเครื่องฉีดน้ำแรงดันเคลื่อนที่ในการดำรงชีวิตประจำวันและเพื่อใช้ป้องกันภัย
จากการคุกคามในรูปแบบต่างๆ

๒. เนื้อหา

แห

- 1.ขนาดและประเภทของแห
- 2.ประโยชน์ของแห
- 3.หลักการใช้แหและปฏิบัติการทอดแหเป็น
- 4.วิธีการเก็บรักษาแห
- 5.ประเมินผลเชิงปฏิบัติงาน

เครื่องฉีดน้ำแรงดันเคลื่อนที่

- 1.ประเภทของเครื่องฉีดน้ำแรงดันเคลื่อนที่
- 2.ประโยชน์ของเครื่องฉีดน้ำแรงดันเคลื่อนที่
- 3.หลักและวิธีการใช้เครื่องฉีดน้ำแรงดันเคลื่อนที่
- 4.ปฏิบัติการใช้เครื่องฉีดน้ำแรงดันเคลื่อนที่

๓. สื่อการเรียนรู้

- แห
- เครื่องฉีดน้ำแรงดันเคลื่อนที่
- วีดีโอ
- ใบความรู้

๔. กิจกรรม

- 1.-พิธีเปิดประชุมกอง (ชักธง สวดมนต์ สงบนิ่ง ตรวจ แยก)
2. เพลงหรือเกม
- 3.กิจกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้

การสอน

๑. ผู้กำกับลูกเสือสนทนาเรื่องสถานการณ์ยาเสพติดและมีเหตุคนร้ายเข้ามาในโรงเรียนที่ในปัจจุบัน
ปรากฏตามสื่อต่างๆ ทำให้โรงเรียนและบุคลากรมีความเสี่ยงและไม่ปลอดภัย จากการดำเนินงานสถานศึกษา
ปลอดภัย ในกรณีที่มีผู้ร้ายเข้ามาก่อเหตุในสถานศึกษาเราสามารถป้องกันเหตุเบื้องต้นโดยการใช้เครื่องฉีดน้ำ
แรงดันเคลื่อนที่และการใช้แหในการป้องกันเหตุ

๒. ลูกเสือชมวิดิทัศน์ เหตุการณ์ต่างๆ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่างๆ
๓. ผู้กำกับลูกเสือสนทนากับลูกเสือ กรณีมีคนร้ายเข้ามาในโรงเรียนจะอย่างไร ให้ลูกเสือได้แสดงความคิดเห็น
๔. ผู้กำกับลูกเสือ นำ เครื่องฉีดน้ำแรงดันเคลื่อนที่และแห มาแสดงและสาธิตวิธีการใช้อุปกรณ์เครื่องฉีดน้ำแรงดันเคลื่อนที่และแหให้ลูกเสือดูเป็นตัวอย่าง
๕. ผู้กำกับลูกเสือให้ลูกเสือฝึกปฏิบัติในการใช้เครื่องฉีดน้ำแรงดันเคลื่อนที่และแห
๖. ผู้กำกับลูกเสือสอดแทรกเรื่องความปลอดภัยในการใช้อุปกรณ์เครื่องฉีดน้ำแรงดันเคลื่อนที่และการใช้แห
๗. ผู้กำกับลูกเสือให้ลูกเสือทดสอบในการใช้เครื่องฉีดน้ำแรงดันเคลื่อนที่และการใช้แห
๘. รวม/ผู้กำกับลูกเสือเล่าเรื่องที่เป็นประโยชน์
๙. พิธีปิดกองประชุมกอง(นัดหมาย ตรวจสอบรูปแบบ ชักธง เลิก)

การประเมินผล

- 1.สังเกต พฤติกรรมการเรียนรู้ ความสนใจในกิจกรรม
- 2.ทดสอบการใช้เครื่องฉีดน้ำแรงดันเคลื่อนที่และการทอดแห
- 3.ทดสอบการดูแลรักษาเครื่องมือรักษาความปลอดภัย

ใบงาน

แบบประเมินการร่วมกิจกรรม

หน่วยที่ ๔ ลูกเสือจูโจม (ความปลอดภัย)

แผนการจัดกิจกรรมที่ ๑ หลักสูตรการใช้ไม้พลอง/ไม้ง่าม/ไม้คมแพก

จุดประสงค์

มีทักษะในการสังเกต และรู้จักการป้องกันภัยจากการคุกคามจากบุคคลภายนอกตามรูปแบบ “หนี ซ่อน สู้”

เนื้อหา

เป็นกิจกรรมในการนำทักษะทางด้านลูกเสือสามารถประยุกต์ใช้ ไม้พลอง/ไม้ง่าม/ไม้คมแพก ในการป้องกันตนเองได้

กิจกรรมฝึกทักษะการป้องกันตัว โดยใช้ในกรณีเกิดการคุกคามจากบุคคลภายนอก

สื่อ

- ไม้พลอง/ไม้ง่าม/ไม้คมแพก
- วีดีโอ
- ใบความรู้

กิจกรรม

๑. เปิดการเรียนรู้ตามกระบวนการลูกเสือ 5 ขั้นตอน

การสอน

๑. ผู้กำกับลูกเสือนำสนทนาเรื่องสถานการณ์ยาเสพติดและมีเหตุคนร้ายเข้ามาในโรงเรียนที่ในปัจจุบันปรากฏตามสื่อต่างๆ ทำให้โรงเรียนและบุคลากรมีความเสี่ยงและไม่ปลอดภัย จากการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัย ได้ใช้ หลักการ “หนี ซ่อน สู้” ในกรณีต่อสู้โดยปกติใช้อาวุธประจำกายมี ไม้พลอง/ไม้ง่าม/ไม้คมแพก/ เขือกประจำกาย ที่ใช้เป็นอาวุธในการป้องกันตัว,หรือใช้ต่อสู้ จากการศึกษา ๑ ไม้รำ ๑๒ ท่า ของกระบี่กระบอง ท่าไม้ตี ๑ - ๖

๒. ลูกเสือชมวีดิทัศน์

๓. ผกก.สนทนา กรณีมีคนร้ายเข้ามาในโรงเรียนจะอย่างไร หนี-ซ่อน-สู้

๔. ผกก.นำอุปกรณ์/อาวุธประจำกายลูกเสือได้แก่ ไม้ง่าม ไม้พลอง ให้นักเรียนดูว่า จะมีวิธีการใช้อุปกรณ์ประจำกายต่อสู้อย่างไร มีทักษะอะไรบ้างที่เรียนรู้

๕. ลูกเสืออบอุ่นร่างกายโดยการบริการ ยืดหยุ่น กล้ามเนื้อ

๖. การฝึกทักษะ ๑ ไม้รำ ๑๒ ท่า ของกระบี่กระบอง

๗. การฝึก ท่าไม้ตี ๑ - ๖

การประเมินผล

สังเกต องค์ประกอบทักษะชีวิตที่สำคัญที่เกิดจากกิจกรรม

ใบงาน

แบบประเมินการร่วมกิจกรรม

หน่วยที่ ๕ ลูกเสือจูโจม (ความปลอดภัย) ลูกเสือสามัญและสามัญรุ่นใหญ่

แผนการจัดกิจกรรมที่ ๑ หลักสูตร การใช้โล่

เวลา ๒ ชั่วโมง

๑. จุดประสงค์การเรียนรู้

1. ลูกเสือมีทักษะในการสังเกต วิเคราะห์ สังเคราะห์ และรู้จักการป้องกันภัยจากการคุกคามจากบุคคลภายนอกตามรูปแบบ “หนี ซ่อน สู้”
2. ลูกเสือมีทักษะพื้นฐานในการใช้โล่ เพื่อป้องกันเหตุที่อาจเกิดขึ้นด้วยความปลอดภัย

๒. เนื้อหา

การใช้โล่ป้องกันภัย เป็นกิจกรรมในการนำทักษะพื้นฐานทางด้านลูกเสือการเอาตัวรอดแบบการใช้อุปกรณ์ นำมาประยุกต์ใช้ในการป้องกันภัยจากการคุกคามจากบุคคลภายนอก การใช้โล่ แบ่งการใช้งานออกเป็น ๒ แบบ คือ ใช้ในการป้องกัน และใช้ในการต่อสู้ ผู้ใช้จึงต้องรู้จักคุณสมบัติและการใช้งานของโล่แบบต่างๆ ให้เหมาะสมกับตัวผู้ใช้งาน

กิจกรรมฝึกทักษะการป้องกันตัว โดยใช้.....ในกรณีเด็กถูกการคุกคามจากบุคคลภายนอก
-วิธีดีโอ

<https://www.youtube.com/watch?v=OK470u-yPv8&t=83s>

<https://www.youtube.com/watch?v=B4mmw1w3CbA>

-ใบความรู้

วิธีใช้โล่ป้องกัน

ขั้นตอนที่ ๑ : เตรียมโล่

- ตรวจสอบให้แน่ใจว่าโล่มีขนาดและรูปร่างที่เหมาะสมสำหรับคุณ
- จับโล่ด้วยมือที่ไม่ถนัด โดยให้แขนเหยียดตรงและปลายโล่ชี้ลง
- วางแขนที่ถนัดไว้เหนือแขนที่ไม่ถนัด เพื่อให้โล่มีเสถียรภาพ

ขั้นตอนที่ ๒ : ยืนในท่าป้องกัน

- ยืนในท่ายืนพื้นฐาน โดยให้เท้าแยกออกจากกันตามความกว้างของไหล่และหัวเข่าเล็กน้อย
- ถือโล่ไว้หน้าลำตัว โดยให้ขอบล่างของโล่สัมผัสกับพื้น
- งอแขนเล็กน้อยที่ข้อศอกเพื่อให้โล่มีเสถียรภาพ

ขั้นตอนที่ ๓ : ป้องกันการโจมตี

- เมื่อมีการโจมตี ให้หมุนโล่เพื่อปิดกั้นการโจมตี
- ใช้ขอบโล่เพื่อเบี่ยงเบนหรือป้องกันการโจมตี
- หากการโจมตีมาจากด้านข้าง ให้ขยับโล่เพื่อปิดกั้นการโจมตี
- หากการโจมตีมาจากด้านบน ให้ยกโล่ขึ้นเพื่อปิดกั้นการโจมตี

ขั้นตอนที่ ๔ : โต้กลับ

- หลังจากป้องกันการโจมตีแล้ว คุณสามารถโต้กลับได้โดยใช้โล่เป็นอาวุธ
- ใช้ขอบโล่เพื่อฟาดหรือแทงคู่ต่อสู้
- คุณยังสามารถใช้โล่เพื่อดันคู่ต่อสู้ให้เสียหลักได้

เคล็ดลับเพิ่มเติม

- ฝึกฝนการใช้โล่เป็นประจำเพื่อให้เกิดความชำนาญ
- ศึกษาเทคนิคการป้องกันและการโต้กลับที่หลากหลาย
- ใช้โล่ร่วมกับอาวุธอื่นๆ เช่น ดาบหรือหอก
- อย่าพึ่งพาโล่มากเกินไป เพราะมันไม่สามารถป้องกันการโจมตีได้ทั้งหมด
- จงตระหนักถึงจุดอ่อนของโล่ เช่น ขอบและด้านหลัง

๓. สื่อการเรียนรู้

-ภาพการใช้โล่ป้องกัน

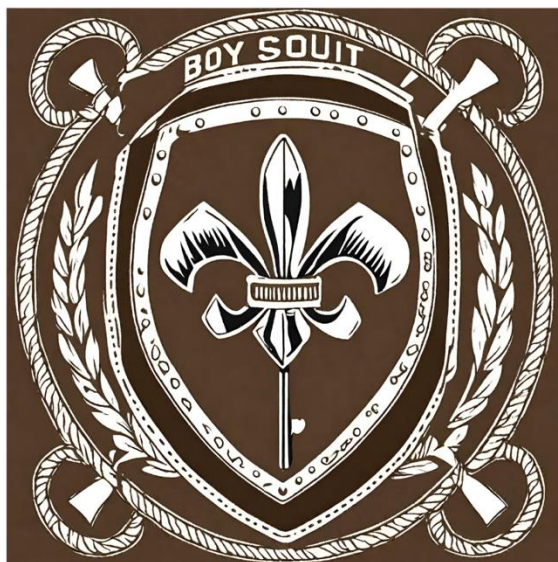
ท่าถือโล่ป้องกัน

ท่าผลักดัน

ทำป้องกัน

๔.กิจกรรม

๑. พิธีเปิดประชุมกอง (ชักธง สวดมนต์ สงบนิ่ง ตรวจ แยก)
๒. เพลงหรือเกม
๓. กิจกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้

การสอน

๑. ผู้กำกับลูกเสือนำเสนอสนทนาเรื่องสถานการณ์ยาเสพติดและมีเหตุคนร้ายเข้ามาในโรงเรียนที่ในปัจจุบันปรากฏตามสื่อต่างๆ ทำให้โรงเรียนและบุคลากรมีความเสี่ยงและไม่ปลอดภัย จากการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัย ได้ใช้ หลักการ “หนี ซ่อน สู้” ในกรณีต่อสู้โดยปกติใช้อาวุธประจำกายมี

๒. ลูกเสือชมวีดิทัศน์ ประโยชน์ของโล่

๓. ผกก.สนทนา กรณีมีคนร้ายเข้ามาในโรงเรียนจะอย่างไร หนี-ซ่อน-สู้ วิเคราะห์จากเหตุการณ์จะอย่างไร

๔. ผกก.นำอุปกรณ์/อาวุธประจำกายลูกเสือได้แก่ ไม้จาม ไม้พลอง ให้นักเรียนดูว่า จะมีวิธีการใช้อุปกรณ์ประจำกายต่อสู้อย่างไร มีทักษะอะไรบ้างที่เรียนรู้

๕. ผกก.สนทนา ให้นักเรียนเลือกรูปแบบให้เหมาะสมในการสู้

๖. ชมวิดีโอ

๗. ลูกเสืออบอุ่นร่างกายโดยการบริการ ยืดหยุ่น กล้ามเนื้อ

๘. การฝึกทักษะการใช้โล่ท่าต่างๆ

๙. การฝึกใช้โล่

๑๐. รวม/ผู้กำกับลูกเสือเล่าเรื่องที่เป็นประโยชน์

๑๑. พิธีปิดกองประชุมกอง(นัดหมาย ตรวจสอบเครื่องแบบ ชักธง เลิก)

การประเมินผล

สังเกต องค์ประกอบทักษะชีวิตที่สำคัญที่เกิดจากกิจกรรม

ใบงาน

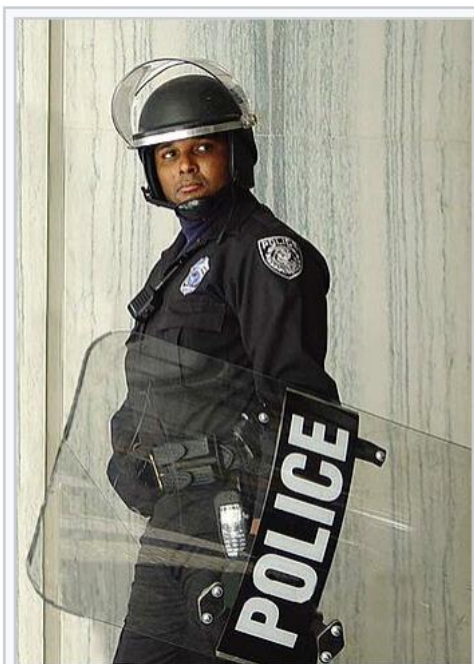
แบบประเมินการร่วมกิจกรรม

ภาคผนวก

ใบความรู้

ประวัติและความเป็นมาของโล่

โล่ปราบจลาจล (อังกฤษ: riot shield) เป็นอุปกรณ์ป้องกันที่มีน้ำหนักเบา ปกติจะใช้งานโดยตำรวจ และหน่วยทางทหารบางหน่วย หรือแม้แต่ผู้ประท้วงก็ตาม โดยทั่วไปแล้ว โล่ปราบจลาจลจะมีความยาวพอที่จะปิดบังตัวคนโดยเฉลี่ยตั้งแต่ศีรษะจนถึงหัวเข่า แม้ว่าบางหน่วยจะมีการใช้งานรุ่นขนาดเล็กกว่าที่สามารถถือได้ด้วยมือเดียวก็ตาม ซึ่งทั่วไปจะมีวัตถุประสงค์ในการปราบจลาจล ใช้เพื่อปกป้องผู้ใช้งานจากการโจมตีระยะประชิดด้วยอาวุธที่หยาบหรืออาวุธมีคม และยังใช้เป็นที่กำบังในการโยนวัตถุวิธีกังไยยังผู้ชุมนุมหรือใช้งานอาวุธที่อันตรายไม่ถึงชีวิต เช่น กระสุนยาง และปืนฉีดน้ำแรงดันสูง นอกจากนี้ยังใช้เป็นอาวุธระยะประชิดระยะสั้นสำหรับผลักดันกองกำลังหรือฝูงชนฝ่ายตรงข้าม โล่ปราบจลาจลส่วนใหญ่ไม่สามารถป้องกันจากกระสุนปืนได้ ซึ่งโล่กันกระสุนจะถูกนำมาใช้งานในสถานการณ์ที่คาดว่าจะมีการต่อต้านด้วยอาวุธหนัก

ตำรวจหน่วยป้องกันกลางของ
สหรัฐ (Federal Protective
Service) พร้อมโล่ปราบจลาจล

โล่ปราบจลาจลถูกใช้ในเกือบทุกประเทศที่มีกองกำลังตำรวจตามรูปแบบมาตรฐาน และถูกผลิตสำหรับใช้งานโดยบริษัทหลายแห่ง ในการบังคับใช้กฎหมายโล่ปราบจลาจลจะถูกใช้งานร่วมกับกระบอง โล่ปราบจลาจลที่จัดทำขึ้นสำหรับการบังคับใช้กฎหมายมักจะถูกสร้างขึ้นจากโพลีคาร์บอเนตโปร่งใสเพื่อให้ผู้ถือสามารถมองเห็นวัตถุที่ถูกโยนเข้ามา ส่วนของโล่จลาจลที่ผู้ประท้วงใช้งานนั้นมักจะสร้างจากวัสดุชั่วคราว เช่น ไม้ เศษโลหะ หรือถังพลาสติก แม้ว่าโล่ปราบจลาจลจะแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการป้องกันไม่ให้ผู้ประท้วงฝ่าแนวตำรวจไปได้ แต่การใช้โล่ในลักษณะนี้มักจะกระตุ้นให้เกิดการขว้างปาวัตถุสิ่งของใส่แนวโล่ได้

ประวัติ โล่ (เครื่องป้องกันตัว)

สมาพันธ์ตำรวจแห่งอังกฤษและเวลส์เริ่มลื้อบปีให้นำโล่ปราบจลาจลมาใช้หลังจากเหตุจลาจลในเทศกาลนอตติงฮิลล์คาร์นิวัลเมื่อปี พ.ศ. 2519 ซึ่งระหว่างเทศกาลนั้นมีเจ้าหน้าที่ตำรวจจำนวนมากได้รับบาดเจ็บจากการถูกขว้างปาก้อนหิน อิฐ และขวดใส่ ซึ่งในเวลานั้นโล่ปราบจลาจลมีการใช้งานอยู่ก่อนแล้วในไอร์แลนด์เหนือและยุโรปแผ่นดินใหญ่ ซึ่งกองกำลังสหราชอาณาจักรได้ส่งพวกมันไปในช่วงเหตุฉุกเฉินไซปรัสช่วงคริสต์ทศวรรษ 1950 ตำรวจฝรั่งเศสใช้งานโล่ปราบจลาจลในเหตุจลาจลเดือนพฤษภาคม พ.ศ. 2511 และกองกำลังสหราชอาณาจักรได้ใช้โล่ปราบจลาจลในไอร์แลนด์เหนือมาตั้งแต่น้อยช่วงปี พ.ศ. 2512

โล่ปราบจลาจลถูกใช้งานครั้งแรกในอังกฤษระหว่างยุทธการที่เลิวิแชมในปี พ.ศ. 2520 ในขณะที่กองบัญชาการตำรวจนครบาลออกแบบให้โล่ปราบจลาจลเป็นเพียงอุปกรณ์ตั้งรับและป้องกันตัวเท่านั้น นิว ไชแอนทิสต์ รายงานว่า "ซันโล่ (ที่ใช้ในเลิวิแชม) เป็นส่วนหนึ่งของเครื่องมือในการปฏิบัติการที่เต็มไปด้วยความโกรธเกรี้ยวรุนแรงอย่างยิ่ง" ผู้ประท้วงจำนวนมากงัดเอาโล่ปราบจลาจลของตำรวจ โดยโฆษกตำรวจระบุว่า เมื่อเจ้าหน้าที่ตำรวจรู้สึกว่าการคุกคาม ก็มักจะตอบโต้ด้วยทุกอย่างที่อยู่ในมือของตนเอง และเสริมว่า

เจ้าหน้าที่ตำรวจนครบาลถือ โล่ปราบจลาจลระหว่างเหตุจลาจล ในประเทศอังกฤษ พ.ศ. 2554

"ผมไม่เห็นวิธีทางที่จะหยุดไม่ให้เขาใช้โล่ปราบจลาจลตอบโต้เลย ในระหว่างการจลาจลในไอร์แลนด์เมื่อคริสต์ทศวรรษ 1960 และ 1970 มีการบันทึกไว้ว่าไม่มีการใช้งานโล่ปราบจลาจล ขณะที่บุคลากรของกองทัพบกได้การประท้วงที่เคอร์ราห์ พวกเขาเลือกที่จะใช้ดาบปลายปืนสำหรับการปราบจลาจลเมื่อมีโล่ปราบจลาจลใช้งานประกอบกันด้วย เมื่อเกิดการจลาจลที่ลิฟฟอร์ด ผลคือทำให้เกิดการบาดเจ็บของตำรวจไอร์แลนด์จำนวน 9 นาย มีรายงานว่าในเหตุการณ์นั้นไม่มีโล่ปราบจลาจลสำหรับใช้งาน ในการจลาจลที่โมนาฮัน บุคลากรของกองทัพบกจำนวน

44 นายถูกส่งเข้าไปปราบจลาจลในขณะที่มีโล่ปราบจลาจลเพียง 5 ชิ้นเท่านั้นที่ใช้สำหรับกันระหว่างพวกเขากับผู้ก่อจลาจล เพื่อตอบสนองต่อปัญหาการขาดแคลนโล่ปราบจลาจล จึงมีการสั่งผลิตโล่ปราบจลาจลจำนวน 200 ชิ้นในเมืองดับลินเมื่อปี พ.ศ. 2515

การออกแบบและประเภท

ปกติแล้วโล่ปราบจลาจลจะทำมาจากโพลีคาร์บอเนตโปร่งใสที่มีความหนาระหว่าง 4–6 มิลลิเมตร (0.16–0.24 นิ้ว) โล่ถูกออกแบบมาให้ทนทานต่อการแตกหัก แม้ว่าทั่วไปแล้วจะไม่สามารถกันกระสุนได้ก็ตาม โล่บางชนิดที่ใช้ในการตอบโต้ผู้ก่อจลาจลสามารถป้องกันจากกระสุนปืนความเร็วต่ำที่ยิงมาจากปืนพกหรือปืนลูกซอง อย่างไรก็ตาม มีการใช้โล่กันกระสุนแทนในสถานการณ์ที่คาดว่าจะมีการตอบโต้เจ้าหน้าที่ด้วยอาวุธหนัก โล่โดยทั่วไปจะมีรูปทรงเป็นสี่เหลี่ยมหรือวงกลม มีความยาวระหว่าง 36–48 นิ้ว (91–122 เซนติเมตร) และมีความกว้างที่แตกต่างกันไป โล่ปราบจลาจลส่วนใหญ่หากใช้งานอย่างเหมาะสมจะสามารถปกป้องผู้ใช้งานตั้งแต่

ผู้ประท้วงต่อต้านสงครามในกรุงวอชิงตัน ดี.ซี. พร้อม โล่ปราบจลาจลที่ประดิษฐ์เอง

ศีรษะจนถึงหัวเข่าปกติโล่จะมีรูปทรงกระบอกเล็กน้อย และมีด้ามจับที่ทำจากโลหะหรือพลาสติกเสริมแรง ยึดติดด้วยกาวหรือวงแหวน [12] ด้ามจับจะได้รับการออกแบบให้ผู้ถือสามารถถือในลักษณะกำหมัด และมีส่วนป้องกันเพิ่มเติมช่วงปลายแขนสำหรับวางพักแขนได้ รวมถึงอาจจะเป็นสายรัดตึงตักแกเพื่อยึดให้ปลายแขนอยู่กับที่โล่อาจจะมีช่องเก็บของสำหรับกระบอกหรืออาวุธไม่ร้ายแรง และบางชนิดอาจออกแบบมาให้สามารถเชื่อมต่อกับโล่อื่นทั้งสองด้านเพื่อสร้างกำแพงโล่ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งประเภทของโล่ที่จะใช้งานนั้นมีหลายรูปแบบแตกต่างกันไป ขึ้นอยู่กับทั้งสถานการณ์และ

วัตถุประสงค์ของภารกิจและงบประมาณของหน่วยงาน

โล่ไว้ได้รับการออกแบบมาเพื่อใช้ในการตริ้งผู้ก่อจลาจลหรือนักโทษลงและใส่กุญแจมือ¹และโล่ไฟฟ้าออกแบบมาเพื่อส่งไฟฟ้าช็อตในระดับไม่ถึงชีวิตไปยังบุคคลที่โล่นั้นสัมผัส โล่ไฟฟ้าถูกผลิตขึ้นในช่วงคริสต์ทศวรรษ 1980 มีแถบโลหะด้านนอกโพลีคาร์บอเนต การช็อตไฟฟ้าจะถูกส่งผ่านการกดปุ่มที่ด้านข้างของผู้ถือ ซึ่งโล่ไฟฟ้าทำให้เกิดผู้เสียชีวิตหลายคนจากการถูกใช้งานในปี พ.ศ. 2554 เรย์เยียนได้จดสิทธิบัตรสำหรับโล่ปราบจลาจลแบบอะคูสติกส์ (acoustic riot shield) ที่สามารถปล่อย "เสียงความถี่ต่ำซึ่งทำให้เกิดการสะท้อนที่ทางเดินหายใจ ทำให้หายใจลำบากผู้ประท้วงอาจจะสร้างโล่ปราบจลาจลของตนเอง ซึ่งทำจากวัสดุต่าง ๆ เช่น ไม้, พาร์ติเคิลบอร์ด หรือเศษโลหะ

การใช้งานและประสิทธิผล

การเลือกใช้โล่ปราบจลาจลหรือไม่นั้น ขึ้นอยู่กับการเลือกใช้อำนาจของผู้บังคับการในการใช้กำลังกับผู้ประท้วง โดยมีข้อแนะนำให้กองกำลังรักษาความสงบที่ใช้โล่ปราบจลาจลร่วมกันกับอาวุธที่ไม่ร้ายแรงถึงชีวิต, การเผาระวัง และ

ผู้ชุมนุมชาวไทยกำลังผลัก โล่ปราบจลาจลของตำรวจปราบจลาจลจากกองบัญชาการตำรวจตระเวนชายแดน ก่อนการสลายการชุมนุมที่แยกปทุมวัน พ.ศ. 2563

กองกำลังสำรอง โล่ปราบจลาจลได้รับออกแบบมาให้เป็นอาวุธด้านการป้องกันเป็นหลัก แม้ว่าจะสามารถนำมาใช้ในลักษณะที่ก้าวร้าวเมื่อนำมาผลักดันสปะทะกับผู้ประท้วงก็ตาม มันถูกออกแบบมาให้ใช้งานติดต่อกับแขนข้างที่ไม่ถนัดและทำมุมเข้าด้านในเล็กน้อยเพื่อใช้เบี่ยงเบนทิศทางจากวัตถุที่ถูกโยนลงสู่พื้นเมื่อผู้ประท้วงได้ปะทะโดยตรงกับโล่ปราบจลาจล ผู้ประท้วงจะพยายามเข้าแย่งโล่จากเจ้าหน้าที่ ซึ่งหากผู้ประท้วงพยายามที่จะคว้าส่วนบนของโล่ เจ้าหน้าที่จะได้รับคำสั่งให้โจมตีใส่ผู้ชุมนุมด้วยมืออีกข้างที่ว่างอยู่ หากพยายาม

คว้าส่วนล่าง เจ้าหน้าที่จะได้รับคำสั่งให้ย่อเข่าลงข้างหนึ่งและกระแทกโล่ลงกับพื้นอย่างแรง เพื่อตริ้งนิ้วมือของผู้ประท้วง ซึ่งโล่ปราบจลาจลมักจะใช้ร่วมกับกระบอง

โล่ปราบจลาจลแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพในการผลักดันผู้ประท้วงกลับออกไป และป้องกันไม่ให้ผู้ประท้วงผลักดันผ่านแนวของตำรวจ เจ้าหน้าที่จากสหภาพแรงงานเหมืองระบุว่า แม้จะเป็นเรื่องยากมากในการฝ่าแนวกั้นของตำรวจเมื่อตำรวจไม่มีโล่และต้องอาศัยรูปขบวนลิ้มในการป้องกันการนัดหยุดงานของคนงานเหมืองสหราชอาณาจักร พ.ศ. 2515 แต่ในการนัดหยุดงานของคนงานในปี พ.ศ. 2527 กลับกลายเป็นว่าผู้ประท้วงไม่สามารถฝ่าแนวของตำรวจได้เลยเมื่อตำรวจเลิกใช้งานรูปขบวนลิ้มและนำโล่ปราบจลาจลพร้อมกับกระบองมาใช้งานแทน เจ้าหน้าที่ได้ข้อสรุปว่าผู้ประท้วงที่ไม่มีอาวุธจะไม่สามารถต่อต้านตำรวจที่ติดโล่ปราบจลาจลได้เลย

^[1] การใช้งานประกอบกันของโล่ปราบจลาจลและกระบองถือว่าช่วยเสริมความแข็งแกร่งให้กับกำลังของ

ตำรวจในเบลจจัดรูปขบวนโล่แบบกระดองเต่า (testudo shield wall)

เจ้าหน้าที่ซึ่งมากพอที่จะรับมือและควบคุมสถานการณ์ทั้งหมดได้ ยกเว้นในกรณีที่เกิดการจลาจลที่รุนแรงที่สุด หากมาตรการในการใช้โล่และกระบองไม่เพียงพอ ตำรวจอาจจะยกระดับไปใช้วิธีการอื่นเพิ่มเติม เช่น ปืนฉีดน้ำแรงดันสูง, แก๊สซีเอสและกระสุนยาง^[1] โล่ปราบจลาจลอาจใช้งานร่วมกับอาวุธอันตรายไม่ถึงชีวิต เช่น แก๊สซีเอส ในวิธีการที่เรียกว่า "เทคนิคการแตะ-ลง" (Tap-down

technique) โดยเจ้าหน้าที่ที่มีอาวุธวิธีโค้งจะเข้าหาผู้ถือโล่จากด้านหลัง จากนั้นจะเตะไหล่ผู้ถือโล่เพื่อส่งสัญญาณ ผู้ถือโล่จะตอบสนองด้วยการย่อเข่าลงข้างหนึ่งโดยที่โล่ปราบจลาจลยังตั้งปัดอยู่ด้านหน้า เจ้าหน้าที่ที่ถืออาวุธจะโน้มตัวไปที่หลังของผู้ถือโล่โดยใช้เข่าค้ำ ยื่นอาวุธปืนออกไปเหนือไหล่และยิงไปยังผู้ชุมนุมที่เป็นภัยคุกคาม วิธีการนี้ดีที่สุดในการป้องกันทั้งผู้ยิงและผู้ถือโล่ ขณะที่ "ชุดสกัด" (Extraction teams) จะประกอบไปด้วยกองกำลังสำรองและทำหน้าที่เข้าถอนตัวบุคคลที่ตกอยู่ในอันตรายหรือเข้าจับกุมผู้ประท้วงเป็นรายบุคคลสามารถจัดวางชุดในจุดใดก็ได้หลังแนวป้องกันของโล่ ในการฝึกสอน เจ้าหน้าที่สองนายในแนวหน้าจะก้าวถอยหลังไปทางซ้ายและทางขวาตามลำดับ ทำให้เกิดช่องว่างชั่วขณะหนึ่งที่เปิดให้เจ้าหน้าที่ชุดสกัดออกไปหน้าแนว จนเจ้าหน้าที่คนสุดท้ายของชุดออกไปเจ้าหน้าที่ที่ถือโล่จึงก้าวขึ้นมาปิดช่องว่างของแนวโล่นั้น ซึ่งเป้าหมายของชุดจะถูกระบุไว้ล่วงหน้าแล้วก่อนออกมาหน้าแนวและมีการมอบหมายหน้าที่ของเจ้าหน้าที่แต่ละนายอย่างชัดเจน ว่านายใดเป็นผู้เข้าจับกุมเป้าหมาย นายใดเป็นผู้สวมกุญแจมือ และนายอื่น ๆ นอกเหนือจากหน้าที่หลักจะคอยคุ้มครองขณะเข้าจับกุม เมื่อจับกุมแล้วแนวโล่ที่ใช้ผ่านเข้าไปยังหน้าแนวจะถูกเปิดออกเพื่อรับตัวชุดสกัดและผู้ต้องหามาจากการชุมนุมที่ถูกพาตัวเข้ามาภายหลังแนวโล่ ซึ่งโดยปกติจะแนะนำให้ชุดสกัดไม่ควรออกห่างไปจากแนวโล่เกินกว่า 10 เมตร

ตำรวจสหรัฐ ใช้โล่ปราบจลาจลทรงกลม
พร้อมกระบอง

แม้ว่าโล่ปราบจลาจลจะสามารถให้การป้องกันที่มีประสิทธิภาพในตัวเอง แต่การใช้งานโล่อาจจะกระตุ้นให้ผู้คนขว้างปาสิ่งของเข้าใส่ผู้ถือหัวหน้าที่กำลังการคนหนึ่งในสหราชอาณาจักรระบุว่า แม้ปกติผู้ประท้วงจะไม่ได้มีความตั้งใจที่จะทำร้ายตำรวจ แต่ความไม่ตั้งใจนั้นจะหายไปหากเจ้าหน้าที่ตำรวจใช้งานโล่ปราบจลาจล มีการตั้งข้อสังเกตว่าผู้ประท้วงจะไม่ขว้างปาสิ่งของใส่จนกว่าตำรวจจะนำโล่เข้ามาใช้ และบางคนก็ตั้งใจที่จะขว้างปาสิ่งของใส่ไปที่โล่เท่านั้น แสดงให้เห็นว่าพวกเขาไม่ได้ต้องการทำร้ายตำรวจจริง ๆ

หน่วยที่ ๖ ลูกเสือจูงม (ความปลอดภัย) แผนการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

แผนการจัดกิจกรรมที่ ๑ หลักสูตร การใช้สัญญาณนกหวีดแจ้งเตือนภัย

เวลา ๒ ชั่วโมง

๑. จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. ลูกเสือมีความรู้ความเข้าใจเรื่องสัญญาณนกหวีดแจ้งเตือนภัย
๒. ลูกเสือสามารถปฏิบัติการใช้สัญญาณนกหวีดในการแจ้งเตือนภัยได้

๒. เนื้อหา

การนำทักษะการใช้สัญญาณนกหวีดมาใช้ทางด้านลูกเสือสามารถประยุกต์ใช้ในการ หลบหลีก ซ่อนตัวเพื่อความปลอดภัยและป้องกันตนเองเมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่ปลอดภัยขึ้น ฝึกทักษะการโดยปฏิบัติจริงแจ้งเตือนภัยโดยใช้สัญญาณนกหวีด ในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ที่นักเรียนถูกคุกคามจากบุคคลภายนอก และให้เกิดความปลอดภัยในการใช้ชีวิตในโรงเรียน

๓. สื่อการเรียนรู้

- นกหวีด
- วิดีโอ (วิดีโอการใช้สัญญาณนกหวีด)
- ใบความรู้

๔. กิจกรรม

๑. พิธีเปิดประชุมกอง(ชักธง สวดมนต์ สงบนิ่ง ตรวจ แยก)
๒. เพลงหรือเกม
๓. กิจกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ (ชั่วโมงที่ ๑)

๑. ผู้กำกับลูกเสือนำสนทนาเรื่องสถานการณ์ยาเสพติดและมีเหตุคนร้ายเข้ามาในโรงเรียนที่ในปัจจุบันปรากฏตามสื่อต่างๆ ทำให้โรงเรียนและบุคลากรมีความเสี่ยงและไม่ปลอดภัย จากการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัย ได้ใช้ หลักการ “หนี ซ่อน สู้” ในกรณีที่จะต้อง

๒. ผู้กำกับลูกเสือให้ลูกเสือชมวิดีโอเหตุการณ์ต่างๆ เช่นภัยคุกคามจากผู้ติดยาเสพติด

๓. ผู้กำกับสนทนา กรณีมีคนร้ายเข้ามาในโรงเรียนจะทำอย่างไร หนี-ซ่อน-สู้ วิเคราะห์จากเหตุการณ์หรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจะทำอย่างไรที่จะแจ้งเตือนให้พี่น้องลูกเสือได้เรียนรู้และทราบเหตุ

๔. ผู้กำกับลูกเสือสาธิตการใช้สัญญาณนกหวีด จะมีวิธีการใช้สัญญาณอย่างไร มีสัญญาณอะไรบ้างที่ลูกเสือจะต้องเรียนรู้นำมาใช้เมื่อเกิดเหตุการณ์

๔.๑ สัญญาณที่ ๑ เสียงยาว ๑ ครั้ง

๔.๒ สัญญาณที่ ๒ เสียงสั้น ๑ ครั้ง และยาว ๑ ครั้ง

๕. ผู้กำกับสนทนา ให้ลูกเสือลงมือปฏิบัติเลือกใช้สัญญาณนกหวีดแจ้งเตือนภัยเมื่อเกิดเหตุการณ์ให้เหมาะสม

๖. รวม/ผู้กำกับลูกเสือเล่าเรื่องที่เป็นประโยชน์
๗. วิธีปิดกองประชุมกอง(นัดหมาย ตรวจรูปแบบ ชักธง เลิก)

การประเมินผล

สังเกต จากการฝึกลงมือปฏิบัติจริงของลูกเสือในการใช้สัญญาณนกหวีด และการให้ความร่วมมือของนักเรียนเมื่อได้ยินเสียงสัญญาณนกหวีดแจ้งเตือนภัย

แบบประเมินการร่วมกิจกรรม

หน่วยที่ ๗ ลูกเสือจูโจม (ความปลอดภัย) แผนการจัดกิจกรรมลูกเสือสามัญรุ่นใหญ่ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

แผนการจัดกิจกรรมที่ ๑ หลักสูตร การใช้บ่วงคล้อง

ขอบข่ายรายวิชา

๑. สาเหตุและวิธีการใช้บ่วงคล้องในการจูโจมบุคคล
๒. จัดทำแนวปฏิบัติในการจูโจมบุคคลด้วยบ่วงคล้อง

๑. วัตถุประสงค์

๑. บอกสาเหตุและวิธีการใช้บ่วงคล้องได้
๒. จัดทำแนวปฏิบัติในการจูโจมบุคคลด้วยบ่วงคล้องได้
๓. สาธิตการใช้บ่วงคล้องได้

๒. เนื้อหา

เป็นกิจกรรมในการนำทักษะทางด้านลูกเสือมาประยุกต์ใช้ ทำบ่วงคล้อง ในการป้องกันตนเองจากการถูกคุกคามจากบุคคลภายนอก

กิจกรรมฝึกทักษะการผูกเงื่อนเพื่อทำบ่วงคล้อง และใช้บ่วงคล้องบุคคลภายนอกที่มาคุกคาม

๓. สื่อการเรียนรู้

- เชือก
- วิดีโอ
- ใบความรู้

กิจกรรมการเรียนรู้

๑. พิธีเปิดประชุมกอง(ชักธง สวดมนต์ สงบนิ่ง ตรวจ แยก)
๒. เพลงหรือเกม
๓. กิจกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้

การสอน

๑. ผู้กำกับลูกเสือนำสนทนาเรื่องสถานการณ์ยาเสพติดและมีเหตุคนร้าย คนวิกลจริต เข้ามาในโรงเรียนที่ปรากฏตามสื่อต่างๆ ทำให้โรงเรียนและบุคลากรมีความเสี่ยงและไม่ปลอดภัย จากการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัย ได้ใช้ หลักการ “หนี ซ่อน สู้” ในกรณีต่อสู้โดยใช้เชือกประจำกาย ในการป้องกันการตัวหรือใช้ต่อสู้

๒. ลูกเสือชมวิดีโอทัศน์ เหตุการณ์ต่างๆ ที่เป็นการคุกคามโดยบุคคล เช่น

- <https://www.youtube.com/watch?v=XdVldE3zydI>

๓. ผกก.สนทนา กรณีมีคนร้าย หรือมีผู้คุกคาม เข้ามาในโรงเรียนจะทำอย่างไร หนี-ซ่อน-สู้ วิเคราะห์จากเหตุการณ์ จะทำอย่างไร

๔. ผกก.นำอุปกรณ์/อาวุธประจำกายลูกเสือได้แก่ เชือกประจำกายให้นักเรียนดูว่า จะมีวิธีการใช้เชือกประจำกายต่อสู้อย่างไร มีทักษะอะไรบ้างที่เรียนรู้

๕. ชมวิดีโอ

- <https://www.youtube.com/watch?v=xJlPRyL1uVs>

- <https://www.youtube.com/watch?v=DDKiWo3-0Ac>

๖. ผกก.สนทนา ให้นักเรียนประยุกต์การผูกเงื่อนบ่วงบาศ เพื่อทำบ่วงคล้อง

๗. ลูกเสือฝึกปฏิบัติการทำบ่วงคล้อง

๘. ลูกเสือฝึกปฏิบัติการใช้บ่วงคล้อง

๙. รวม / ผู้กำกับลูกเสือเล่าเรื่องสั้นที่เป็นประโยชน์

๑๐. พิธีปิดกองประชุมกอง(นัดหมาย ตรวจสอบรูปแบบ ชักธง เลิก)

การประเมินผล

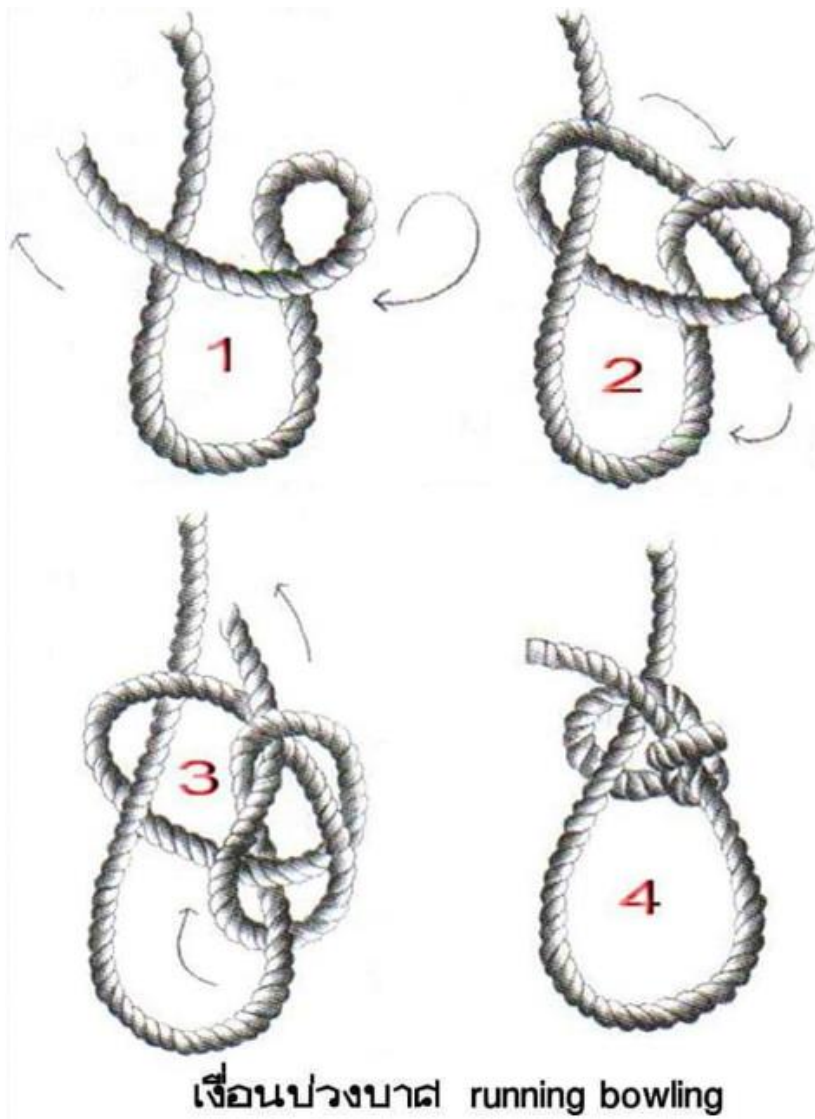
- แบบสังเกตทักษะการใช้บ่วงคล้อง

ภาคผนวก

ใบความรู้

เงื่อนบ่วงบาศ

เป็นเงื่อนที่ใช้ทำบ่วงที่แน่นหนา มั่นคง ผูกง่าย และรูดเพื่อขยายบ่วงได้ง่ายด้วย เงื่อนนี้ใช้ทำบ่วงบาศเพื่อคล้องสัตว์, ทำกับดัก, ใช้แขวนสิ่งของ หรือผูกคล้องกับหลัก

แบบฝึกการใช้วงคล้อง

<https://www.youtube.com/watch?v=VsMOtxEmnvo>

https://www.youtube.com/watch?v=1k9Esfy0_6E

ขอขอบคุณ

- <https://www.youtube.com/watch?v=XdVldE3zydI>
- <https://www.youtube.com/watch?v=xJlPRyL1uVs>
- <https://www.youtube.com/watch?v=DDKiWo3-0Ac>
- <https://www.youtube.com/watch?v=VsMOtxEmnvo>
- https://www.youtube.com/watch?v=1k9Esfy0_6E

หน่วยที่ ๘ ลูกเสือจูโจม (ความปลอดภัย)

แผนการจัดกิจกรรมที่ ๑ ความปลอดภัยในการปฏิบัติกิจกรรมการจูโจม

เวลา ๑ ชั่วโมง

๑. จุดประสงค์การเรียนรู้

บอกสาเหตุและอธิบายวิธีการปฏิบัติกิจกรรมการจูโจมในรูปแบบต่างๆอย่างปลอดภัยได้

๒. เนื้อหา

๑. ประเมินความปลอดภัยจากสถานการณ์ที่จะจูโจม
๒. หลักความปลอดภัยในการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ต่างๆ ในการจูโจม
๓. การใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ
๔. สาธิตสถานการณ์การจูโจมอย่างปลอดภัย

๓. สื่อการเรียนรู้

-ไม้พลอง/ไม้ง่าม/ไม้คมแพก/

-วิดีโอ

-ใบความรู้

๔. กิจกรรม

๑. พิธีเปิดประชุมกอง (ชักธง สวดมนต์ สงบนิ่ง ตรวจ แยก)
๒. เพลงหรือเกม
๓. กิจกรรมตามจุดประสงค์การเรียนรู้

การสอน

๑. ผู้กำกับลูกเสือสนทนาเรื่องสถานการณ์ยาเสพติดและมีเหตุคนร้ายเข้ามาในโรงเรียนที่ในปัจจุบันปรากฏตามสื่อต่างๆ ให้โรงเรียนและบุคลากรมีความเสี่ยงและไม่ปลอดภัย จากการดำเนินงานสถานศึกษาปลอดภัย ได้ใช้ หลักการ “หนี ซ่อน สู้” ในกรณีต่อสู้โดยปกติใช้อาวุธประจำกายมี ไม้พลอง/ไม้ง่าม/

๒. ผู้กำกับลูกเสือสืบค้นข้อมูลจากสื่อ วิดีโอจากสื่อมาฉายให้ลูกเสื่อดู ในเรื่อง การถูกทำร้ายร่างกาย สถานการณ์คลังยาเสพติด

๓. แบ่งลูกเสือเป็นหมู่ ให้แต่ละหมู่ประเมินสถานการณ์ในความปลอดภัยในการช่วยเหลือ และหาวิธีการเข้าจูโจมอย่างปลอดภัย

๔. แต่ละกลุ่มนำเสนอสถานการณ์ และวิธีการเข้าจูโจมอย่างปลอดภัย

๕. ผู้กำกับและลูกเสือร่วมกันอภิปรายและสรุปวิธีการจัดการกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นและสรุปหาวิธีการช่วยเหลืออย่างปลอดภัยให้เป็นแนวปฏิบัติร่วมกันต่อไป

๖.ผู้กำกับลูกเสือสรุปหลักความปลอดภัยในการเข้าจูโจมการปฏิบัติกิจกรรม และการใช้อุปกรณ์ในการใช้จูโจม

๗. เล่าเรื่องสั้นที่เป็นประโยชน์/คติ

เรื่อง สุนัขจิ้งจอกกับลา

๘. ปิดประชุมกอง (นัดหมาย ตรวจเครื่องแบบ ชักธง เลิก)

ภาคผนวกกิจกรรม

 อุปกรณ์คุ้มครองความปลอดภัย

     ส่วนบุคคล

อุปกรณ์ป้องกันระบบทางเดินหายใจ
งานที่มีฝุ่นละออง
งานสารเคมี ร่องเหลวมีพิษ

ป้องกันตา
งานลับหรือฝนโลหะ:
งานกลึงโลหะ:
งานไสไม้

ป้องกันศีรษะ:
งานยกของข้างและติดตั้ง
งานไฟฟ้า
งานก่อสร้าง

ป้องกันหู
งานที่ก่อให้เกิดเสียงดังเกินมาตรฐาน

ป้องกันเท้า
สารเคมี ร่องเหลวที่เป็นพิษ
งานยกของข้าง ติดตั้ง
สารเคมีในรูปของแข็งที่เป็นพิษ

 กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน สถาบันความปลอดภัยในการทำงาน

www.oshthai.org

หมวด 4

อุปกรณ์คุ้มครอง ความปลอดภัย ส่วนบุคคล

.....

หมวกนิรภัย (Safety Helmet)

ใช้สำหรับป้องกันศีรษะที่เกิดจากการกระแทก หรือมีสิ่งของตกหล่นในขณะปฏิบัติงาน

แว่นตานิรภัย (Safety Glasses)

ใช้สำหรับป้องกันดวงตาจากเศษฝุ่น เศษโลหะ สารเคมีที่อาจโดนดวงตาในขณะปฏิบัติงาน

ถุงมือนิรภัย (Safety Gloves)

ใช้สำหรับป้องกันมือจากของมีคม ความร้อน การสัมผัสสารเคมีที่อาจระคายเคืองหรือบาดเจ็บได้

ปลั๊กลดเสียง (Ear Plugs)

ใช้สำหรับป้องกันหูจากการรับสัมผัสเสียงที่ดังมากกว่าปกติในพื้นที่ปฏิบัติงาน เป็นเวลานาน

เข็มขัดนิรภัย (Safety Harness)

ใช้สำหรับการทำงานบนที่สูง เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้ปฏิบัติงานตกลงมาด้านล่าง หากเกิดอุบัติเหตุ

รองเท้านิรภัย (Safety Shoes)

ใช้สำหรับป้องกันอันตรายจากการทำงานในพื้นที่เสี่ยงต่อการกระแทกหรือถูกสิ่งของที่มีน้ำหนักมากตกใส่เท้า

<https://www.youtube.com/watch?v=oujv9WMkBxA>

https://www.youtube.com/watch?v=peL_7AFaM5s

<https://www.youtube.com/watch?v=xXHFN4c80co>

<https://www.youtube.com/watch?v=CH8mK6zyeR0>

สุนัขจิ้งจอกกับลา

วันหนึ่ง สุนัขจิ้งจอกเดินไปพบสิงโตที่กลางป่า มันรู้ว่าสิงโต จะต้องจับมันกินเป็นอาหารแน่ๆ สุนัขจิ้งจอกจึงรีบกล่าวกับ สิงโตว่า "ข้ารู้จักลาตัวอ้วนตัวหนึ่ง ข้าจะไปหลอกมันมาให้ท่าน" หลังจากนั้นสุนัขจิ้งจอกก็รีบไปหลอกพาลามาที่กลางป่าลายอมตามมาเพราะได้เคยตกลงทำสัญญาเป็นเพื่อนตายต่อกันมานานแล้วเมื่อลาเดินเข้าไปติดกับที่สิงโตวางไว้ สิงโตก็หันไปตะบปสุนัขจิ้งจอกก่อนเพราะคิดว่าลานั้นเก็บไว้กินทีหลังสุนัขจิ้งจอกก็ได้

เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า คนไม่ซื่อกับมิตรสหายย่อมไม่มีใครอยากคบหา

คณะผู้จัดทำหลักสูตรลูกเสือจูโจม

๑. ว่าที่ ร.ต.สำรวย นงงาม	ผอ.สพป.ศรีสะเกษ เขต ๓	ประธานกรรมการ
๒. นายทวี สอนคำแสน	รอง ผอ.สพป.ศรีสะเกษ เขต ๓	รองประธานกรรมการ
๓. ว่าที่ ร.ต.หญิง ชนาธิป ผลวาวแว	รอง ผอ.สพป.ศรีสะเกษ เขต ๓	รองประธานกรรมการ
๔. นายมานะ ไชยโชติ	รอง ผอ.สพป.ศรีสะเกษ เขต ๓	รองประธานกรรมการ
๕. นายสุริเยศ ฤงจักร์	นายกสมาคมผู้บริหารสถานศึกษาอำเภออุษัณห์	กรรมการ
๖. นายสุทัศน์ บุญจอม	นายกสมาคมครูและผู้บริหารสถานศึกษาอำเภอปรังค์กู	กรรมการ
๗. นายอนันต์ ทิพย์รักษ์	นายกสมาคมครูอำเภอไพรบึง	กรรมการ
๘. นายสง่า อาจอินทร์	นายกสมาคมผู้ประกอบการวิชาชีพครูอำเภอภูสิงห์	กรรมการ
๙. นายสุนทร กุมาริจิตร	นายกสมาคมครูบุคลากรทางการลูกเสือเขตพื้นที่การศึกษา ศรีสะเกษ เขต ๓	กรรมการ
๑๐. คณะกรรมการบริหารสมาคม/สมาชิกสมาคมครูบุคลากรทางการลูกเสือเขตพื้นที่การศึกษา ศรีสะเกษ เขต ๓		
๑๑. นางอารีรัตน์ พันธ์แก่น	ประธานกลุ่มโรงเรียนเมืองอุษัณห์	กรรมการ
๑๒. นายวีระพงศ์ ศรีอินทร์	ประธานกลุ่มโรงเรียนดงกำเม็ดโคกเพชร	กรรมการ
๑๓. นายบรรลือ สุนทร	ประธานกลุ่มโรงเรียนใจดีห้วยสำราญ	กรรมการ
๑๔. นายโอภาส กุลพัรี	ประธานกลุ่มโรงเรียนโสนห้วยไต้	กรรมการ
๑๕. นายไพศาล พันธ์ภักดี	ประธานกลุ่มโรงเรียนปรือใหญ่	กรรมการ
๑๖. นายจำนนาน ไพบุญย์	ประธานกลุ่มโรงเรียนตะเคียนลมศักดิ์	กรรมการ
๑๗. นายเดชา จันดาบุตร	ประธานกลุ่มโรงเรียนกันทราราสีปราสาท	กรรมการ
๑๘. ว่าที่ ร.ต.คมจักกฤษ วุทธิยา	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านเกาะกระโพธิ์	กรรมการ
๑๙. นายประสิทธิ์ ชมภูเขา	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านกฤษณา	กรรมการ
๒๐. นายชาญวิทย์ สันดอน	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตะเคียนราม	กรรมการ
๒๑. นายบุญสม โสริโย	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านลุมพุกคลองแก้ว	กรรมการ
๒๒. นายสิริวิชญ์ ภูติยา	ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านตาอุด	กรรมการ
๒๓. นายเด่นพงษ์ ไพศาลสุวรรณ	ผู้อำนวยการโรงเรียนนิคม ๑	กรรมการ
๒๔. นายพัทยา พิมพ์พันธ์	รองผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านปราสาทเยอ	กรรมการ
๒๕. นายประสาธ สืบบุญมาก	ครูโรงเรียนบ้านลุมพุกคลองแก้ว	กรรมการ
๒๖. นายสัจจา สว่างภพ	ครูโรงเรียนบ้านโสน	กรรมการ
๒๗. นายชาญจักริช บึงทอง	ครูโรงเรียนอนุบาลศรีประจันตกุล	กรรมการ
๒๘. นายจิระยุทธ์ จันภักดี	ครูโรงเรียนบ้านปราสาททวงขาว	กรรมการ
๒๙. นายสุรวิทย์ พลศักดิ์	ครูโรงเรียนบ้านไพร	กรรมการ
๓๐. นายพงษ์ศักดิ์ นาคยวน	ครูโรงเรียนบ้านอวอย	กรรมการ
๓๑. นายโสภณ บุญช่วย	ครูโรงเรียนชุมชนวิทยา	กรรมการ

๓๑. นางนันทนา หมื่นจิตร	ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา	กรรมการและ เลขานุการ
๓๒. นางดวงพร ศรีกล้า	นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ	กรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ
๓๓. นายภาคภูมิ คำพิภาค	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๓๔. นายคชาวุธ ดวงอินทร์	นักจิตวิทยาโรงเรียนประจำเขตพื้นที่การศึกษา	กรรมการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะผู้จัดทำคู่มือ

๑. นางนันทนา หมื่นจิตร	ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา	ประธานกรรมการ
๒. นางสาววร ทวีศรี	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ	กรรมการ
๓. นางสาวกุลดาพร คดเกี้ยว	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการ
๔. นายอนุสรณ์ ศรีบัว	นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ	กรรมการ
๕. นายนครินทร์ ชันอาษา	ลูกจ้างชั่วคราว (เจ้าหน้าที่ธุรการ)	กรรมการ
๖. นางดวงพร ศรีกล้า	นักวิชาการศึกษาชำนาญการพิเศษ	กรรมการและเลขานุการ
๗. นายภาคภูมิ คำพิภาค	นักวิชาการศึกษาชำนาญการ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๘. นายคชาวุธ ดวงอินทร์	นักจิตวิทยาโรงเรียนประจำเขตพื้นที่การศึกษา	กรรมการ และผู้ช่วยเลขานุการ

กิจกรรมการอพยพในสถานการณ์จากเหตุปะทะกันบริเวณชายแดนอย่างเป็นระบบ

ระดับชั้น: ทุกระดับชั้น

ระยะเวลา : ภาคเรียน ๒ ครั้ง ครั้งละ ๑ วัน

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการอพยพอย่างเป็นระบบ ตามขั้นตอนที่กำหนดไว้ในแผนเผชิญเหตุ
๒. เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอน การใช้อุปกรณ์ และสัญญาณเตือนภัยในสถานการณ์ฉุกเฉิน
๓. เพื่อเสริมสร้างทักษะการตัดสินใจ การทำงานร่วมกัน และความมีวินัยในการอพยพ
๔. เพื่อเตรียมความพร้อมและลดความตื่นตระหนกเมื่อต้องเผชิญเหตุการณ์จริง

เนื้อหา

๑. ความรู้เกี่ยวกับการอพยพอย่างเป็นระบบ
๒. การระบุและแยกแยะการใช้อุปกรณ์ และสัญญาณเตือนภัยในสถานการณ์ฉุกเฉิน
๓. การสร้างทักษะการตัดสินใจ การทำงานร่วมกัน และความมีวินัยในการอพยพ
๔. ความพร้อมและลดความตื่นตระหนกเมื่อต้องเผชิญเหตุการณ์จริง

ขั้นตอนกิจกรรม

๑ สร้างความรู้ความเข้าใจเบื้องต้นอธิบายความสำคัญ ของการรู้จักขั้นตอนการอพยพและการใช้อุปกรณ์ฉุกเฉินสร้างสื่อประกอบ เช่น แผ่นพับ โปสเตอร์ คลิปวิดีโอ หรืออินโฟกราฟิกจัดกิจกรรม บรรยายให้ความรู้ และ ถาม-ตอบ สร้างการมีส่วนร่วม ใช้เวลา ๑๕ นาที

๒ ฝึกนักเรียนฟังสัญญาณเตือนภัยในสถานการณ์ฉุกเฉิน

กรณีนักเรียนปกติ

- ถ้าเสียงระฆังหรือสัญญาณไซเรน ใช้สำหรับแจ้งเตือนเหตุฉุกเฉินทั่วไป การได้ยินเสียงจะเป็นสัญญาณให้เตรียมตัวอพยพหรือปฏิบัติตามแผนอพยพทันที

- เสียงนกหวีด ใช้ในการสั่งการควบคุมการเคลื่อนย้าย เช่น เริ่มอพยพ (๑ เสียงยาว) หยุดหรือรวมแถว (๒ เสียงสั้น) แจ้งเหตุหรือเรียกความสนใจ (เสียงต่อเนื่อง) เจ้าหน้าที่หรือครูประจำกลุ่มจะเป็นผู้ใช้เสียงนกหวีดในการสื่อสารระหว่างการอพยพ

- สัญญาณไฟกระพริบ ใช้ในสถานที่ที่เสียงอาจได้ยินไม่ชัดเจน

กรณีนักเรียนปกติบกพร่องทางการได้ยิน

สัญญาณไฟกระพริบ ใช้ในสถานที่ที่เสียงอาจได้ยินไม่ชัดเจน หรือนักเรียนมีความบกพร่องทางการได้ยิน ใช้เวลา ๒๕ นาที

๓. ครูกำหนดเส้นทางหลบภัยที่ปลอดภัยให้นักเรียนในแต่ละจุด ให้นักเรียนเดินแถวเป็นระเบียบ ไม่แซงหรือผลักกันช่วยเหลือเพื่อนที่บาดเจ็บปฏิบัติตามแผนอพยพอย่างเคร่งครัดไม่ตื่นตระหนก ไม่ร้องโวยวายจำจุดรวมพลของตนเองได้ ใช้เวลา ๒๐ นาที

ตัวบ่งชี้ความสำเร็จ

- ๑ นักเรียนฝึกปฏิบัติการอพยพอย่างเป็นระบบได้
- ๒ นักเรียนสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอน การใช้อุปกรณ์ และสัญญาณเตือนภัยในสถานการณ์ฉุกเฉินได้
- ๓.นักเรียนมีทักษะการตัดสินใจ การทำงานร่วมกัน และความมีวินัยในการอพยพได้
- ๔.นักเรียนมีความพร้อมและลดความตื่นตระหนกเมื่อต้องเผชิญเหตุการณ์จริงได้

การวัดและประเมินผล

สังเกตพฤติกรรม / รายงานกิจกรรม/แบบประเมินตนเอง

กิจกรรมฝึกอพยพหนีภัยชายแดน

กิจกรรม: ฝึกอพยพหนีภัยชายแดน

ชั้นเรียน: ประถมศึกษาตอนปลาย – มัธยมศึกษา

ระยะเวลา: ๒ ชั่วโมง

ผู้รับผิดชอบ: ครูผู้สอน/ครูที่ปรึกษา/ทีมบริหารความปลอดภัยในสถานศึกษา

วัตถุประสงค์

- ๑ นักเรียนสามารถเข้าใจสถานการณ์ความเสี่ยงจากเหตุปะทะบริเวณชายแดน
- ๒ นักเรียนสามารถปฏิบัติตามขั้นตอนการอพยพได้อย่างเป็นระบบ
- ๓ นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในการใช้สัญญาณเตือนภัยและอุปกรณ์เบื้องต้น
- ๔ นักเรียนมีทักษะการตัดสินใจ การทำงานร่วมกัน และมีวินัยในการอพยพ

เนื้อหา

๑. ความรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ความเสี่ยงจากเหตุปะทะบริเวณชายแดน
๒. ขั้นตอนการอพยพ
๓. การใช้สัญญาณเตือนภัยและอุปกรณ์เบื้องต้น
๔. ทักษะการตัดสินใจ การทำงานร่วมกัน และมีวินัยในการอพยพ

ขั้นตอนการจัดกิจกรรม

ขั้นที่ ๑: กระตุ้นความสนใจ (๑๕ นาที)

ครูอธิบายสถานการณ์ความไม่สงบบริเวณชายแดน ฉายคลิปวิดีโอสถานการณ์จริงหรือสถานการณ์จำลองซักถามนักเรียนเกี่ยวกับความเข้าใจเรื่องภัยพิบัติจากเหตุปะทะชายแดน

ขั้นที่ ๒: ให้ความรู้เบื้องต้น (๒๐ นาที)

-อธิบายแผนเผชิญเหตุของโรงเรียน (Emergency Plan)

-อธิบายความหมายของสัญญาณเตือนภัยต่าง ๆ สาธิตการใช้อุปกรณ์พื้นฐาน เช่น นกหวีด, ไฟกระพริบ, วิตุยสื่อสาร แจกแผนที่แสดงเส้นทางอพยพในโรงเรียน

ขั้นที่ ๓: ฝึกซ้อมอพยพ (๖๐ นาที)

- ๑ แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม (ตามห้อง/ชั้น) จำลองสถานการณ์ เช่น ได้ยินเสียงปะทะ/ระเบิด ผู้ได้รับบาดเจ็บ ต้องอพยพไปยังพื้นที่ปลอดภัย
- ๒ ฝึกอพยพตามแผน ปฏิบัติตามผู้นำ (หัวหน้ากลุ่ม/ครู) ใช้สัญญาณเตือนจริง ตรวจสอบเวลาและความเรียบร้อยในการอพยพ
- ๓ ฝึกช่วยเหลือเบื้องต้นผู้บาดเจ็บ (ตามสถานการณ์จำลอง)

ขั้นที่ ๔: สรุปและประเมินผล (๒๕ นาที)

ถอดบทเรียนจากการฝึกซ้อม เปิดเวทีให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น ครูให้ข้อเสนอแนะ พร้อมแนะแนวทางปรับปรุง

ประเมินผลด้วยแบบประเมิน

(แบบสอบถาม/การสังเกตพฤติกรรม)

เกณฑ์การประเมิน

ด้าน	เกณฑ์	คะแนนเต็ม
ความเข้าใจสถานการณ์	ตอบคำถาม/อธิบาย	๑๐
การปฏิบัติตามแผน	ความรวดเร็ว / เป็นระบบ	๑๐
การใช้สัญญาณ/อุปกรณ์	ใช้อย่างถูกต้องเหมาะสม	๑๐
ความร่วมมือในกลุ่ม	สื่อสารและช่วยเหลือกัน	๑๐
วินัยและความปลอดภัย	ไม่วิ่งชน/ไม่แตกแถว	๑๐
รวม		๕๐ คะแนน

หมายเหตุ

สามารถเชิญเจ้าหน้าที่ฝ่ายความมั่นคงหรือทหารมาร่วมสาธิต/ให้ความรู้เพิ่มเติม ควรซักซ้อมอย่างน้อยปีละ ๑-๒ ครั้ง

แผนเผชิญเหตุ

ความปลอดภัยสถานศึกษา

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

**แผนเผชิญเหตุในการป้องกันความเสี่ยง
ประเภทยกยจากเหตุปะทะกันบริเวณชายแดน**

๑.วัตถุประสงค์

- ๑.๑ เพื่อเตรียมความพร้อมของโรงเรียนในการรับมือเหตุการณ์ปะทะ
- ๑.๒ เพื่อรักษาความปลอดภัยของนักเรียน ครู และบุคลากร
- ๑.๓ เพื่อให้เกิดการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกอย่างมีประสิทธิภาพ

๒.รายละเอียดภารกิจและกิจกรรมที่ต้องดำเนินการ

๒.๑ การเตรียมการเกิดเหตุ

กิจกรรม	การปฏิบัติ	ผู้รับผิดชอบ
๑.ประชุมคณะกรรมการบริหาร สถานศึกษา	๑) สถานศึกษาได้รับแจ้งเหตุ ตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น ประเมินปัญหาสถานการณ์ ๒) รายงานผู้บริหารสถานศึกษา ทันที ๓) ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการแก้ไขปัญหา สนับสนุน ข้อมูล และอำนวยความสะดวก ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ๔) กำหนด จุดปลอดภัย (Safe Zone) ภายในโรงเรียน เช่น ห้องเรียนที่ไม่มีหน้าต่าง หรือใต้ โต๊ะ หลุมหลบภัย ๕) ตรวจสอบจำนวนนักเรียน ข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาที่ประสบเหตุ ๖) ดำเนินการช่วยเหลือด้าน ร่างกาย ด้านจิตใจ ให้คำปรึกษา แก่นักเรียน ๗) ชักซ้อมแผนเป็นประจำ เช่น การซ้อมหลบภัย, การอพยพ นักเรียน	๑.๑ คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ๑.๒ ผู้อำนวยการสถานศึกษา ๑.๓ คณะทำงานปฏิบัติงาน ๑.๔ นักเรียน ครูและบุคลากรทางการ ศึกษา ๑.๕ เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานต่างๆที่ เกี่ยวข้อง

๒.๒ การปฏิบัติงานระหว่างเกิดเหตุ

กิจกรรม	การปฏิบัติ	ผู้รับผิดชอบ
๑.จัดการในภาวะฉุกเฉิน และมีเอกภาพในการสั่งการ	๑) ครูหรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแจ้งเหตุให้ติดต่อผู้อำนวยการโรงเรียนทันที ๒) ผู้อำนวยการแจ้งเหตุไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง (ตำรวจ ทหาร ฝ่ายปกครอง)	เจ้าหน้าที่หรือหัวหน้าหน่วยบัญชาการเหตุการณ์
๒.สนธิกำลังร่วมกับหน่วยงานเครือข่ายในพื้นที่ปฏิบัติงาน	๑) ปิดประตู/หน้าต่างทุกบาน ห้ามนักเรียนออกนอกอาคาร ๒) นำเด็กไปยังจุดปลอดภัย ที่กำหนดไว้ (หลุมหลบภัย) ๓) ครูประจำชั้นตรวจสอบจำนวนนักเรียนให้ครบ ๔) ห้ามใช้เสียงหรือเดิน เคลื่อนไหวโดยไม่จำเป็น	เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่ร่วมสนธิกำลัง
๓.รายงานสถานการณ์ต่อหน่วยงานต้นสังกัด หรือสื่อสารข้อเท็จจริงให้นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ทราบ	๑) แจ้งสถานการณ์ผ่านช่องทางสื่อสารที่โรงเรียนกำหนด เช่น ไลน์กลุ่ม, โทรศัพท์ ๒) ร่วมมือกับหน่วยความมั่นคงในพื้นที่เพื่อนำนักเรียนไปยังจุดอพยพภายนอกโรงเรียน ๓) จัดเตรียมรถโดยสารฉุกเฉิน และเจ้าหน้าที่ดูแลระหว่างอพยพ	เจ้าหน้าที่หรือหัวหน้าหน่วยบัญชาการเหตุการณ์

๒.๓ การปฏิบัติงานหลังเกิดเหตุ

กิจกรรม	การปฏิบัติ	ผู้รับผิดชอบ
๑.จัดให้มีการฟื้นฟู ช่วยเหลือ เยียวยา	๑) ตรวจสอบความปลอดภัยก่อนให้ผู้ปกครองรับนักเรียนกลับ ๒) ให้การฟื้นฟู ช่วยเหลือ เยียวยาผู้ประสบภัย	เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
๒.ดำเนินการทางกฎหมายและอื่นๆที่เกี่ยวข้อง	๑) แจ้งความ ร้องทุกข์ ขอรับการช่วยเหลือ ๒) จัดให้มีนักจิตวิทยาหรือครูแนะแนวให้คำปรึกษา	นักเรียนครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ได้รับผลกระทบ

๓.สรุปรายงานผลการปฏิบัติงาน ต่อหน่วยงานต้นสังกัด หรือ สื่อสารข้อเท็จจริงให้นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาได้ ทราบ	สรุปรายงานและสื่อสารเป็น หนังสือหรือด้วยวาจาหรือผ่านสื่อ ดิจิทัล	เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
๔.ทบทวนบทบาท ภารกิจและ กระบวนการแก้ไขปัญหา	ประชุมโต๊ะกลม รับฟังความเห็น สรุปบทเรียนและปรับปรุงแผน	เจ้าหน้าที่หรือหัวหน้าหน่วยบัญชาการ เหตุการณ์

แผนยุทธการ : อพยพประชาชนและส่วนราชการอำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์
ระดับ รุนแรงน้อย

ต้นทาง (หมู่บ้านอพยพ)	ปลายทาง (ศูนย์พักพิง)	ระยะทาง (กิโลเมตร)
บ้านศรีทายาท หมู่ที่ ต.หนองแวง ๘ บ้านราษฎร์รักแดน หมู่ที่ ต.หนองแวง ๙ บ้านแท่นทัพไทย หมู่ที่ ต.หนองแวง ๑๐ บ้านไผ่ทรวนพล หมู่ที่ ต.หนองแวง ๑๑ โรงเรียนบ้านบาระณะ (ขยายโอกาส) หมู่ที่ ๘ ต.หนองแวง <u>โรงเรียนบ้านราษฎร์รักแดน (ขยายโอกาส) หมู่ที่ ม.๙ตหนองแวง.</u> โรงเรียนบ้านแท่นทัพไทย (ขยายโอกาส) หมู่ที่ ๑๐ ต.หนองแวง โรงเรียนบ้านไผ่ทรวนพล หมู่ที่ ต.หนองแวง ๑๑	ที่ว่าการอำเภอละหานทราย ม.๘. ต.ละหานทราย อ.ละหานทราย	๒๕ กม.
บ้านปากช่อง หมู่ที่ ต.หนองแวง ๑ บ้านปากช่อง หมู่ที่ ต.หนองแวง ๖ บ้านปากช่องหมู่ที่ ต.หนองแวง ๗ บ้านหนองแวง หมู่ที่ ต.หนองแวง ๒ บ้านใหม่หนองแวง หมู่ที่ ต.หนองแวง ๑๒ โรงเรียนบ้านหนองแวง หมู่ที่ ต.หนองแวง ๒ โรงเรียนบ้านปากช่อง (ขยายโอกาส) หมู่ที่ ๖ ต.หนองแวง	โรงเรียนละหานทราย รัชดาภิเษก ม.๘. ต.ละหานทราย อ.ละหานทราย	.กม ๑๓
บ้านหนองไก่อ หมู่ที่ ต.หนองแวง ๓ บ้านหนองหว้าหมู่ที่ ต.หนองแวง ๔ บ้านหนองตาเฒ่า หมู่ที่ ต.หนองแวง ๕ บ้านใหม่หนองหว้า หมู่ที่ ต.หนองแวง ๑๓ โรงเรียนบ้านหนองไก่อ (โคกสง่า) หมู่ที่ ๓ ต.หนองแวง โรงเรียนร่วมจิตต์วิทยา หมู่ที่ ต.หนองแวง ๕ โรงเรียนบ้านหนองตาเฒ่า หมู่ที่ ต.หนองแวง ๕ โรงเรียนบ้านหนองหว้า (ขยายโอกาส) หมู่ที่ ๑๓ ต.หนองแวง	โรงเรียนบ้านละหานทราย (ศุภราษฎร์บำรุงวิทยา)	.กม ๑๖
บ้านหนองมดแดง ม ๑๖.ตตาจ.	โรงเรียนตาจพิทยาสรรค์	.กม ๑๐
โรงเรียนบ้านหนองมดแดง หมู่ที่ ต.ตาจ ๑๖		
วัด ในเขตตำบลหนองแวง	วัดป่าละหานทราย	.กม ๒๕

วัด บ้านหนองมดแดง หมู่ที่ ต.ตาจ้ง ๑๖	ม๘. ต.ละหานทราย อ.ละหานทราย	.กม ๑๗
--------------------------------------	--------------------------------	--------

**แผนยุทธการ : อพยพประชาชนและส่วนราชการอำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์
ระดับ รุนแรงปานกลาง**

ต้นทาง (หมู่บ้านอพยพ)	ปลายทาง (ศูนย์พักพิง)	ระยะทาง (กิโลเมตร)
บ้านหนองมดแดง ม ๑๖.ตาจ้ง. บ้านหนองไก่อ หมู่ที่ ต.หนองแวง ๓ บ้านหนองหว้าหมู่ที่ ต.หนองแวง ๔ บ้านหนองตาเยา หมู่ที่ ๕ตหนองแวง. บ้านใหม่หนองหว้า หมู่ที่ ต.หนองแวง ๑๓ โรงเรียนบ้านหนองมดแดง หมู่ที่ ต.ตาจ้ง ๑๖ โรงเรียนบ้านหนองไก่อ (โคกสง่า) หมู่ที่ ๓ ต.หนองแวง โรงเรียนร่วมจิตต์วิทยา หมู่ที่ ต.หนองแวง ๕ โรงเรียนบ้านหนองตาเยา หมู่ที่ ต.หนองแวง ๕ โรงเรียนบ้านหนองหว้า (ขยายโอกาส) หมู่ที่ ต.หนองแวง ๑๓	วิทยาลัยเทคนิคนางรอง ม ๑.ตนางรอง อ.นางรอง.	.กม ๔๗
บ้านศรีทายาท หมู่ที่ ต.หนองแวง ๘ บ้านราษฎร์รักแดน หมู่ที่ ต.หนองแวง ๙ บ้านแท่นทัพไทย หมู่ที่ ต.หนองแวง ๑๐ บ้านไผ่ทรวมพล หมู่ที่ ต.หนองแวง ๑๑ โรงเรียนบ้านบาระณะ (ขยายโอกาส) หมู่ที่ ๘ ต.หนองแวง โรงเรียนบ้านราษฎร์รักแดน (ขยายโอกาส) หมู่ที่ ม.๙ตหนองแวง. โรงเรียนบ้านแท่นทัพไทย (ขยายโอกาส) หมู่ที่ ๑๐ ต.หนองแวง โรงเรียนบ้านไผ่ทรวมพล หมู่ที่ ต.หนองแวง ๑๑	โรงเรียนนางรองพิทยาคม หมู่ที่ ต.นางรอง ๑๒ อนางรอง.	.กม ๕๖
บ้านปากช่อง หมู่ที่ ๑ตหนองแวง. บ้านปากช่อง หมู่ที่ ต.หนองแวง ๖ บ้านปากช่องหมู่ที่ ต.หนองแวง ๗ บ้านหนองแวง หมู่ที่ ต.หนองแวง ๒ บ้านใหม่หนองแวง หมู่ที่ ต.หนองแวง ๑๒ โรงเรียนบ้านหนองแวง หมู่ที่ ต.หนองแวง ๒ โรงเรียนบ้านปากช่อง (ขยายโอกาส) หมู่ที่ ๖ ต.หนองแวง	โรงเรียนเทศบาล ๒ TOA)พิทยาคม(หมู่ที่ ต.นางรอง ๔ อนางรอง.	.กม ๔๔
วัด และสำนักสงฆ์ในอำเภอละหานทราย	วัดสิงหวงศ์ หมู่ที่ ๒ ตหนองไทร อำเภอ. นางรอง	เกิน .กม ๓๐

แผนยุทธการ : อพยพประชาชนและส่วนราชการอำเภอละหานทราย จังหวัดบุรีรัมย์
ระดับ รุนแรงมาก

ต้นทาง (หมู่บ้านอพยพ)	ปลายทาง (ศูนย์พักพิง)	ระยะทาง (กิโลเมตร)
บ้านหนองไก่อ หมู่ที่ ต.หนองแวง ๓ บ้านหนองหว้าหมู่ที่ ต.หนองแวง ๔ บ้านหนองตาเยา หมู่ที่ ต.หนองแวง ๕ บ้านใหม่หนองหว้า หมู่ที่ ต.หนองแวง ๑๓ โรงเรียนบ้านหนองมดแดง หมู่ที่ ต.ตาจ่ง ๑๖ โรงเรียนบ้านหนองไก่อ (โคกสง่า) หมู่ที่ ๓ ต.หนองแวง โรงเรียนร่วมจิตต์วิทยา หมู่ที่ ต.หนองแวง ๕ โรงเรียนบ้านหนองตาเยา หมู่ที่ ต.หนองแวง ๕ โรงเรียนบ้านหนองหว้า (ขยายโอกาส) หมู่ที่ ๑๓ ต.หนองแวง ประชาชนตำบลตาจ่ง จำนวน หมู่บ้าน ๒๒ โรงเรียนในพื้นที่ตำบลตาจ่งทุกโรงเรียน	วิทยาลัยเทคนิคนางรอง ม ๑.ตนางรอง อ.นางรอง.	.กม ๔๗
บ้านศรีทายาท หมู่ที่ ต.หนองแวง ๘ บ้านราษฎร์รักแดน หมู่ที่ ต.หนองแวง ๙ บ้านแท่นทัพไทย หมู่ที่ ต.หนองแวง ๑๐ บ้านไผ่ทรวมพล หมู่ที่ ต.หนองแวง ๑๑ โรงเรียนบ้านบาระณะ (ขยายโอกาส) หมู่ที่ ๘ ต.หนองแวง <u>โรงเรียนบ้านราษฎร์รักแดน (ขยายโอกาส) หมู่ที่ ม ๙.ตหนองแวง.</u> โรงเรียนบ้านแท่นทัพไทย (ขยายโอกาส) หมู่ที่ ๑๐ ต.หนองแวง โรงเรียนบ้านไผ่ทรวมพล หมู่ที่ ต.หนองแวง ๑๑	โรงเรียนนางรองพิทยาคม หมู่ที่ ต.นางรอง ๑๒ อนางรอง.	.กม ๕๖
บ้านปากช่อง หมู่ที่ ต.หนองแวง ๑ บ้านปากช่อง หมู่ที่ ต.หนองแวง ๖ บ้านปากช่องหมู่ที่ ต.หนองแวง ๗ บ้านหนองแวง หมู่ที่ ต.หนองแวง ๒ บ้านใหม่หนองแวง หมู่ที่ ต.หนองแวง ๑๒ โรงเรียนบ้านบาระณะ (ขยายโอกาส) หมู่ที่ ๘ ต.หนองแวง <u>โรงเรียนบ้านราษฎร์รักแดน (ขยายโอกาส) หมู่ที่ ม.๙ตหนองแวง.</u> โรงเรียนบ้านแท่นทัพไทย (ขยายโอกาส) หมู่ที่ ๑๐ ตหนองแวง. โรงเรียนบ้านไผ่ทรวมพล หมู่ที่ ต.หนองแวง ๑๑	โรงเรียนเทศบาล ๒ (TOA พิทยาคม) หมู่ที่ ต.นางรอง อ. ๔ นางรอง	.กม ๔๔
วัด และสำนักสงฆ์ในอำเภอละหานทราย	วัดสิงหวงศ์ หมู่ที่ ตำบล ๒ หนองไทร อำเภอนางรอง	เกิน .กม ๓๐

ประชาชนและโรงเรียน ตำบลหนองตะครอง จำนวน ๑๒หมู่บ้าน ประชาชนและโรงเรียน ตำบลสำโรงใหม่ จำนวน หมู่บ้าน ๑๔ ประชาชนและโรงเรียน ตำบลโคกवान จำนวน หมู่บ้าน ๑๑ ประชาชนและโรงเรียน ตำบลละหานทราย จำนวน หมู่บ้าน ๑๒	ที่ว่าการอำเภอนางรอง หมู่ที่ ๓ นางรอง. อนางรอง.	เกิน .กม ๓๐
---	---	-------------

๓. ระยะเวลาในการป้องกัน

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๘ – ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๙

๔. หน่วยงาน

โรงเรียนบ้านแท่นทัพไทย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต ๓

๕. ผู้บัญชาการเหตุการณ์

นางอัมรินทร์ หาริตะวัน ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแท่นทัพไทย โทร ๐๘๔-๔๒๙๔๖๗๘

สำรอง – นายพรศักดิ์ มีแก้ว ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๐ โทร ๐๖๕-๐๘๒๙๖๔๑

- นายปฏิวัติ ปักเสติครูโรงเรียนบ้านแท่นทัพไทย โทร ๐๖๓-๐๒๕๗๘๘๘

การกำกับ ติดตามและประเมินผล

การกำกับ ติดตามและประเมินผล เป็นกระบวนการสำคัญที่จะต้องดำเนินการ เพื่อติดตาม ดูแลช่วยเหลือหรือแก้ไขปัญหาความเสี่ยงที่เกิดขึ้น รับทราบความก้าวหน้า ปัญหาอุปสรรคของการดำเนินงาน การติดตามและประเมินผลสถานศึกษา สถานศึกษากำหนดหรือแต่งตั้งผู้รับผิดชอบดำเนินการตามแผนเสริมสร้างและแผนเผชิญเหตุเพื่อความปลอดภัยสถานศึกษา โดยให้มีการติดตามและประเมินผล ดังนี้

๑. การปฏิบัติตามแผนเสริมสร้างและแผนเผชิญเหตุเพื่อความปลอดภัยสถานศึกษา

๒. การรายงานข้อมูลสารสนเทศที่สำคัญต่อสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาและหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้อง

ภาคผนวก

คำสั่งโรงเรียนบ้านแท่นทัพไทย

ที่ ๓๓ / ๒๕๖๖๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยในสถานศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๘

.....

ตามที่ กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ประกาศนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ในด้านการจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัย ดังนี้ ข้อ ๑. การจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัย ๑.๑ เร่งสร้างความปลอดภัยในสถานศึกษาเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของสังคม และป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่ และภัยอื่นๆ โดยมีการดำเนินการตามแผนและมาตรการด้านความปลอดภัยให้แก่ผู้เรียน ครู และบุคลากรในรูปแบบต่างๆ อย่างเข้มข้น รวมทั้งดำเนินการศึกษา วิเคราะห์ วิจัย ติดตาม ประเมินผลการดำเนินการ และแสวงหาสถานศึกษาที่ดำเนินการได้ดีเยี่ยม (Best Practice) เพื่อปรับปรุงพัฒนาและขยายผลต่อไป ๑.๒ เร่งปลูกฝังทัศนคติ พฤติกรรม และองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้อง โดยบูรณาการอยู่ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ เพื่อสร้างโอกาสในการเรียนรู้และสร้างภูมิคุ้มกันควบคู่กับการใช้สื่อสังคมออนไลน์ในเชิงบวกและสร้างสรรค์ พร้อมทั้งหาแนวทางวิธีการปกป้องคุ้มครองต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา ๑.๓ เสริมสร้างการรับรู้ ความเข้าใจ ความตระหนัก และส่งเสริมคุณลักษณะ และพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการปรับตัวรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่จะเกิดขึ้นในอนาคต และ ๑.๔ เร่งพัฒนาบทบาทและภารกิจของหน่วยงานด้านความปลอดภัยที่มีอยู่ในทุกหน่วยงาน ในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการให้ดำเนินการอย่างคล่องตัวและมีประสิทธิภาพ

เพื่อให้การดำเนินการความปลอดภัยในสถานศึกษา บรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์อย่างมีประสิทธิภาพ จึงอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. ๒๕๔๖ มาตรา ๓๙ และพระราชบัญญัติระเบียบราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ มาตรา ๒๗ จึงขอแต่งตั้งผู้รับผิดชอบความปลอดภัยในสถานศึกษา ปีการศึกษา ๒๕๖๘ ดังต่อไปนี้

๑.คณะกรรมการอำนวยการ

๑.๑ นายพรศักดิ์ มีแก้ว	ประธานกรรมการสถานศึกษา ฯ	ประธานกรรมการ
๑.๒ นางไอรินทร์ ดีกสันโดส	กรรมการสถานศึกษา ฯ	รองประธานกรรมการ
๑.๓ นางประจักษ์ ชากักดี	กรรมการสถานศึกษา ฯ	กรรมการ
๑.๔ นางอภินันท์ ทาริตวัน	ผู้อำนวยการโรงเรียน	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ ให้คำปรึกษา ให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการจัดทำแผนเผชิญเหตุ แนวทางในการแก้ไขปัญหา และกำกับติดตามการดำเนินการด้านความปลอดภัย

๒. แต่งตั้งคณะกรรมการความปลอดภัยสถานศึกษา

๒.๑	นางอภันตรี หาริตะวัน	ผู้อำนวยการโรงเรียน	ประธานกรรมการ
๒.๒	นายพรศักดิ์ มีแก้ว	ประธานกรรมการสถานศึกษา	รองประธานกรรมการ
๒.๓	นางไอรินทร์ ตึกสันโด้ส	กรรมการสถานศึกษา	รองประธานกรรมการ
๒.๔	นางประจักษ์ ชากักดี	กรรมการสถานศึกษา	กรรมการ
๒.๕	นายสิทธิชัย ทาหาญ	ครูชำนาญการพิเศษ	กรรมการ
๒.๖	นางพิกุล ปักเสติ	ครูชำนาญการพิเศษ	กรรมการ
๒.๗	นางสาวดวงแก้ว ฉกรรจ์ศิลป์	ครูชำนาญการ	กรรมการ
๒.๘	ว่าที่ร้อยตรีเอกมล บรรเทากุล	ครูชำนาญการ	กรรมการ
๒.๙	นางสาวมกรินทร์ ภู่งหิน	ครูชำนาญการ	กรรมการ
๒.๑๐	นางรัชชนก สิงห์เศรษฐกิจ	ครู	กรรมการ
๒.๑๑	นายอานนท์ อุ่มพิมาย	ครู	กรรมการ
๒.๑๒	นางสาวนิศารัตน์ ศิลปศิริวัฒน์	ครู	กรรมการ
๒.๑๓	นางกิมลย์ การกระสัง	ครู	กรรมการ
๒.๑๔	นางสาวกาญจนา นุชสาย	ครู	กรรมการ
๒.๑๕	นางสาววิศากร นาคา	ครูผู้ช่วย	กรรมการ
๒.๑๖	นางสาวกชพร ผิวคำ	ครูผู้ช่วย	กรรมการ
๒.๑๗	นายโสพา แฉล้มชาติ	พนักงานราชการ	กรรมการ
๒.๑๘	นางถาวร ศรีหาวงค์	พนักงานราชการ	กรรมการ
๒.๑๙	นางสาวอนูธิดา อุสาค้า	เจ้าหน้าที่ธุรการ	กรรมการ
๒.๒๐	นางสาวพิลลภัทร ศิริดล	ครูอัตราจ้าง	กรรมการ
๒.๒๐	นายปวิวัติ ปักเสติ	ครูชำนาญการพิเศษ	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่ กำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อเสริมสร้างความปลอดภัยสถานศึกษา ส่งเสริมสนับสนุน กำกับ ติดตาม ดูแล แก้ไขปัญหาให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และดำเนินงานตามแผนเผชิญเหตุเมื่อเกิดความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษาทุกรูปแบบ อย่างเคร่งครัด

ให้ผู้ที่ได้รับการแต่งตั้ง ปฏิบัติหน้าที่และรับผิดชอบงานอย่างเต็มความสามารถ หากมีปัญหาหรือ มีอุปสรรคใด ๆ ให้รายงานให้ผู้บริหารทราบทันที

สั่ง ณ วันที่ ๑๖ เดือน มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๘

(นางอภันตรี หาริตะวัน)

ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านแท่นทพไทย

กิจกรรมที่ ๖ : “หนี ซ่อน สู้สุดใจเมื่อภัยมา”

ในสถานการณ์ฉุกเฉิน เช่น เสียงปืน เสียงระเบิด หรือผู้บุกรุก นักเรียนควรรู้ 3 หลักการสำคัญ ได้แก่ หนี (Run) ซ่อน (Hide) สู้ (Fight as last resort) รูปแบบกิจกรรม (จำลองสถานการณ์จริงในพื้นที่ปลอดภัย)

1. เริ่มต้นด้วยบทเรียนย่อสั้น (Mini Lesson)

ครูอธิบายแนวคิด

“หนี ซ่อน สู้” ด้วยภาพ/วิดีโอสั้น (ถ้ามี) Run – Hide – Fight คือ แนวทางที่ใช้สากลในเหตุการณ์ความไม่สงบ

หลักการ รายละเอียด

หนี (Run) หนีออกจากพื้นที่อันตรายโดยเร็วที่สุด

ซ่อน (Hide) หากหนีไม่ได้ ต้องหาที่ปลอดภัย ซ่อนเงียบ ไม่ใช้เสียง

สู้ (Fight) หากเผชิญหน้ากับภัยโดยตรง ควรต่อสู้เพื่อเอาชีวิตรอดเมื่อไม่มีทางเลือก

2. กิจกรรมจำลองสถานการณ์ (Action Simulation Game)

อุปกรณ์ที่ใช้ : แผนผังโรงเรียน, สัญลักษณ์ภัย (เช่น เสียงไซเรน / เสียงระเบิดจากลำโพง), กระเป๋าล้างมือ, ผ้าปิดตา, บัตรบทบาท

ขั้นตอน :

2.1. แบ่งนักเรียนออกเป็นทีมเล็ก ๆ 4-6 คน

2.2. ครูหรือเจ้าหน้าที่ให้สัญญาณ “เหตุฉุกเฉิน” (เช่น เสียงดัง)

2.3. นักเรียนแต่ละกลุ่มต้องเลือกทางเลือก 1 ใน 3 ทันที:

(๑) หนีไปยังจุดปลอดภัย

(๒) ซ่อนในที่เหมาะสม

(๓) หรือรับบท “ผู้พิทักษ์” เพื่อดูแลผู้อื่น (จำลองสู้เฉพาะกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย)

ครูสังเกตพฤติกรรม และให้คะแนนตามความเหมาะสม

3. สะท้อนผลการเรียนรู้ (Reflection Time)

3.1 หลังจากกิจกรรม ให้แต่ละทีมเล่าความรู้สึก

(๑) คุณเลือกทำอะไร?

(๒) ทำไมถึงตัดสินใจแบบนั้น?

(๓) ถ้าเกิดขึ้นจริง คุณคิดว่าต้องปรับอะไร?

3.2 ตัวอย่างคำถามสะท้อน

(๑) ถ้าคุณมีเพื่อนบาดเจ็บ คุณจะ “หนี” หรือ “ช่วย”?

(๒) หากซ่อนอยู่ แล้วศัตรูใกล้เข้ามา คุณจะอย่างไร?

หลักสูตร ลูกเสือจูโจม

1. การใช้นกหวีด

เมื่อเกิดภัยหรือเหตุฉุกเฉิน เช่น อุบัติเหตุ หลงทาง หรือสถานการณ์ที่อาจคุกคามชีวิต การใช้นกหวีดเป็นเครื่องมือหนึ่งที่สามารถช่วยให้ผู้คนรอบข้างหรือเจ้าหน้าที่สามารถรับรู้และเข้ามาช่วยเหลือได้รวดเร็วขึ้น โดยมีแนวทางการใช้นกหวีดเพื่อขอความช่วยเหลือดังนี้

วิธีใช้นกหวีดเมื่อเกิดภัย:

1. เป่าเป็นจังหวะ SOS (รหัสสากล)

- เป่า 3 ครั้งติดกัน สั้นๆ หยุดพัก แล้วทำซ้ำ
- ตัวอย่าง: ปัด! ปัด! ปัด! (หยุด) แล้วเป่าซ้ำ
- นี่เป็นสัญญาณขอความช่วยเหลือแบบสากลที่คนทั่วไปและหน่วยกู้ภัยจะรู้

2. เป่าทุก ๆ ระยะเวลา

- หากหลงป่า หรืออยู่ในที่ที่ไม่มีคนอยู่ใกล้ ควรเป่าซ้ำ ทุก 2-5 นาที เพื่อเพิ่มโอกาสมีคนได้ยิน

3. เป่าต่อเนื่องเมื่อได้ยินเสียงตอบกลับ

- หากได้ยินเสียงคนตอบกลับ เช่น ตะโกน หรือนกหวีดตอบ ควรเป่าตอบเป็นช่วงๆ เพื่อให้ค้นหาเราได้แม่นยำขึ้น

ข้อควรระวัง:

- อย่าเป่าเล่น เพราะอาจทำให้คนเข้าใจผิดและไม่ช่วยเหลือในสถานการณ์จริง
- พกนกหวีดติดตัวไว้ในกระเป๋า หรือแขวนคอเวลาเดินป่า เทียวกลางแจ้ง หรืออยู่ในที่เสี่ยงภัย
- ถ้าอยู่ในพื้นที่เสียงดังมาก ให้เป่าแรงและถี่ขึ้น

ตัวอย่างสถานการณ์ที่ใช้นกหวีดได้:

- หลงทางในป่า
- ติดอยู่ในอาคารถล่ม หรือแผ่นดินไหว
- เหตุล่งละเมิด หรือถูกคุกคาม
- อยู่ในที่ที่โทรศัพท์ไม่มีสัญญาณ

2. การใช้โล่

เมื่อเกิดภัยหรือเหตุการณ์อันตราย “โล่” (Shield) เป็นอุปกรณ์หรือเครื่องมือที่ใช้ ป้องกันอันตราย และ เพิ่มความปลอดภัย ให้กับตัวผู้ใช้หรือผู้อื่น โดยมีการใช้งานตามลักษณะของภัยและประเภทของโล่ ดังนี้ครับ:

วิธีใช้โล่เมื่อเกิดภัย

1. ใช้ป้องกันตัวจากการโจมตีโดยตรง

- ใช้บังอาวุธ เช่น มีด ไม้ หรือวัตถุแข็ง
- ควรยกโล่ขึ้นระดับอกหรือหน้า เพื่อป้องกันจุดสำคัญ เช่น ศีรษะและหน้าอก

2. ใช้เปิดทางหรือดันออกจากฝูงชน

- เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน หรือต้องพาคนออกจากพื้นที่อันตราย
- ใช้โล่เป็นแนวบังเพื่อแทรกฝ่าฝูงชนโดยไม่ใช้ความรุนแรง

3. ใช้ในภาวะกักภัย

- โล่กันไฟ หรือโล่กันแรงกระแทก อาจใช้บังร่างกายจากเศษกระจกหรือวัตถุพุ่งชน
- ภัยอาจใช้โล่พิเศษบางขณะช่วยเหลือผู้ประสบเหตุ เช่น ในเหตุการณ์ไฟไหม้หรืออาคารถล่ม

ข้อควรระวังในการใช้โล่

- เลือกโล่ให้เหมาะกับประเภทของภัย (เช่น โล่กันกระแทก / โล่กันไฟ / โล่ตำรวจ)
- อย่าใช้โล่เพื่อโจมตีผู้อื่น
- หมั่นตรวจสอบสภาพโล่ว่าไม่แตกหรือมีรอยร้าว

3. การต่อสู้และป้องกันตัวด้วยมือเปล่า

เมื่อเกิดภัย และเราไม่มีอาวุธหรืออุปกรณ์ใด ๆ การ ต่อสู้และป้องกันตัวด้วยมือเปล่า (self-defense) เป็นทักษะที่สำคัญในการเอาตัวรอด โดยเฉพาะในสถานการณ์ถูกคุกคาม ทำร้าย หรือถูกโจมตีแบบไม่ทันตั้งตัว เช่น ถูกจี้ วังราว หรือรังแกในที่เปลี่ยว

หลักการป้องกันตัวด้วยมือเปล่าอย่างปลอดภัย

1. ตั้งสติ – อย่าตื่นตระหนก

- หายใจลึก ๆ รักษาความสงบ
- ประเมินสถานการณ์ว่า "สู้ได้" หรือ "ควรถอย/ร้องขอความช่วยเหลือ"

2. ตั้งท่าป้องกันตัว

- ยืนก้าวเท้าใดเท้าหนึ่งไปข้างหน้า งอเข่าเล็กน้อย
- ยกมือขึ้นระดับหน้าอก/ใบหน้า พร้อมป้องกันหรือผลักออก

3. โจมตีจุดอ่อนของคู่ต่อสู้

ใช้เฉพาะเมื่อไม่มีทางเลือก และเพื่อหนีเท่านั้น ไม่ใช่ทำร้ายเกินจำเป็น

- ตา – ใช้นิ้วจิ้มหรือปิดเบี่ยง
- จมูก / คาง – ใช้ฝ่ามือผลักขึ้น
- คอ / ลำคอ – ใช้สันมือตีหรือกดแรง ๆ
- หน้าอก / ลิ้นปี่ – ต่อยหรือผลักด้วยฝ่ามือ
- ไตเข็มขัด (เป้า) – ใช้เข่าหรือเท้าเตะอย่างรวดเร็ว
- เข่า / หน้าแข้ง / เท้า – เตะเพื่อให้ล้มแล้วหนี

4. ใช้เสียงร้องและการเคลื่อนไหวเพื่อเรียกความสนใจ

- ตะโกนว่า “ช่วยด้วย!” หรือ “อย่าเข้ามา!” ดัง ๆ
- เคลื่อนไหวให้คู่ต่อสู้ประหลาดใจ เช่น ปิดของใส่ หรือผลักแล้ววิ่งหนี

5. รีบหลบหนีเมื่อมีโอกาส

- อย่าหยุดสู้เกินความจำเป็น
- เมื่อคู่ต่อสู้หยุดชะงักหรือล้า ให้รีบหนีไปยังที่ปลอดภัย และแจ้งตำรวจทันที

หมายเหตุ:

- ฝึกซ้อมทำป้องกันตัวกับผู้ฝึกสอนที่มีประสบการณ์จะช่วยเพิ่มความมั่นใจ
- เด็ก สตรี หรือผู้สูงอายุ ควรเรียนรู้เฉพาะจุดอ่อนและท่าเบี่ยงต้นเพื่อเอาตัวรอด

4. การใช้หนังสติ๊กช่วยชีวิต

การใช้หนังสติ๊ก ในสถานการณ์ฉุกเฉินอาจดูไม่ธรรมดา แต่หากใช้ให้ถูกวิธี หนังสติ๊กสามารถเป็นเครื่องมือเอาตัวรอด และ ป้องกันตัว ได้หลายรูปแบบ โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่ทรัพยากรจำกัด เช่น หลงป่า ถูกคุกคาม หรือไม่มีอุปกรณ์ช่วยเหลืออื่น ๆ

วิธีใช้ หนังสติ๊ก เพื่อช่วยชีวิตในสถานการณ์ภัยพิบัติ

1. ใช้ป้องกันตัวในกรณีถูกคุกคาม

- ยิงวัตถุเล็ก เช่น หิน เมล็ดโลหะ หรือดินเหนียวแข็ง ใส่เป้าหมาย
- เล็งไปที่ ขา, แขน, หรือหน้าอก เพื่อสกัดการโจมตี แล้ว รีบหนี
- หลีกเลียงการยิงที่ศีรษะ เว้นแต่เพื่อป้องกันตัวอย่างสุดวิสัย

2. ใช้ล่าสัตว์หรือหาอาหาร (ในกรณีเอาตัวรอดในป่า)

- ใช้ยิงนก, สัตว์เล็ก หรือผลไม้จากต้นไม้สูง
- ควรฝึกยิงเป้าหมายให้แม่นยำ เพื่อไม่ให้เปลืองแรงและเวลา

3. ส่งสัญญาณหรือโยนของไปไกล

- ผูกกระดาษหรือเชือกกับของเบา ๆ แล้วยิงข้ามสิ่งกีดขวาง
- ใช้ส่งสัญญาณขอความช่วยเหลือจากที่ห่างไกล (หากไม่มีเสียง)

4. สร้างสิ่งประดิษฐ์เพิ่มเติม

- หนังสติ๊กสามารถนำไปใช้ร่วมกับของอื่น เช่น:
 - ทำที่ยิงตะขอ เพื่อเกี่ยวสิ่งของ
 - ทำกับดักเล็ก ๆ สำหรับจับสัตว์
 - ทำเครื่องยิงไฟ (จุดไฟ) หากมีวัสดุประกอบอื่น

ข้อควรระวัง:

- หนังสติ๊กไม่ใช่อาวุธหลัก หลีกเลียงการใช้ในทางรุนแรงหรือผิดกฎหมาย
- ฝึกการใช้ให้แม่นยำ ปลอดภัย และรู้ขีดจำกัดของตนเอง
- เลือกวัสดุยิงที่ไม่เป็นอันตรายเกินจำเป็น (เช่น เศษหินเรียบ ไม่แหลม)

5. การใช้เครื่องฉีดน้ำแรงดันเคลื่อนที่และการใช้แห

เมื่อมีภัยจากผู้ร้าย การใช้เครื่องฉีดน้ำแรงดันเคลื่อนที่และการใช้แห ถือเป็นแนวทางการป้องกันตัวและรับมือ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน ซึ่งอาจไม่ใช่อุปกรณ์ป้องกันตัวโดยตรง แต่สามารถนำมาปรับใช้ได้บางสถานการณ์ โดยต้องพิจารณาถึงข้อจำกัดและความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น

1. การใช้เครื่องฉีดน้ำแรงดันเคลื่อนที่ (Portable High-Pressure Washer) เมื่อมีภัยจากผู้ร้าย

เครื่องฉีดน้ำแรงดันสูงสามารถใช้เป็นเครื่องมือชั่วคราวในการยับยั้ง หรือสร้างความปั่นป่วนให้ผู้ร้ายได้ โดยมีแนวทางดังนี้:

- **สร้างความตกใจ/ปั่นป่วน:**
 - **ฉีดใส่หน้า/ตัว:** แรงดันน้ำที่พุ่งออกมาอย่างรุนแรงสามารถสร้างความเจ็บปวด ชะงักงัน และทำให้ผู้ร้ายมองไม่เห็นชั่วคราวได้ ซึ่งจะช่วยให้คุณหนี หรือหาทางขอความช่วยเหลือ ข้อควรระวังคือแรงดันน้ำสูงมากอาจเป็นอันตรายถึงขั้นบาดเจ็บรุนแรงได้ หากฉีดเข้าตาหรือส่วนที่บอบบาง
 - **สร้างเสียงดัง:** เสียงเครื่องยนต์ของเครื่องฉีดน้ำบางรุ่นอาจดังพอที่จะดึงดูดความสนใจจากผู้อื่นในบริเวณใกล้เคียงได้
- **สร้างอุปสรรค:**
 - **ทำให้พื้นเปียก/ลื่น:** หากมีพื้นผิวแข็ง เช่น คอนกรีต หรือกระเบื้อง การฉีดน้ำใส่พื้นอย่างรวดเร็วสามารถทำให้พื้นเปียกและลื่นได้ ซึ่งอาจทำให้ผู้ร้ายสะดุด หกล้ม หรือเคลื่อนที่ได้ยากขึ้น
 - **บังกั้นวิสัยด้วยละอองน้ำ:** การฉีดน้ำในอากาศสามารถสร้างละอองน้ำหนาแน่น ที่อาจบดบังทัศนวิสัยของผู้ร้ายชั่วคราวได้ โดยเฉพาะในที่แสงน้อย

ข้อควรระวังในการใช้เครื่องฉีดน้ำแรงดันเคลื่อนที่ต่อผู้ร้าย:

- **อันตรายรุนแรง:** แรงดันน้ำที่สูงมากอาจทำให้เกิดการบาดเจ็บรุนแรงได้ เช่น ดวงตาเสียหาย หูฉีกขาด หรือผิวหนังถลอก ควรใช้ด้วยความระมัดระวังและเลี่ยงไปยังส่วนที่ไม่ใช่ใบหน้าโดยตรง หากหลีกเลี่ยงไม่ได้
- **ระยะห่าง:** ต้องมีระยะห่างที่ปลอดภัยในการใช้งาน เพื่อไม่ให้ผู้ร้ายเข้าถึงตัวได้ง่าย
- **พลังงาน:** เครื่องฉีดน้ำส่วนใหญ่ต้องใช้ไฟฟ้าหรือน้ำมัน ซึ่งอาจไม่พร้อมใช้งานในทุกสถานการณ์

- **ขนาดและน้ำหนัก:** เครื่องฉีดน้ำแรงดันสูงมักมีขนาดใหญ่และหนัก ทำให้พกพายากและไม่เหมาะสำหรับการใช้ในสถานการณ์ที่ต้องเคลื่อนไหวยรวดเร็ว
- **สถานการณ์:** เหมาะสำหรับสถานการณ์ที่ผู้ร้ายยังไม่เข้าประชิดตัวมากนัก และคุณมีโอกาที่จะเปิดเครื่องและใช้งานได้ทัน

2. การใช้แห เมื่อมีภัยจากผู้ร้าย

แห โดยเฉพาะแหจับปลาที่มีน้ำหนักเบาและมีตาข่ายละเอียด อาจนำมาปรับใช้เป็นเครื่องมือในการรับมือกับผู้ร้ายได้ดังนี้:

- **สร้างความชะงักงัน/จำกัดการเคลื่อนไหว:**
 - **เหวี่ยงคลุมตัว:** หากผู้ร้ายพยายามเข้าประชิดตัว การเหวี่ยงแหไปคลุมตัวผู้ร้ายอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะบริเวณศีรษะและลำตัว จะสร้างความสับสนและจำกัดการเคลื่อนไหวของผู้ร้ายชั่วคราว ผู้ร้ายอาจพันกับตาข่าย ทำให้เสียหลัก หกล้ม หรือติดขัดในการเคลื่อนที่ ซึ่งช่วยให้คุณมีเวลาหนี หรือตะโกนขอความช่วยเหลือ
 - **ทำให้เสียการทรงตัว:** เมื่อแหคลุมตัวผู้ร้าย ผู้ร้ายอาจพยายามดึงออก ทำให้เสียสมดุลและหกล้มได้
- **บดบังทัศนวิสัย:**
 - **คลุมศีรษะ/ใบหน้า:** หากแหคลุมศีรษะหรือใบหน้าของผู้ร้าย จะทำให้ผู้ร้ายมองไม่เห็นชั่วคราว ซึ่งเป็นช่วงเวลาสำคัญที่คุณสามารถใช้ในการหลบหนี
- **เป็นสิ่งกีดขวางชั่วคราว:**
 - **ชิงกั้นทาง:** ในบางกรณี หากมีแหที่แข็งแรงและสามารถผูกยึดได้เร็ว อาจใช้ชิงกั้นทางเข้า-ออกชั่วคราวเพื่อชะลอการไล่ตามของผู้ร้าย

ข้อควรระวังในการใช้แหต่อผู้ร้าย:

- **ความแข็งแรงของแห:** แหส่วนใหญ่ไม่แข็งแรงพอที่จะรับมือกับแรงดึงหรือการต่อสู้ที่รุนแรง อาจฉีกขาดได้ง่าย
- **ระยะห่าง:** ต้องอยู่ในระยะที่สามารถเหวี่ยงแหได้สำเร็จ โดยที่ผู้ร้ายยังไม่สามารถเข้าประชิดตัวได้
- **ความเร็ว:** การใช้แหต้องอาศัยความเร็วและความแม่นยำในการเหวี่ยงและคลุมตัวผู้ร้าย
- **ไม่ใช่การป้องกันตัวหลัก:** แหไม่ได้ออกแบบมาเพื่อเป็นอาวุธหรืออุปกรณ์ป้องกันตัวโดยตรง ดังนั้นจึงไม่ควรพึ่งพาเป็นหลัก ควรใช้เป็นเพียงเครื่องมือเสริมเพื่อซื้อเวลาหรือสร้างโอกาสในการหลบหนี
- **ฝึกฝน:** หากคิดจะใช้แหเพื่อป้องกันตัว ควรลองฝึกเหวี่ยงและคลุมสิ่งของเพื่อความชำนาญ

สรุป:

ทั้งเครื่องฉีดน้ำแรงดันเคลื่อนที่และแห สามารถนำมาปรับใช้เป็นเครื่องมือชั่วคราวในการรับมือกับผู้ร้ายได้ โดยมีวัตถุประสงค์หลักคือ การสร้างความปั่นป่วน ชะงักงัน บดบังทัศนวิสัย หรือจำกัดการเคลื่อนไหวของผู้ร้าย เพื่อซื้อเวลาให้คุณสามารถหลบหนีและขอความช่วยเหลือได้ อย่างไรก็ตาม อุปกรณ์เหล่านี้มีข้อจำกัดและอาจเกิดอันตรายได้หากใช้ไม่ถูกวิธี การป้องกันตัวที่ดีที่สุดคือการหลีกเลี่ยงสถานการณ์อันตราย และหากเผชิญหน้า ควรเน้นการหลบหนีและขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ให้เร็วที่สุด

6. การใช้บ่วงคล้อง

เมื่อมีภัยจากคนร้าย การใช้ "บ่วงคล้อง" (ซึ่งในบริบทนี้หมายถึงอุปกรณ์ที่สามารถสร้างห่วงคล้องเพื่อจับ รััด หรือดึงได้) เป็นแนวคิดที่สามารถนำมาปรับใช้ได้ในการสถานการณ์ฉุกเฉิน แต่ต้องใช้ด้วยความระมัดระวังเป็นอย่างยิ่ง และเข้าใจถึงข้อจำกัด รวมถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้

บ่วงคล้องในที่นี้ อาจหมายถึง:

1. เชือก หรือสายรัดที่สามารถทำเป็นบ่วงได้ง่าย: เช่น เชือกไนลอน, สายรัดเข็มขัดที่ถอดมาใช้ได้, หรือแม้กระทั่งผ้าที่แข็งแรงพอจะทำเป็นบ่วงได้
2. อุปกรณ์เฉพาะทาง (หากมี): เช่น Lasso (บ่วงบาศ) ของคาวบอย ซึ่งคงไม่เป็นที่นิยมพกพาในชีวิตประจำวัน หรืออาจเป็นไม้ที่มีปลายสำหรับเกี่ยวคล้อง

แนวคิดในการใช้บ่วงคล้องเมื่อมีภัยจากคนร้าย:

- สร้างความชะงักงัน/จำกัดการเคลื่อนไหว:
 - คล้องแขน/ขา: หากมีโอกาสและระยะห่างที่เหมาะสม การเหวี่ยงบ่วงให้คล้องแขนหรือขาของคนร้าย สามารถทำให้คนร้ายเสียหลัก สะดุด ล้มลง หรือเคลื่อนไหวได้ช้าลง ซึ่งจะช่วยซื้อเวลาให้คุณหนี หรือหาทางขอความช่วยเหลือ
 - คล้องคอ (อันตรายมาก): การคล้องคอคนร้ายเป็นอันตรายอย่างยิ่ง และอาจถึงแก่ชีวิตได้ ไม่แนะนำให้ใช้ในกรณีส่วนใหญ่ ยกเว้นในสถานการณ์ที่ชีวิตตกอยู่ในอันตรายร้ายแรงที่สุด และไม่มีทางเลือกอื่นแล้วเท่านั้น ควรหลีกเลี่ยงหากเป็นไปได้
- สร้างความสับสน/ดึงความสนใจ:
 - เหวี่ยงเข้าใส่: การเหวี่ยงเชือกหรือบ่วงเข้าใส่คนร้าย อาจสร้างความประหลาดใจและดึงความสนใจของคนร้ายได้ชั่วขณะ ทำให้มีโอกาสดักจับหรือหลบหนี
- ใช้เป็นเครื่องมือดึง/เกี่ยว:
 - ดึงสิ่งของ/เปิดประตู: ในบางกรณีที่คนร้ายกำลังพยายามจะเข้าถึงตัว อาจใช้บ่วงคล้องสิ่งของเพื่อดึงสิ่งกีดขวางมาปิดกั้น หรือใช้คล้องมือจับประตูเพื่อพยายามดึงปิดประตูใส่คนร้าย (ในกรณีที่อยู่ในอาคาร)

ข้อควรระวังและข้อจำกัดในการใช้บ่วงคล้อง:

1. **ทักษะและความชำนาญ:** การใช้บ่วงคล้องให้ได้ผลต้องอาศัยทักษะการเหวี่ยงและการควบคุมบ่วงที่ดี ซึ่งคนทั่วไปมักไม่มี
2. **ระยะห่างที่เหมาะสม:** การใช้บ่วงคล้องต้องอาศัยระยะห่างที่เหมาะสม ไม่ใกล้เกินไปจนคนร้ายเข้าถึงตัวได้ และไม่ไกลเกินไปจนบ่วงไปไม่ถึง
3. **ความเสี่ยงต่ออันตราย:**
 - **การคล้องคอ:** เป็นอันตรายถึงชีวิตและอาจนำไปสู่ปัญหาทางกฎหมายร้ายแรงได้หากใช้โดยไม่จำเป็นหรือเกินกว่าเหตุ
 - **การเสียหลัก:** หากเหวี่ยงพลาด หรือคนร้ายตอบโต้กลับ อาจทำให้คุณเสียหลักและตกเป็นเหยื่อได้ง่ายขึ้น
 - **ความแข็งแรงของอุปกรณ์:** เชือกหรือสายรัดต้องแข็งแรงพอที่จะรับแรงดึงและไม่ขาดง่าย
4. **สถานการณ์ที่เหมาะสม:** เหมาะสำหรับสถานการณ์ที่คนร้ายยังไม่ประชิดตัวมากนัก และคุณมีโอกาสที่จะใช้บ่วงได้
5. **ไม่ใช่อาวุธหลัก:** บ่วงคล้องไม่ใช่เครื่องมือป้องกันตัวหลัก ควรใช้เป็นเพียงเครื่องมือเสริมเพื่อซื้อเวลา หรือสร้างโอกาสในการหลบหนี

คำแนะนำที่สำคัญที่สุด:

- **หลีกเลี่ยงการเผชิญหน้า:** วิธีที่ดีที่สุดคือการหลีกเลี่ยงสถานการณ์อันตราย และหลบหนีให้เร็วที่สุด
- **ตะโกนขอความช่วยเหลือ:** การตะโกน "ช่วยด้วย! ไฟไหม้!" หรือ "โจร!" ดังๆ สามารถดึงดูดความสนใจจากผู้อื่นและทำให้คนร้ายตกใจได้
- **แจ้งเจ้าหน้าที่:** เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่ปลอดภัยแล้ว ควรรีบแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจทันที
- **เรียนรู้การป้องกันตัวเบื้องต้น:** หากกังวลเรื่องความปลอดภัย การเรียนรู้การป้องกันตัวเบื้องต้นจากผู้เชี่ยวชาญจะช่วยให้คุณรับมือกับสถานการณ์อันตรายได้ดีขึ้น

การใช้บ่วงคล้องเพื่อป้องกันตัวเป็นแนวคิดที่เฉพาะเจาะจงและมีความเสี่ยงสูง ควรพิจารณาอย่างรอบคอบและเป็นทางเลือกสุดท้ายเมื่อไม่มีทางอื่นแล้วเท่านั้น

7. การใช้ไม้พลอง ไม้ง่าม ไม้คมแฝก

เมื่อมีภัยจากคนร้าย การใช้ไม้พลอง ไม้ง่าม หรือไม้คมแฝก เป็นวิธีการป้องกันตัวที่อาศัยหลักการของอาวุธยาว ช่วยสร้างระยะห่างและเพิ่มพลังในการตอบโต้ แต่ก็จำเป็นต้องมีความรู้และทักษะในการใช้งาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดและลดความเสี่ยงต่อตนเอง

การใช้ไม้พลอง (Staff/Bo Staff) ป้องกันตัว

ไม้พลอง คือ ไม้ที่มีความยาวปานกลางถึงยาวมาก (ประมาณ 1.5 - 2 เมตร) สามารถใช้ได้ทั้งสองมือ มักใช้ในการฝึกศิลปะการต่อสู้หลายแขนง

หลักการป้องกันตัว

- **สร้างระยะห่าง:** ไม้พลองช่วยให้คุณรักษาระยะห่างจากคนร้ายได้ดีเยี่ยม ป้องกันไม่给人ร้ายเข้าประชิดตัว
- **การฟาด/ตี:** ใช้ส่วนปลายไม้ฟาดหรือตีไปยังเป้าหมาย (เช่น แขน ขา ลำตัว) เพื่อสร้างความเจ็บปวดและทำให้คนร้ายชะงัก
- **การแทง/ทิ่ม:** ใช้ปลายไม้ทิ่มแทงไปยังจุดสำคัญต่างๆ เพื่อหยุดการเคลื่อนไหว
- **การบล็อก/ปิดป้อง:** ใช้ลำไม้บล็อกการโจมตีจากอาวุธ หรือแขนขาของคนร้าย
- **การเกี่ยว/พัน:** ใช้ไม้เกี่ยวขาหรือแขนของคนร้ายเพื่อทำให้เสียหลัก หรือพันรัดเพื่อจำกัดการเคลื่อนไหว
- **การกวาด:** ใช้ไม้กวาดระดับต่ำเพื่อทำให้คนร้ายล้ม

ข้อดี

- **ระยะที่ได้เปรียบ:** ช่วยให้คุณปลอดภัยในระยะที่ไกลกว่าการต่อสู้ด้วยมือเปล่า
- **พลังโจมตีสูง:** ด้วยความยาวและน้ำหนัก ทำให้การฟาดมีแรงปะทะสูง

- หลากหลายรูปแบบ: สามารถใช้ได้ทั้งโจมตี บล็อก หรือจำกัดการเคลื่อนไหว

ข้อจำกัด/ข้อควรระวัง

- ต้องมีพื้นที่: การใช้ไม้พลองต้องมีพื้นที่พอสมควรในการเหวี่ยง
- ฝึกฝน: ต้องอาศัยการฝึกฝนพอสมควรเพื่อให้ใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- พกพายาก: ไม่เหมาะกับการพกพาในชีวิตประจำวัน

การใช้ไม้ง่าม (Forked Staff/Pitchfork-like weapon) ป้องกันตัว

ไม้ง่ามคือไม้ที่มีปลายแยกออกเป็นสองแฉก มักใช้สำหรับเกี่ยวหรือยันยัน

หลักการป้องกันตัว

- สร้างระยะห่าง: คล้ายกับไม้พลอง ช่วยรักษาระยะห่างจากคนร้าย
- การเกี่ยว/ล๊อค: ใช้ปลายง่ามเกี่ยวหรือล๊อคแขน ขา หรือลำคอของคนร้ายเพื่อควบคุม หรือดึงให้เสียหลัก
- การยัน/ผลัก: ใช้ปลายง่ามยันหรือผลักคนร้ายให้ออกห่าง
- การแทง/ทิ่ม: สามารถใช้ปลายแหลมของง่ามแทงหรือทิ่มได้ในบางสถานการณ์
- การบล็อก: ใช้ลำไม้หรือส่วนง่ามบล็อกการโจมตี

ข้อดี

- ควบคุมง่ายกว่า (บางสถานการณ์): การมีง่ามช่วยให้การ "ล๊อค" หรือ "เกี่ยว" ทำได้ง่ายกว่าไม้พลองตรงๆ
- หลากหลายรูปแบบการควบคุม: เหมาะสำหรับการควบคุมและทำให้คนร้ายเสียหลัก
- พลังโจมตี (ในบางจังหวะ): สามารถใช้ปลายแทงได้

ข้อจำกัด/ข้อควรระวัง

- ต้องมีทักษะการเล็ง: การเกี่ยวหรือล๊อคต้องใช้ความแม่นยำ
- อาจเป็นอันตรายถึงชีวิต: หากใช้ปลายแหลมแทงหรือคล้อยคอบนร่างกาย อาจเป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตได้
- พกพายาก: เป็นอุปกรณ์ที่ขนาดใหญ่และไม่สะดวกในการพกพา

การใช้ไม้คัมแพก (Baton/Truncheon) ป้องกันตัว

ไม้คัมแพกคือไม้ท่อนสั้นที่มักมีขนาดพอดีมือ หรือยาวกว่าเล็กน้อย เน้นการใช้ฟาดหรือกระแทก

หลักการป้องกันตัว

- **เพิ่มแรงปะทะ:** แม้จะสั้นกว่าไม้พลอง แต่ด้วยน้ำหนักและความแข็ง ทำให้การฟาดมีแรงปะทะสูงกว่ามือเปล่ามาก
- **การฟาด/ตี:** ใช้ฟาดไปยังจุดสำคัญต่างๆ เช่น แขน ขา หัวเข่า หรือลำตัว เพื่อสร้างความเจ็บปวดและทำให้คนร้ายชะงัก
- **การบล็อก/ปิดป้อง:** ใช้ไม้คัมแพกบล็อกการโจมตีด้วยมือเปล่าหรืออาวุธมีคมขนาดเล็ก
- **การจัด/เกี่ยว:** ในบางรูปแบบ อาจใช้วิธีจัดหรือเกี่ยวเพื่อคลายการจับกุม

ข้อดี

- **พกพาง่ายกว่า:** มีขนาดกะทัดรัดกว่าไม้พลองและไม้ง่าม สามารถซ่อนหรือพกพาได้ง่ายกว่า (ในกรณีที่ไม่ผิดกฎหมาย)
- **ใช้ง่ายกว่า:** ไม่ต้องใช้ทักษะสูงเท่าไม้พลองหรือไม้ง่ามในการใช้งานเบื้องต้น
- **พลังโจมตีสูง:** ให้แรงปะทะที่รุนแรงกว่าการโจมตีด้วยมือเปล่า

ข้อจำกัด/ข้อควรระวัง

- **ระยะจำกัด:** ระยะการป้องกันตัวสั้นกว่าไม้พลองและไม้ง่าม ทำให้ต้องเข้าใกล้คนร้ายมากขึ้น
- **อันตรายรุนแรง:** การฟาดศีรษะหรือจุดสำคัญอาจทำให้บาดเจ็บสาหัสหรือเสียชีวิตได้
- **การฝึกฝน:** การใช้ให้มีประสิทธิภาพและปลอดภัยต้องมีการฝึกฝน

ข้อแนะนำทั่วไปในการป้องกันตัวด้วยไม้

- **สติและการประเมินสถานการณ์:** สิ่งสำคัญที่สุดคือการมีสติ ประเมินสถานการณ์ และหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าหากทำได้ การใช้ไม้ควรเป็นทางเลือกสุดท้าย

- **เล็งเป้าหมาย:** หากจำเป็นต้องใช้ ควรเล็งเป้าหมายไปที่แขน ขา หรือลำตัว เพื่อลดความสามารถในการโจมตีของคนร้าย โดยหลีกเลี่ยงการโจมตีศีรษะหรือจุดตายโดยไม่จำเป็น
- **ซื้อเวลาเพื่อหลบหนี:** เป้าหมายหลักของการป้องกันตัวไม่ใช่การต่อสู้ให้ชนะ แต่คือการสร้างโอกาสในการหลบหนีและขอความช่วยเหลือ
- **แจ้งเจ้าหน้าที่:** เมื่อพ้นภัยแล้ว ควรรีบแจ้งเจ้าหน้าที่ตำรวจทันที
- **กฎหมาย:** การพกพาและใช้อาวุธมีกฎหมายควบคุม ควรศึกษาข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ของคุณ การป้องกันตัวด้วยอุปกรณ์เหล่านี้ต้องใช้ความระมัดระวังอย่างสูง และควรพิจารณาถึงความเสี่ยงและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นเสมอ หากเป็นไปได้ ควรเรียนรู้จากผู้เชี่ยวชาญด้านการป้องกันตัวเพื่อความปลอดภัยสูงสุด

มาตรการก่อนเกิดเหตุ

กิจกรรมการเรียนรู้ "เตรียมพร้อม ปลอดภัย เมื่อภัยมา"

ระดับชั้น : ทุกระดับชั้น

ระยะเวลา : ภาคเรียน ๒ ครั้ง ครั้งละ ๑ วัน /ตามสถานการณ์ ความจำเป็น

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจสถานการณ์ภัยความไม่สงบในพื้นที่ชายแดน
๒. เพื่อสร้างความตระหนักรู้ถึงความปลอดภัยและแนวทางการปฏิบัติตนเมื่อเกิดเหตุ
๓. เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลและป้องกันตนเอง
๔. เพื่อฝึกทักษะการเอาตัวรอด การสื่อสาร และการตัดสินใจอย่างมีสติ

เนื้อหา

๑. ศึกษาแผนที่ประเทศไทย และแผนที่ชายแดน (กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม)
๒. ศึกษาสถานการณ์และภัยที่อาจเกิดขึ้นตามแนวชายแดน

(กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม)

๓. ศึกษาประวัติศาสตร์ของประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน (รายวิชาประวัติศาสตร์)
๔. ศึกษาเส้นทางการอพยพไปยังจุดปลอดภัยเมื่อเกิด

(กลุ่มสาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม)

๕. วางแผนและเลือกแนวทางการปฏิบัติตนได้อย่างปลอดภัย

(กลุ่มสาระสุขศึกษาและพลศึกษา)

กิจกรรม

๑. กิจกรรม "รู้ภัยใกล้บ้าน : ทำความเข้าใจสถานการณ์และความเสี่ยง

วัตถุประสงค์ :

เพื่อให้นักเรียนตระหนักถึงสถานการณ์ความไม่สงบตามแนวชายแดนในพื้นที่ของตน และเข้าใจถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น

กระบวนการ

ขั้นตอนที่ ๑ : การนำเข้าสู่บทเรียนและสำรวจความรู้เดิม (เวลา ๑๐ นาที)

- ๑.๑ เริ่มต้นด้วยการกล่าวทักทายและสร้างความเป็นกันเอง เรื่อง ใกล้ตัวที่สำคัญกับชีวิต
- อาจใช้คำถามชวนคิด เช่น "ในแต่ละวัน เราได้ยินข่าวเกี่ยวกับสถานการณ์ชายแดน

บ้างไหมรู้สึกกังวลกับข่าวเหล่านั้น หรือ

"คิดว่าเหตุการณ์ความไม่สงบที่ชายแดนจะส่งผลกระทบต่อเราและชุมชนของเราได้ยังไงบ้างครับ

- เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นและความกังวลเบื้องต้น

- ๑.๒ กิจกรรม "เล่าเรื่องจากภาพ

- นำเสนอภาพข่าว หรือภาพสถานการณ์จริงที่เกี่ยวข้องกับความไม่สงบตามแนวชายแดน (ที่เหมาะสมและไม่สร้างความตื่นตระหนกจนเกินไป)
- อาจเป็นภาพจากเหตุการณ์ในอดีต หรือภาพที่แสดงถึงผลกระทบ
- ให้นักเรียนแต่ละคนหรือกลุ่มย่อยช่วยกันบรรยายสิ่งที่เห็นในภาพ และความรู้สึกที่เกิดขึ้น
- เชื่อมโยงภาพเหล่านั้นกับบริบทของชุมชนตนเอง เช่น "ภาพนี้ทำให้เรานึกถึงอะไรในพื้นที่ของเราบ้างไหม?"

ขั้นตอนที่ ๒ : การเรียนรู้และทำความเข้าใจสถานการณ์ (เวลา ๔๐ นาที)

๒.๑ เชิญผู้เชี่ยวชาญจากหน่วยงานความมั่นคง (ทหาร, ตำรวจตระเวนชายแดน, ฝ่ายปกครอง) หรือผู้รู้ในพื้นที่มาให้อธิบาย

หัวข้อ :

- **สถานการณ์ปัจจุบัน** : สรุปภาพรวมสถานการณ์ความไม่สงบตามแนวชายแดนในภาพรวม และเจาะลึกสถานการณ์ในพื้นที่ใกล้เคียง หรือในพื้นที่ที่ชุมชนตั้งอยู่
- **รูปแบบภัยคุกคาม** : อธิบายรูปแบบความไม่สงบที่อาจเกิดขึ้น เช่น การปะทะ การลักลอบเข้าเมือง การขนของผิดกฎหมาย หรือเหตุการณ์ไม่สงบอื่นๆ ที่อาจส่งผลกระทบโดยตรงต่อชุมชน
- **ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น** : อธิบายถึงผลกระทบทั้งทางตรงและทางอ้อมต่อชีวิตทรัพย์สิน ความเป็นอยู่ และเศรษฐกิจของชุมชน
- **แนวทางการปฏิบัติตนเบื้องต้น** : ให้คำแนะนำเบื้องต้นเกี่ยวกับการรับมือหากเกิดสถานการณ์ เช่น การรับฟังข่าวสารจากแหล่งที่เชื่อถือได้ การสังเกตสิ่งผิดปกติ

๒.๒ ให้นักเรียนได้สอบถามข้อสงสัยจากผู้เชี่ยวชาญอย่างอิสระ

๒.๓ นำเสนอตัวอย่างเหตุการณ์ความไม่สงบที่เคยเกิดขึ้นในพื้นที่ใกล้เคียง หรือในพื้นที่อื่นๆ ที่มีลักษณะคล้ายกัน

๒.๔ แบ่งกลุ่มย่อยให้ผู้เข้าร่วมได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับกรณีศึกษา และเชื่อมโยงกับชุมชนของตนเอง

ขั้นตอนที่ ๓ : การสรุปและสร้างความตระหนัก (เวลา ๑๐ นาที)

๓.๑ สรุปบทเรียนและประเด็นสำคัญ

๓.๒ กิจกรรม "คำมั่นสัญญาของชุมชน" ให้นักเรียนเขียนสิ่งที่ตั้งใจจะทำ

หรือสิ่งที่คิดว่า

จะสามารถช่วยชุมชนในการเตรียมพร้อมรับมือภัยได้

สื่ออุปกรณ์ที่ใช้

๑. ภาพข่าว หรือภาพสถานการณ์จริงที่เกี่ยวข้องกับความไม่สงบ
๒. คลิปวิดีโอข่าวสถานการณ์จริงที่เกี่ยวข้องกับความไม่สงบ

๓. กระดาษชาร์ต สีเมจิก

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การวัดผล
แบบสำรวจความรู้เบื้องต้น - คำถามเกี่ยวกับสถานการณ์ชายแดนในพื้นที่	แบบสอบถาม/แบบสำรวจ (แบบเลือกตอบ, เติมคำ, ปลายเปิดสั้นๆ)	คะแนนความรู้เฉลี่ย : ประเมินระดับความรู้พื้นฐานของผู้เข้าร่วม (เช่น หากคะแนนเฉลี่ยต่ำ แสดงว่ามีช่องว่างด้านความรู้มาก)
การสังเกตการณ์ : - การมีส่วนร่วมในการอภิปรายและทำกิจกรรมกลุ่ม - การตั้งคำถามและการแสดงความคิดเห็น - ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้	แบบฟอร์มบันทึกการสังเกตการณ์ (มีเกณฑ์คะแนน/ระดับการมีส่วนร่วม)	ร้อยละของการมีส่วนร่วม จำนวนผู้เข้าร่วมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นหรือทำกิจกรรม
แบบประเมินความพึงพอใจและประโยชน์ที่ได้รับ - ความพึงพอใจต่อเนื้อหา, วิทยากร, รูปแบบกิจกรรม - ประโยชน์ที่ได้รับ - ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง	- แบบประเมินความพึงพอใจ (Rating scale, คำถามปลายเปิด)	- ร้อยละความพึงพอใจ : ตั้งเป้าหมาย เช่น มากกว่า ๘๐% พึงพอใจในระดับดีมาก - ดี

๒. กิจกรรม "เอาตัวรอดในสถานการณ์ฉุกเฉิน": ฝึกปฏิบัติและจำลองสถานการณ์

วัตถุประสงค์ :

เพื่อให้นักเรียนมีความรู้และทักษะที่จำเป็นในการเอาตัวรอดและช่วยเหลือตนเองและผู้อื่นในสถานการณ์ฉุกเฉิน

กระบวนการ

ขั้นตอนที่ ๑ : การนำเข้าสู่บทเรียนและสำรวจความรู้เดิม (เวลา ๑๐ นาที)

- สร้างสถานการณ์จำลอง/คำถามกระตุ้นความคิด:

- ตัวอย่างคำถาม : "ถ้าวันหนึ่งมีเสียงปั้งดังขึ้นใกล้โรงเรียนของเรา เราควรทำอย่างไรกันดี?"

หรือ "เราจะมั่นใจได้อย่างไรว่าเมื่อเกิดเหตุร้าย เราจะปลอดภัยและช่วยเหลือเพื่อนได้?"

- การเล่าเรื่อง/กรณีศึกษา : เล่าเหตุการณ์สมมติที่เกี่ยวข้องกับภัยความไม่สงบในพื้นที่

ใกล้เคียง (โดยไม่สร้างความตื่นตระหนก แต่เน้นให้เห็นถึงความจำเป็นของการเตรียมพร้อม) เช่น

"สมมติว่ามีข่าวลือเรื่องความไม่สงบใกล้เข้ามา เราจะเตรียมตัวอย่างไรบ้าง?"

- เปิดวิดีโอ/ภาพประกอบ : แสดงภาพหรือวิดีโอที่สื่อถึงสถานการณ์ฉุกเฉินหรือการเอาตัวรอด

(ที่เหมาะสมกับวัย) เช่น การฝึกซ้อมหนีไฟ หรือการจำลองสถานการณ์ต่างๆ

เพื่อกระตุ้นความสนใจและสร้างภาพจำ

- สร้างบรรยากาศเชิงบวก : แม้จะเป็นเรื่องฉุกเฉิน แต่ควรนำเสนอในลักษณะของการ

เตรียมพร้อมเพื่อความปลอดภัย ไม่ใช่การสร้างความกลัว

เน้นย้ำว่าการเรียนรู้สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เราและคนที่เรารักปลอดภัยขึ้น

- แจกวัตถุประสงค์การเรียนรู้ : บอกให้ผู้เรียนทราบว่าวันนี้เราจะเรียนรู้อะไรบ้าง และสิ่งที่

เรียนรู้ไปนั้นจะนำไปใช้อะไรได้บ้าง เช่น

"วันนี้เราจะมาเรียนรู้และฝึกปฏิบัติวิธีการเอาตัวรอดเมื่อมีเหตุฉุกเฉินเกิดขึ้นใกล้ตัวเรา

เพื่อให้เราปลอดภัยและช่วยเหลือผู้อื่นได้"

ขั้นตอนที่ ๒ : การเรียนรู้และทำความเข้าใจสถานการณ์ (เวลา ๔๐ นาที)

๒.๑ การให้ความรู้พื้นฐาน (ภาคทฤษฎี)

ทำความเข้าใจภัยคุกคาม: อธิบายถึงลักษณะของภัยความไม่สงบที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่

(เช่น การยิงปะทะ การวางระเบิดขนาดเล็ก การชุมนุมโจมตี)

พร้อมชี้แจงความเสี่ยงและผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นอย่างกระชับและเข้าใจง่าย

หลัก ๓ ประการ "หนี ซ่อน สู้"

- **หนี (Run):** อธิบายว่าเมื่อไหร่ควรหนี เส้นทางไหนปลอดภัยที่สุด ควรหนีไปใน

ทิศทางใด ไม่ควรถือสัมภาระใดๆ

- **ซ่อน (Hide):** อธิบายว่าเมื่อไหร่ควรซ่อน ที่ซ่อนแบบไหนที่ปลอดภัยที่สุด

วิธีการซ่อนตัวที่ถูกต้อง (ปิดไฟ, ล็อกประตู, อยู่เงียบๆ)

- **สู้ (Fight):** อธิบายว่านี่คือทางเลือกสุดท้ายเมื่อไม่มีทางอื่นแล้ว การใช้สิ่งของ

รอบตัวเป็นอาวุธ การมุ่งเป้าไปที่จุดอ่อนของผู้คุกคาม
(เน้นย้ำว่าเป็นกรณีที่ถูกโจมตีโดยตรงและไม่มีทางเลือกอื่น)

ช่องทางการขอความช่วยเหลือ : ให้ความรู้เกี่ยวกับหมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉินที่สำคัญ
(เช่น ๑๙๑, ๑๖๖๙) และวิธีการสื่อสารข้อมูลที่สำคัญให้เจ้าหน้าที่ทราบ (เกิดอะไรขึ้น, ที่ไหน,
มีใครเกี่ยวข้องบ้าง)

อุปกรณ์ยังชีพฉุกเฉินเบื้องต้น : ชี้แจงถึงสิ่งของที่ควรมีติดตัวหรือเตรียมไว้ในห้องเรียน/
บ้าน (เช่น ไฟฉาย, นกหวีด, น้ำดื่ม, ชุดปฐมพยาบาลเบื้องต้น)

๒.๒ กิจกรรมภาคปฏิบัติ (Simulation & Drill)

การสำรวจพื้นที่ปลอดภัย : ให้นักเรียนสำรวจเส้นทางอพยพ จุดรวมพลที่ปลอดภัย และจุด
ซ่อนตัวภายในโรงเรียน/อาคาร หลุมหลบภัย พร้อมทั้งชี้แจงเหตุผลว่าทำไมสถานที่นั้นจึงปลอดภัย

ฝึกซ้อมการอพยพหนีภัย (Evacuation Drill):

- จำลองสถานการณ์ (เช่น เสียงสัญญาณเตือนภัย)
- ฝึกการเดินแถวอย่างเป็นระเบียบ ไปยังจุดรวมพลที่กำหนดไว้
- ฝึกการนับยอดนักเรียนและรายงานผล

ฝึกซ้อมการหลบภัย (Shelter-in-Place Drill):

- จำลองสถานการณ์ (เช่น เสียงประกาศให้หลบภัยในอาคาร หลุมหลบภัย)
- ฝึกการเข้าห้องเรียน หลุมหลบภัย พื้นที่ที่กำหนด
- ฝึกการหาที่กำบังที่มั่นคงภายในห้อง เช่น ใต้โต๊ะ ข้างผนังที่แข็งแรง

หลุมหลบภัย

จำลองสถานการณ์ "หนี ซ่อน ลี้" (Role Play/Scenario Based):

- สร้างสถานการณ์จำลองย่อย ๆ ที่สมจริง (แต่ไม่น่ากลัวเกินไป) เช่น "มีคนแปลก
หน้าบุกเข้ามาในอาคาร" หรือ "มีเสียงดังคล้ายระเบิดข้างนอก"
- ให้นักเรียนฝึกการตัดสินใจว่าจะ "หนี" "ซ่อน" หรือ "ลี้" ในแต่ละสถานการณ์
- อาจมีครูหรือเจ้าหน้าที่คอยแนะนำและประเมินผลการตัดสินใจและการปฏิบัติ

ฝึกปฐมพยาบาลเบื้องต้น (Basic First Aid):

- สาธิตและให้นักเรียนฝึกปฏิบัติการห้ามเลือดเบื้องต้น
- สอนวิธีการเข้าเฝือกชั่วคราวด้วยอุปกรณ์ที่หาได้ง่าย
- สอนวิธีการเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บ (ถ้าสถานการณ์เอื้ออำนวย)

ขั้นตอนที่ ๓ : การสรุป (เวลา ๑๐ นาที)

สรุปประเด็นสำคัญ : ทบทวนหลัก ๓ ประการ "หนี ซ่อน ลี้" และขั้นตอนการเอาตัวรอดที่สำคัญ

คำถามทบทวน : ถามคำถามเพื่อตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน เช่น

"เราจะทำอะไรเป็นอย่างแรกเมื่อได้ยินเสียงปืน?"

เปิดโอกาสซักถามเพิ่มเติม : ตอบข้อสงสัยหรือข้อกังวลที่ผู้เรียนอาจยังมีอยู่ เพื่อให้ทุกคนรู้สึก

สบายใจและมั่นใจในสิ่งที่ได้เรียนรู้ไป

สื่ออุปกรณ์ที่ใช้

๑. ภาพข่าว หรือภาพสถานการณ์จริงที่เกี่ยวข้องกับความไม่สงบ
๒. คลิปวิดีโอข่าวสถานการณ์จริงที่เกี่ยวข้องกับความไม่สงบ
๓. แผนที่ประเทศไทย
๔. แผนที่ชายแดน

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การวัดผล
คำถาม - ตอบในชั้นเรียน : สังเกตการตอบคำถาม การให้เหตุผล	แบบสังเกตพฤติกรรมการตอบคำถาม	ผู้เรียนตอบคำถามหรือแสดงความเข้าใจในประเด็นสำคัญได้อย่างน้อย ๘๐% ของเนื้อหาที่กำหนด
- การสังเกตการฝึกปฏิบัติ: สังเกตความถูกต้องและคล่องแคล่วในการปฏิบัติ - การจำลองสถานการณ์ (Drill/Role Play): ประเมินการตัดสินใจและการปฏิบัติตนในสถานการณ์เสมือนจริง - การประเมินผลงาน/ชิ้นงาน: เช่น การจัดกระเปาะฉุกเฉินเบื้องต้น	- แบบบันทึกการสังเกตพฤติกรรม / Checklist การปฏิบัติงาน - แบบประเมินทักษะการปฐมพยาบาลเบื้องต้น - เกณฑ์การให้คะแนน (Rubric) สำหรับการจำลองสถานการณ์/ชิ้นงาน	- ผ่าน : ผู้เรียนสามารถปฏิบัติขั้นตอนสำคัญได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมในสถานการณ์จำลอง อย่างน้อย ๗๕% ของเกณฑ์ที่กำหนด - ไม่ผ่าน : ผู้เรียนปฏิบัติขั้นตอนสำคัญได้น้อยกว่า ๗๕% หรือปฏิบัติผิดขั้นตอนสำคัญที่อาจก่อให้เกิดอันตราย

๓. กิจกรรม "เครือข่ายพร้อมรับมือ": สร้างความเข้มแข็งของชุมชน

วัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเตรียมความพร้อม และสร้างเครือข่ายความช่วยเหลือที่เข้มแข็ง

กระบวนการ

กิจกรรมที่ ๑ การจัดตั้งทีมเฝ้าระวังชุมชน

ขั้นตอนที่ ๑ คัดเลือกผู้นำชุมชน ครู ผู้ปกครอง อาสาสมัคร นักเรียนที่มีจิตอาสา

ขั้นตอนที่ ๒ ฝึกอบรมอาสาสมัครในชุมชนให้เป็นทีมเฝ้าระวังภัย โดยเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ ให้ทีมเฝ้าระวังชุมชนมีหน้าที่สังเกตการณ์ รายงานสถานการณ์ และประสานงานกับหน่วยงานความมั่นคง

ขั้นตอนที่ ๓ ลงมือฝึกปฏิบัติจริง

กิจกรรมที่ ๒ ร่วมกันจัดทำแผนเผชิญเหตุของชุมชน แผนเผชิญเหตุของโรงเรียน

ขั้นตอนที่ ๑ ผู้บริหาร คณะกรรมการสถานศึกษา ครู ผู้นำชุมชน อาสาสมัคร ผู้ปกครอง ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง และสถานักเรียน ร่วมกันจัดทำแผนเผชิญเหตุที่เป็นรูปธรรมและปฏิบัติได้จริง โดยระบุบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบของแต่ละฝ่ายในสถานการณ์ฉุกเฉิน

ขั้นตอนที่ ๒ นำเสนอแผนเผชิญเหตุต่อทุกคนในชุมชนให้รับทราบเพื่อร่วมกันปรับปรุงแก้ไข

ขั้นตอนที่ ๓

ครูให้ความรู้เกี่ยวกับแผนเผชิญเหตุให้กับนักเรียนทุกคนในโรงเรียนอย่างละเอียด

กิจกรรมที่ ๓ การฝึกซ้อมแผนร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ

ขั้นตอนที่ ๑ ผู้บริหาร ครู สถานักเรียน

และบุคลากรในโรงเรียนร่วมกันฝึกซ้อมตามแผนเผชิญเหตุด้วยตัวเอง

ขั้นตอนที่ ๒ ผสานกับหน่วยงานความมั่นคงในพื้นที่

มาจัดการฝึกซ้อมแผนเผชิญเหตุร่วมกับโรงเรียน

เพื่อทดสอบประสิทธิภาพของแผนเผชิญเหตุและสร้างความคุ้นเคยในการทำงานร่วมกัน

ขั้นตอนที่ ๓ ร่วมกันปรับปรุงแก้ไขแผนเผชิญเหตุในส่วนที่ยังบกพร่องให้สมบูรณ์

ขั้นตอนที่ ๔ ฝึกปฏิบัติตามแผนเผชิญเหตุซ้ำอีกครั้งเป็นระยะๆ

กิจกรรมที่ ๔ เพื่อนบ้านช่วยเพื่อนบ้าน

ขั้นตอนที่ ๑ ส่งเสริมให้เกิดความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคนในชุมชน

ระหว่างนักเรียนกับนักเรียนในโรงเรียน โดยการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ที่ส่งเสริมการช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

ขั้นตอนที่ ๒ จัดตั้งธนาคารเสียงฉุกเฉินประจำหมู่บ้าน ประจำโรงเรียน หรือทำกลุ่มไลน์ กลุ่มเฟซบุ๊ก แจ้งข่าวสารฉุกเฉิน

ตัวบ่งชี้ความสำเร็จ

- * นักเรียนสามารถระบุพื้นที่เสี่ยงและจุดปลอดภัยได้
- * โรงเรียนมีแผนเผชิญเหตุและกำหนดบทบาทชัดเจนของผู้เกี่ยวข้องทั้งในและนอกโรงเรียน
- * โรงเรียน และชุมชนมีธนาคารเสียงฉุกเฉินประจำหมู่บ้าน ประจำโรงเรียน
- * โรงเรียน และชุมชนมีกลุ่มไลน์ที่สามารถส่งข่าวสารได้ตลอดเวลา

สื่อ อุปกรณ์

- แผนเผชิญเหตุ
- อุปกรณ์ส่งสัญญาณเตือนภัย
- ธนาคารเสียงฉุกเฉินประจำหมู่บ้าน ประจำโรงเรียน
- กลุ่มไลน์ เฟส

การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผล

วิธีการ	เครื่องมือ	เกณฑ์การวัดผล
แบบสำรวจความรู้เบื้องต้น - คำถามเกี่ยวกับทีมเฝ้าระวังชุมชน แผนเผชิญเหตุของชุมชน ความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างคนในชุมชน ระหว่างนักเรียนกับนักเรียน ธนาคารเสียงฉุกเฉินประจำหมู่บ้าน ประจำโรงเรียน หรือทำกลุ่มไลน์ กลุ่มเฟซบุ๊ก แจ้งข่าวสารฉุกเฉิน	แบบสอบถาม/แบบสำรวจ (แบบเลือกตอบ, เติมคำ, ปลายเปิดสั้นๆ)	คะแนนความรู้เฉลี่ย : ประเมินระดับความรู้พื้นฐานของผู้เข้าร่วม (เช่น หากคะแนนเฉลี่ยต่ำ แสดงว่ามีช่องว่างด้านความรู้มาก)
การสังเกตการณ์ : - การมีส่วนร่วมในการอภิปรายและทำกิจกรรมกลุ่ม - การตั้งคำถามและการแสดงความคิดเห็น	แบบฟอร์มบันทึกการสังเกตการณ์ (มีเกณฑ์คะแนน/ระดับการมีส่วนร่วม)	ร้อยละของการมีส่วนร่วม จำนวนผู้เข้าร่วมที่ร่วมแสดงความคิดเห็นหรือทำกิจกรรม

- ความกระตือรือร้นในการเรียนรู้		
แบบประเมินความพึงพอใจและ ประโยชน์ที่ได้รับ - ความพึงพอใจต่อเนื้อหา, รูปแบบกิจกรรม - ประโยชน์ที่ได้รับ - ข้อเสนอแนะเพื่อปรับปรุง	- แบบประเมินความพึงพอใจ (Rating scale, คำถามปลายเปิด)	- ร้อยละความพึงพอใจ: ตั้งเป้าหมาย เช่น มากกว่า ๘๐% พึงพอใจในระดับดีมาก-ดี

มาตรการขณะเกิดเหตุ (กลุ่มศรีสะเกษ / อุบลราชธานี)

กิจกรรมการเรียนรู้ “อยู่รอด ปลอดภัย มีสติ เมื่อเกิดสงคราม”

ระดับชั้น : ทุกระดับชั้น

ระยะเวลา : สัปดาห์ละ ๒ ครั้ง ครั้งละ ๑ วัน /ตามสถานการณ์ ความจำเป็น

วัตถุประสงค์ของกิจกรรม:

ให้นักเรียนเข้าใจสิ่งที่ควรทำในสถานการณ์สงคราม

ฝึกทักษะเอาตัวรอด การตัดสินใจ การทำงานเป็นทีมและความร่วมมือในภาวะวิกฤต

สร้างความตระหนักรู้ในการรักษาความสงบในจิตใจและช่วยเหลือผู้อื่น

เพื่อปลูกฝังความกล้าหาญ มีสติ และเห็นคุณค่าของชีวิตตนเองและผู้อื่น

เนื้อหา

๑. จำลองสถานการณ์

๒. ข่าวสารสถานการณ์เหตุการณ์บ้านเมือง

๓. ภัยยังชีพ/ยารักษาโรค/ยาสามัญประจำบ้าน

๔. ทักษะ : การสื่อสาร การวิเคราะห์ข่าวสาร การกลั่นกรองข้อมูล

๕. ข้อความ/นิทาน/การนั่งสมาธิ/บทสวดมนต์

รูปแบบกิจกรรม (สามารถทำเป็น ๑ วัน หรือหลายคาบเรียน)

กิจกรรมที่ ๑ : จำลองสถานการณ์ “เสียงระเบิดมาแล้ว!”

๑. สถานการณ์จำลอง: เสียงไซเรน/ระเบิดดังขึ้น (อัดเสียงไว้/คุณครูบรรยาย)
๒. นักเรียนฝึกการ “หมอบ ป้องกันศีรษะ เดินอย่างมีระเบียบไปยังที่หลบภัย”
๓. มีผู้รับบทบาทเป็นผู้บาดเจ็บ/ผู้นำกลุ่ม/ผู้ประสานงาน

กิจกรรมที่ ๑ : จำลองสถานการณ์ “เสียงระเบิดมาแล้ว!”

ระยะเวลา : ๑ - ๑.๕ ชั่วโมง

๑. วัตถุประสงค์

๑. อธิบายขั้นตอนการเอาตัวรอดเบื้องต้นในสถานการณ์ฉุกเฉินจากภัยสงคราม/เสียงระเบิดได้
๒. ปฏิบัติการหมอบ ป้องกันศีรษะ และเคลื่อนที่ไปยังที่ปลอดภัยอย่างมีระเบียบ
๓. ทำงานร่วมกันเป็นทีมโดยมีบทบาทแตกต่างกัน (ผู้นำ ผู้บาดเจ็บ ผู้ประสานงาน)
๔. ตระหนักถึงความสำคัญของการมีสติ ความร่วมมือ และความปลอดภัยในสถานการณ์วิกฤต

๒. กระบวนการ/วิธีการ

๑. วอร์มอัพ (๕ นาที) : คุณครูพูดคุยเบื้องต้นเกี่ยวกับ “เหตุฉุกเฉิน” หรือภัยจากสงคราม การเตรียมพร้อมเบื้องต้น

ฟังสถานการณ์จำลอง (๓ นาที): เปิดเสียงไซเรน/เสียงระเบิด

(ใช้เครื่องเสียงหรือครูบรรยายประกอบเสียง)

ฝึกปฏิบัติ (๑๕ นาที) : นักเรียนหมอบ ป้องกันศีรษะ ตามคำสั่ง

และเดินตามเส้นทางที่กำหนดอย่างมีระเบียบ ไปยัง “จุดหลบภัย” ที่ครูกำหนดไว้

แบ่งบทบาท (๑๐ นาที) : ครูสุ่มเลือกนักเรียนบางคนเป็นผู้บาดเจ็บ ผู้นำกลุ่ม

และผู้ประสานงาน

จำลองสถานการณ์จริง (๑๕ นาที) : จำลองใหม่อีกครั้ง โดยแต่ละคนรับบทบาทเต็มรูปแบบ

สรุปกิจกรรมและสะท้อนผล (๑๐ นาที) : นักเรียนสะท้อนว่าได้เรียนรู้อะไร

รู้สึกละเอียดในบทบาท และสิ่งที่ต้องระวังเพิ่มเติม

๓. สื่อ/อุปกรณ์

๑. เสียงไซเรน/เสียงระเบิด (ไฟล์เสียงหรือครูบรรยาย)
๒. อุปกรณ์ปฐมพยาบาลจำลอง (ผ้าพันแผล, เปลจำลอง ฯลฯ)
๓. แผนผังอาคาร/จุดหลบภัยในโรงเรียน
๔. ป้ายบอกบทบาท (สำหรับติดเสื้อเด็ก)
๕. วิทยุสื่อสารจำลองหรือมือถือของครู
๖. เสื้อกั๊ก/ปลอกแขนแยกบทบาท (ถ้ามี)

๔. การวัดและประเมินผล

๑. การสังเกตพฤติกรรม: ประเมินจากการมีวินัย การทำงานเป็นทีม ความระมัดระวัง
๒. การสะท้อนผล: ครูให้เด็กสะท้อนความคิดเห็นด้วยวาจาหรือเขียนสั้นๆ

๓. แบบประเมินหลังทำกิจกรรม เช่น แบบสอบถาม ๓ ข้อ
๔. คุณรู้ขั้นตอนการเอาตัวรอดหรือไม่?
๕. คุณทำงานกับเพื่อนได้ดีหรือไม่?
๖. คุณสามารถช่วยเพื่อนในยามฉุกเฉินได้หรือไม่?

กิจกรรมที่ ๒ : “กระเป๋ายังชีพฉุกเฉินของฉัน”

๑. ให้นักเรียนออกแบบรายการสิ่งของที่ควรมีในกระเป๋าฉุกเฉิน
๒. สร้างผลงานเป็นโปสเตอร์หรือรายการพร้อมคำอธิบาย
๓. ตัวอย่างของในกระเป๋า: น้ำ, ขนมแห้ง, ผ้าห่ม, วิทยุ, แบตสำรอง, ยา ฯลฯ

กิจกรรมที่ ๒: “กระเป๋ายังชีพฉุกเฉินของฉัน”

ระยะเวลา : ๑ - ๑.๕ ชั่วโมง

๑. วัตถุประสงค์

๑. นักเรียนสามารถระบุรายการสิ่งของจำเป็นในกระเป๋ายังชีพฉุกเฉินได้อย่างถูกต้อง
๒. นักเรียนสามารถสร้างผลงานสื่อสารสร้างสรรค์ เช่น โปสเตอร์หรือรายการสิ่งของพร้อมคำอธิบายได้
๓. นักเรียนสามารถอธิบายเหตุผลของการเลือกสิ่งของต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเอาตัวรอดเบื้องต้นได้
๔. ส่งเสริมการวางแผน การตัดสินใจ และความคิดสร้างสรรค์ในสถานการณ์จำลองภัยพิบัติ

๒. กระบวนการ/วิธีการ

๑. นำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที)
ครูตั้งคำถามกระตุ้น : หากเกิดเหตุฉุกเฉิน เราควรมีอะไรติดตัว?
อภิปรายร่วมกัน (๑๐ นาที)
นักเรียนและครูระดมสมองร่วมกันสร้างรายการสิ่งของที่จำเป็น
๒. ออกแบบรายการ (๑๕ นาที) : นักเรียนแต่ละคน/กลุ่ม
๓. สร้างรายการสิ่งของที่ควรมีในกระเป๋ายังชีพ
๔. สร้างผลงาน (๒๐ นาที) : นักเรียนออกแบบโปสเตอร์หรือรายการพร้อมคำอธิบายประกอบ
๕. นำเสนอผลงาน (๑๐ นาที) : ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอและอธิบายสิ่งของในกระเป๋า
๖. สะท้อนผล (๕ นาที) : ครูและเพื่อนๆ ร่วมให้ข้อเสนอแนะแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

๓. สื่อ/อุปกรณ์

๑. กระดาษโปสเตอร์ / กระดาษ A๓
๒. สี ปากกา ดินสอ ยางลบ ไม้บรรทัด
๓. รูปภาพประกอบ หรือสื่อสำหรับตัดแปะ (ถ้ามี)
๔. ตัวอย่างภาพกระเป๋ายังชีพ หรือรายการสิ่งของ

๕. โปรเจกเตอร์/คอมพิวเตอร์ (ใช้ประกอบการนำเสนอได้)

๔. การวัดและประเมินผล

๑. การสังเกตพฤติกรรม: การมีส่วนร่วม ความคิดสร้างสรรค์ และความร่วมมือในกลุ่ม
๒. ผลงานนักเรียน: ความถูกต้อง ความชัดเจน
และความคิดสร้างสรรค์ของโปสเตอร์หรือรายการสิ่งของ
๓. การนำเสนอ : ความสามารถในการอธิบายเหตุผลในการเลือกสิ่งของ และการใช้ภาษาชัดเจน
๔. การสะท้อนผล: การตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็นหลังจบกิจกรรม

กิจกรรมที่ ๓ : “ข่าวสารในภาวะสงคราม”

๑. ให้นักเรียนจำลองเป็นผู้ประกาศข่าวสถานการณ์สงคราม
๒. ฝึกพูดอย่างชัดเจน มีสติ ไม่สร้างความตระหนก
๓. อาจใช้ภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษ (ถ้าบูรณาการภาษาอังกฤษ)

กิจกรรมที่ ๓: “ข่าวสารในภาวะสงคราม”

ระยะเวลา : ๑ - ๑.๕ ชั่วโมง

๑. วัตถุประสงค์

๑. นักเรียนสามารถสวมบทบาทเป็นผู้ประกาศข่าวในภาวะสงครามได้อย่างเหมาะสม
๒. นักเรียนสามารถฝึกการสื่อสารที่ชัดเจน มีสติ และไม่สร้างความตระหนก
๓. พัฒนาทักษะการพูด การจัดลำดับความคิด
และความมั่นใจในการนำเสนอหน้าชั้นเรียน
๔. หากบูรณาการภาษาอังกฤษ: นักเรียนสามารถใช้ประโยคง่าย ๆ
ในการรายงานข่าวภาษาอังกฤษได้

๒. กระบวนการ/วิธีการ

๑. นำเข้าสู่บทเรียน (๕ นาที) : ครูอธิบายความสำคัญของการสื่อสารข่าวในยามสงคราม
และความรับผิดชอบของผู้ประกาศข่าว
๒. ยกตัวอย่างข่าว (๕ นาที): เปิดตัวอย่างวิดีโอข่าว หรือครูอ่านข่าวจำลองประกอบ
๓. เขียนบทข่าว (๑๕ นาที): นักเรียนแต่ละกลุ่มร่างบทประกาศข่าวในภาวะสงคราม
๔. ฝึกอ่านข่าว (๑๕ นาที): ฝึกการออกเสียง น้ำเสียง ท่าทาง และการควบคุมอารมณ์
๕. นำเสนอ (๒๐ นาที): นักเรียนรายงานข่าวหน้าชั้นในรูปแบบรายการสด
๖. สะท้อนผล (๕ นาที): ครูให้ข้อเสนอแนะ

พร้อมให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น/สิ่งที่ได้เรียนรู้

๓. สื่อ/อุปกรณ์

๑. คลิปวิดีโอตัวอย่างผู้ประกาศข่าว (ในสถานการณ์จริงหรือสมมติ)
๒. ไมโครโฟน/อุปกรณ์บันทึกเสียง (ถ้ามี)
๓. บทข่าวจำลอง หรือหัวข้อข่าวให้เลือก
๔. กระดาษสำหรับเขียนบท/อุปกรณ์สำหรับเขียน
๕. กล้องถ่ายวิดีโอ/มือถือสำหรับบันทึกกิจกรรม (ถ้าต้องการเก็บผลงาน)

๔. การวัดและประเมินผล

๑. การสังเกตพฤติกรรม: ความตั้งใจ มีสติ และการควบคุมอารมณ์ในการพูด
๒. ผลงานนักเรียน: ความถูกต้องของเนื้อหา
และรูปแบบการสื่อสารที่ไม่สร้างความตระหนก
๓. การนำเสนอ: น้ำเสียง การออกเสียง ความมั่นใจ และการสื่อสารต่อผู้ฟัง
๔. การสะท้อนผล: ความเข้าใจและความคิดเห็นหลังการสวมบทบาทผู้ประกาศข่าว

กิจกรรมที่ ๔ : “อยู่ร่วมกันในที่หลบภัย”

๑. จำลองว่าทุกคนต้องอยู่ร่วมกันในห้องหลบภัย
๒. ตั้งกติกาการอยู่ร่วมกัน เช่น การแบ่งอาหาร การพูดคุยอย่างสุภาพ การช่วยเหลือกัน
๓. ฝึกให้นักเรียนสะท้อนความรู้สึก เช่น กลัว เหงา หิว แล้วหาวิธีดูแลกัน

ชื่อกิจกรรม: อยู่ร่วมกันในที่หลบภัย

ระยะเวลา: ๑ - ๑.๕ ชั่วโมง

๑. วัตถุประสงค์เมื่อจบกิจกรรม นักเรียนจะสามารถ:

๑. เข้าใจหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสงบในสถานการณ์จำลอง
๒. ตั้งกติกาและร่วมมือกันปฏิบัติตามเพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย
๓. แสดงออกถึงความรู้สึก เช่น กลัว เหงา หิว อย่างเหมาะสม และฝึกวิธีการดูแลซึ่งกันและกัน
๔. ส่งเสริมคุณลักษณะน้ำใจ การสื่อสารอย่างสุภาพ และความอดทนในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น

๒. กระบวนการ/วิธีการ

ลำดับ	ขั้นตอน	รายละเอียด
๑	นำเข้าสู่กิจกรรม (๕ นาที)	ครูอธิบายสถานการณ์ว่า นักเรียนต้องอยู่ร่วมกันในห้องหลบภัยระหว่างเกิดภัยสงคราม
๒	จำลองสถานการณ์ (๕ นาที)	แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มเล็ก (๕-๗ คน) ให้เข้าไปอยู่ร่วมกันใน “ห้องหลบภัย” (พื้นที่จำลอง)
๓	ตั้งกติกา (๑๐ นาที)	นักเรียนในแต่ละกลุ่มร่วมกันตั้งกติกาการอยู่ร่วมกัน เช่น แบ่งอาหาร ฟังกันและกัน ใช้คำพูดสุภาพ
๔	จำลองการอยู่ร่วมกัน (๑๕ นาที)	ครูจำลองสถานการณ์ เช่น ไม่มีไฟ หิว เสียงภายนอกดัง นักเรียนจัดการอารมณ์และช่วยเหลือกัน

ลำดับ	ขั้นตอน	รายละเอียด
๕	ฝึกสะท้อนความรู้สึก (๑๕ นาที)	นักเรียนพูดถึงความรู้สึก เช่น กลัว เหงา หิว แล้วพูดถึงวิธีที่ช่วยให้รู้สึกดีขึ้น
๖	สรุปกิจกรรม (๑๐ นาที)	ครูสะท้อนสิ่งที่เกิดขึ้น พร้อมพูดถึงคุณค่าของการอยู่ร่วมกันด้วยความเข้าใจและเมตตา

๓. สื่อ/อุปกรณ์

๑. เสื้อผ้าห่มสำหรับจำลองพื้นที่
๒. กล่องอาหาร/น้ำ/ขนมจำลอง
๓. กระดาษเขียนกติกา/แสดงความรู้สึก
๔. เสี่ยงจำลองภายนอก เช่น เสี่ยงระเบิดเบา ๆ หรือไซเรน
๕. การ์ดบทบาท (เช่น เด็กที่หิว, เด็กกลัว, เด็กที่ต้องดูแลเพื่อน)

๔. การวัดและประเมินผล

วิธี	รายละเอียด
การสังเกต	ดูพฤติกรรมการช่วยเหลือกัน ความร่วมมือ และการเคารพกติกาที่ตั้งร่วมกัน
การสื่อสาร	ประเมินการใช้ถ้อยคำอย่างสุภาพ การฟัง และการตอบสนองต่อความรู้สึกของเพื่อน
การแสดงออกทางอารมณ์	ประเมินการควบคุมตนเอง การสะท้อนความรู้สึก และการดูแลผู้อื่นในกลุ่ม
การสะท้อนผล	นักเรียนเขียนหรือพูดตอบคำถาม เช่น “คุณรู้สึกอย่างไรในที่หลบภัย?” “สิ่งใดทำให้คุณรู้สึกดี?”

กิจกรรมที่ ๕ : “ธรรมะนำใจเมื่อเกิดภัยสงคราม”

๑. ให้นักเรียนมีสติ ฝึกการนั่งสมาธิ ลดความกลัว ลดความกังวลใจ
๒. สวดมนต์
๓. ฝึกการเล่าธรรมะ นิทานที่มีคติเตือนใจ

ชื่อกิจกรรม: ธรรมะนำใจเมื่อเกิดภัยสงคราม

ระยะเวลา: ๑ - ๑.๕ ชั่วโมง

๑. วัตถุประสงค์ เมื่อจบกิจกรรม นักเรียนจะสามารถ:

๑. ฝึกสติและสมาธิเบื้องต้น เพื่อช่วยลดความกลัวและความวิตกกังวล
๒. สวดมนต์เพื่อเสริมกำลังใจและความสงบภายในจิตใจ
๓. เล่าเรื่องธรรมะหรือนิทานสั้น ๆ ที่มีแง่คิด คติสอนใจ

และสามารถสะท้อนข้อคิดจากเรื่องที่ได้ฟังหรือเล่าได้

๔. พัฒนาความเข้าใจในการดูแลจิตใจตนเองและผู้อื่นในสถานการณ์ตึงเครียด

๒. กระบวนการ/วิธีการ

ลำดับ	ขั้นตอน	รายละเอียด
๑	นำเข้าสู่กิจกรรม (๕ นาที)	ครูชวนพูดคุยเรื่อง “เมื่อเกิดเหตุการณ์ไม่คาดคิด เราจะดูแลใจอย่างไร”
๒	สวดมนต์ (๑๐ นาที)	นำสวดมนต์บทสั้น ๆ เช่น บทแผ่เมตตา/บทอิติปิโส เพื่อสร้างสมาธิและความสงบ
๓	นั่งสมาธิ (๑๐-๑๕ นาที)	นักเรียนฝึกการหายใจเข้าออกอย่างมีสติ นั่งสงบในท่าที่สบาย
๔	เล่านิทานธรรมะ/คติเตือนใจ (๑๕ นาที)	ครูเล่านิทาน หรือให้นักเรียนแบ่งกลุ่มแล้วเลือกเรื่องมาเล่า เช่น เรื่องความเมตตา ความอดทน
๕	สะท้อนข้อคิด (๑๐ นาที)	นักเรียนพูดหรือเขียนถึงข้อคิดที่ได้รับ เช่น “เรื่องนี้สอนให้เรารู้ว่า...”
๖	สรุปกิจกรรม (๕ นาที)	ครูเน้นย้ำว่าธรรมะและสติสามารถช่วยให้เราผ่านพ้นสถานการณ์ยากลำบากได้อย่างไรบ้าง

๓. สื่อ/อุปกรณ์

๑. หนังสือสวดมนต์ หรือบทสวดแบบพิมพ์แจก
๒. เบาะ/เสื่อสำหรับนั่งสมาธิ
๓. นิทานธรรมะ หรือเรื่องสั้นที่มีคติสอนใจ (ทั้งภาษาไทย/ภาษาอังกฤษถ้าบูรณาการ)
๔. ลำโพง/เสียงดนตรีบรรเลงเบา ๆ สำหรับสร้างบรรยากาศสงบ (ถ้ามี)
๕. กระดาษสำหรับสะท้อนข้อคิด

๔. การวัดและประเมินผล

วิธี	รายละเอียด
การสังเกตพฤติกรรม	สังเกตความตั้งใจ ความสงบ และความเคารพในขณะทำกิจกรรม
การสื่อสาร	ความสามารถในการเล่าเรื่องและเชื่อมโยงกับหลักธรรมะหรือคติเตือนใจ
การสะท้อนความคิด	การสรุปข้อคิดได้ชัดเจน และสามารถนำไปใช้กับตนเองหรือผู้อื่นได้
การแสดงความรู้สึก	นักเรียนแสดงออกถึงความผ่อนคลาย ความสงบใจ หรือรู้วิธีดูแลตนเองยามเครียด

กิจกรรมที่ ๖ : “หนี ซ่อน สู้สุดใจเมื่อภัยมา”

ในสถานการณ์ฉุกเฉิน เช่น เสียงปืน เสียงระเบิด หรือผู้บุกรุก นักเรียนควรรู้ ๓ หลักการสำคัญ ได้แก่ หนี (Run) ซ่อน (Hide) สู้ (Fight as last resort) รูปแบบกิจกรรม (จำลองสถานการณ์จริงในพื้นที่ปลอดภัย)

๑. เริ่มต้นด้วยบทเรียนย่อสั้น (Mini Lesson)

ครูอธิบายแนวคิด “หนี ซ่อน สู้” ด้วยภาพ/วิดีโอสั้น (ถ้ามี) Run – Hide – Fight คือแนวทางที่ใช้สากลในเหตุการณ์ความไม่สงบ

หลักการ	รายละเอียด
หนี (Run)	รีบออกจากพื้นที่อันตรายโดยเร็วที่สุด
ซ่อน (Hide)	หากหนีไม่ได้ ต้องหาที่ปลอดภัย ซ่อนเงียบ ไม่ใช้เสียง
สู้ (Fight)	หากเผชิญหน้ากับภัยโดยตรง ควรต่อสู้เพื่อเอาชีวิตรอดเมื่อไม่มีทางเลือก

๒. กิจกรรมจำลองสถานการณ์ (Action Simulation Game)

อุปกรณ์ที่ใช้: แผนผังโรงเรียน, สัญลักษณ์ภัย (เช่น เสียงไซเรน/เสียงระเบิดจากลำโพง), กระเป๋าล้างมือ, ผ้าปิดตา, บัตรบทบาท

ขั้นตอน :

๑. แบ่งนักเรียนออกเป็นทีมเล็ก ๆ ๔-๖ คน
๒. ครูหรือเจ้าหน้าที่ให้สัญญาณ “เหตุฉุกเฉิน” (เช่น เสียงดัง)
๓. นักเรียนแต่ละกลุ่มต้องเลือกทางเลือก ๑ ใน ๓ ทิศทาง:
 - (๑) หนีไปยังจุดปลอดภัย
 - (๒) ซ่อนในที่เหมาะสม
 - (๓) หรือรับบท “ผู้พิทักษ์” เพื่อดูแลผู้อื่น (จำลองสู้เฉพาะกลุ่มที่ได้รับมอบหมาย)

ครูสังเกตพฤติกรรม และให้คะแนนตามความเหมาะสม

๓. สะท้อนผลการเรียนรู้ (Reflection Time)

๑. หลังจากกิจกรรม ให้แต่ละทีมเล่าความรู้สึก
 - (๑) คุณเลือกทำอะไร?
 - (๒) ทำไมถึงตัดสินใจแบบนั้น?
 - (๓) ถ้าเกิดขึ้นจริง คุณคิดว่าต้องปรับอะไร?
๒. ตัวอย่างคำถามสะท้อน
 - (๑) ถ้าคุณมีเพื่อนบาดเจ็บ คุณจะ “หนี” หรือ “ช่วย”?
 - (๒) หากซ่อนอยู่ แล้วศัตรูใกล้เข้ามา คุณจะอย่างไร?

ตัวบ่งชี้ความสำเร็จ

๑. นักเรียนสามารถอพยพตามแผนได้อย่างเป็นระเบียบ
๒. นักเรียนมีน้ำใจในการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน
๓. นักเรียนมีความรู้ในเรื่องการเลือกใช้อุปกรณ์รักษาโรคได้
๔. นักเรียนสวดมนต์ได้ มีสติในการตัดสินใจ

การวัดและประเมินผล

ใช้แบบฝึก / เช็กลิสต์การปฏิบัติ / ประเมินครูผู้ควบคุม/สะท้อนผล/แบบสังเกต

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้หัวข้อกิจกรรม: "เรียนรู้ อยู่รอด พื้นฟู หลังสงคราม"

ระดับชั้นเรียน: ทุกระดับชั้น

หน่วยการเรียนรู้: ศิลปะเพื่อการสื่อสารและการแสดงออกทางความคิด

เรื่อง: นิทานภาพ “จากสงคราม...สู่สันติภาพ”

ระยะเวลา : ภาคเรียนที่ ๒ ครั้ง ครั้งที่ ๑ วัน/ตามสถานการณ์ ความจำเป็น

สาระสำคัญ

การเรียนรู้ผ่านการสร้างนิทานภาพเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ ถ่ายทอดเรื่องราวของสงครามและสันติภาพผ่านงานศิลปะ สื่อความหมายด้านจริยธรรม ความรัก ความหวัง และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติในสังคม

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. เพื่อให้นักเรียนสะท้อนความรู้สึกละแวกและประสบการณ์จากเหตุการณ์สงคราม
๒. เพื่อฝึกทักษะการอยู่ร่วมกัน การฟื้นฟูจิตใจ และสร้างความหวัง
๓. เพื่อวางแผนทางการใช้ชีวิตและการสื่อสารอย่างสันติ

สื่อ/อุปกรณ์

- ตัวอย่างนิทานภาพหรือหนังสือภาพที่เกี่ยวกับสงครามและสันติภาพ
- กระดาษวาดเขียน / สมุดสเก็ตซ์ / กระดาษทำโครงเรื่อง
- สีไม้ สีเมจิก สีเทียน หรือสีอื่น ๆ
- คลิปวิดีโอสั้นหรือข่าวภาพเกี่ยวกับสงครามและการแก้ไขปัญหาด้วยสันติวิธี
- ป้ายหัวข้อ “จากสงคราม...สู่สันติภาพ” เพื่อสร้างบรรยากาศในห้องเรียน

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำ (๑๐ นาที)

- ครูสนทนาเปิดประเด็น “สงครามคืออะไร?” และ “สันติภาพคืออะไร?”
- แสดงภาพหรือคลิปวิดีโอสั้นที่สะท้อนทั้งสองแนวคิด
- ตั้งคำถามปลายเปิด เช่น:
 - ถ้าเราอยู่ในสงคราม เราจะรู้สึกอย่างไร?
 - เราคิดว่าสันติภาพควรมีหน้าตาเป็นแบบไหน?

ขั้นสอน (๔๐ นาที)

- กิจกรรมที่ ๑: ครูอธิบายแนวคิดของ “นิทานภาพ” และตัวอย่างนิทานภาพ
- กิจกรรมที่ ๒: นักเรียนวางแผนโครงเรื่องของนิทานภาพ (ประมาณ ๔-๖ ช่องภาพ) โดยให้มีจุดเริ่มต้นจากความขัดแย้ง/สงคราม และจบด้วยการเรียนรู้และเกิดสันติภาพ
- กิจกรรมที่ ๓: นักเรียนวาดและระบายสีในช่องแต่ละช่อง พร้อมเขียนคำบรรยายใต้ภาพให้สื่อความหมาย

ขั้นสรุป (๑๐ นาที)

- นักเรียนแลกเปลี่ยนผลงานเป็นกลุ่มเล็ก
- ครูเลือกนักเรียนบางคนให้นำเสนอผลงานหน้าชั้น
- ครูและเพื่อนร่วมชั้นสะท้อนความคิดเห็น
- สรุปแนวคิดร่วมกัน “ศิลปะกับสันติภาพสัมพันธ์กันอย่างไร?”

การวัดและประเมินผล

วิธีการ: การสังเกตพฤติกรรม, การประเมินผลงาน, การสะท้อนความคิด

เครื่องมือ: แบบสังเกต, แบบประเมินผลงาน, คำถามปลายเปิด หรือ ใบงานสั้น

เกณฑ์การประเมิน: ความร่วมมือ, ความคิดสร้างสรรค์, การเข้าใจประเด็น “สงคราม vs สันติภาพ”

การบูรณาการ

- สังคมศึกษา: ศีลธรรม จริยธรรม และการอยู่ร่วมกัน
- ภาษาไทย: การเขียนเรื่องย่อหรือบรรยายใต้ภาพ
- พลศึกษา/สุขศึกษา: การควบคุมอารมณ์และสันติวิธีในความขัดแย้ง

ข้อพึงระวัง

๑. หลีกเลี่ยงเนื้อหารุนแรงเกินไป

- ควรคัดเลือกภาพหรือคลิปที่แสดง “สงคราม” ในลักษณะที่สื่อถึงความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์ ไม่รุนแรงหรือกระทบกระเทือนจิตใจเด็ก

๒. ระวังไม่ให้เนื้อหาลำเอียงทางการเมืองหรือศาสนา

- หลีกเลี่ยงการยกตัวอย่างสงครามหรือความขัดแย้งที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม เชื้อชาติ

หรือศาสนาโดยตรง

- มุ่งเน้นให้เด็กเข้าใจ “แนวคิด” ของสันติภาพในระดับสากล

๓. เคารพความคิดเห็นของนักเรียน

- อนุญาตให้นักเรียนแสดงออกทางความคิดและอารมณ์ได้อย่างอิสระ

โดยไม่ตัดสินความถูกผิดในแง่ศิลปะ

๔. ควรเตรียมการแนะแนวหากนักเรียนเกิดความรู้สึกเศร้าหรือกระทบจิตใจ

- หากมีนักเรียนแสดงความวิตก หรือมีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับความขัดแย้ง ควรให้คำปรึกษาหรือแจ้งครูแนะแนวหรือครูที่ปรึกษา

๖. กำกับการใช้สีและสื่ออย่างปลอดภัย

- ตรวจสอบว่าอุปกรณ์เช่น สี ปากกา หรือกรรไกร มีความปลอดภัยต่อเด็ก

โดยเฉพาะในระดับประถม

๗. ระวังไม่ให้เกิดการเปรียบเทียบผลงานส่งผลต่อความมั่นใจของนักเรียน

- เน้นความคิดสร้างสรรค์และเจตนาของผลงาน มากกว่าความสวยงามทางเทคนิค

กิจกรรมที่ ๒ : บันทึกจากใจฉัน (My War Reflection Journal)

ระยะเวลา: ๑ ชั่วโมง

๑. วัตถุประสงค์

๑. เมื่อสิ้นสุดกิจกรรม นักเรียนจะสามารถ:
๒. สะท้อนความรู้สึกและประสบการณ์จากเหตุการณ์จำลองสงคราม
๓. ฝึกการเขียนอย่างมีความหมายและเชื่อมโยงกับประสบการณ์ส่วนตัว
๔. แสดงความตระหนักรู้ในด้านจิตใจ มนุษยธรรม และความหวังต่อโลก
๕. พัฒนาเจตคติในการเห็นคุณค่าและความสำคัญของสันติภาพ

๒. กระบวนการ/วิธีการ

ลำดับ	ขั้นตอน	รายละเอียด
๑	นำเข้าสู่กิจกรรม (๕ นาที)	ครูเปิดบทสนทนา เช่น “ถ้าเราต้องเผชิญเหตุการณ์ยากลำบาก เราจะบันทึกความรู้สึกไว้อย่างไร”
๒	แนะนำหัวข้อ (๕ นาที)	นำเสนอตัวอย่างหัวข้อ เช่น: - ฉันรู้สึกอย่างไรในช่วงสงคราม - ฉันได้เรียนรู้อะไรจากเหตุการณ์นี้ - ใครที่ฉันอยากขอบคุณ - ฉันอยากเห็นโลกเป็นอย่างไร
๓	ลงมือเขียน (๓๐ นาที)	นักเรียนเขียนบันทึกสะท้อนความรู้สึกในรูปแบบอิสระหรือใช้หัวข้อกำหนด
๔	แลกเปลี่ยนแบ่งปัน (๑๐ นาที)	เชิญนักเรียนที่สมัครใจอ่านบันทึกของตนเองให้เพื่อนฟัง (หรืออาจใช้การตีผลงานไว้ในมุมห้องเรียน)
๕	สรุปกิจกรรม (๕ นาที)	ครูสรุปข้อคิดจากการบันทึก เช่น การเรียนรู้จากประสบการณ์และการมีความหวังต่ออนาคต

๓. สื่อ/อุปกรณ์

๑. กระดาษ/สมุดบันทึก หรือแบบฟอร์ม “My War Reflection Journal”
๒. ปากกา/ดินสอ
๓. สไลด์/โปสเตอร์นำเสนอหัวข้อบันทึก (ถ้ามี)
๔. เพลงเบา ๆ ประกอบสร้างบรรยากาศสะท้อนใจ (ถ้าต้องการ)

๔. การวัดและประเมินผล

วิธี	รายละเอียด
การเขียนสะท้อน	ประเมินจากความสามารถในการถ่ายทอดความรู้สึก ความเข้าใจ และข้อคิดผ่านการเขียน
การคิดวิเคราะห์	ความลึกซึ้งของเนื้อหา เช่น การมองย้อนกลับเหตุการณ์และการเชื่อมโยงกับคุณค่าชีวิต
การสื่อสาร/การนำเสนอ	ความกล้าในการแบ่งปัน และความสามารถในการเล่าเรื่องอย่างชัดเจน (ถ้ามีการนำเสนอ)
การแสดงอารมณ์/ทัศนคติ	สะท้อนการเห็นอกเห็นใจ ผู้อื่น และความหวังในการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

แผนเผชิญเหตุของกลุ่มโรงเรียนภูสิงห์ชายขอบ รองรับสถานการณ์ตามแนวชายแดนไทย-กัมพูชา

ระยะที่ 1: สถานการณ์ไม่รุนแรง

(ยังไม่ถึงขั้นใช้อาวุธหรือมีการปะทะ แต่มีความเสี่ยงหรือมีการเคลื่อนไหวของกองกำลัง)

การดำเนินการ

- ปิดเรียนชั่วคราวด้วยเหตุพิเศษ (ไม่เกิน 7 วัน) โดยอำนาจของผู้อำนวยการโรงเรียน
- นักเรียน ไม่ต้องอพยพออกนอกพื้นที่
- แยกการดำเนินงานตามหมู่บ้านและประตูทางออกของโรงเรียนตามจำนวนประชากรบ้าน

การจัดการเรียนการสอน

- เรียนออนไลน์ โดยใช้กลุ่ม LINE ผู้ปกครอง
- จัดส่ง ใบงานและการบ้าน ไปยังศาลาประชาคมประจำหมู่บ้าน
- มีครูรับผิดชอบส่งงานตามหมู่บ้านต่าง ๆ

อาหารกลางวันและนม

- อาหารเสริมนม ส่งพร้อมใบงาน
- จัดส่ง อาหารกลางวัน เฉพาะบางกรณี หรืออาจดเว้นตามประกาศโรงเรียน

การรับนักเรียนกลับบ้าน

- ผู้ปกครองมารับนักเรียนที่โรงเรียน
- หรือครูจัดรถไปส่งนักเรียนตามหมู่บ้าน (ตามแผนที่กำหนดไว้)
- จุดแยกตามประตูที่วางไว้ให้เหมาะกับจำนวนประชากรของแต่ละบ้าน

ระยะที่ 2: สถานการณ์รุนแรง

(มีการใช้อาวุธปะทะ หรือมีภัยคุกคามระดับสูงในพื้นที่แนวชายแดน)

การอพยพนักเรียน

- อพยพ นักเรียนเข้าสู่บังเกอร์ / หลุมหลบภัย ภายในโรงเรียนตามจุดที่กำหนดไว้
- หากสถานการณ์ไม่คลี่คลาย จัดอพยพ ออกนอกพื้นที่ไปยังศูนย์อพยพภายนอก
 - เช่น วัดบ้านสะเดาน้อย หรือ วัดบ้านตาจวน อำเภอไพรบึง เป็นต้น
- การลำเลียงนักเรียนใช้รถครูตามแผนจัดไว้แล้ว แยกตามระดับชั้น เช่น:
 - รถกระบะของครู 7-8 คัน ลำเลียงนักเรียนแต่ละชั้น
 - จุดรวมพล และเส้นทางการอพยพถูกกำหนดล่วงหน้า

กรณีนักเรียนไม่มีผู้ปกครองมารับ

- นักเรียนที่ไม่มีผู้ปกครองในพื้นที่หรืออยู่ต่างจังหวัด
 - ครูจะรับผิดชอบนำส่งไปยังศูนย์อพยพที่เข้าร่วมลงนามความเข้าใจไว้กับผู้ปกครองและผู้ใหญ่บ้าน
 - ศูนย์จะมีระบบการลงทะเบียน และการประสานต่อไปยังผู้ปกครอง

การจัดการเรียนการสอน

- ดำเนินการเรียน ออนไลน์ หรือผ่าน ศูนย์การเรียนรู้ ที่กระทรวงศึกษาธิการตั้งไว้ใกล้ศูนย์อพยพ
- ส่งใบงาน และแบบฝึกหัดผ่านระบบออนไลน์และครูประจำจุดอพยพ

อาหารกลางวันและนม

- อาหารกลางวัน จ่ายเป็นเงินสดหรือในรูปแบบที่เหมาะสมกับสถานการณ์
- นมโรงเรียน แจกจ่ายที่ศูนย์อพยพ หรือให้ผู้ปกครองมารับด้วยตนเอง

การประสานงาน

- ประสานกับหน่วยงานท้องถิ่น เช่น กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน อบต. สาธารณสุข โรงพยาบาล และทหาร
- ใช้ระบบ เตือนภัย 4S Plus หรือช่องทางที่โรงเรียนกำหนด (ลำโพง, วิทูร, โทรศัพท์)

**การส่งเสริม สนับสนุน และติดตามการซ่อมแผนเผชิญเหตุ
ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3
ณ โรงเรียนบ้านแซวสะโบว ตำบลดงรัก อำเภอกุสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ**

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 ได้ให้ความสำคัญต่อความปลอดภัยของนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา โดยเฉพาะในโรงเรียนที่ตั้งอยู่ในพื้นที่เสี่ยงภัยหรือใกล้แนวชายแดน อาทิ โรงเรียนบ้านแซวสะโบว ตำบลดงรัก อำเภอกุสิงห์ ซึ่งอยู่ในพื้นที่ใกล้ชายแดนไทย-กัมพูชา (จุดผ่านแดนถาวรช่องสง่าง) ที่อาจเผชิญสถานการณ์ฉุกเฉินได้หลายรูปแบบ

เพื่อเตรียมความพร้อมรับมือกับสถานการณ์ดังกล่าว สำนักงานเขตพื้นที่ฯ ได้ดำเนินการตามบทบาทหน้าที่ในการ ส่งเสริม สนับสนุน และติดตามการซ่อมแผนเผชิญเหตุ ของสถานศึกษาในด้านต่าง ๆ ดังนี้:

1. การส่งเสริม

- จัดประชุมชี้แจงนโยบายและแนวทางการจัดทำแผนเผชิญเหตุแก่ผู้บริหารโรงเรียนในพื้นที่
- พัฒนาความรู้ ความเข้าใจแก่ครูและบุคลากรในโรงเรียนบ้านแซวสะโบว ผ่านการอบรมและเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชน ท้องถิ่น และหน่วยงานความมั่นคงในการวางแผนและเตรียมพร้อม

2. การสนับสนุน

- โรงเรียนบ้านแซวสะโบวได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 เป็นจำนวนเงิน 10,000 บาท สำหรับใช้ในการปรับปรุง ซ่อมแซม และเตรียมความพร้อมด้านสถานที่ในการฝึกซ้อมแผนเผชิญเหตุ
- โรงเรียนบ้านแซวสะโบวได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานปกครอง นำโดยนายบัญชา จันทร์ณรงค์ นายอำเภอกุสิงห์
- โรงเรียนได้ดำเนินการ ขนดินถมหลุมหลบภัยเดิม และใช้รถไถปรับหน้าดิน ให้มีความเรียบเสมอ เหมาะสมต่อการใช้งาน พร้อมทั้ง ปรับภูมิทัศน์โดยรอบให้สะอาดและสะดวกต่อการใช้งานมากขึ้น เพื่อรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินทั้งในระดับเบาและระดับรุนแรง
- สนับสนุนการประสานความร่วมมือกับหน่วยงานทหาร ตำรวจ ฝ่ายปกครอง และหน่วยกู้ภัย ในการเข้าร่วมซ้อมแผนทั้งในระดับโรงเรียนและระดับพื้นที่

3. การติดตาม

- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 นำโดยว่าที่ร้อยตรี สำรวย นกงาม ได้ลงพื้นที่โรงเรียนบ้านแซวสะโบว เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน พ.ศ. 2568 เพื่อติดตามและนิเทศการซ่อมแผนเผชิญเหตุ รวมถึงตรวจเยี่ยมสภาพบริเวณ หลุมหลบภัยที่ได้รับการปรับปรุง เพื่อให้เกิดความพร้อมและปลอดภัยในการใช้งานจริง

- มีการให้ข้อเสนอแนะเชิงสร้างสรรค์แก่ผู้บริหารและครูผู้รับผิดชอบ เพื่อพัฒนาการจัดทำแผนและแนวทางปฏิบัติให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
- มีการสรุปผลงานและถอดบทเรียนจากการซ้อมแผน เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงในรอบปีถัดไป

4. รูปแบบของสถานการณ์ที่สนับสนุน

แผนที่ 1 กรณีเกิดเหตุไม่รุนแรง

1. นักเรียนอพยพไปยังจุดหลบภัยที่โรงเรียนเตรียมไว้ โดยแบ่งเป็นจุดจุดละไม่เกิน 100 คนในกรณีมีหลุมหลบภัยให้อพยพไปยังหลุมหลบภัยโดยกำหนดความชัดเจนว่าหลุมที่หนึ่งนักเรียนคนใดขึ้นใด ต้องมีรายชื่อและมีคุณครูควบคุมท่านใด
2. ซึ่งอาจจะกำหนดเป็นระดับชั้นโดยใช้พื้นที่และบังเกอร์ที่ใกล้เคียงที่สุดเป็นเกณฑ์ในการอพยพ
3. เมื่อนักเรียนอพยพไป ยังจุดใดใดจะมีครูประจำจุดนั้นตามระดับชั้นนักเรียนที่ไป
4. ครูทำการตรวจนับนักเรียนจำนวนนักเรียนพร้อมทั้งสำรวจความปลอดภัยของนักเรียนในขณะอพยพ
5. ประสานผู้ปกครอง และ รพสต. หรือโรงพยาบาลหน่วยกู้ภัย หน่วยงานใกล้เคียงที่ใกล้เคียงที่สุดเข้ามาช่วยเหลือ
6. ครูลำเลียงนักเรียนส่งต่อผู้ปกครองที่ประสานขอรับนักเรียนโดยแยกเส้นทางออกอพยพในโรงเรียนออกเป็น 3 เส้นทาง ซึ่งอาจแยกเป็นประตูที่ 1 นักเรียนที่มีที่พักอาศัยหรือภูมิลำเนาอยู่ในหมู่บ้านฝั่งทิศตะวันตก และทิศใต้

ประตูที่ 2 ในกรณีนักเรียนและผู้ปกครองมารับซึ่งมีภูมิลำเนาอยู่บ้านทางทิศเหนือ

ประตูที่ 3 ลำเลียงนักเรียนส่งต่อผู้ปกครองที่มีภูมิลำเนาที่พักอาศัยทางทิศตะวันออก

7. กรณีนักเรียนไม่มีผู้ปกครองมารับ ครูที่รับผิดชอบในจุดอพยพนั้นหรือหลงหลบภัยนั้นนำไปส่งยังสถานที่จุดอพยพของหมู่บ้านที่ได้วางแผนไว้ร่วมกับชุมชนและกรมปกครองท้องถิ่น

8. พาหนะทุกคันต้องมีการลงทะเบียนและรายชื่อผู้อพยพในพาหนะทุกคัน ระบุจำนวนที่จะขึ้นพาหนะคันดังกล่าว และตรวจนับจำนวนหลังการอพยพหากมีการสูญหายล่าช้า ตกหล่น ในระหว่างอพยพให้รอลำเลียงณจุดนัดหมายที่กำหนดไว้

9. ประสาน รายงาน สถานการณ์การส่งมอบนักเรียนให้ผู้ปกครองและชุมชนเพื่อดำเนินการ ในลำดับต่อไปแก่หน่วยงานต้นสังกัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

➔ การกำหนดแผน กรณีรุนแรงหรือไม่รุนแรงต้องแจ้ง แก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายให้ทราบเช่น ปกครองท้องถิ่น ปกครองอำเภอ ส่วนราชการด้านการศึกษา ครูและบุคลากร ผู้นำชุมชนผู้ปกครอง ทราบอย่างต่อเนื่อง วางแผนและประชุมร่วมกัน กำหนดและซักซ้อมทุกสัปดาห์ ประชุมและทำความเข้าใจกับผู้นำชุมชนและผู้ปกครองทุกๆสัปดาห์หรือน้อยในการประชุมประจำเดือนของหมู่บ้าน

แผนที่ 2 กรณีเกิดเหตุรุนแรง

1. อพยพนักเรียน ไปยังบังเกอร์หลุมหลบภัย และจุดอพยพที่ปลอดภัยเพื่อลำเลียงส่งต่อด้วยการประสานงานกับผู้ปกครองนักเรียน ผู้นำ ปกครองท้องถิ่นท้องถิ่น และหน่วยงานทหารตามที่กำหนดไว้
2. ตรวจนับจำนวนนักเรียน ที่บาดเจ็บให้การช่วยเหลือเบื้องต้นและส่งต่อไปยังโรงพยาบาลที่ใกล้เคียง

3. กำหนดเส้นทางอพยพไปที่ศูนย์การเรียนรู้โรงเรียนบ้านไทร ตำบลไพรบึง ลำเลียงนักเรียนออกตามเส้นทางอพยพตามเส้นทางที่กำหนดไว้ โดยประสานผู้ปกครองและชุมชนมารับตามจุดนัดหมาย
4. เมื่อลำเลียงหมดทุกเส้นทางหากยังมีผู้ตกหล่นที่ไม่มีผู้มารับให้ครูส่งต่อไปยังศูนย์อพยพที่ปกครองท้องถิ่นท้องที่ กำหนดไว้
5. ทำความเข้าใจวางแผนร่วมกับผู้นำชุมชนและผู้ปกครองให้ทราบหากไม่สามารถพบบุตรหลานของท่านได้ให้สามารถติดต่อรับได้ที่ ศูนย์อพยพ
6. ครูและบุคลากรตรวจนับจำนวนนักเรียน รายงานจำนวน รวมทั้งความปลอดภัยชีวิตทรัพย์สินแก่ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง
7. หากสถานการณ์ยังไม่ปกติเป็นเวลาหลายวัน ครูผู้รับผิดชอบแต่ละศูนย์จะจัดการเรียนการสอนให้นักเรียนแบบบูรณาการตามรายวิชา โรงเรียนจัดทำใบความรู้ใบงานเสริมให้กับนักเรียน
8. จัดหาและนำส่งอาหารกลางวันและอาหารเสริม(นม) ตามศูนย์อพยพ ศูนย์การเรียนรู้ ให้นักเรียนครบทุกคน (จนกว่าสถานการณ์จะปกติ)
9. ครูผู้รับผิดชอบดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดและติดตามสถานการณ์ข่าวสารอยู่เสมอ (จนกว่าสถานการณ์จะเข้าสู่สภาวะปกติ)

การจัดการเรียนการสอน

โรงเรียนดำเนินการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนผ่านศูนย์การเรียนรู้โรงเรียนบ้านไทร อำเภอไพรบึงและในกรณีนักเรียนคนใดไม่สะดวกให้จากการเรียนการสอนในศูนย์การเรียนรู้ครูจัดการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์ ใบงาน แอปพลิเคชันต่างๆ บันทึกข้อมูลนักเรียนและผู้ปกครองทราบในกลุ่ม LINE ระดับชั้น

เบอร์โทรผู้นำชุมชน

บ้านแซร์สะโบว์ 06 - 3007 - 1281

บ้านกลาง ๐๙ - 5506 - 2678

บ้านคูสีแจ ๐๙ - ๙734 - 4410

ติดต่อประสานงาน

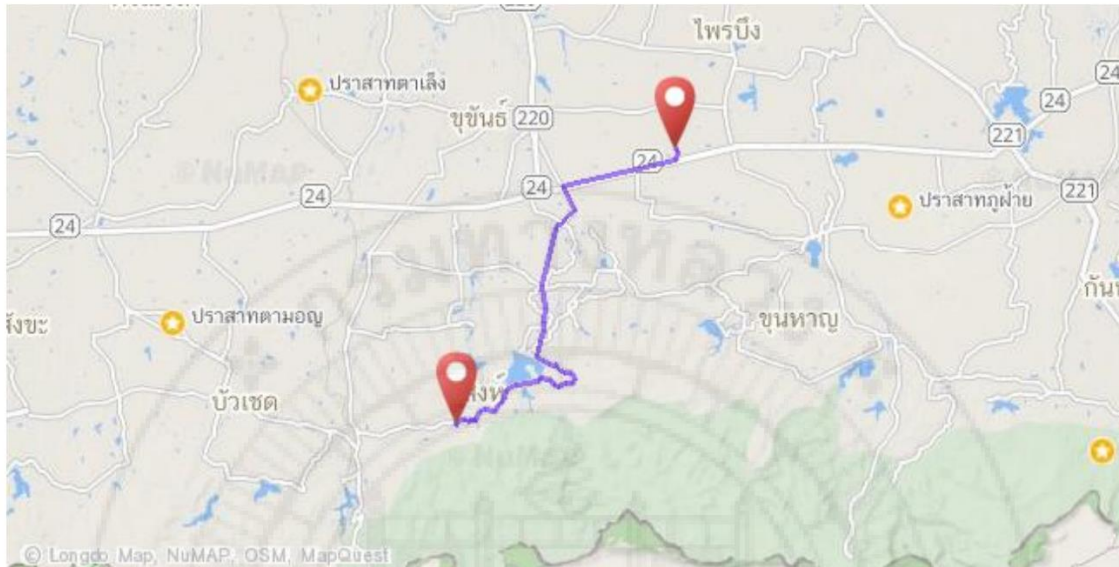
นางวิษณุภรณ์ กรสันเทียะ ๐๙ ๔๙๑๙ ๔๔๕๔ (ผู้อำนวยการสถานศึกษา)

นางปัญญพัฒน์ สุตะพันธ์ ๐๙ ๕๖๑๓ ๘๙๗๓ (รองผู้อำนวยการสถานศึกษา)

ใช้เส้นทางหลักดังนี้

แนะนำเส้นทางโดย กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม

จาก โรงเรียนบ้านแซรสบัว สพ.ศรีสะเกษ เขต 3 ต.ต.รัก อ.ภูสิงห์ จ.ศรีสะเกษ 33140 ถึง
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านไพร สพ.ศรีสะเกษ เขต 3 ต.สำโรงพลัน อ.ไพรบึง จ.ศรีสะเกษ
33180

เงื่อนไข ถนนหลัก (+จราจร)

เวลาที่ใช้ 44 นาที ระยะทาง 44.41 กิโลเมตร

เงื่อนไข ถนนหลัก (+จราจร)

เวลาที่ใช้ 40 นาที ระยะทาง 35.21 กิโลเมตร

รายละเอียดเส้นทาง

- 1 โรงเรียนบ้านแซรสบัว สพ.ศรีสะเกษ เขต 3
- ถนนเชื่อมต่อ
411 เมตร ใช้เวลา 1 นาที
- ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2341
16.94 กิโลเมตร ใช้เวลา 13 นาที

ถนนเชื่อมต่อ
607 เมตร ใช้เวลา 2 นาที

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2341
417 เมตร ใช้เวลา < 1 นาที

ถนนเชื่อมต่อ
262 เมตร ใช้เวลา < 1 นาที

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2341
7.43 กิโลเมตร ใช้เวลา < 1 นาที

ถนนเชื่อมต่อ
281 เมตร ใช้เวลา < 1 นาที

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2341
7.41 กิโลเมตร ใช้เวลา 1 นาที

ถนนเชื่อมต่อ
1.35 กิโลเมตร ใช้เวลา < 1 นาที

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2341
4.78 กิโลเมตร ใช้เวลา 7 นาที

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2157
9.66 กิโลเมตร ใช้เวลา 11 นาที

ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 (ถนนเดชอุดม)
10.01 กิโลเมตร ใช้เวลา 14 นาที

ถนนเชื่อมต่อ
930 เมตร ใช้เวลา 3 นาที

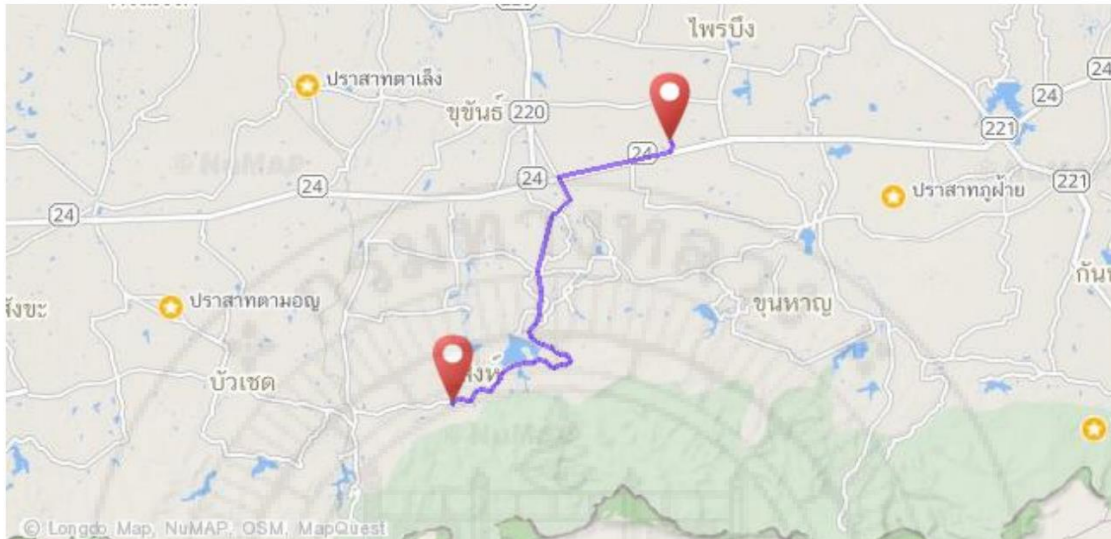

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านไทร สพป.ศรีสะเกษ เขต 3

ใช้เส้นทางสำรองดังนี้

แนะนำเส้นทางโดย กรมทางหลวง กระทรวงคมนาคม

จาก โรงเรียนบ้านแซวสะโบว สพป.ศรีสะเกษ เขต 3 ต.ต.รัก อ.ภูสิงห์ จ.ศรีสะเกษ 33140 ถึง
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านไทร สพป.ศรีสะเกษ เขต 3 ต.สำโรงพลัน อ.ไพรบึง จ.ศรีสะเกษ
33180

เงื่อนไข ถนนหลัก (สั้นและตรง)

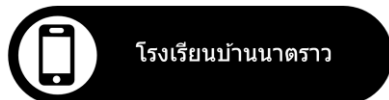
เวลาที่ใช้ 49 นาที ระยะทาง 44.36 กิโลเมตร

รายละเอียดเส้นทาง

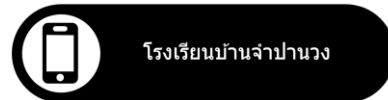
- 1 โรงเรียนบ้านแซวสะโบว สพป.ศรีสะเกษ เขต 3
- ↑ ถนนเชื่อมต่อ
411 เมตร ใช้เวลา 1 นาที
- ↪ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2341
23.34 กิโลเมตร ใช้เวลา 27 นาที
- ↑ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2157
9.66 กิโลเมตร ใช้เวลา 11 นาที
- ↪ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 24 (ถนนเดชอุดม)
10.01 กิโลเมตร ใช้เวลา 7 นาที
- ↪ ถนนเชื่อมต่อ
930 เมตร ใช้เวลา 3 นาที
- 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนบ้านไทร สพป.ศรีสะเกษ เขต 3

ภาคผนวก

รายละเอียดตาม QR CODE ของแต่ละโรงเรียนในกลุ่มภูสิงห์ชายขอบดังนี้

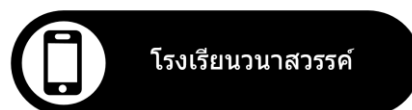
โรงเรียนบ้านนาดราว

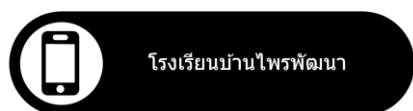
โรงเรียนบ้านจำปาวง

โรงเรียนบ้านแชะสะบัว

โรงเรียนวนาสวรรค์

โรงเรียนบ้านไพรพัฒนา

โรงเรียนบ้านแชะไพร

ภาพการลงพื้นที่ติดตามและการปรับปรุงหลุมหลบภัย โรงเรียนบ้านแซวสะโบว

แผนปฏิบัติการพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลังอำเภออุบลราชธานี จังหวัดศรีสะเกษ ประจำปี ๒๕๖๘

- อ้างอิง**
๑. พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พ.ศ.๒๕๕๐
 ๒. แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๖๔-๒๕๗๐
 ๓. แผนที่ประเทศไทย ๑ : ๑๕๐,๐๐๐ ระบุว่าครอบคลุมพื้นที่อำเภออุบลราชธานี

๑. สถานการณ์

ก. สถานการณ์ทั่วไป ปัจจุบันสถานการณ์โลกแม้จะลดความรุนแรงของสงครามเย็นระหว่างประเทศหาอำนาจแต่ยังมีการเผชิญหน้ากันด้วยอาวุธ ยังปรากฏมีการสู้รบในภูมิภาคต่างๆทั่วโลก ความขัดแย้งหรือสงครามภายในของบางประเทศล้วนเกิดจากการสนับสนุนอย่างลับๆจากประเทศมหาอำนาจ และนโยบายจัดระเบียบโลกของสหรัฐอเมริกาเพื่อปราบปรามขบวนการก่อการร้ายสากล ปราบปรามยาเสพติด และการพัฒนาอาวุธนิวเคลียร์ ฯลฯ นอกจากนี้ประเทศต่างๆ ยังพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทางทหารเพื่อคุ้มครองผลประโยชน์และพลเมืองของประเทศตนทั้งภายในประเทศและต่างประเทศที่เข้าไปลงทุน การโจมตีด้วยเทคโนโลยีขั้นสูงหรือการก่ออาชญากรรมทางเทคโนโลยี รวมถึงการก่อการร้ายข้ามชาติ เป็นภัยสากลที่ต้องเฝ้าระวัง ตลอดจนผู้นำประเทศหลายประเทศยังใช้ลัทธิชาตินิยม เพื่อแสวงหาประโยชน์ทางการเมืองเพื่อรักษาเสถียรภาพของอำนาจ จนอาจก่อให้เกิดการกระทบกระทั่งระหว่างประเทศที่มีอาณาเขตติดต่อกันได้

ข. สถานการณ์เฉพาะ สถานการณ์ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทยกับประเทศกัมพูชา อยู่ในระดับที่ต้องเฝ้าระวังความขัดแย้งที่อาจมีความรุนแรงขึ้นได้ จากความไม่ชัดเจนของเขตแดนระหว่างประเทศ เกิดการแย่งสิทธิครอบครองพื้นที่ ช่วงชิงทรัพยากรและผลประโยชน์ที่เกิดจากการใช้ทรัพยากรเหล่านั้น การอ้างสิทธิครอบครองพื้นที่และสถานที่ท่องเที่ยวที่ตั้งอยู่ตามแนวเขตแดน โดยเฉพาะกรณีการขึ้นทะเบียนปราสาทเขาพระวิหารเป็นมรดกโลกของประเทศกัมพูชาฝ่ายเดียว ทำให้เกิดปัญหาการพัฒนาพื้นที่โดยรอบตัวปราสาทซึ่งยังไม่มี ความชัดเจนในด้านสิทธิการครอบครอง นำไปสู่ประเด็นทางการเมืองมีการจัดตั้งกลุ่มมวลชนเพื่อเคลื่อนไหวตามแนวคิดของตน การแสดงออกที่เป็นการยั่วยุ การละเมิดข้อตกลง จนในที่สุดเกิดการเผชิญหน้าทางทหาร มีการตรึงกำลังทหารทั้งฝ่ายไทยกับกัมพูชา ในพื้นที่พิพาทเพื่อรักษาอธิปไตยผลประโยชน์ของชาติจนอาจจะมีการปะทะกันทางทหาร และการใช้อาวุธที่มีานุภาพรุนแรง รัศมีการทำลายล้างสูงเข้าปะทะกัน ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนรวมถึงทรัพย์สินของส่วนราชการตามแนวชายแดน จึงจำเป็นต้องจัดทำแผนการอพยพประชาชนไว้ให้พร้อมเพื่อรองรับสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นและเพื่อให้สอดคล้องกับแผนการพิทักษ์พื้นที่เขตหลังร่วมกับฝ่ายทหารบกกองกำลังประจำถิ่น

ค. กำลังฝ่ายเรา

๑. ที่ทำการปกครองอำเภออุบลราชธานี	๒. สนง.พัฒนาชุมชนอำเภออุบลราชธานี
๓. สนง.สาธารณสุขอำเภออุบลราชธานี	๔. โรงพยาบาลอำเภออุบลราชธานี
๕. สนง.เกษตรอำเภออุบลราชธานี	๖. สนง.ปศุสัตว์อำเภออุบลราชธานี
๗. สพป.ศรีสะเกษ เขต ๓	๘. โรงเรียนบ้านสนามสามัคคี อ.อุทุมพร
๙. โรงเรียนบ้านขนุน อ.อุทุมพร	๑๐. โรงเรียนบ้านสมบูรณ์ อ.อุทุมพร
๑๑. โรงเรียนบ้านอวอย อ.อุทุมพร	๑๒. วิทยาลัยการอาชีพอุทุมพร
๑๓. สถานีตำรวจภูธรอุบลราชธานี	๑๔. กองร้อย อส.อ.อุบลราชธานีที่ ๑๙
๑๕. กองร้อยทหารพรานที่ ๒๐๒๖	๑๖. องค์การบริหารส่วนตำบลดงรัก
๑๗. องค์การบริหารส่วนตำบลไพรพัฒนา	๑๘. องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยตามอญ
๑๙. องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล	๒๐. องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยตึกขุ
๒๑. สนง.ท้องถิ่นอำเภออุบลราชธานี	๒๒. องค์การบริหารส่วนตำบลละลม
๒๓. องค์การบริหารส่วนตำบลตะเคียนราม	๒๔. การประปาส่วนภูมิภาคสงขละ (พื้นที่อุบลราชธานี)

๒๕. การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคสุโขทัย

๒๖. ส่วนราชการทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาคในพื้นที่ทุกส่วนราชการ

ง. หน่วยสนับสนุน

๑. กองอำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจังหวัดศรีสะเกษ
๒. กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดศรีสะเกษ
๓. กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดศรีสะเกษ
๔. กองบัญชาการกองอาสารักษาดินแดนจังหวัดศรีสะเกษ
๕. มลฑลทหารบกที่ ๒๒
๖. หน่วยเฉพาะกิจที่ ๓
๗. หน่วยเฉพาะกิจกรมทหารพรานที่ ๒๓
๘. กองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๒๒๔
๙. กองร้อยอาสารักษาดินแดนจังหวัดศรีสะเกษ ที่ ๒
๑๐. หน่วยพัฒนาการเคลื่อนที่ที่ ๕๓

๒. ภารกิจ

ดำเนินการอพยพประชาชนและส่วนราชการที่อยู่ในพื้นที่การสู้รบ หรือคาดว่าจะเกิดอันตรายจากการสู้รบ หรือบริเวณพื้นที่ปฏิบัติการทหาร เพื่อลดความสูญเสียด้านชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนตามแนวชายแดน จำนวน ๕ ตำบล ๔๙ หมู่บ้าน รวมทั้งการอพยพส่วนราชการ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ตั้งอยู่ในพื้นที่ดังกล่าว ไปพื้นที่ปลอดภัย เพื่ออำนวยความสะดวกในการปฏิบัติทางทหาร รวมทั้งการพิทักษ์พื้นที่เขตหลัง อย่างเป็นระเบียบรวบรวมทั้งอำนวยความสะดวกในพื้นที่รองรับการอพยพ การอพยพกลับเมื่อเหตุการณ์ปกติ และการฟื้นฟูบูรณะสิ่งเสียหายกลับคืนสภาพเดิม

๓. การปฏิบัติการ

ก. แนวความคิดในการปฏิบัติ เมื่อเกิดสถานการณ์รบกันระหว่างทหารกัมพูชา กับกองกำลังฝ่ายไทย ขึ้นรุนแรง และมีผลกระทบถึงราษฎรไทยที่อาศัยอยู่ตามแนวชายแดน และจะต้องมีการอพยพราษฎรออกจากพื้นที่อันตรายมายังพื้นที่ที่กำหนดไว้ ทุกส่วนราชการจัดกำลังออกปฏิบัติการเกี่ยวกับการดำเนินการอพยพให้ความช่วยเหลือสงเคราะห์และอื่นๆ ตามที่ได้กำหนดไว้ในหน้าที่ส่วนราชการต่างๆ โดยแบ่งเป็น ๓ ขั้นตอนคือ

- ขั้นเตรียมการก่อนการอพยพ
- ขั้นตอนการอพยพ
- ขั้นตอนอพยพกลับรวมทั้งการฟื้นฟูบูรณะความเสียหาย

ข. หลักการอพยพ

ดำเนินการอพยพประชาชน และส่วนราชการเท่าที่จำเป็นอย่างเป็นระบบ ผู้ที่จะทำการอพยพประกอบด้วย

๑. ผู้ที่จะทำการอพยพ

- ๑.๑ สตรี คนชราและเด็ก
- ๑.๒. ผู้เจ็บป่วย คนพิการ
- ๑.๓ พระภิกษุ สามเณร
- ๑.๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และส่วนราชการในพื้นที่

๓.๑ การปฏิบัติขั้นเตรียมการก่อนการอพยพ

๓.๑.๑ การจัดทำแผนการอพยพประชาชนและส่วนราชการ โดยการประชุมคณะกรรมการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนอำเภอ (อนุผนวก ๑) ผู้แทนฝ่ายทหาร ตำรวจภูธร ตำรวจตระเวนชายแดน ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง องค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ และกำนันผู้ใหญ่บ้านในพื้นที่ที่คาดว่าจะมีการอพยพและพื้นที่รองรับการอพยพ

๓.๑.๒ แต่งตั้งคณะทำงานระดับตำบล (อนุผนวก ๒) ดำเนินการสำรวจข้อมูลประชากรและส่วนราชการที่จะทำการอพยพ รวมทั้งทรัพย์สินและสัตว์เลี้ยง สํารวจยานพาหนะที่ใช้ในการอพยพ การแบ่งหมู่บ้านเป็นกลุ่ม ๆ ละ ๑๐ครัวเรือน การกำหนดจุดรวมพลขึ้นต้นของกลุ่มบ้านและของหมู่บ้าน และการจัดกำลังประชาชนพร้อมอาวุธยุทโธปกรณ์ เครื่องมือสื่อสารที่จะคงไว้เพื่อรักษาความปลอดภัยในพื้นที่ร่วมกับกองกำลังประจำถิ่น

๓.๑.๓ การตรวจภูมิประเทศจริง และทำแผนฉบับสมบูรณ์

๓.๑.๔ พื้นที่รองรับการอพยพ ดังนี้

- พื้นที่รองรับผู้อพยพที่ ๑ ณ **วัดไพรบึง** ตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง รองรับการอพยพ บ้านโนนจำปา ตำบลดงรัก อำเภอภูสิงห์ ใช้ถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ สี่แยกโคกตาล (ทล๒๔) ตรงไปถึงสี่แยกบ้านหัวช้าง (ทล ๒๔) เลี้ยวซ้ายตรงไปผ่านหน้าอำเภอไพรบึง เข้าสู่พื้นที่การอพยพ วัดไพรบึง ตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง ระยะทางประมาณ ๔๙ กิโลเมตร

- พื้นที่รองรับผู้อพยพ ที่ ๒ ณ **วัดสวาย** ตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง รองรับการอพยพ บ้านไร่พัฒนา ตำบลดงรัก อำเภอภูสิงห์ ใช้ถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ ไปทางสี่แยกโคกตาล (ทล๒๔) ตรงไปถึงสี่แยกบ้านหัวช้าง (ทล๒๔) เลี้ยวซ้ายตรงไปผ่านหน้าอำเภอไพรบึง ผ่านวัดไพรบึงเลี้ยวขวา ถึงสามแยกบ้านสวายแล้วเลี้ยวขวา เข้าสู่พื้นที่การอพยพ วัดสวาย ตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง ระยะทางประมาณ ๕๕ กิโลเมตร

- พื้นที่รองรับผู้อพยพ ที่ ๓ ณ **วัดจักรกระดาน** ตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง รองรับการอพยพ บ้านกลาง ตำบลดงรัก อำเภอภูสิงห์ ใช้ถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ ไปทางสี่แยกโคกตาล (ทล๒๔) ตรงไปถึงสี่แยกบ้านหัวช้าง (ทล๒๔) เลี้ยวซ้ายตรงไปกลับรถหน้าอำเภอไพรบึง ตรงมาถึงหน้าโรงเรียนไพรบึงวิทยาคม แล้วเลี้ยวซ้าย เข้าสู่พื้นที่การอพยพ วัดจักรกระดาน ตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง ระยะทางประมาณ ๕๖ กิโลเมตร

- พื้นที่รองรับผู้อพยพ ที่ ๔ ณ **วัดบ้านคอก** ตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง รองรับการอพยพ บ้านคูสีแจ ตำบลดงรัก อำเภอภูสิงห์ ใช้ถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ ไปทางสี่แยกโคกตาล (ทล๒๔) ตรงไปถึงสี่แยกบ้านหัวช้าง (ทล๒๔) เลี้ยวซ้ายตรงไปผ่านหน้าอำเภอไพรบึง ถึงสี่แยกวัดไพรบึง เลี้ยวซ้าย เข้าสู่พื้นที่การอพยพ วัดบ้านคอก ตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง ระยะทางประมาณ ๕๗ กิโลเมตร

- พื้นที่รองรับผู้อพยพ ที่ ๕ ณ **วัดบ้านโพง** ตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง รองรับการอพยพ บ้านเขาแดง ตำบลโคกตาล อำเภอภูสิงห์ เข้าสู่พื้นที่การอพยพ ใช้ถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ ไปทาง สี่แยกโคกตาล (ทล๒๔) ตรงไปถึงสี่แยกบ้านหัวช้าง (ทล๒๔) เลี้ยวซ้ายตรงไป เจอสี่แยกบ้านสำโรงปล้น เลี้ยวขวา เข้าสู่พื้นที่การอพยพ วัดบ้านโพง ตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง ระยะทางประมาณ ๓๙ กิโลเมตร

- พื้นที่รองรับผู้อพยพ ที่ ๖ ณ **วัดบ้านห่ม** ตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง รองรับการอพยพ บ้านจำปานวง ตำบลดงรัก อำเภอภูสิงห์ ใช้ถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ ไปทาง สี่แยกโคกตาล (ทล๒๔) ตรงไปถึงสี่แยกบ้านหัวช้าง (ทล๒๔) เลี้ยวซ้ายตรงไป เจอสี่แยกบ้านสำโรงปล้น เลี้ยวขวาผ่านวัดบ้านโพง เข้าสู่พื้นที่การอพยพ วัดบ้านห่ม ตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง ระยะทางประมาณ ๔๘ กิโลเมตร

- พื้นที่รองรับผู้อพยพ ที่ ๗ ณ **วัดป่าอริยทรัพย์** ตำบลไพรบึง อำเภอไพรบึง
รองรับการอพยพ บ้านสันติสุข ตำบลดงรัก อำเภอภูสิงห์ ใช้ถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ ไปทาง
สี่แยกโคกตาล (ทล๒๔) ตรงไปถึงสี่แยกบ้านหัวช้าง (ทล๒๔) เลี้ยวซ้ายตรงไป เจอโรงพยาบาลไพรบึง
แล้วเลี้ยวซ้ายตรงซอยข้างโรงพยาบาลไพรบึง เข้าสู่พื้นที่การอพยพ วัดป่าอริยทรัพย์ ตำบลไพรบึง
อำเภอไพรบึง ระยะทางประมาณ ๔๕ กิโลเมตร

- พื้นที่รองรับผู้อพยพ ที่ ๘ ณ **วัดสำโรงพลัน** ตำบลสำโรงพลัน อำเภอไพรบึง
รองรับการอพยพ บ้านนาตราว ตำบลดงรัก อำเภอภูสิงห์ ใช้ถนนทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ สี่แยกโคกตาล
(ทล๒๔) ตรงไปถึงสี่แยกบ้านหัวช้าง (ทล๒๔) เลี้ยวซ้ายตรงไป เข้าสู่พื้นที่การอพยพ วัดสำโรงพลัน ตำบลสำโรง
พลัน อำเภอไพรบึง ระยะทางประมาณ ๔๒ กิโลเมตร

- พื้นที่รองรับผู้อพยพ ที่ ๙ ณ **วัดบ้านไทร** ตำบลสำโรงพลัน อำเภอไพรบึง
รองรับการอพยพ บ้านโคกแดง ตำบลไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐๑ เลี้ยวขวา
สี่แยกนาเจริญ อำเภออุซันธุ์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ ตรงไปเส้นสี่แยกโคกตาล (ทล๒๔) ตรงไปถึงด่าน
ซังน้ำหนักรถบรรทุก ตรงไปแล้วเลี้ยวซ้ายตรงป้ายบ้านไทรเข้าสู่พื้นที่การอพยพ วัดบ้านไทร
ตำบลสำโรงพลัน อำเภอไพรบึง ระยะทางประมาณ ๕๒ กิโลเมตร

- พื้นที่รองรับผู้อพยพ ที่ ๑๐ ณ **วัดชำระ** ตำบลสำโรงพลัน อำเภอไพรบึง
รองรับการอพยพ บ้านทางสายลวด บ้านโคกชาติ ตำบลไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์ ใช้ถนนทางหลวงแผ่นดิน
หมายเลข ๒๔ ไปทางสี่แยกโคกตาล (ทล๒๔) ตรงไปถึงด่านซังน้ำหนักรถบรรทุก ต่อไปถึงเทศบาลสำโรงพลัน
เลี้ยวซ้าย เข้าสู่พื้นที่การอพยพ วัดชำระ ตำบลสำโรงพลัน อำเภอไพรบึง ระยะทางประมาณ ๔๖ กิโลเมตร

- พื้นที่รองรับผู้อพยพ ที่ ๑๑ ณ **วัดสิริเยมพุทธาราม** ตำบลสำโรงพลัน อำเภอไพรบึง
รองรับการอพยพ บ้านนาตำบล บ้านไพรพัฒนา ตำบลไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข
๒๒๐๑ เลี้ยวขวาสี่แยกนาเจริญ อำเภออุซันธุ์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ ตรงไปเส้นสี่แยกโคกตาล
(ทล๒๔) ตรงไปถึงสี่แยกบ้านหัวช้าง (ทล๒๔) เลี้ยวซ้ายตรงไปถึงแยกสำโรงพลัน เลี้ยวซ้าย เข้าสู่พื้นที่การอพยพ
วัดสิริเยมพุทธาราม ตำบลสำโรงพลัน อำเภอไพรบึง ระยะทางประมาณ ๕๒ กิโลเมตร

- พื้นที่รองรับผู้อพยพ ที่ ๑๒ ณ **วัดป่าตาโมกข์** ตำบลสำโรงพลัน อำเภอไพรบึง
รองรับการอพยพ บ้านแซร์ไพรใต้ ตำบลไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐๑
เลี้ยวขวาสี่แยกนาเจริญ อำเภออุซันธุ์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ ตรงไปเส้นสี่แยกโคกตาล (ทล๒๔) ตรง
ไปถึงด่านซังน้ำหนักรถบรรทุก ตรงไปกลับรถแล้วเลี้ยวซ้าย เข้าสู่พื้นที่การอพยพ วัดป่าตาโมกข์ ตำบลสำโรงพลัน
อำเภอไพรบึง ระยะทางประมาณ ๕๒ กิโลเมตร

- พื้นที่รองรับผู้อพยพ ที่ ๑๓ ณ **วัดปราสาทเยอเหนือ วัดปราสาทเยอใต้**
ตำบลปราสาทเยอ อำเภอไพรบึง รองรับการอพยพ บ้านแซร์สะโบว์ ตำบลดงรัก อำเภอภูสิงห์ ใช้ถนนทางหลวง
แผ่นดินหมายเลข ๒๔ ไปทาง สี่แยกโคกตาล (ทล๒๔) ตรงไปถึงสี่แยกหัวช้าง (ทล๒๔) เลี้ยวซ้ายตรงไปอำเภอ
ไพรบึงผ่านหน้าอำเภอไพรบึง แล้วเลี้ยวขวาตรงสี่แยกโรงเรียนบ้านปราสาทเยอ เข้าสู่พื้นที่การอพยพ
วัดปราสาทเยอเหนือ วัดปราสาทเยอใต้ ตำบลปราสาท อำเภอไพรบึง ระยะทางประมาณ ๗๑ กิโลเมตร

- พื้นที่รองรับผู้อพยพ ที่ ๑๔ ณ **วัดโพนปลัด ,วัดพะวะ** ตำบลปราสาทเยอ อำเภอไพรบึง
รองรับการอพยพ บ้านโอรบึงโก้ว ตำบลไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐๑
เลี้ยวขวาสี่แยกนาเจริญ อำเภออุซันธุ์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ ตรงไปเส้นสี่แยกโคกตาล (ทล๒๔) ตรง
ไปถึงสี่แยกหัวช้าง (ทล๒๔) ผ่านหน้าโรงเรียนบ้านปราสาทเยอ ถึงแยกบ้านโพนปลัดเลี้ยวขวา เข้าสู่พื้นที่
การอพยพ วัดโพนปลัด ตำบลปราสาท อำเภอไพรบึง /เส้นทางไปวัดพะวะ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข
๒๒๐๑ เลี้ยวขวาสี่แยกนาเจริญ อำเภออุซันธุ์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ ตรงไปเส้นสี่แยกโคกตาล
(ทล๒๔) ตรงไปถึงสี่แยกหัวช้าง (ทล๒๔) ผ่านหน้าโรงเรียนบ้านปราสาทเยอ ถึงแยกบ้านโพนปลัดเลี้ยวซ้าย
เข้าสู่พื้นที่การอพยพ วัดพะวะ ตำบลปราสาท อำเภอไพรบึง รวมระยะทางประมาณ ๖๕ กิโลเมตร

- พื้นที่รองรับผู้อพยพ ที่ ๑๕ ณ วัดประอาง ตำบลปราสาทเยอ อำเภอไพรบึง รองรับการอพยพ บ้านไพรพัฒนาตะวันออก ตำบลไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐๑ เลี้ยวขวาสี่แยกนาเจริญ อำเภออุษันธุ์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ ตรงไปเส้นสี่แยกโคกตาล (ทล๒๔) ตรงไปถึงสี่แยกหัวช้าง (ทล๒๔) เลี้ยวซ้ายตรงไปอำเภอไพรบึง ผ่านหน้าอำเภอไพรบึง ถึงแยกโรงเรียนบ้านประอาง เลี้ยวซ้ายเข้าสู่พื้นที่การอพยพ วัดประอาง ตำบลปราสาทเยอ อำเภอไพรบึงอำเภอไพรบึง ระยะทางประมาณ ๕๒ กิโลเมตร

- พื้นที่รองรับผู้อพยพ ที่ ๑๖ ณ วัดดินแดง ตำบลดินแดง อำเภอไพรบึง รองรับการอพยพ บ้านไทยถาวร ตำบลห้วยตามอญ อำเภอภูสิงห์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐๑ เลี้ยวขวาสี่แยกนาเจริญ อำเภออุซันธุ์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ ตรงไปเส้นสี่แยกโคกตาล (ทล๒๔) ตรงไปถึงสี่แยกหัวช้าง (ทล๒๔) เลี้ยวซ้ายตรงไปอำเภอไพรบึง ผ่านหน้าอำเภอไพรบึง ตรงไปเลี้ยวซ้ายตรงสี่แยกบ้านปราสาทเยอ ตรงไปอีกแล้วเลี้ยวขวา บ้านหนองอารีย์ ตรงไปเข้าสู่พื้นที่การอพยพ วัดดินแดง ตำบลดินแดง อำเภอไพรบึง ระยะทางประมาณ ๕๔ กิโลเมตร

- พื้นที่รองรับผู้อพยพ ที่ ๑๓ ณ **วัดหนองอารีย์** ตำบลดินแดง อำเภอไพรบึง รองรับการอพยพ บ้านพนมชัย ตำบลห้วยตามอญ อำเภอภูสิงห์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐๑ เลี้ยวขวาสี่แยกนาเจริญ อำเภออุซันธุ์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ ตรงไปเส้นสี่แยกโคกตาล (ทล๒๔) ตรงไปถึงสี่แยกหัวช้าง (ทล๒๔) เลี้ยวซ้ายตรงไปอำเภอไพรบึง ผ่านหน้าอำเภอไพรบึง ตรงไปแล้วเลี้ยวซ้ายตรงสี่แยกบ้านปราสาทเยอ เข้าสู่พื้นที่การอพยพ **วัดหนองอารีย์** ตำบลดินแดง อำเภอไพรบึง ระยะทางประมาณ ๔๙ กิโลเมตร

- พื้นที่รองรับผู้อพยพ ที่ ๑๘ ณ วัดสลักไถ่ ตำบลดินแดง อำเภอไพรบึง รองรับการอพยพ บ้านตามอญ ตำบลห้วยตามอญ อำเภอกุสุมาลย์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐๑ เลี้ยวขวาสี่แยกนาเจริญ อำเภอบุขันธุ์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ ตรงไปเส้นสี่แยกโคกตาล(ทล๒๔) ตรงไปถึงสี่แยกหัวช้าง (ทล๒๔) เลี้ยวซ้ายไปอำเภอไพรบึง ผ่านหน้าอำเภอไพรบึง ตรงไปเลี้ยวขวาซอยข้างโรงเรียนบ้านโนนปลัด เข้าสู่พื้นที่การอพยพ **วัดสลักไถ่** ตำบลดินแดง อำเภอไพรบึง ระยะทางประมาณ ๕๒ กิโลเมตร

-พื้นที่รองรับผู้อพยพ ที่ ๑๙ ณ **วัดศิลาวาราม** ตำบลดินแดง อำเภอไพรบึง รองรับการอพยพ บ้านหนองเขียน ตำบลห้วยตามอญ อำเภอกุสิงห์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐๑ เลี้ยวขวาสี่แยกนาเจริญ อำเภอกุซันธุ์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ ตรงไปเส้นสี่แยกโคกตาล (ทล๒๔) ตรงไปถึงสี่แยกหัวช้าง (ทล๒๔) เลี้ยวซ้ายตรงไปอำเภอไพรบึง ผ่านหน้าอำเภอไพรบึง ตรงไปเลี้ยวขวาซอยข้างโรงเรียนบ้านโนนปลัด ตรงไปเลี้ยวขวาบ้านพะแะ เข้าสู่พื้นที่การอพยพ **วัดศิลาวาราม** ตำบลดินแดง อำเภอไพรบึง ระยะทางประมาณ ๕๒ กิโลเมตร

-พื้นที่รองรับผู้อพยพ ที่ ๒๐ ณ วัดคูสีแจ ,วัดตาเจาโนนสมบูรณ์ ตำบลดินแดง อำเภไพรบึง รองรับการอพยพ บ้านแซร์ไพร่ ตำบลไพรพัฒนา อำเภอกุสิงห์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐๑ เลี้ยวขวาสี่แยกนาเจริญ อำเภوخุขันธุ์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ ตรงไปสี่แยกโคกตาล (ทล๒๔) ตรงไปถึงสี่แยกหัวช้าง (ทล๒๔) เลี้ยวซ้ายตรงไปอำเภไพรบึง ผ่านหน้าอำเภไพรบึง เลี้ยวซ้ายหน้าโรงเรียนบ้านปราสาทเยอ เข้าสู่พื้นที่การอพยพ วัดคูสีแจ เลยไปอีก วัดตาเจาโนนสมบูรณ์ ตำบลดินแดง อำเภไพรบึง ระยะทางประมาณ ๕๒ กิโลเมตร

-พื้นที่รองรับผู้อพยพ ที่ ๒๑ ณ วัดบ้านตาจวน, วัดสะเดาน้อย ตำบลสำโรงพลัน อำเภอยะบิง รับการอพยพ บ้านนาสวรรค์ ตำบลไพรพัฒนา อำเภอกุสิงห์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๐๑ เลี้ยวขวาสี่แยกนาเจริญ อำเภอกุซันท์ ใช้ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๔ ตรงไปสี่แยกโคกตาล (ทล๒๔) ตรงไปถึงสี่บ้านไทร แล้วกลับรถเลี้ยวซ้ายถึงวัดบ้านสะเดาน้อย ถ้าไปวัดบ้านตาจวน ไปทางเทศบาล สำโรงพลัน แล้วกลับรถเลี้ยวซ้าย เข้าสู่พื้นที่การอพยพ วัดบ้านตาจวน ตำบลสำโรงพลัน อำเภอยะบิง ระยะทางประมาณ ๕๐ กิโลเมตร

๓.๒ การปฏิบัติขึ้นดำเนินการอพยพ

๓.๒.๑ ศูนย์อำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอภูสิงห์ มีหน้าที่อำนวยการ สั่งการ ควบคุม กำกับดูแล ให้การอพยพประชาชน และส่วนราชการในพื้นที่เป็นไปด้วยความเรียบร้อย

๓.๒.๒ ที่ทำการปกครองอำเภอภูสิงห์ (กลุ่มงานความมั่นคง)

ก) อบรมให้ความรู้แก่ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านฝ่ายรักษาความสงบเรียบร้อย (ผรส.) ชุตรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) และราษฎรในเขตพื้นที่รับผิดชอบเกี่ยวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อเป็นแนวทางการปฏิบัติในการอพยพและการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ข) ประสานงานกับหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง อาทิ เช่น ผกก.สภ.ภูสิงห์, นายก อบต., ทั้ง ๗ แห่ง, ผอ.โรงพยาบาล, ผอ.โรงเรียนในพื้นที่, กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่ ดำเนินการอพยพตามแผนฯ

ค) วางระบบเครือข่ายการติดต่อสื่อสาร หมู่บ้านตามแนวชายแดนที่จะดำเนินการอพยพและพื้นที่จุดรองรับการอพยพให้ครอบคลุมและทั่วถึงกัน เพื่อดำรงการติดต่อสื่อสารได้ตลอดเวลา

ง) สนับสนุนอาวุธปืนลูกซอง ๕ นัด พร้อมเครื่องกระสุนและยุทธโศปกรณ์อื่น ๆ ที่จำเป็น ให้กับชุตรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน(ชรบ.) เพื่อการรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน

จ) จัดวางระบบการรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน โดยใช้ชุตรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) หลังจากที่มีการอพยพประชาชนออกจากพื้นที่หมู่บ้านไปแล้ว

๓.๒.๓ โรงพยาบาลภูสิงห์

ก) จัดหาและสำรองยา เวชภัณฑ์ เลือด และเครื่องมือ เครื่องใช้ให้เพียงพอต่อการรักษาพยาบาล

ข) เตรียมจัดทีมแพทย์ฉุกเฉินในการกู้ชีพฉุกเฉิน และขนย้ายผู้เจ็บป่วยจากการสู้รบพร้อมดำเนินการเกี่ยวกับการส่งกลับสายแพทย์

ค) เตรียมเจ้าหน้าที่พยาบาลและ อสม.เข้าปฏิบัติหน้าที่ ประจำพื้นที่รองรับการอพยพ ทั้ง ๕ จุด ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันตลอด ๒๔ ชั่วโมง

ง) เตรียมยานพาหนะขนย้ายผู้เจ็บป่วยจากโรงพยาบาลส่งตัวให้โรงพยาบาลจังหวัด และโรงพยาบาลอื่น

จ) จัดเตรียมเจ้าหน้าที่ประสานการปฏิบัติกับ ศูนย์อำนวยการป้องกันภัยและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอภูสิงห์

ฉ) ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๓.๒.๔ สำนักงานสาธารณสุขอำเภอภูสิงห์

ก) จัดหาและสำรองยา เวชภัณฑ์ ยาและเครื่องมือ เครื่องใช้ให้เพียงพอต่อการรักษาพยาบาล

ข) ปฐมพยาบาลผู้ป่วยเจ็บ ระหว่างการอพยพเคลื่อนย้าย

ค) จัดระเบียบการบริการด้านสุขอนามัยและสิ่งแวดล้อม การป้องกันโรคติดต่อ ในพื้นที่จุดรองรับการอพยพ รวมทั้งอบรมให้ความรู้ด้านสุขภาพจิตแก่ผู้อพยพ

ง) ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๓.๒.๕ สถานีตำรวจภูธรภูสิงห์

ก) จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจรักษาความปลอดภัยพื้นที่รองรับการอพยพในแต่ละจุดที่กำหนดไว้ตามแผนอพยพ (ข้อ ๓.๑.๔)

ข) จัดระบบจราจร เส้นทางเคลื่อนย้ายประชาชนในพื้นที่ หมู่บ้าน ตำบลไปยังจุดรองรับการอพยพ

ค) จัดเจ้าหน้าที่ตำรวจควบคุม กำกับดูแลชุตรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน ที่ดำเนินการอพยพในพื้นที่ตำบลงิ้ว, ตำบลไพรพัฒนา, ตำบลห้วยตามอญ เพื่อปฏิบัติการกักใน

การรักษาความสงบเรียบร้อย การป้องกันทรัพย์สินของราษฎรป้องกันการจลาจล และรักษาสาธารณะสมบัติ
การอำนวยความสะดวกเส้นทางส่งกำลังลำเลียงฝ่ายทหาร

ง) ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๓.๒.๖ ที่ว่าการอำเภออุบลราชธานี

ก) ประสานงานกับวัดที่เป็นพื้นที่รองรับการอพยพ จัดเตรียมพื้นที่รองรับการอพยพ
สำหรับประชาชน และส่วนราชการในบริเวณวัด

ข) ประสานงานกับวัด จัดระบบสาธารณูปโภคในพื้นที่รองรับการอพยพ

ค) ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๓.๒.๗ สำนักงานปศุสัตว์อำเภออุบลราชธานี

ก) สำรวจและวางแผนการเคลื่อนย้ายสัตว์เลี้ยง จากพื้นที่อพยพไปยังพื้นที่รองรับ
การอพยพในด้านเส้นทาง การทำเครื่องหมายสัตว์ เพื่อมิให้เกิดความสับสน
ในการแสดงกรรมสิทธิ์ เพื่อรองรับสัตว์เลี้ยง

ข) เตรียมจัดหาหญ้า ฟาง น้ำดื่ม ให้โค กระบือ ที่เคลื่อนย้ายให้เพียงพอ

ค) เตรียมบุคลากรไว้คอยช่วยเหลือ รักษาพยาบาลและดูแลสุขภาพสัตว์

ง) เตรียมสถานที่รวมโค กระบือ ของแต่ละหมู่บ้าน พร้อมจัดหาเวชภัณฑ์
และเครื่องมือเครื่องใช้ ในการป้องกันโรคระบาดสัตว์

จ) ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๓.๒.๘ สำนักงานเกษตรอำเภออุบลราชธานี

ก) วางระบบดูแลรักษาพืชผลทางการเกษตรในพื้นที่อพยพ ตลอดจนการเก็บเกี่ยว
ผลผลิตทางการเกษตร หรือทำลายผลผลิตเพื่อมิให้ฝ่ายตรงข้ามใช้เป็นประโยชน์ได้

ข) สำรวจและเตรียมการช่วยเหลือให้เงินชดเชยความเสียหายการเกษตรอันเนื่องมาจาก
ภัยสงคราม

ค) ปฏิบัติการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๓.๒.๙ สำนักพัฒนาชุมชนอำเภออุบลราชธานี

ก) สำรวจจัดทำทะเบียน ผู้อพยพ ณ จุดรองรับการอพยพ และบัญชีทรัพย์สิน
ของราษฎร

ข) วางระบบการแจกจ่ายอาหาร เครื่องนุ่งห่ม และการสงเคราะห์ผู้อพยพในพื้นที่
รองรับการอพยพให้เป็นไปอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมตลอดจนวางระบบการสำรอง
อาหาร เครื่องนุ่งห่มให้เพียงพอ

ค) ประสานส่วนราชการ มูลนิธิ ภาคเอกชน ในการสงเคราะห์ช่วยเหลือผู้อพยพ
ณ จุดรองรับการอพยพทุกจุด

ง) ประชาสัมพันธ์ และปฏิบัติการทางจิตวิทยา เพื่อบำรุงขวัญผู้อพยพ
ณ จุดรองรับการอพยพ

๓.๒.๑๐ สัสดีอำเภออุบลราชธานี

ก) ประสานงานกับมณฑลทหารบกที่ ๒๒ ในการปฏิบัติตามแผนพิทักษ์พื้นที่เขตหลัง

ข) จัดเตรียมมวลชนกองหนุนเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ (กนช.) สนับสนุน
แผนการอพยพประชาชนและส่วนราชการอำเภออุบลราชธานี เมื่อร้องขอ

ค) ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๓.๒.๑๑ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าห้วยศาลา, หน่วยป้องกันและพัฒนาป่าไม้ภูสิงห์ (ศก ๔)

- ก) สำรวจและจัดทำบัญชีการเคลื่อนย้ายทรัพย์สินของทางราชการ ออกจากพื้นที่อพยพไปยังจุดรองรับการอพยพ
- ก) แบ่งมอบอาคารสถานที่และเครื่องอำนวยความสะดวกให้กับฝ่ายทหาร
- ข) เพื่อปฏิบัติการกิจทางทหารต่อไป
- ค) ปฏิบัติภารกิจอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๓.๒.๑๒ สำนักงานท้องถิ่นอำเภอภูสิงห์

- ก) ประสานงานกับองค์การบริหารส่วนตำบลและจัดทำบัญชีการเคลื่อนย้ายทรัพย์สินของทางราชการออกจากพื้นที่อพยพไปยังจุดรองรับการอพยพ
- ข) ประสานองค์การบริหารส่วนตำบลปรับระบบงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการอพยพประชาชนและส่วนราชการในพื้นที่
- ค) ประสานองค์การบริหารส่วนตำบลจัดสมาชิก อปพร.สนับสนุน จนท.ตร.สภ.ภูสิงห์ ชูตรวจความปลอดภัยหมู่บ้าน(ชรบ.) ในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพื้นที่อพยพ และการจัดการจราจรเส้นทางการอพยพเคลื่อนย้าย
- ง) ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๓.๒.๑๓ องค์การบริหารส่วนตำบลไพรพัฒนา,ดงรัก, ห้วยตามอญ และโคกตาล

- ก) สำรวจและจัดทำบัญชีการเคลื่อนย้ายทรัพย์สินของทางราชการจากพื้นที่อพยพไปยังจุดรองรับการอพยพ
- ข) ปรับระบบงบประมาณ เพื่อสนับสนุนการอพยพประชาชนและส่วนราชการในพื้นที่ไปยังจุดรองรับการอพยพ ตลอดจนการสงเคราะห์ราษฎรในพื้นที่
- ค) จัดสมาชิก อปพร.สนับสนุน จนท.ตร.สภ.ภูสิงห์, ชูตรวจความปลอดภัยหมู่บ้าน(ชรบ.) ในการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินพื้นที่อพยพ และการจัดการจราจรเส้นทางอพยพเคลื่อนย้าย

๓.๒.๑๔ องค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง ๗ แห่ง

- ก) จัดหาเต็นท์สำหรับเป็นที่พักอาศัยของผู้อพยพและที่ตั้งกองอำนวยความสะดวกให้เพียงพอ ณ จุดรองรับการอพยพ ตามข้อ ๓.๑.๔
- ข) จัดวางระบบไฟส่องสว่าง และน้ำประปาในพื้นที่จุดรองรับการอพยพ
- ค) จัดระบบสุขาภิบาล ห้องน้ำ ห้องสุขา ให้เพียงพอต่อผู้อพยพ
- ง) จัดสมาชิก อปพร. สนับสนุนให้กับ จนท.ตร.สภ.ภูสิงห์ ในการดูแลรักษาความปลอดภัยจุดรองรับการอพยพ

๓.๒.๑๕ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่อพยพ

- ก) สำรวจ จัดทำบัญชีผู้อพยพ สัตว์เลี้ยง และทรัพย์สิน ที่จะต้องดำเนินการเคลื่อนย้ายอพยพ
- ข) แบ่งมอบภารกิจให้หัวหน้าคุ้ม รับผิดชอบเคลื่อนย้ายราษฎรในอัตรา ๑๐ หลังคาเรือนต่อหนึ่งคุ้ม โดยนัดแนะจุดนัดพบของหมู่บ้านและเส้นทางการเคลื่อนย้ายตามแผนอพยพ
- ค) จัดกำลังชูตรวจความปลอดภัยหมู่บ้าน(ชรบ.) ในการรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน การป้องกันและรักษาทรัพย์สินของราษฎรในพื้นที่อพยพ
- ง) วางระบบการติดต่อสื่อสารให้สามารถดำรงการติดต่อสื่อสารกับอำเภอภูสิงห์ได้ตลอด ๒๔ ชั่วโมง
- จ) ดำเนินการอื่น ๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๓.๒.๑๖ ร้อย.อส.อ.ภูสิงห์ ๑๙

ก) จัด จนท.หาข่าวและติดตามสถานการณ์ตามแนวชายแดนอย่างใกล้ชิด

ข) สนับสนุนภารกิจของฝ่ายทหารตามที่ได้รับการร้องขอ

๓.๓ การปฏิบัติขั้นอพยพกลับ รวมทั้งการบูรณะพื้นที่พื้นฟูสิ่งเสียหาย

๑. กองอำนวยการพื้นที่รองรับการอพยพ ทั้ง ๒๑ แห่ง ประชาสัมพันธ์แจ้งเตือนผู้อพยพ ให้เตรียมตัวอพยพกลับ พร้อมประสานขอรับการสนับสนุนยานพาหนะในการเคลื่อนย้ายประชาชน และส่วนราชการ

๒. ขอรับการสนับสนุน กองร้อยตำรวจตระเวนชายแดนที่ ๒๒๔ จัดเจ้าหน้าที่ตรวจสอบพื้นที่ หมู่บ้านอพยพที่ประสบภัย ในการเก็บกู้ระเบิดที่อาจจะหลงเหลือ ก่อนส่งมอบพื้นที่ปลอดภัย

๓. ดำเนินการอพยพประชาชนและส่วนราชการเข้าพื้นที่เดิม

๔. ให้องค์การบริหารส่วนตำบลไพรพัฒนา ดงรัก โคกตาล และห้วยตามอญ ตรวจสอบ ความเสียหายด้านบ้านเรือนราษฎร สิ่งสาธารณะประโยชน์ พืชผลทางการเกษตร ปศุสัตว์ ฯลฯ เพื่อดำเนินการ ด้านการชดเชยความเสียหาย และซ่อมแซมบูรณะให้กลับคืนสู่สภาพเดิมโดยเร็ว โดยใช้งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลในอันดับแรก หากงบประมาณไม่มีหรือไม่เพียงพอ ให้ขอรับการสนับสนุนงบประมาณช่วยเหลือ ผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉินจากอำเภอและจังหวัด ตามลำดับ

๔. ธุรการและการส่งกำลังบำรุง

๔.๑ ยานพาหนะ ที่ใช้ในการเคลื่อนย้ายอพยพ ให้ใช้ยานพาหนะภายในหมู่บ้าน หากไม่เพียงพอให้ ขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานข้างเคียง

๔.๒ อาวุธ กระสุนยุทโธปกรณ์ ของชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้านให้ที่ทำการปกครองอำเภอ ภูสิงห์ เป็นหน่วยสนับสนุน

๔.๓ เครื่องมือสื่อสาร สำหรับตำบล หมู่บ้าน ให้ที่ทำการปกครองอำเภอภูสิงห์และองค์การบริหาร ส่วนตำบลในพื้นที่ เป็นหน่วยสนับสนุน

๔.๔ การดำเนินการในเบื้องต้นให้ใช้งบประมาณปกติของส่วนราชการ และองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่น หากไม่เพียงพอให้ขอรับการสนับสนุนงบประมาณ ในการช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติกรณีฉุกเฉิน ใน อำนาจนายอำเภอภูสิงห์ และอำนาจผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ

๕. การบังคับบัญชาและการติดต่อสื่อสาร

ก. การติดต่อสื่อสาร

ทางวิทยุ

๑. ใช้ข่ายการติดต่อสื่อสาร ของที่ทำการปกครองอำเภอ เป็นหลัก

๒. ใช้ข่ายการติดต่อสื่อสาร ของตำรวจ เป็นรอง

๓. ใช้ข่ายการติดต่อสื่อสารของสาธารณะเป็นข่ายอะไหล่

ทางโทรศัพท์

- ศูนย์อำนวยการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอภูสิงห์ หมายเลขโทรศัพท์/โทรสาร ๐๔๕ - ๖๐๘๑๕๒

ข. การบังคับบัญชา

๑. ศูนย์อำนวยการป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนอำเภอภูสิงห์ ณ ที่ว่าการอำเภอภูสิงห์ หมู่ที่ ๑๑ ตำบลห้วยตึกขุ อำเภอภูสิงห์

๒. เมื่อมีสถานการณ์ ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องตามแผนขึ้นการอำนวยการ กับศูนย์อำนวยการ ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนอำเภอภูสิงห์

๓. อำนาจในการสั่งอนุมัติ ให้มีการอพยพราษฎรและส่วนราชการ เป็นอำนาจของผู้อำนวยการ
ป้องกันภัยฝ่ายพลเรือนจังหวัดศรีสะเกษ ตามพระราชบัญญัติป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน พ.ศ. ๒๕๕๐

ผู้อนุมัติแผน

(นายบัญชา จันทร์ณรงค์)

นายอำเภอภูสิงห์

ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอภูสิงห์

ภาค อนุผนวก

- อนุผนวก ก คณะกรรมการศูนย์อำนวยการป้องกันภัยและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอภูสิงห์
 - อนุผนวก ข คณะทำงานระดับตำบลประจำพื้นที่จุดอพยพ
 - อนุผนวก ค คณะกรรมการกองอำนวยการประจำพื้นที่จุดรองรับการอพยพ
 - อนุผนวก ง ข้อมูลหมู่บ้านพื้นที่เสี่ยงภัย
 - อนุผนวก จ ข้อมูลหลุมหลบภัย/บังเกอร์
 - อนุผนวก ฉ เส้นทางการอพยพ
 - อนุผนวก ช การจัดพื้นที่จุดรองรับการอพยพ
 - อนุผนวก ฌ ข้อมูลบัญชียานพาหนะ
-

อนุผนวก ก. คณะกรรมการศูนย์อำนวยการป้องกันภัยและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอภูสิงห์

๑. นายอำเภอภูสิงห์	ผู้อำนวยการศูนย์ฯ
๒. ปลัดอำเภอหัวหน้ากลุ่มงานบริหารงานปกครอง	รองผู้อำนวยการศูนย์ฯ
๓. ผู้บังคับหน่วยเฉพาะกิจที่ ๓	รองผู้อำนวยการศูนย์ฯ
๔. ผู้กำกับการสถานีตำรวจภูธรภูสิงห์	รองผู้อำนวยการศูนย์ฯ
๕. สาธารณสุขอำเภอภูสิงห์	กรรมการ
๖. ผู้อำนวยการโรงพยาบาลภูสิงห์	กรรมการ
๗. เกษตรอำเภอภูสิงห์	กรรมการ
๘. พัฒนาการอำเภอภูสิงห์	กรรมการ
๙. ปศุสัตว์อำเภอภูสิงห์	กรรมการ
๑๐. สัสดีอำเภอภูสิงห์	กรรมการ
๑๑. สรรพากรสาขาพื้นที่อำเภอภูสิงห์	กรรมการ
๑๒. ประมงอำเภอภูสิงห์	กรรมการ
๑๓. ผู้อำนวยการศูนย์พัฒนาการเกษตรภูสิงห์ฯ	กรรมการ
๑๔. ผอ.สพป.ศรีสะเกษ เขต ๓	กรรมการ
๑๕. ผอ.ศูนย์ส่งเสริมการเรียนรู้ระดับอำเภอภูสิงห์	กรรมการ
๑๖. ผู้อำนวยการโรงเรียนภูสิงห์ประชาเสริมวิทย์	กรรมการ
๑๗. ผู้อำนวยการโรงเรียนละมวิทย	กรรมการ
๑๘. ผู้อำนวยการสถานศึกษาทุกแห่งในพื้นที่อำเภอภูสิงห์	กรรมการ
๑๗. ผู้จัดการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอภูสิงห์	กรรมการ
๑๘. ผู้จัดการการประปาส่วนภูมิภาคอำเภอภูสิงห์	กรรมการ
๑๙. ผู้จัดการธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์	กรรมการ
๒๐. ท้องถิ่นอำเภอภูสิงห์	กรรมการ
๒๑. นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ทุกแห่ง	กรรมการ
๒๒. กำนันทุกตำบล ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้าน	กรรมการ
๒๓. สหกรณ์การเกษตรอำเภอภูสิงห์	กรรมการ
๒๔. หัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานทั้งส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคในพื้นที่อำเภอภูสิงห์ทุกส่วน ทุกหน่วย	กรรมการ
๒๕. ปลัดอำเภอหัวหน้ากลุ่มงานความมั่นคง	กรรมการ/เลขานุการ
๒๖. ปลัดอำเภองานป้องกัน	กรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ
๒๗. เจ้าหน้าที่ปกครอง/พนักงานราชการ ที่ได้รับมอบหมาย	กรรมการ/ผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่ ดังนี้

๑. จัดทำแผนการอพยพประชาชนและส่วนราชการในอำเภอภูสิงห์
๒. ชักซ้อมเตรียมความพร้อมการดำเนินการตามแผนอพยพประชาชนและส่วนราชการ
๓. ติดตามและวิเคราะห์สถานการณ์ด้านการข่าวตามแนวชายแดนไทย – กัมพูชา ในเขตพื้นที่

รับผิดชอบ

๔. อำนวยการอพยพประชาชนและการพิทักษ์พื้นที่เขตหลังของอำเภอภูสิงห์ ประสานสนับสนุนฝ่ายอพยพประชาชนและการพิทักษ์พื้นที่เขตหลังในระดับหมู่บ้าน ตำบล ทุกรูปแบบ เพื่อให้การอพยพและการพิทักษ์พื้นที่เขตหลังเป็นไปด้วยความเรียบร้อยและมีความปลอดภัยสูงสุด

๕. ประสานรายละเอียดการปฏิบัติกับฝ่ายทหาร ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง องค์ปกครองส่วนท้องถิ่น ตำบล หมู่บ้าน ในการดำเนินการตามแผนอพยพประชาชน และการพิทักษ์พื้นที่เขตหลัง

๖. วางเครือข่ายระบบสื่อสารกับฝ่ายต่างๆ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หมู่บ้านตามแนวชายแดน และพื้นที่รองรับการอพยพ ให้ครอบคลุมทั่วถึง

๗. เตรียมพื้นที่เครื่องอุปโภค บริโภค วัสดุ อุปกรณ์ ที่จำเป็นทั้งหลายอื่นๆ สนับสนุนการปฏิบัติของฝ่ายทหารเมื่อได้รับการร้องขอ

๘. ปฏิบัติภารกิจอื่นๆ ที่ได้รับมอบหมาย

ตรวจถูกต้อง

(นายบัญชา จันทร์ณรงค์)

นายอำเภอภูสิงห์

ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอภูสิงห์

อนุผนวก ข คณะทำงานระดับตำบลประจำพื้นที่จุดอพยพ
ประกอบแผนปฏิบัติการพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลัง อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดศรีสะเกษ

๑. ตำบลดงรัก ประกอบด้วย

๑.๑ ปลัดอำเภอดงรัก	หัวหน้าคณะทำงาน
๑.๒ สารวัตรป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรดงรัก	รองหัวหน้าคณะทำงาน
๑.๓ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงรัก	รองหัวหน้าคณะทำงาน
๑.๔ กำนันตำบลดงรัก	คณะทำงาน
๑.๕ พัฒนาการประจำตำบลดงรัก	คณะทำงาน
๑.๖ เกษตรตำบลดงรัก	คณะทำงาน
๑.๗ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล บ้านนาตราว	คณะทำงาน
๑.๘ ผู้อำนวยการสถานศึกษาทุกแห่งในพื้นที่ตำบลดงรัก	คณะทำงาน
๑.๙ กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่ตำบลดงรัก	คณะทำงาน
๑.๑๐ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลดงรัก	คณะทำงาน/เลขานุการ
๑.๑๑ นายช่างโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลดงรัก	คณะทำงาน/ผู้ช่วยเลขานุการ

๒. ตำบลไพรพัฒนา ประกอบด้วย

๒.๑ ปลัดอำเภอดงรัก	หัวหน้าคณะทำงาน
๒.๒ รองผู้กำกับการป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรดงรัก	รองหัวหน้าคณะทำงาน
๒.๓ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลไพรพัฒนา	รองหัวหน้าคณะทำงาน
๒.๔ กำนันตำบลไพรพัฒนา	คณะทำงาน
๒.๕ พัฒนาการประจำตำบลไพรพัฒนา	คณะทำงาน
๒.๖ เกษตรตำบลไพรพัฒนา	คณะทำงาน
๒.๗ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลไพรพัฒนา	คณะทำงาน
๒.๘ ผู้อำนวยการสถานศึกษาทุกแห่งในพื้นที่ตำบลไพรพัฒนา	คณะทำงาน
๒.๙ กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่ตำบลไพรพัฒนา	คณะทำงาน
๒.๑๐ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลไพรพัฒนา	คณะทำงาน/เลขานุการ
๒.๑๑ นายช่างโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลไพรพัฒนา	คณะทำงาน/ผู้ช่วยเลขานุการ

๓. ตำบลห้วยตามอญ ประกอบด้วย

๓.๑ ปลัดอำเภอดงรัก	หัวหน้าคณะทำงาน
๓.๒ รองสารวัตรป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรดงรัก	รองหัวหน้าคณะทำงาน
๓.๓ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยตามอญ	รองหัวหน้าคณะทำงาน
๓.๔ กำนันตำบลห้วยตามอญ	คณะทำงาน
๓.๕ พัฒนาการประจำตำบลห้วยตามอญ	คณะทำงาน
๓.๖ เกษตรตำบลห้วยตามอญ	คณะทำงาน
๓.๗ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลห้วยตามอญ	คณะทำงาน
๓.๘ ผู้อำนวยการสถานศึกษาทุกแห่งในพื้นที่ตำบลห้วยตามอญ	คณะทำงาน
๓.๙ กำนัน, ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่ตำบลห้วยตามอญ	คณะทำงาน
๓.๑๐ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยตามอญ	คณะทำงาน/เลขานุการ
๓.๑๑ นายช่างโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลห้วยตามอญ	คณะทำงาน/ผู้ช่วยเลขานุการ

๔. ตำบลโคกตาล ประกอบด้วย

๔.๑ ปลัดอำเภอประจำตำบลโคกตาล	หัวหน้าคณะทำงาน
๔.๒ รองสารวัตรป้องกันปราบปราม สถานีตำรวจภูธรภูสิงห์	รองหัวหน้าคณะทำงาน
๔.๓ นายกองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล	รองหัวหน้าคณะทำงาน
๔.๔ กำนันตำบลโคกตาล	คณะทำงาน
๔.๕ พัฒนาการประจำตำบลโคกตาล	คณะทำงาน
๔.๖ เกษตรตำบลโคกตาล	คณะทำงาน
๔.๗ ผู้อำนวยการโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลโคกตาล	คณะทำงาน
๔.๘ ผู้อำนวยการสถานศึกษาทุกแห่งในพื้นที่ตำบลโคกตาล	คณะทำงาน
๔.๙ กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ในพื้นที่ตำบลโคกตาล	คณะทำงาน
๔.๑๐ ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล	คณะทำงาน/เลขานุการ
๔.๑๒ นายช่างโยธา องค์การบริหารส่วนตำบลโคกตาล	คณะทำงาน/ผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่

๑. สำรวจข้อมูลเด็ก สตรี คนชรา ผู้พิการ พระภิกษุ สามเณร ที่จะต้องดำเนินการอพยพและผู้ที่อยู่รักษาความปลอดภัยของหมู่บ้าน
๒. สำรวจข้อมูลยานพาหนะเช่น รถยนต์ รถไถนาเดินตาม จักรยานยนต์ ที่จะใช้ในการอพยพ
๓. สำรวจข้อมูลสัตว์เลี้ยงที่จะดำเนินการอพยพ เช่น วัว ควาย สุกร เป็ด ไก่ ฯลฯ
๔. แบ่งมอบพื้นที่หมู่บ้านรับผิดชอบเป็นกลุ่ม ๆ ละ ๑๐ หลังคาเรือน โดยแต่งตั้งหัวหน้าคุ้มรับผิดชอบ
๕. กำหนดจุดนัดพบของหมู่บ้าน เส้นทางเคลื่อนย้ายอพยพจากหมู่บ้านถึงจุดรองรับการอพยพ
๖. ประสานงานกับส่วนราชการ สถานศึกษา อบต. ในพื้นที่สำรวจตรวจสอบทรัพย์สินของทางราชการ ที่จำเป็นต้องเคลื่อนย้ายอพยพ และวางระบบรักษาความปลอดภัยสถานที่ราชการ
๗. กำกับดูแลการปฏิบัติงานของชุดรักษาความปลอดภัยหมู่บ้าน (ชรบ.) ร่วมกับสมาชิก อปพร. ในการ
๘. สนับสนุน จนท.ตร.สภ.ภูสิงห์ ดูแลรักษาความปลอดภัยของทรัพย์สินภายในหมู่บ้านอพยพ
๙. กำหนดสัญญาณเตือนภัยให้ประชาชนในพื้นที่ทั้งหมู่บ้านเข้าใจตรงกัน และให้สามารถรับทราบได้อย่างทั่วถึงทั้งเสียงสัญญาณและทัศนสัญญาณ
๑๐. กำกับดูแลการวางระบบติดต่อสื่อสารของหมู่บ้าน กับอำเภอ ทั้งทางวิทยุและทางโทรศัพท์ ให้สามารถดำรงการติดต่อสื่อสารได้ตลอดเวลา

ตรวจถูกต้อง

(นายบัญชา จันทรณรงค์)

นายอำเภอภูสิงห์

ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอภูสิงห์

อนุผนวก ค กองอำนวยการประจำพื้นที่จัดรองรับการอพยพ
ประกอบแผนปฏิบัติการพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลัง อำเภอกุสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

- จุดที่ ๑ วัดไพรบึง ตำบลไพรบึง อำเภไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ รองรับผู้อพยพได้จำนวน ๔๐๐ คน
รับผู้อพยพจากบ้านโนนจำปา หมู่ที่ ๗ ตำบลดงรัก อำเภอกุสิงห์
- จุดที่ ๒ วัดสวาย ตำบลไพรบึง อำเภไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ รองรับผู้อพยพได้จำนวน ๓๐๐ คน
รับผู้อพยพจากบ้านไร่พัฒนา หมู่ที่ ๒ ตำบลดงรัก อำเภอกุสิงห์
- จุดที่ ๓ วัดจักรกระดาน ตำบลไพรบึง อำเภไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ รองรับผู้อพยพได้จำนวน ๔๐๐ คน
รับผู้อพยพจากบ้านกลาง หมู่ที่ ๕ ตำบลดงรัก อำเภอกุสิงห์
- จุดที่ ๔ วัดบ้านคอก ตำบลไพรบึง อำเภไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ รองรับผู้อพยพได้จำนวน ๓๐๐ คน
รับผู้อพยพจากบ้านคูสีแจ หมู่ที่ ๔ ตำบลดงรัก อำเภอกุสิงห์
- จุดที่ ๕ วัดบ้านโพง ตำบลไพรบึง อำเภไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ รองรับผู้อพยพได้จำนวน ๑๐๐ คน
รับผู้อพยพจากบ้านเขาแดง หมู่ที่ ๑๒ ตำบลโคกตาล อำเภอกุสิงห์
- จุดที่ ๖ วัดบ้านทุ่ม ตำบลไพรบึง อำเภไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ รองรับผู้อพยพได้จำนวน ๑๕๐ คน
รับผู้อพยพจากบ้านจำปานวง หมู่ที่ ๓ ตำบลดงรัก อำเภอกุสิงห์
- จุดที่ ๗ วัดป่าอริยทรัพย์ ตำบลไพรบึง อำเภไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ รองรับผู้อพยพได้จำนวน ๒๕๐ คน
รับผู้อพยพจากบ้านสันติสุข หมู่ที่ ๘ ตำบลดงรัก อำเภอกุสิงห์
- จุดที่ ๘ วัดสำโรงพลัน ตำบลสำโรงพลัน อำเภไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ รองรับผู้อพยพได้จำนวน ๓๐๐ คน
รับผู้อพยพจากบ้านนาตราว หมู่ที่ ๑ ตำบลดงรัก อำเภอกุสิงห์
- จุดที่ ๙ วัดบ้านไทร ตำบลสำโรงพลัน อำเภไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ รองรับผู้อพยพได้จำนวน ๑๕๐ คน
รับผู้อพยพจากบ้านโคกแดง หมู่ที่ ๒ ตำบลไพรพัฒนา อำเภอกุสิงห์
- จุดที่ ๑๐ วัดชำระ ตำบลสำโรงพลัน อำเภไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ รองรับผู้อพยพได้จำนวน ๓๐๐ คน
รับผู้อพยพจากบ้านทางสายลวด หมู่ที่ ๙ ,บ้านโคกชาติ หมู่ที่ ๗ ตำบลไพรพัฒนา อำเภอกุสิงห์
- จุดที่ ๑๑ วัดลิเรียมพุทธาราม ตำบลสำโรงพลัน อำเภไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ รองรับผู้อพยพได้
จำนวน ๓๐๐ คน
รับผู้อพยพจากบ้านนาตำบล หมู่ที่ ๑ ,บ้านไพรพัฒนา หมู่ที่ ๓ ตำบลไพรพัฒนา อำเภอกุสิงห์
- จุดที่ ๑๒ วัดป่าตาโมกข์ ตำบลสำโรงพลัน อำเภไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ รองรับผู้อพยพได้จำนวน ๓๐๐ คน
รับผู้อพยพจากบ้านแซร์ไพรใต้ หมู่ที่ ๘ ตำบลไพรพัฒนา อำเภอกุสิงห์
- จุดที่ ๑๓ วัดปราสาทเยอเหนือ วัดปราสาทเยอใต้ ตำบลปราสาทเยอ อำเภไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ
รองรับผู้อพยพได้จำนวน ๒๐๐ คน
รับผู้อพยพจากบ้านแซร์สะโบว์ หมู่ที่ ๖ ตำบลดงรัก อำเภอกุสิงห์
- จุดที่ ๑๔ วัดโพนปลัด วัดพะวะระ ตำบลปราสาทเยอ อำเภไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ รองรับผู้อพยพได้
จำนวน ๕๐๐ คน
รับผู้อพยพจากบ้านไอร์ปงโก้ว หมู่ที่ ๖ ตำบลไพรพัฒนา อำเภอกุสิงห์
- จุดที่ ๑๕ วัดประอาจ ตำบลปราสาทเยอ อำเภไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ รองรับผู้อพยพได้จำนวน ๓๐๐ คน
รับผู้อพยพจากบ้านไพรพัฒนาตะวันออก หมู่ที่ ๑๐ ตำบลไพรพัฒนา อำเภอกุสิงห์
- จุดที่ ๑๖ วัดดินแดง ตำบลดินแดง อำเภไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ รองรับผู้อพยพได้จำนวน ๒๐๐ คน
รับผู้อพยพจากบ้านไทยถาวร หมู่ที่ ๓ ตำบลห้วยตามอญ อำเภอกุสิงห์
- จุดที่ ๑๗ วัดหนองอารีย์ ตำบลดินแดง อำเภไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ รองรับผู้อพยพได้จำนวน ๓๐๐ คน
รับผู้อพยพจากบ้านพนมชัย หมู่ที่ ๕ ตำบลห้วยตามอญ อำเภอกุสิงห์

จุดที่ ๑๘ วัดสลักไผ่ ตำบลดินแดง อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ รองรับผู้อพยพได้จำนวน ๒๐๐ คน

รับผู้อพยพจากบ้านตามอญ หมู่ที่ ๘ ตำบลห้วยตามอญ อำเภอภูสิงห์

จุดที่ ๑๙ วัดศิลาวาราม ตำบลดินแดง อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ รองรับผู้อพยพได้จำนวน ๒๐๐ คน

รับผู้อพยพจากบ้านหนองเขียน หมู่ที่ ๔ ตำบลห้วยตามอญ อำเภอภูสิงห์

จุดที่ ๒๐ วัดคูสีแจ วัดตาเจาโนนสมบูรณ์ ตำบลดินแดง อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ รองรับผู้อพยพได้จำนวน ๕๐๐ คน

รับผู้อพยพจากบ้านแซร์ไพร หมู่ที่ ๔ ตำบลไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์

จุดที่ ๒๑ วัดบ้านตาจวน วัดสะเดาน้อย ตำบลสำโรงพล อำเภอไพรบึง จังหวัดศรีสะเกษ รองรับผู้อพยพได้จำนวน ๓๐๐ คน

รับผู้อพยพจากบ้านวนาสวรรค์ หมู่ที่ ๕ ตำบลไพรพัฒนา อำเภอภูสิงห์

คณะทำงานประจำพื้นที่จุดรองรับการอพยพ ประกอบด้วย

๑.ปลัดอำเภอผู้ประสานงานประจำตำบล	หัวหน้าคณะทำงาน
๒.สาธารณสุขอำเภอภูสิงห์	คณะทำงาน
๓.ผู้อำนวยการโรงพยาบาลภูสิงห์	คณะทำงาน
๔.เกษตรอำเภอภูสิงห์	คณะทำงาน
๕.พัฒนาการอำเภอภูสิงห์	คณะทำงาน
๖.ท้องถิ่นอำเภอภูสิงห์	คณะทำงาน
๗.ผู้จัดการการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอภูสิงห์	คณะทำงาน
๘.ปศุสัตว์อำเภอภูสิงห์	คณะทำงาน
๙.ประมงอำเภอภูสิงห์	คณะทำงาน
๑๐.นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ทุกแห่ง	คณะทำงาน
๑๑.กำนันทุกตำบล ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่บ้าน	คณะทำงาน
๑๒.ปลัดอำเภองานป้องกัน	คณะทำงาน/เลขานุการ

มีหน้าที่

๑.ตรวจสอบพื้นที่รองรับการอพยพ หากไม่เพียงพอให้สำรวจพื้นที่ข้างเคียงเพื่อรองรับการอพยพ

๒.อบต.ใดที่มีจุดรองรับผู้อพยพในพื้นที่ให้จัด จนท.มาลงทะเบียนผู้อพยพ จัดทำทะเบียนประวัติผู้ อพยพ และจัดทำทะเบียนยานพาหนะและสัตว์เลี้ยงที่อพยพด้วย

๓.ดำเนินการจัดตั้งกองอำนวยการประจำพื้นที่รองรับจุดอพยพแต่ละจุด โดยให้มีเครื่องมือสื่อสาร เครื่องใช้สำนักงาน เครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องปริ้นเตอร์

๔.กำหนดจุดที่พักอาศัยของผู้อพยพ โดยให้ใช้อาคารถาวรก่อน หากไม่เพียงพอให้จัดหาเต็นท์ที่ปักชั่วคราว พร้อมจัดให้มีแสงสว่างอย่างเพียงพอ

๕.กำหนดจุดที่ตั้งในการประกอบอาหาร พร้อมอุปกรณ์เครื่องครัวสำหรับประกอบเลี้ยงผู้อพยพ

๖.กำหนดจุดที่ตั้งห้องน้ำ ห้องส้วม ให้เพียงพอต่อผู้อพยพ โดยแยกชาย-หญิง อย่างชัดเจน

๗.จัดหาเครื่องนอน หมอน มุ้ง ผ้าห่ม ให้กับผู้อพยพอย่างเพียงพอ

๘.เชื่อมต่อบริบบนสาธารณูปโภค เช่นไฟฟ้า ประปา ให้กับจุดรองรับผู้อพยพแต่ละจุดให้เพียงพอต่อการใช้

๙.กำหนดสถานที่กักขังสัตว์เลี้ยงที่มาจากกาการอพยพ พร้อมจัดหาอาหารให้กับสัตว์เลี้ยงด้วย

๑๐. จัดกิจกรรมปฏิบัติการทางจิตวิทยา เพื่อปลอบขวัญผู้ป่วยไม่ให้มีอาการวิตกก
หรือ เครียด
๑๑. จัดให้มีการรักษาพยาบาลผู้ป่วย ผู้เจ็บ จากการอพยพได้อย่างทัน่วงที่
๑๒. จัดการประชาสัมพันธ์ เพื่อขอรับการบริจาค ข้าวสาร อาหารแห้ง เครื่องอุปโภค
บริโภคต่าง ๆ

ตรวจถูกต้อง

(นายบัญชา จันทร์ณรงค์)

นายอำเภอภูสิงห์

ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอภูสิงห์

อนุผนวก ฉ ข้อมูลบัญชียานพาหนะ
ประกอบแผนปฏิบัติการพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลัง อำเภอกุสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

ลำดับ	ชื่อหมู่บ้าน	ตำบล	หมู่ ที่	ประเภทยานพาหนะ						หมายเหตุ
				รถยนต์ ๖ ล้อ	รถปิค อัพ	รถตุ๊กตุ๊ก รถอีแต๋น	รถ เก๋ง	รถจักรยานยนต์	ยานพาหนะ อื่นๆ	
๑	นาตำบล	ไพรพัฒนา	๑	๔	๔๕	๑๐	๒๕	๑๖๐	-	
๒	โคกแดง	ไพรพัฒนา	๒	๓	๓๖	๑๕	๑๕	๑๖๐	-	
๓	ไพรพัฒนา	ไพรพัฒนา	๓	๔	๖๗	๓๐	๒๕	๑๒๑	-	
๔	แซร์ไพร	ไพรพัฒนา	๔	๔	๖๘	๒๕	๑๒	๒๙๐	-	
๕	วนาสวรรค์	ไพรพัฒนา	๕	๑	๕๒	๒๐	๑๑	๒๐๐	-	
๖	โอว์ปิงโกว์	ไพรพัฒนา	๖	๓	๙๑	๓๒	๓๒	๓๒๐	-	
๗	โคกชาติ	ไพรพัฒนา	๗	๒	๕๙	๒๐	๒๘	๑๕๐	-	
๘	แซร์ไพรใต้	ไพรพัฒนา	๘	๑	๖๔	๓๐	๒๒	๔๔๘	-	
๙	ทางสายลวด	ไพรพัฒนา	๙	๑	๑๕	๑๕	๙	๘๓	-	
๑๐	ไพรพัฒนาตะวันออก	ไพรพัฒนา	๑๐	๔	๘๘	๒๒	๑๗	๑๖๐		
๑๑	นาตราว	ดงรัก	๑	-	๔๕	-	๔	๑๐๐	-	
๑๒	ไร่พัฒนา	ดงรัก	๒	๑	๘๗	๓	๙	๒๑๐	-	
๑๓	จำปานวง	ดงรัก	๓	-	๓๕	-	๑๖	๑๒๖	๑	
๑๔	คูสีแจ	ดงรัก	๔	-	๒๐	๒๕	๒	๘๕	-	
๑๕	กลาง	ดงรัก	๕	๑๒	๑๕๒	๓๕	๕๒	๒๒๕	-	
๑๖	แซร์สะโบว์	ดงรัก	๖	๖	๕๐	๓๐	๘	๒๐๐	-	
๑๗	โนนจำปา	ดงรัก	๗	-	๒๐	๒๕	๗	๑๔๘	-	
๑๘	สันติสุข	ดงรัก	๘	-	๑๖	๗	๔	๕๒	-	
๑๙.	ไทยถาวร	ห้วยตามอญ	๓	๒	๒๕	๑๒	๗	๑๐๒	-	
๒๐.	หนองเขียน	ห้วยตามอญ	๔	๒	๓๐	๑๗	๕	๑๖๘	-	
๒๑	พนมชัย/ภูน้อย	ห้วยตามอญ	๕	๕	๗	๒๐	๓๒	๑๒๓		
๒๒	ค่ายเจริญ/ตามอญ	ห้วยตามอญ	๘	๒	๓๐	๓๔	๑๒	๑๕๐		
๒๓.	เขาแดง	โคกตาล	๑๒	๒	๕๐	๒	๒	๒๐๐	๓	
รวม				๕๙	๑,๑๕๒	๔๒๙	๓๕๖	๓,๙๘๑	๓	
รวมยานพาหนะทั้งสิ้น จำนวน ๕,๙๗๗ คัน										

ตรวจถูกต้อง

(นายบัญชา จันทร์ณรงค์)

นายอำเภอกุสิงห์

ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอกุสิงห์

ผนวก ง พื้นที่หมู่บ้านเสี่ยงภัย ประกอบแผนปฏิบัติการพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลัง กอ.ปภ.จว.ศก.

๑.อำเภอภูสิงห์

ข้อมูลหมู่บ้านที่จะต้องดำเนินการอพยพ ประกอบแผนอพยพประชาชนและส่วนราชการอำเภอภูสิงห์ พื้นที่ตำบลงรัก

บ้าน	ประชากรที่อยู่จริง			ผู้อพยพ								ผู้ไม่ อพยพ (คน)	ยานพาหนะในการอพยพ			ยานพาหนะในการอพยพ			หมาย เหตุ
	หมู่ที่	ครอบครัว	คน	สตรีมี ครรภ์	สตรีไม่ แข็งแรง	เด็ก ๑๕ ปีลงมา	คนชรา ๖๐ ปี ขึ้นไป	ผู้ พิการ	คน ป่วย	ภิกษุ/ สามเณร แม่ชี	รวม		รถยนต์(คน)	รถไถ นา (คัน)	รวม (คัน)	วัว (ตัว)	ควาย (ตัว)	รวม (ตัว)	
นาตราว	๑	๓๓๓	๘๐๒	๐	๑๒	๑๗๐	๔๗	๗	๑๔	๑๑	๒๖๑	๕๔๑	๔๙	๗	๕๖	๗๕	๕๐	๕๐	
ไร่พัฒนา	๒	๒๖๙	๗๔๗	๐	๘	๑๓๘	๙๗	๑๗	๕๘	๔	๓๒๒	๔๒๕	๙๖	๑๒	๑๐๘	๓๕	๒๕	๒๕	
จำปานวง	๓	๒๓๗	๗๑๓	๐	๑๐	๑๕๐	๘๐	๘	๑๕	๖	๒๖๙	๔๔๔	๕๑	๒	๕๓	๑๒๕	๔๓	๔๓	
คูสีแจ	๔	๒๒๐	๗๗๘	๓	๒๐	๔๐	๕๐	๖	๑๐	๙	๑๓๘	๖๔๐	๒๒	๑๐	๓๒	๕๐	๕	๕	
กลาง	๕	๓๒๙	๑,๐๗๙	๕	๑๓๒	๑๘๒	๓๒๓	๓๐	๑๕	๑๘	๖๑๔	๔๖๕	๒๐๔	๑๕	๒๑๙	๗๒	๕๒	๕๒	
แซร์สะโบว์	๖	๒๗๔	๘๓๘	๑	๘๐	๑๑๕	๙๘	๑๐	๓	๗	๓๑๔	๕๒๔	๕๘	๑๐	๖๘	๓๐	๕	๕	
โนนจำปา	๗	๒๔๘	๘๑๗	๓	๑๕	๓๗	๘๗	๙	๔	๕	๑๖๐	๖๕๗	๒๗	๗	๓๔	๔๗	๕๔	๕๔	
สันติสุข	๘	๑๕๔	๔๒๓	๐	๕	๗๕	๖๖	๗	๓	๒	๑๕๘	๒๗๔	๒๐	๓	๒๓	๕	๑๕	๑๕	
รวม		๒,๐๖๔	๖,๑๙๗	๑๒	๒๘๒	๙๐๗	๗๕๗	๙๔	๑๒๒	๖๒	๒,๒๓๖	๓,๙๗๐	๕๒๗	๖๖	๕๙๓	๔๔๙	๒๔๙	๒๔๙	

หมายเหตุ :ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๘

(นายบัญชา จันทน์รงค์)

นายอำเภอภูสิงห์

ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอภูสิงห์

ผนวก ง พื้นที่หมู่บ้านเสี่ยงภัย ประกอบแผนปฏิบัติการพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลัง กอ.ปภ.จว.ศก.

๑.อำเภอภูสิงห์

ข้อมูลหมู่บ้านที่จะต้องดำเนินการอพยพ ประกอบแผนอพยพประชาชนและส่วนราชการอำเภอภูสิงห์ พื้นที่ตำบลไพรพัฒนา

บ้าน	ประชากรที่อยู่จริง			ผู้อพยพ								ผู้ไม่ อพยพ (คน)	ยานพาหนะในการอพยพ			ยานพาหนะในการอพยพ			หมาย เหตุ
	หมู่ที่	ครอบครัว	คน	สตรีมี ครรภ์	สตรีไม่ แข็งแรง	เด็ก ๑๕ ปีลงมา	คนชรา ๖๐ ปี ขึ้นไป	ผู้ พิการ	คน ป่วย	ภิกษุ/ สามเณร แม่ชี	รวม		รถยนต์ (คน)	รถไถ นา (คัน)	รวม (คัน)	วัว (ตัว)	ควาย (ตัว)	รวม (ตัว)	
นาตำบล	๑	๑๖๐	๔๑๐	๑	๒	๖๕	๓๕	๑	๓	๓	๑๑๐	๓๐๐	๗๐	๙	๗๙	๑๓๔	๐	๑๓๔	
โคกแดง	๒	๑๖๐	๕๐๐	๑	๒	๙๑	๖๐	๑๙	๗	๒๐	๒๐๐	๓๐๐	๕๑	๓	๕๔	๔๐	๐	๔๐	
ไพรพัฒนา	๓	๒๓๔	๗๔๓	๑	๕	๑๕๑	๑๔๘	๑๕	๗	๐	๓๒๗	๓๗๑	๙๒	๑๐	๑๐๒	๑๐๑	๒	๑๐๓	
แซร์ไพร	๔	๒๙๙	๑,๑๗๒	๓	๒	๒๕๐	๑๓๘	๑๑	๕	๖	๔๑๕	๗๕๗	๘๐	๓๕	๑๑๕	๑๐๕	๖๗	๑๗๒	
วนาสวรรค์	๕	๒๘๙	๘๙๗	๑	๒	๑๙๒	๑๐๕	๑๕	๑๐	๗	๓๓๒	๕๖๕	๖๓	๑๐	๗๓	๕๐	๕	๕๕	
โอว์ปึงโกว์	๖	๔๑๘	๑,๓๓๐	๑	๔	๒๕๖	๑๖๑	๔๓	๑๒	๒๐	๔๙๗	๘๓๓	๑๒๓	๑๘	๑๔๑	๖๘	๒๒	๙๐	
โคกชาติ	๗	๑๖๐	๕๙๙	๒	๒	๑๑๐	๗๕	๑๐	๑๖	๑	๒๑๖	๓๘๓	๘๗	๒	๘๙	๔๕	๐	๔๕	
แซร์ไพรใต้	๘	๔๕๘	๑,๐๒๑	๕	๑	๑๗๘	๑๑๖	๑๒	๕	๕	๓๒๑	๗๐๐	๘๖	๑	๘๗	๑๐๐	๐	๑๐๐	
ทางสายลวด	๙	๙๓	๒๖๓	๒	๑	๔๖	๒๘	๒	๐	๓	๘๒	๑๘๑	๒๔	๕	๒๙	๑๘	๔	๒๒	
ไพรพัฒนา ตะวันออก	๑๐	๑๗๓	๖๕๙	๒	๔	๑๓๙	๙๗	๑๔	๗	๖๐	๓๒๓	๓๓๖	๑๐๕	๙	๑๑๔	๑๒๐	๒	๑๒๒	
รวม		๙๗๔	๒,๕๔๒	๑๑	๘	๔๗๓	๓๑๖	๓๘	๒๘	๖๘	๙๔๒	๑,๖๐๐	๓๐๒	๑๗	๓๑๙	๒๘๓	๖	๒๘๙	

หมายเหตุ :ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๘

(นายบัญชา จันทน์รงค์)

นายอำเภอภูสิงห์

ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอภูสิงห์

ผนวก ง พื้นที่หมู่บ้านเสี่ยงภัย ประกอบแผนปฏิบัติการพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลัง กอ.ปภ.จว.ศก.

๑.อำเภอภูสิงห์

ข้อมูลหมู่บ้านที่จะต้องดำเนินการอพยพ ประกอบแผนอพยพประชาชนและส่วนราชการอำเภอภูสิงห์ พื้นที่ตำบลห้วยตามอญ

บ้าน	ประชากรที่อยู่จริง			ผู้อพยพ								ผู้ไม่ อพยพ (คน)	ยานพาหนะในการอพยพ			ยานพาหนะในการอพยพ			หมายเหตุ
	หมู่ที่	ครอบครัว	คน	สตรีมี ครรภ์	สตรีไม่ แข็งแรง	เด็ก ๑๕ ปีลงมา	คนชรา ๖๐ ปี ขึ้นไป	ผู้ พิการ	คน ป่วย	ภิกษุ/ สามเณร แม่ชี	รวม		รถยนต์ (คน)	รถไถ นา (คัน)	รวม (คัน)	วัว (ตัว)	ควาย (ตัว)	รวม (ตัว)	
ไทยถาวร	๓	๑๑๗	๓๖๙	๐	๔	๕๓	๖๐	๖	๑๕	๐	๑๓๘	๒๓๑	๓๒	๑	๓๓	๓๕	๐	๓๕	
หนองเขียน	๔	๑๘๖	๖๑๑	๐	๑๖	๗๘	๘๐	๑๐	๑๒	๖	๒๐๒	๔๐๙	๓๕	๖	๔๑	๑๒๐	๔	๑๒๔	
พนมชัย/ภูน้อย	๕	๒๒๓	๘๐๓	๑	๑๓	๑๐๒	๗๖	๑๑	๑๕	๑๔	๒๓๒	๕๗๑	๓๙	๙	๔๘	๑๒๖	๗	๑๓๓	
ตามอญ/ค่ายเจริญ	๘	๑๙๙	๖๓๕	๐	๒๐	๗๐	๗๕	๔	๔	๑	๑๗๔	๔๖๑	๔๒	๑๓	๕๕	๗๐	๑๔	๘๔	
รวม		๗๒๕	๒,๔๑๘	๑	๕๓	๓๐๓	๒๙๑	๓๑	๔๖	๒๑	๗๔๖	๑,๖๗๒	๑๔๘	๒๙	๑๗๗	๓๕๑	๒๕	๓๗๖	

หมายเหตุ :ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๘

(นายบัญชา จันทรณรงค์)

นายอำเภอภูสิงห์

ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอภูสิงห์

ผนวก ง พื้นที่หมู่บ้านเสี่ยงภัย ประกอบแผนปฏิบัติการพิทักษ์พื้นที่ส่วนหลัง กอ.ปภ.จว.ศก.

๑.อำเภอภูสิงห์

ข้อมูลหมู่บ้านที่จะต้องดำเนินการอพยพ ประกอบแผนอพยพประชาชนและส่วนราชการอำเภอภูสิงห์ พื้นที่ตำบลโคกตาล

บ้าน	ประชากรที่อยู่จริง			ผู้อพยพ								ผู้ไม่ อพยพ (คน)	ยานพาหนะในการอพยพ			ยานพาหนะในการอพยพ			หมายเหตุ
	หมู่ที่	ครอบครัว	คน	สตรีมี ครรภ์	สตรีไม่ แข็งแรง	เด็ก ๑๕ ปีลงมา	คนชรา ๖๐ ปี ขึ้นไป	ผู้ พิการ	คน ป่วย	ภิกษุ/ สามเณร แม่ชี	รวม		รถยนต์ (คน)	รถไถ นา (คัน)	รวม (คัน)	วัว (ตัว)	ควาย (ตัว)	รวม (ตัว)	
เขาแดง	๑๒	๑๗/๑	๓๑๑	๐	๐	๖๕	๓๑	๓	๔	๑๖	๑๑๙	๑๙๒	๕๒	๙	๖๑	๙๘	๓๖	๑๓๔	
รวม		๑๗/๑	๓๑๑	๐	๐	๖๕	๓๑	๓	๔	๑๖	๑๑๙	๑๙๒	๕๒	๙	๖๑	๙๘	๓๖	๑๓๔	

หมายเหตุ :ข้อมูล ณ วันที่ ๒๐ มีนาคม ๒๕๖๘

(นายบัญชา จันทร์ณรงค์)

นายอำเภอภูสิงห์

ผู้อำนวยการศูนย์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยอำเภอภูสิงห์

ทางธรรมชาติอำเภอภูสิงห์

ช่องทางธรรมชาติอำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

อำเภอภูสิงห์ ๖ ช่องทาง

ลำดับ	ชื่อช่องทาง	พิกัด	ตำบลที่ตั้งช่องทาง	สภาพช่องทาง	พื้นที่รับผิดชอบ
๑	ช่องระไซร์ 	VA๐๑๖๘๕๕	อยู่ทางทิศ ตอ./ต. บ.แซร์ไพร่ ต.ไพรพัฒนา อ.ภูสิงห์ จว.ศก. ประมาณ ๑๔ กม.	เป็นเส้นทางยุทธวิธี จาก บ.นาตำบล ต.ไพรพัฒนา อ.ภูสิงห์ ไปช่องสง่า โดยแยกไปทางทิศตะวันออกที่บริเวณ พิกัด VA๐๐๙๘๗๑ ประมาณ ๓ กม. อดีตเป็นบ้านพักของผู้นำฝ่ายเขมรแดง ปัจจุบันกัมพูชาปรับปรุงเป็นแหล่ง ท่องเที่ยวชมทิวทัศน์	ทหารพรานที่ ๒๖๐๑
๒	ช่องสำโรง 	VA.๐๕๔๘๙๑	อยู่ทางทิศ. ตอ./ต. บ.แซร์ไพร่ ต.ไพรพัฒนา อ.ภูสิงห์ จว.ศก. ประมาณ ๑๗ กม.	เป็นถนนลูกรังจาก บ.โอว์ปึงโกว์ ต.ไพรพัฒนา อ.ภูสิงห์ ประมาณ ๑๒ กม.	ฉก ๓ ทหารพรานที่ ๒๖๐๑
๓	ช่องตามี 	VA๐๘๖๘๖๘	อยู่ห่างจากช่องสำโรงไปทางทิศ ตอ./ต. ประมาณ ๖ กม.	เป็นช่องทางเดินเท้า	ทหารพรานที่ ๒๖๐๑

ช่องทางธรรมชาติอำเภอภูสิงห์ จังหวัดศรีสะเกษ

อำเภอภูสิงห์ ๖ ช่องทาง

ลำดับ	ชื่อช่องทาง	พิกัด	ตำบลที่ตั้งช่องทาง	สภาพช่องทาง	พื้นที่รับผิดชอบ
๔	ช่องเปรี๊ญจำบ็อก/จบก 	VA.๑๓๙๙๐๐	อยู่ทางทิศใต้ บ.นาตราว ต.ดงรัก อ.ภูสิงห์ จว.ศก. ประมาณ ๑๖ กม.	เป็นเส้นทางเดินเท้าออกจากเส้นทางลง สู่ช่องจะบกก่อนถึงแนวชายแดน ๓ กม.และถัดจากแนวชายแดน ๓ กม. เป็นไหล่เขาลาดประมาณ ๔๐ องศา	ทหารพรานที่ ๒๖๐๑
๕	ช่องกระบาลโชรก 	VA.๑๘๕๘๙๐	อยู่ทางทิศใต้ บ.นาตราว ต.ดงรัก อ.ภูสิงห์ จว.ศก. ประมาณ ๑๗ กม.	เป็นเส้นทางเดินเท้าจากพื้นที่ตอนใน ประเทศไทยสู่แนวชายแดน กพช.	ตชด ๒๒๕ ทหารพรานที่ ๒๖๐๑
๖	ช่องม้งจา 	VA.๒๒๕๙๒๖	อยู่ทางทิศ ตอ./ต.บ.นาตราว ต.ดงรัก อ.ภูสิงห์ จว.ศก. ประมาณ ๑๓ กม.	เป็นถนนลูกรังจากพื้นที่ตอนใน ประเทศไทยถึงพลาญจะแวะ(พลาญไผ่) จากพลาญเป็นเส้นทางเดินเท้าถึงแนว ชายแดน กพช.จะเป็นหน้าผาแล้วเป็น พื้นที่ราบตอนใต้ตามลำห้วย	ตชด ๒๒๕ ทหารพรานที่ ๒๖๐๑

หลุมหลบภัย/บังเกอร์ อำเภอกุสิงห์												
ที่	อำเภอ	ตำบล	หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ประชากร		สถานที่ก่อสร้าง					รวมแห่ง
					ครัวเรือน	คน	หมู่บ้าน	โรงเรียน	อุทยาน	วัด	อื่นๆ	
๑	กุสิงห์	ไพรพัฒนา	๑	นาตำบล	๑๖๐	๔๑๐	๓			๒		๕
			๒	โคกแดง	๑๖๐	๕๐๐	๓			๒		๕
			๓	ไพรพัฒนา	๒๓๔	๗๔๓	๓	๒				๕
			๔	แซร์ไพร่	๒๙๙	๑๑๔๒	๓	๒		๒		๗
			๕	วนาสวรรค์	๒๘๙	๘๙๗	๔	๒		๒		๘
			๖	โอว์ปิงโกว์	๔๑๘	๑๓๓๐	๔					๔
			๗	โคกชาติ	๑๖๐	๕๙๙	๔					๔
			๘	แซร์ไพร่ใต้	๕๔๘	๑๐๒๑	๔			๒		๖
			๙	ทางสายลวด	๙๓	๒๖๓	๓					๓
			๑๐	ไพรพัฒนาตะวันออก	๑๗๓	๖๕๙	๔					๔
๒		ดงรัก	๑	นาตราว	๓๓๓	๘๐๒	๒	๒		๔		๘
			๒	ไร่พัฒนา	๒๖๙	๗๔๗	๓	๑				๔
			๓	จำปานวง	๒๓๗	๗๑๓	๔	๒		๒		๘
			๔	คูสีแจ	๒๒๐	๗๗๘	๔			๒		๖
			๕	กลาง	๓๒๙	๑๐๗๙	๔			๒		๖
			๖	แซร์สะโบว์	๒๗๔	๘๓๘	๔	๑		๑		๖
			๗	โนนจำปา	๒๔๘	๘๑๗	๔					๔
			๘	สันติสุข	๑๕๔	๔๒๓	๓					๓
					๔,๕๙๘	๑๓,๗๖๑	๖๓	๑๒		๒๑		๙๖

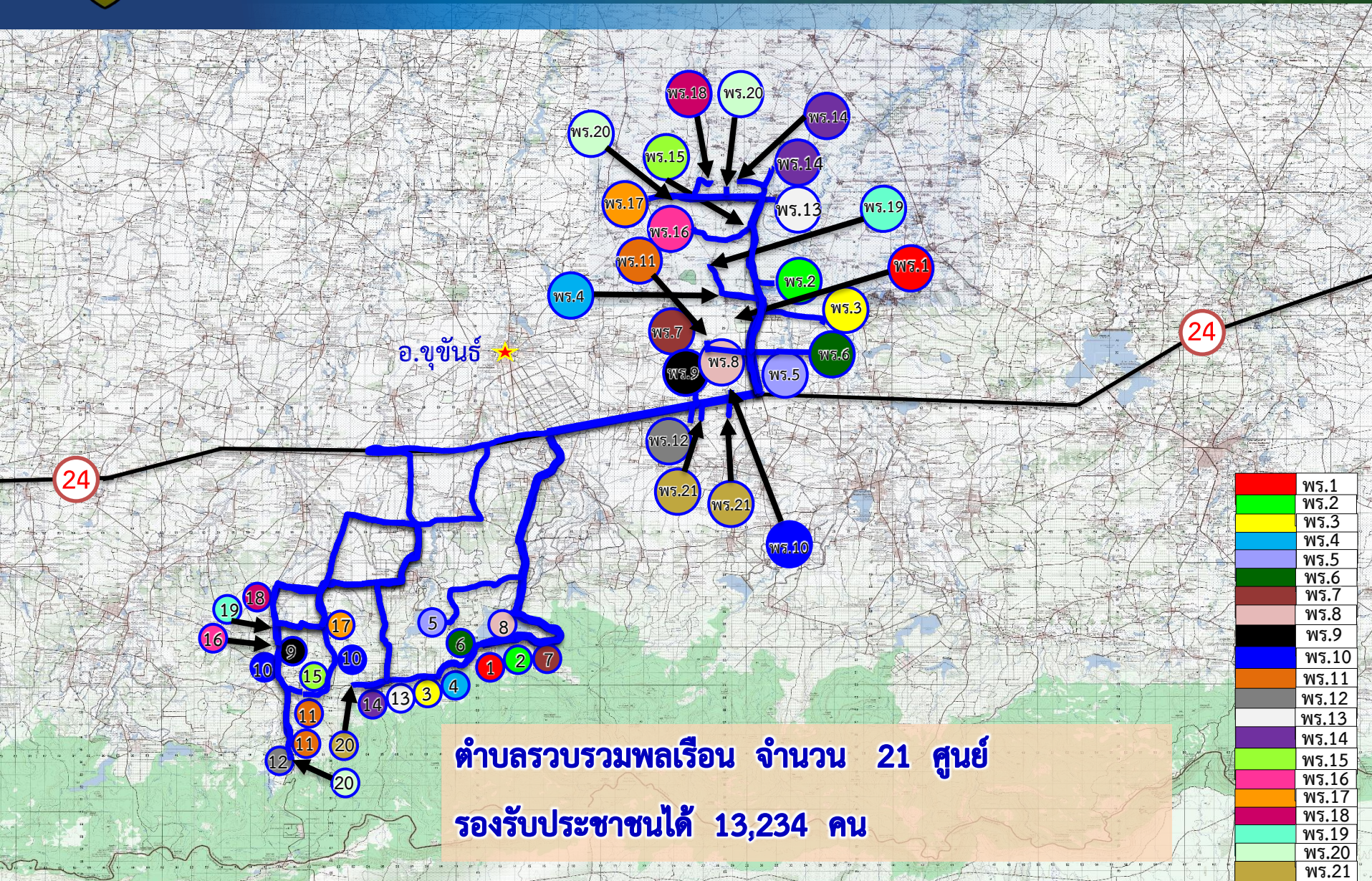
หมายเหตุ - ตำบลไพรพัฒนา มีหลุมหลบภัย จำนวน ๕๑ แห่ง - ตำบลดงรัก มีหลุมหลบภัย จำนวน ๔๕ แห่ง
 จากเดิมมีหลุมหลบภัย จำนวน ๑๐๑ แห่ง ในพื้นที่วัด ม.๖ ,ม.๗,๑๐ วัดละ ๒ แห่งรวม ๖ แห่ง ได้ถูกรื้อออกนานแล้วโดยมิได้มีการแจ้งให้อำเภอทราบ
 -สรุปเหลือหลุมหลบภัยในพื้นที่ทั้งสิ้น ๙๖ แห่ง

พื้นที่รวบรวมพลเรือน อ.ภูสิงห์

พื้นที่รวบรวมพลเรือน อ.ภูสิงห์ จว.ศ.ก.

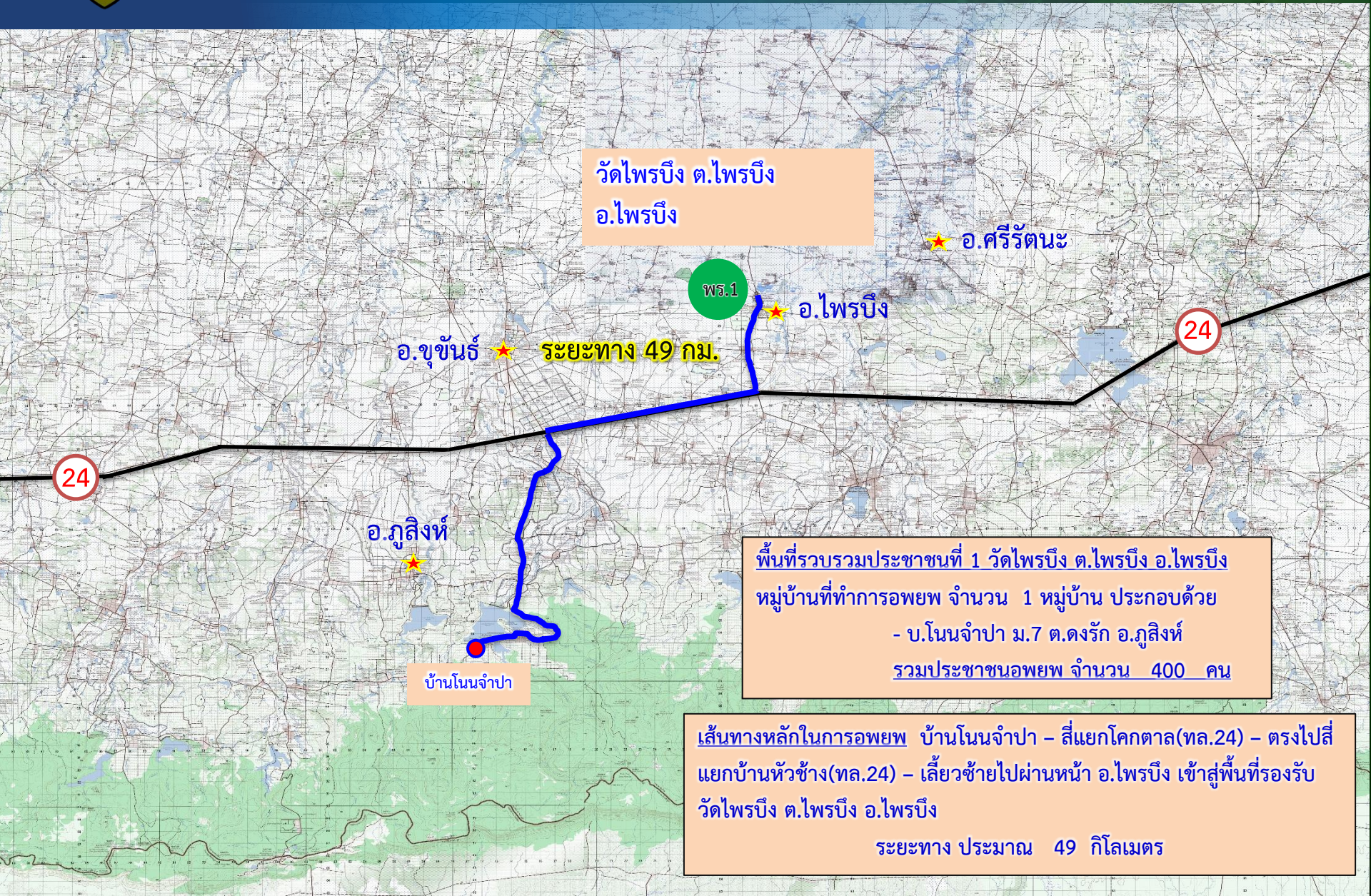

หน่วยเฉพาะกิจที่ ๓

เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

พร.1 วัดไพรบึง ต.ไพรบึง อ.ไพรบึง จว.ศ.ก.

วัดไพรบึง ต.ไพรบึง
อ.ไพรบึง

★ อ.ศรีรัตน

พร.1

★ อ.ไพรบึง

อ.ชูนธ์ ★

ระยะทาง 49 กม.

24

24

อ.กุลสิงห์ ★

บ้านโนนจำปา

พื้นที่รวบรวมประชาชนที่ 1 วัดไพรบึง ต.ไพรบึง อ.ไพรบึง
หมู่บ้านที่ทำการอพยพ จำนวน 1 หมู่บ้าน ประกอบด้วย
- บ.โนนจำปา ม.7 ต.ดงรัก อ.กุลสิงห์
รวมประชาชนอพยพ จำนวน 400 คน

เส้นทางหลักในการอพยพ บ้านโนนจำปา – สี่แยกโคกตาล(ทล.24) – ตรงไปสี่แยกบ้านหัวช้าง(ทล.24) – เลี้ยวซ้ายไปผ่านหน้า อ.ไพรบึง เข้าสู่พื้นที่รองรับวัดไพรบึง ต.ไพรบึง อ.ไพรบึง

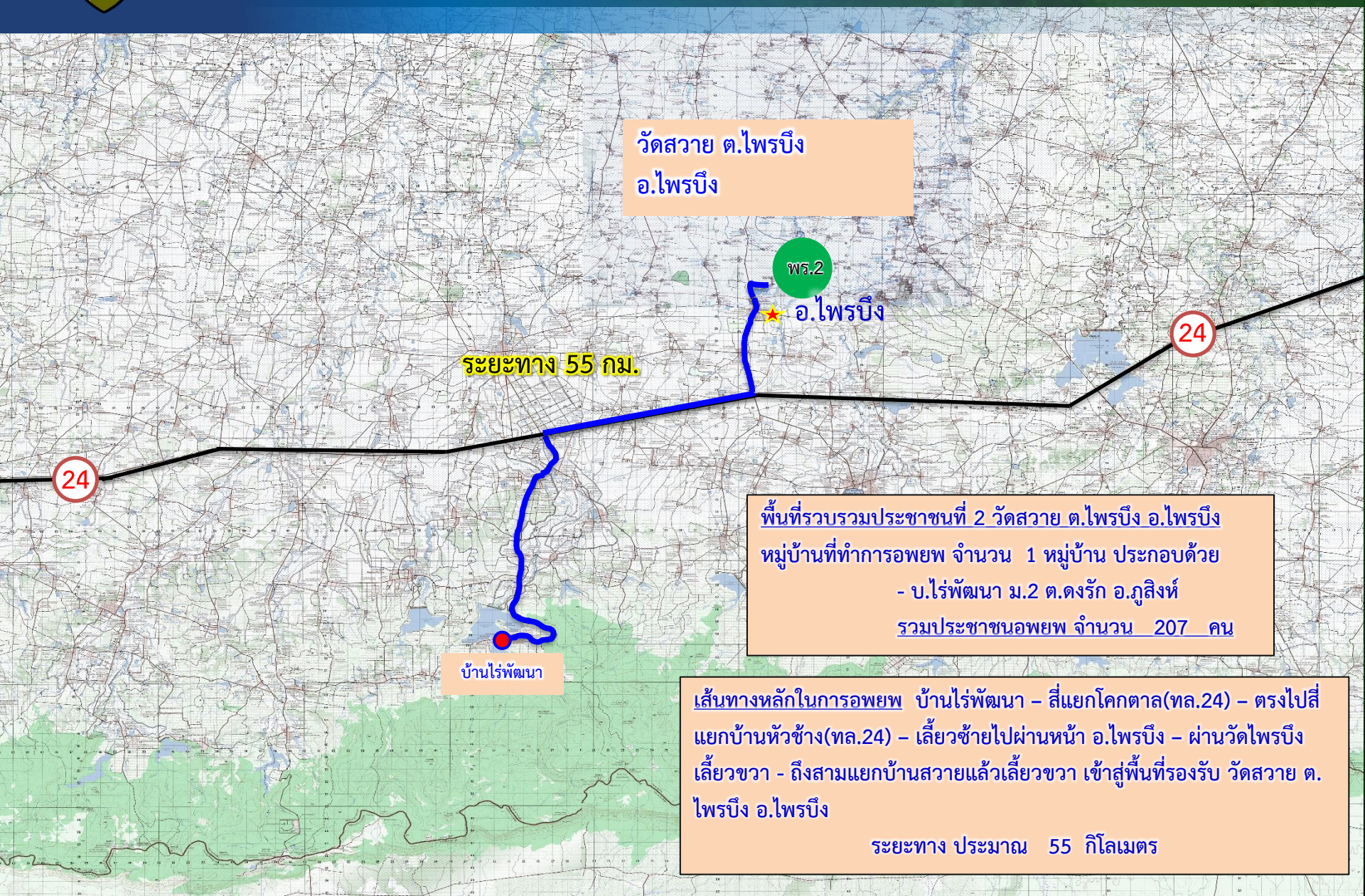
ระยะทาง ประมาณ 49 กิโลเมตร

หน่วยเฉพาะกิจที่ ๓

เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

พร.2 วัดสวาย ต.ไพรบึง อ.ไพรบึง จว.ศ.ก.

วัดสวาย ต.ไพรบึง
อ.ไพรบึง

พร.2

★ อ.ไพรบึง

ระยะทาง 55 กม.

24

24

บ้านไร่พัฒนา

พื้นที่รวบรวมประชาชนที่ 2 วัดสวาย ต.ไพรบึง อ.ไพรบึง
หมู่บ้านที่ทำการอพยพ จำนวน 1 หมู่บ้าน ประกอบด้วย
- บ.ไร่พัฒนา ม.2 ต.ดงรัก อ.ภูสิงห์
รวมประชาชนอพยพ จำนวน 207 คน

เส้นทางหลักในการอพยพ บ้านไร่พัฒนา – สี่แยกโคกตาล(ทล.24) – ตรงไปสี่แยกบ้านหัวช้าง(ทล.24) – เลี้ยวซ้ายไปผ่านหน้า อ.ไพรบึง – ผ่านวัดไพรบึง เลี้ยวขวา – ถึงสามแยกบ้านสวายแล้วเลี้ยวขวา เข้าสู่พื้นที่รองรับ วัดสวาย ต.ไพรบึง อ.ไพรบึง

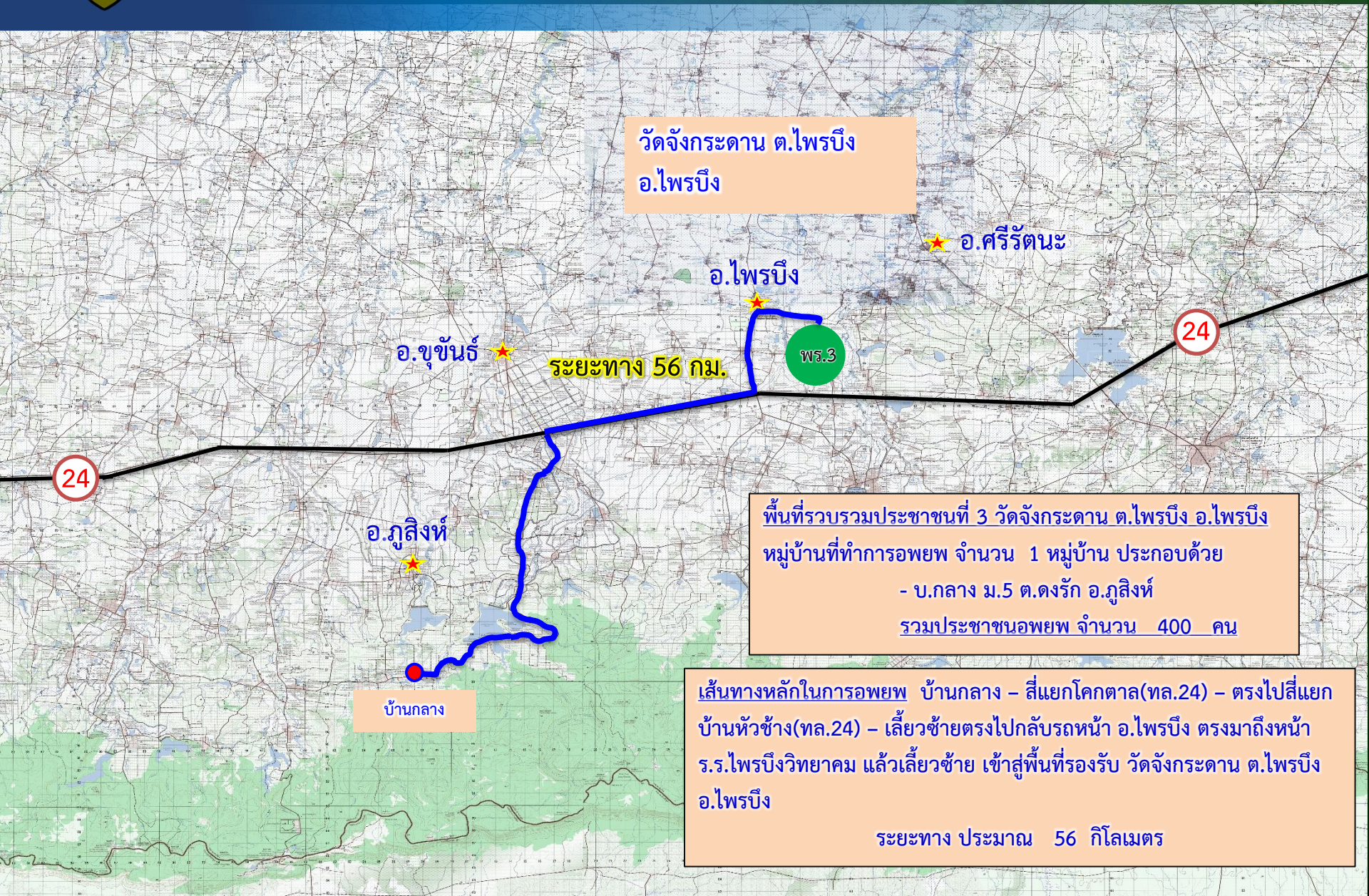
ระยะทาง ประมาณ 55 กิโลเมตร

หน่วยเฉพาะกิจที่ ๓

เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

พร.3 วัดจังก์กระดาน ต.ไพรบึง อ.ไพรบึง จว.ศ.ก.

วัดจังก์กระดาน ต.ไพรบึง
อ.ไพรบึง

★ อ.ศรีรัตนะ

อ.ไพรบึง

อ.อุซันธิ์ ★

ระยะทาง 56 กม.

พร.3

24

อ.อุสิงห์ ★

บ้านกลาง

พื้นที่รวบรวมประชาชนที่ 3 วัดจังก์กระดาน ต.ไพรบึง อ.ไพรบึง

หมู่บ้านที่ทำการอพยพ จำนวน 1 หมู่บ้าน ประกอบด้วย

- บ.กลาง ม.5 ต.ดงรัก อ.อุสิงห์

รวมประชาชนอพยพ จำนวน 400 คน

เส้นทางหลักในการอพยพ บ้านกลาง - สี่แยกโคกตาล(ทล.24) - ตรงไปสี่แยก
บ้านหัวช้าง(ทล.24) - เลี้ยวซ้ายตรงไปกลับรถหน้า อ.ไพรบึง ตรงมาถึงหน้า
ร.ร.ไพรบึงวิทยาคม แล้วเลี้ยวซ้าย เข้าสู่พื้นที่รองรับ วัดจังก์กระดาน ต.ไพรบึง
อ.ไพรบึง

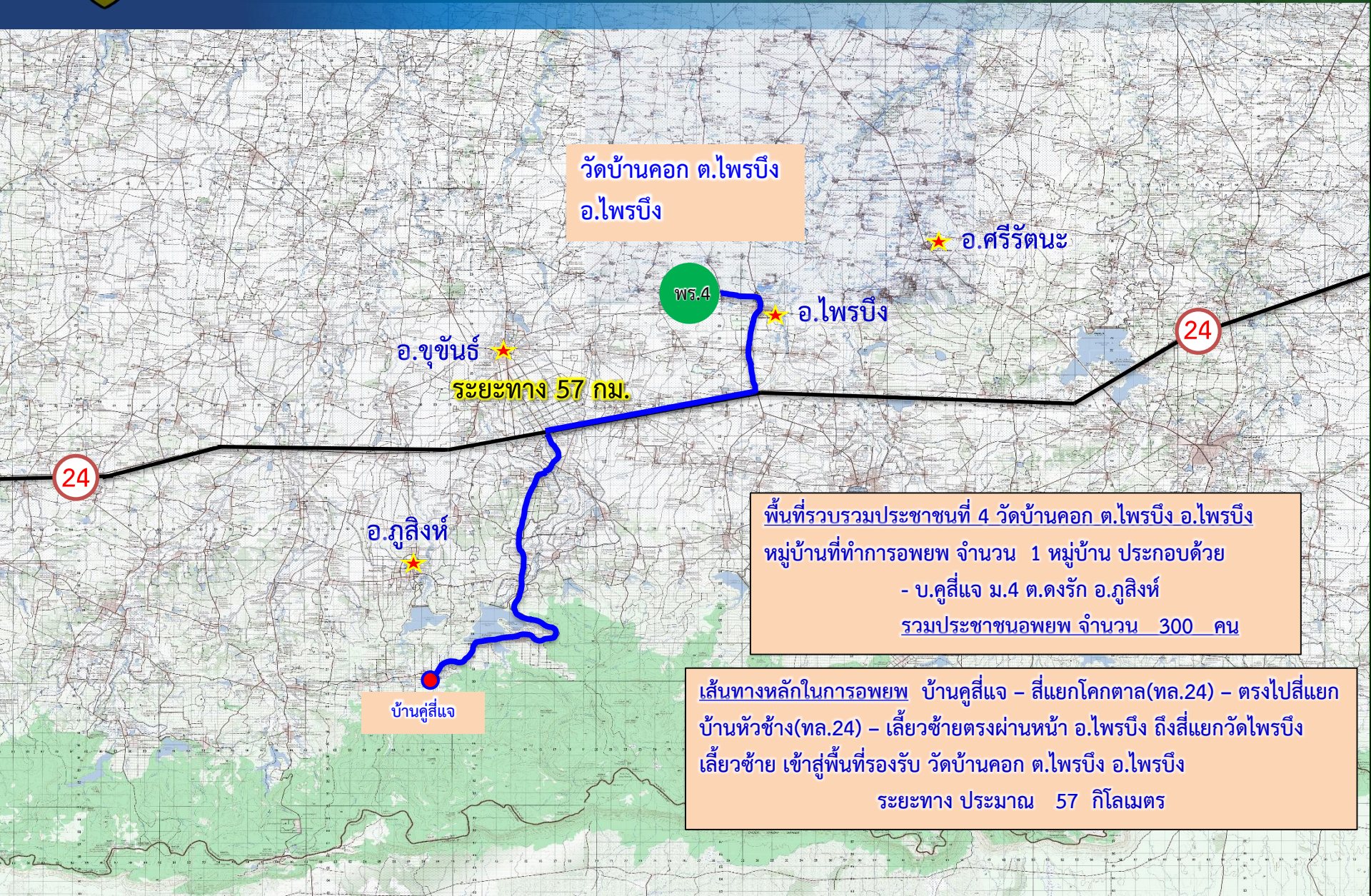
ระยะทาง ประมาณ 56 กิโลเมตร

หน่วยเฉพาะกิจที่ ๓

เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

พร.4 วัดบ้านคอก ต.ไพรบึง อ.ไพรบึง จว.ศ.ก.

วัดบ้านคอก ต.ไพรบึง
อ.ไพรบึง

★ อ.ศรีรัตนะ

พร.4

★ อ.ไพรบึง

★ อ.อุษันธ์

ระยะทาง 57 กม.

★ อ.อุบลรัตน์

บ้านคูสีแจ

พื้นที่รวบรวมประชาชนที่ 4 วัดบ้านคอก ต.ไพรบึง อ.ไพรบึง

หมู่บ้านที่ทำการอพยพ จำนวน 1 หมู่บ้าน ประกอบด้วย

- บ.คูสีแจ ม.4 ต.ต.รัก อ.อุบลรัตน์

รวมประชาชนอพยพ จำนวน 300 คน

เส้นทางหลักในการอพยพ บ้านคูสีแจ - สีแยกโคกตาล(ทล.24) - ตรงไปสีแยก
บ้านหัวช้าง(ทล.24) - เลี้ยวซ้ายตรงผ่านหน้า อ.ไพรบึง ถึงสีแยกวัดไพรบึง
เลี้ยวซ้าย เข้าสู่พื้นที่รองรับ วัดบ้านคอก ต.ไพรบึง อ.ไพรบึง

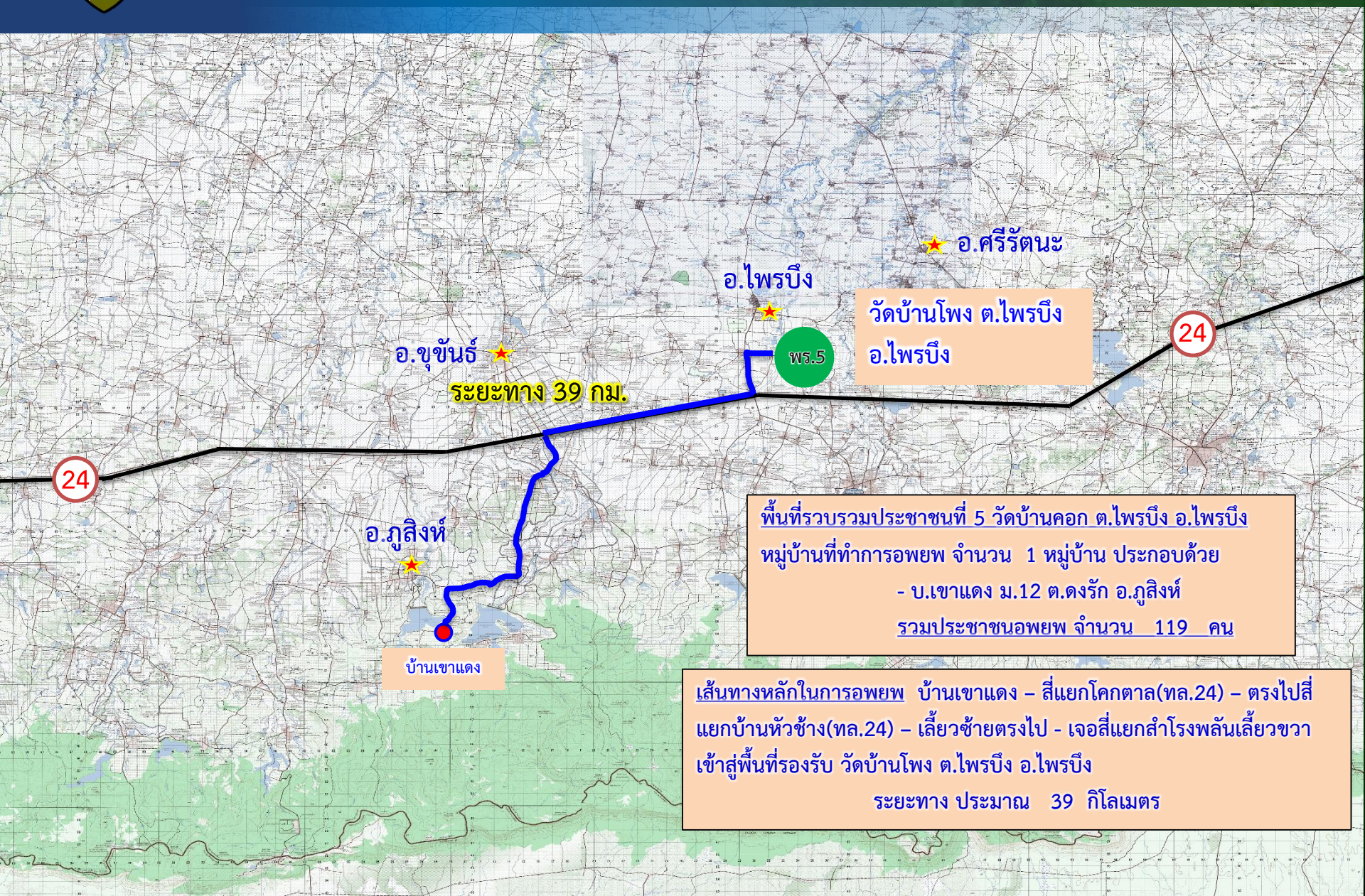
ระยะทาง ประมาณ 57 กิโลเมตร

หน่วยเฉพาะกิจที่ ๓

เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

พร.5 วัดบ้านโพง ต.ไผ่บึง อ.ไผ่บึง จว.ศ.ก.

อ.สุพรรณบุรี

ระยะทาง 39 กม.

อ.ไผ่บึง

★ อ.ศรีรัตน

วัดบ้านโพง ต.ไผ่บึง
อ.ไผ่บึง

พร.5

24

24

อ.กุสุมาลย์

★

บ้านเขาแดง

พื้นที่รวบรวมประชาชนที่ 5 วัดบ้านคอก ต.ไผ่บึง อ.ไผ่บึง
หมู่บ้านที่ทำการอพยพ จำนวน 1 หมู่บ้าน ประกอบด้วย
- บ.เขาแดง ม.12 ต.คงรัก อ.กุสุมาลย์
รวมประชาชนอพยพ จำนวน 119 คน

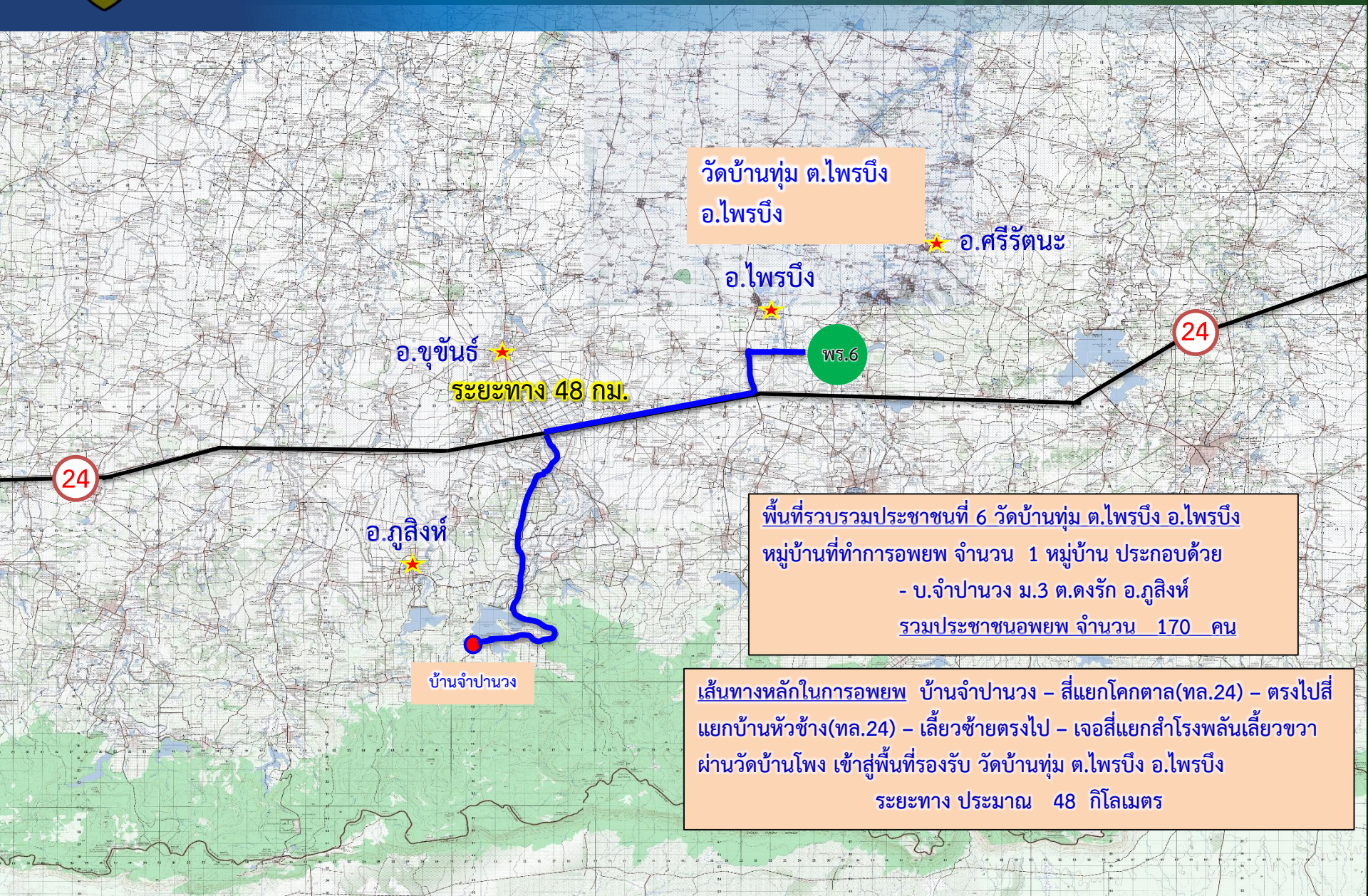
เส้นทางหลักในการอพยพ บ้านเขาแดง - สี่แยกโคกตาล(ทล.24) - ตรงไปสี่แยกบ้านหัวช้าง(ทล.24) - เลี้ยวซ้ายตรงไป - เจอสี่แยกลำโรงพันเลี้ยวขวาเข้าสู่พื้นที่รองรับ วัดบ้านโพง ต.ไผ่บึง อ.ไผ่บึง
ระยะทาง ประมาณ 39 กิโลเมตร

หน่วยเฉพาะกิจที่ ๓

เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

พร.6 วัดบ้านทุ่ม ต.ไพรบึง อ.ไพรบึง จว.ศ.ก.

วัดบ้านทุ่ม ต.ไพรบึง
อ.ไพรบึง

★ อ.ศรีรัตนะ

อ.ไพรบึง

★ อ.ชุพันธ์

ระยะทาง 48 กม.

★ อ.กุสิงห์

บ้านจำปานวง

พื้นที่รวบรวมประชาชนที่ 6 วัดบ้านทุ่ม ต.ไพรบึง อ.ไพรบึง
หมู่บ้านที่ทำการอพยพ จำนวน 1 หมู่บ้าน ประกอบด้วย
- บ.จำปานวง ม.3 ต.ดงรัก อ.กุสิงห์
รวมประชาชนอพยพ จำนวน 170 คน

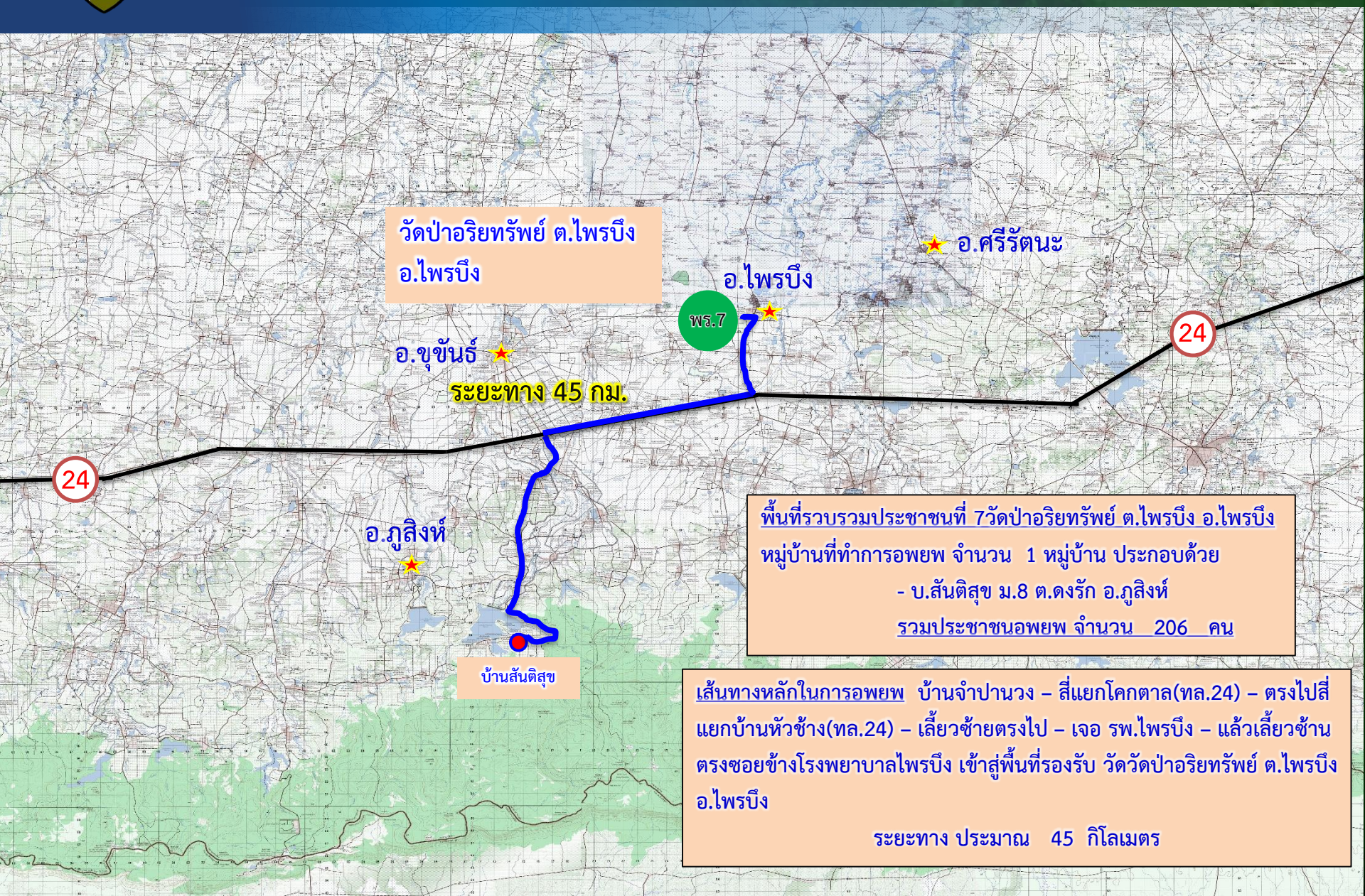
เส้นทางหลักในการอพยพ บ้านจำปานวง – สีแยกโคกตาล(ทล.24) – ตรงไปสี่แยกบ้านหัวช้าง(ทล.24) – เลี้ยวซ้ายตรงไป – เจอสี่แยกลำโรงพลันเลี้ยวขวาผ่านวัดบ้านโพง เข้าสู่พื้นที่รองรับ วัดบ้านทุ่ม ต.ไพรบึง อ.ไพรบึง
ระยะทาง ประมาณ 48 กิโลเมตร

หน่วยเฉพาะกิจที่ ๓

เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

พร.7 วัดป่าอริยทรัพย์ ต.ไพรบึง อ.ไพรบึง จว.ศ.ก.

วัดป่าอริยทรัพย์ ต.ไพรบึง
อ.ไพรบึง

อ.ชูนธ์
ระยะทาง 45 กม.

อ.กุสิงห์

บ้านสันติสุข

อ.ไพรบึง

พร.7

★ อ.ศรีรัตนะ

24

พื้นที่รวบรวมประชาชนที่ 7วัดป่าอริยทรัพย์ ต.ไพรบึง อ.ไพรบึง
หมู่บ้านที่ทำการอพยพ จำนวน 1 หมู่บ้าน ประกอบด้วย
- บ.สันติสุข ม.8 ต.ดงรัก อ.กุสิงห์
รวมประชาชนอพยพ จำนวน 206 คน

เส้นทางหลักในการอพยพ บ้านจำปานวง - สี่แยกโคกตาล(ทล.24) - ตรงไปสี่แยกบ้านหัวช้าง(ทล.24) - เลี้ยวซ้ายตรงไป - เจอ รพ.ไพรบึง - แล้วเลี้ยวซ้ายตรงซอยข้างโรงพยาบาลไพรบึง เข้าสู่พื้นที่รองรับ วัดวัดป่าอริยทรัพย์ ต.ไพรบึง อ.ไพรบึง

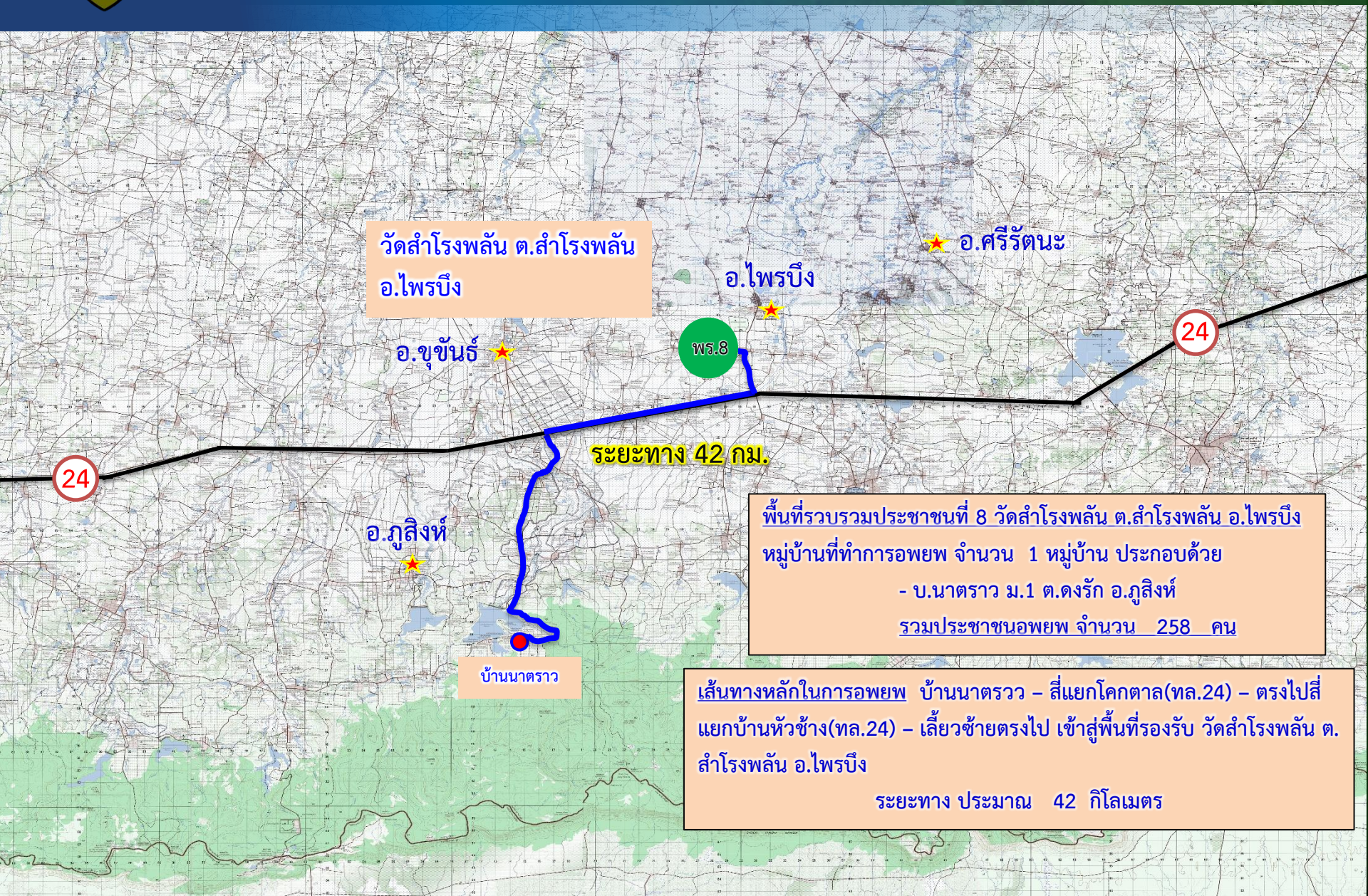
ระยะทาง ประมาณ 45 กิโลเมตร

หน่วยเฉพาะกิจที่ ๓

เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

พร.8 วัดลำโรงพลัน ต.ลำโรงพลัน อ.ไพรบึง จว.ศ.ก.

วัดลำโรงพลัน ต.ลำโรงพลัน
อ.ไพรบึง

อ.ชูนธ์

อ.ไพรบึง

★ อ.ศรีรัตนะ

พร.8

ระยะทาง 42 กม.

อ.ภูสิงห์

บ้านนาตราว

พื้นที่รวบรวมประชาชนที่ 8 วัดลำโรงพลัน ต.ลำโรงพลัน อ.ไพรบึง
หมู่บ้านที่ทำการอพยพ จำนวน 1 หมู่บ้าน ประกอบด้วย
- บ.นาตราว ม.1 ต.ดงรัก อ.ภูสิงห์
รวมประชาชนอพยพ จำนวน 258 คน

เส้นทางหลักในการอพยพ บ้านนาตราว - สี่แยกโคกตาล(ทล.24) - ตรงไปสี่
แยกบ้านหัวช้าง(ทล.24) - เลี้ยวซ้ายตรงไป เข้าสู่พื้นที่รองรับ วัดลำโรงพลัน ต.
ลำโรงพลัน อ.ไพรบึง

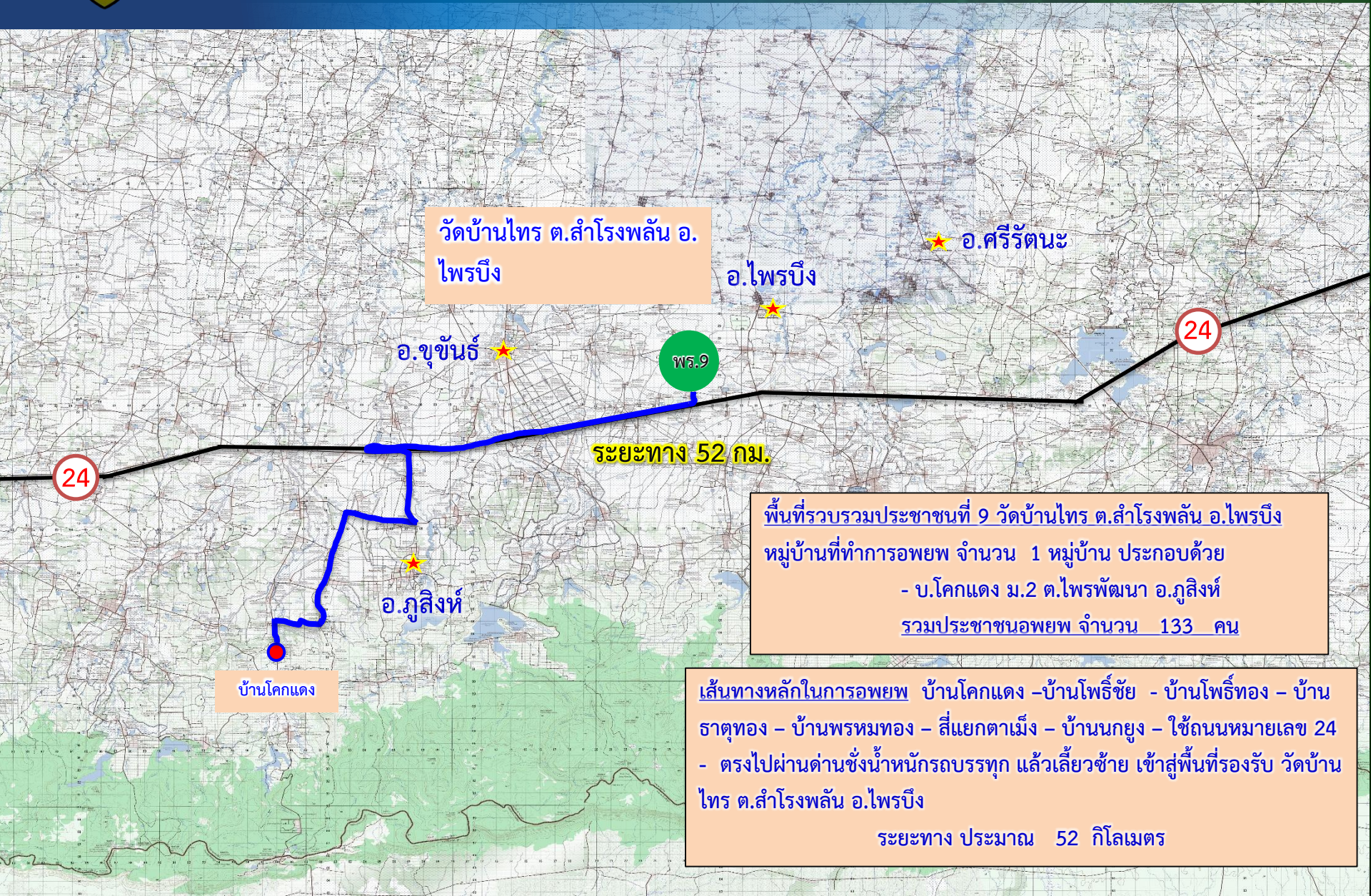
ระยะทาง ประมาณ 42 กิโลเมตร

หน่วยเฉพาะกิจที่ ๓

เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

พร.9 วัดบ้านไทร ต.ลำโรงพลัน อ.ไพรบึง จว.ศ.ก.

วัดบ้านไทร ต.ลำโรงพลัน อ.
ไพรบึง

อ.ไพรบึง

★ อ.ศรีรัตนะ

อ.ขุขันธ์ ★

พร.9

ระยะทาง 52 กม.

24

พื้นที่รวบรวมประชาชนที่ 9 วัดบ้านไทร ต.ลำโรงพลัน อ.ไพรบึง

หมู่บ้านที่ทำการอพยพ จำนวน 1 หมู่บ้าน ประกอบด้วย

- บ.โคกแดง ม.2 ต.ไพรพัฒนา อ.ภูสิงห์

รวมประชาชนอพยพ จำนวน 133 คน

★
อ.ภูสิงห์

บ้านโคกแดง

เส้นทางหลักในการอพยพ บ้านโคกแดง - บ้านโพธิ์ชัย - บ้านโพธิ์ทอง - บ้าน
ธาตุทอง - บ้านพรหมทอง - สีแยกตาเม็ง - บ้านนกยูง - ไขถนนหมายเลข 24
- ตรงไปผ่านด่านซึ่งน้ำหนักรถบรรทุก แล้วเลี้ยวซ้าย เข้าสู่พื้นที่รองรับ วัดบ้าน
ไทร ต.ลำโรงพลัน อ.ไพรบึง

ระยะทาง ประมาณ 52 กิโลเมตร

วัดชำแระ ต.สำโรงพลัน อ.
ไพรบึง

อ.ไพโรจน์

 อ.ศรียัตนะ

อ. ขุขันธ์ ★

พร.10

24

ระยะทาง 46 กม.

อ.ภูสิงห์

บ้านโคกชาติ

บ้านทางสายลวด

พื้นที่รวบรวมประชาชนที่ 10 วัดชำระ ต.ลำโรงพลัน อ.ไพรบึง
หมู่บ้านที่ทำการอพยพ จำนวน 2 หมู่บ้าน ประกอบด้วย

- บ.ทางสายลวด ม.9 ต.ไพรพัฒนา อ.ภูสิงห์
 - บ.โคกชาติ ม.7 ต.ไพรพัฒนา อ.ภูสิงห์
- รวมประชาชนอพยพ จำนวน 302 คน**

เส้นทางหลักในการอพยพ 1. บ้านโคกชาติ - บ้านโคกแดง - บ้านโพธิ์ไทร - บ้านธาตุทอง - บ้านพรหมทอง - สี่แยกตาเม็ง - บ้านนกยูง - ใช้ถนนหมายเลข 24 - ตรงไปผ่านด่านซังน้ำหนักบรรทุก แล้วเลี้ยวซ้าย เข้าสู่พื้นที่รองรับ วัดชำแระ ต.สำโรงพลัน อ.โพธิ์ทอง

2. บ้านทางสายลวด - บ้านพนมชัย - บ้านโพธิ์ไทร - บ้านธาตุทอง - บ้านพรหมทอง - สี่แยกตาเม็ง - บ้านนกยูง - ใช้ถนนหมายเลข 24 - ตรงไปผ่านด่านซังน้ำหนักบรรทุกแล้วเลี้ยวซ้าย เข้าสี่พื้นที่รองรับ วัดชำระระ ต.สำโรงพลน อ.โพธิ์ทอง

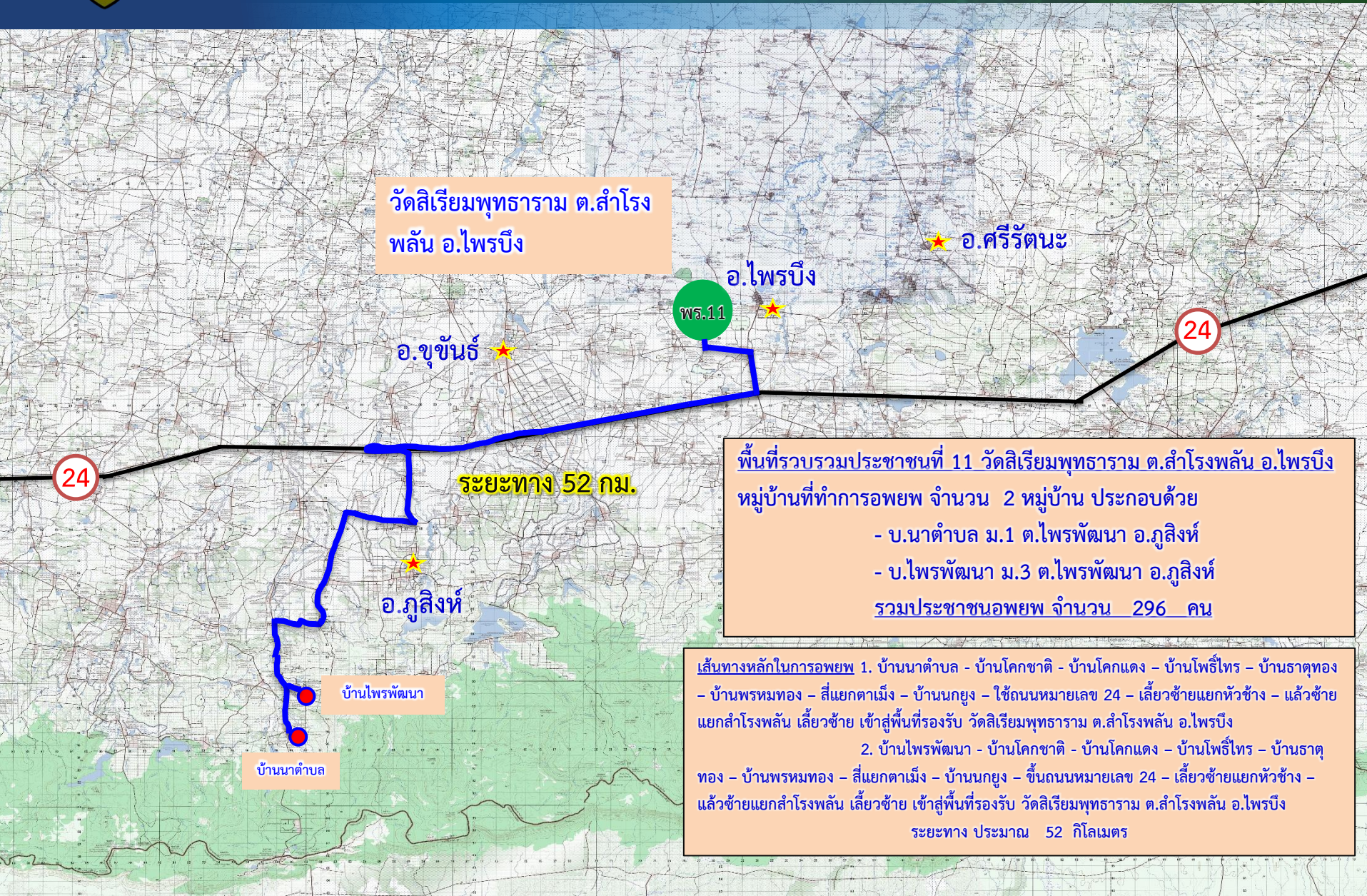
ระยะทาง ประมาณ 46 กิโลเมตร

หน่วยเฉพาะกิจที่ ๓

เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

พร.11 วัดลิ้นรึมพุทธาราม ต.ลำโรงพลัน อ.ไพรบึง จว.ศ.ก.

พื้นที่รวบรวมประชาชนที่ 11 วัดลิ้นรึมพุทธาราม ต.ลำโรงพลัน อ.ไพรบึง
หมู่บ้านที่ทำการอพยพ จำนวน 2 หมู่บ้าน ประกอบด้วย

- บ.นาตำบล ม.1 ต.ไพรพัฒนา อ.ภูสิงห์
- บ.ไพรพัฒนา ม.3 ต.ไพรพัฒนา อ.ภูสิงห์

รวมประชาชนอพยพ จำนวน 296 คน

เส้นทางหลักในการอพยพ 1. บ้านนาตำบล - บ้านโคกชาติ - บ้านโคกแดง - บ้านโพธิ์ไทร - บ้านธาตุทอง - บ้านพรหมทอง - สี่แยกตาเม็ง - บ้านนกยูง - ใช้นถนนหมายเลข 24 - เลี้ยวซ้ายแยกหัวช้าง - แล้วซ้ายแยกลำโรงพลัน เลี้ยวซ้าย เข้าสู่พื้นที่รองรับ วัดลิ้นรึมพุทธาราม ต.ลำโรงพลัน อ.ไพรบึง

2. บ้านไพรพัฒนา - บ้านโคกชาติ - บ้านโคกแดง - บ้านโพธิ์ไทร - บ้านธาตุทอง - บ้านพรหมทอง - สี่แยกตาเม็ง - บ้านนกยูง - ใช้นถนนหมายเลข 24 - เลี้ยวซ้ายแยกหัวช้าง - แล้วซ้ายแยกลำโรงพลัน เลี้ยวซ้าย เข้าสู่พื้นที่รองรับ วัดลิ้นรึมพุทธาราม ต.ลำโรงพลัน อ.ไพรบึง

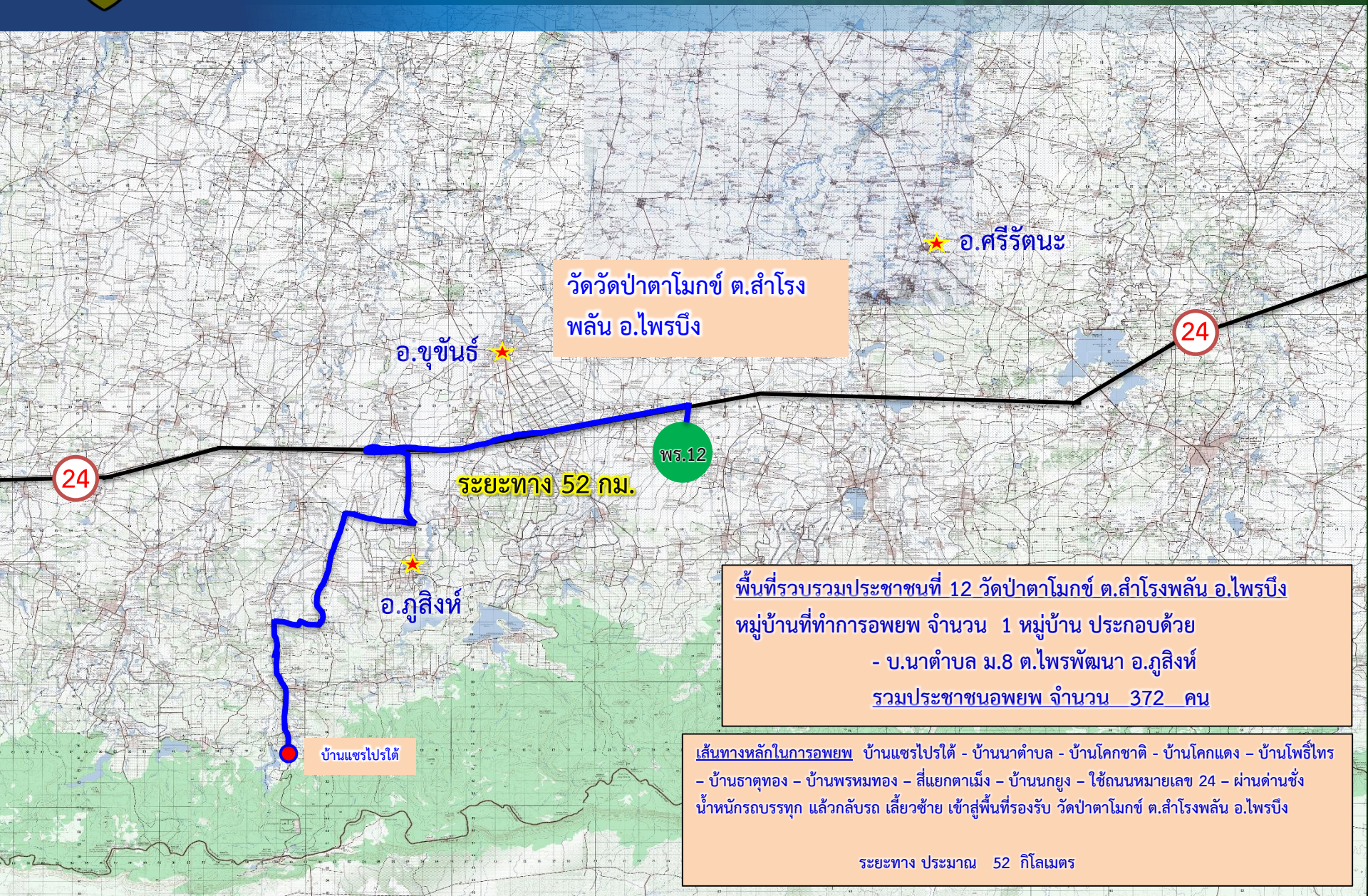
ระยะทาง ประมาณ 52 กิโลเมตร

หน่วยเฉพาะกิจที่ ๓

เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

พร.12 วัดป่าตาโมกข์ ต.ลำโรงพลัน อ.ไพรบึง จว.ศ.ก.

วัดวัดป่าตาโมกข์ ต.ลำโรง
พลัน อ.ไพรบึง

อ.ขุนขันธ์

★ อ.ศรีรัตนะ

พร.12

ระยะทาง 52 กม.

อ.กุสิงห์

บ้านแซวไผ่

พื้นที่รวบรวมประชาชนที่ 12 วัดป่าตาโมกข์ ต.ลำโรงพลัน อ.ไพรบึง
หมู่บ้านที่ทำการอพยพ จำนวน 1 หมู่บ้าน ประกอบด้วย
- บ.นาตำบล ม.8 ต.ไพรพัฒนา อ.กุสิงห์
รวมประชาชนอพยพ จำนวน 372 คน

เส้นทางหลักในการอพยพ บ้านแซวไผ่ - บ้านนาตำบล - บ้านโคกชาติ - บ้านโคกแดง - บ้านโพธิ์ไทร
- บ้านธาตุทอง - บ้านพรหมทอง - สีแยกตาเม็ง - บ้านนกงู - ใช้ถนนหมายเลข 24 - ผ่านด่านซัง
น้ำหนักบรรทุก แล้วกลับรถ เลี้ยวซ้าย เข้าสู่พื้นที่รองรับ วัดป่าตาโมกข์ ต.ลำโรงพลัน อ.ไพรบึง

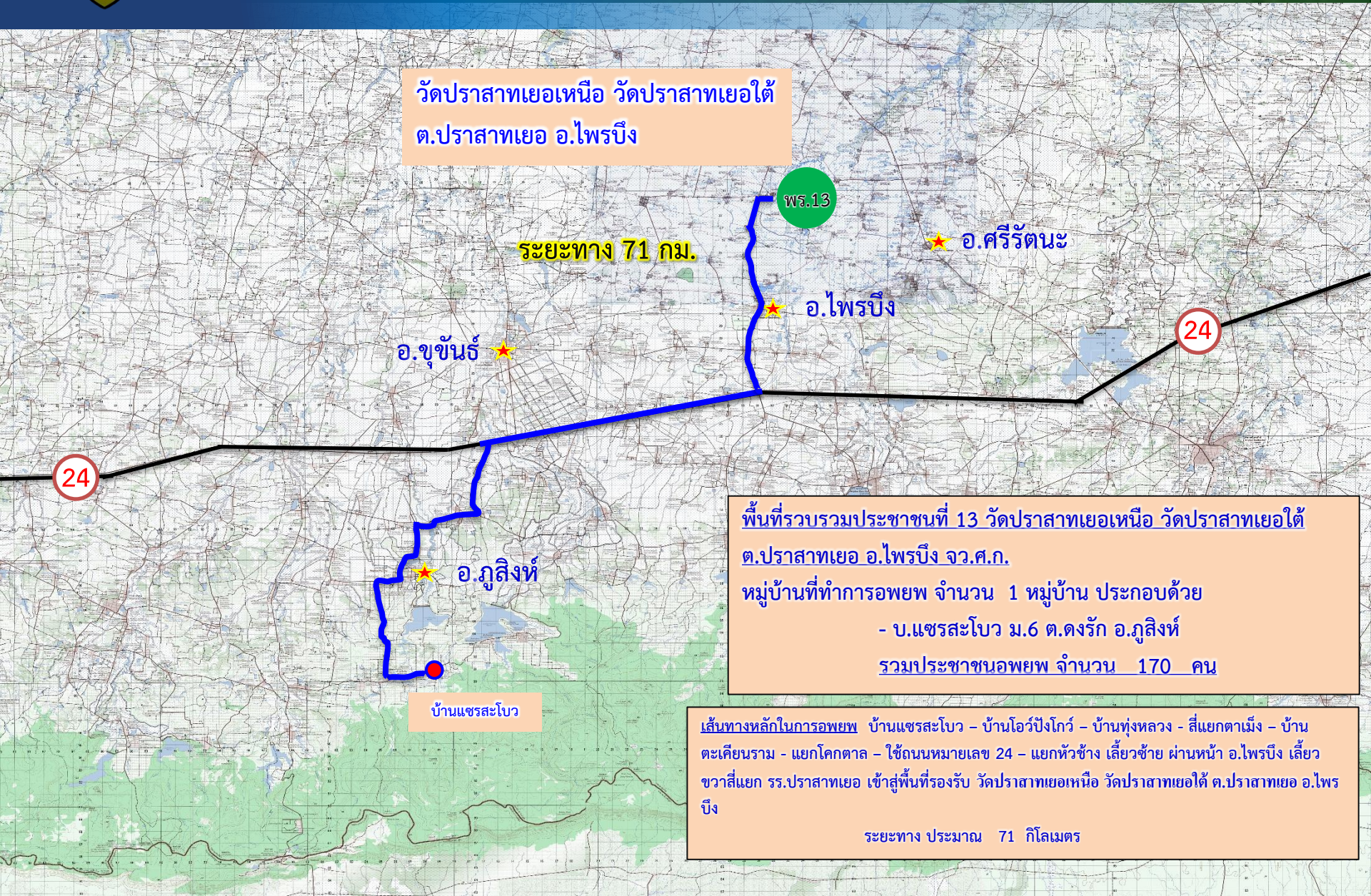
ระยะทาง ประมาณ 52 กิโลเมตร

หน่วยเฉพาะกิจที่ ๓

เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

พร.13 วัดปราสาทเยอเหนือ วัดปราสาทเยอใต้ ต.ปราสาทเยอ อ.ไพรบึง จว.ศ.ก.

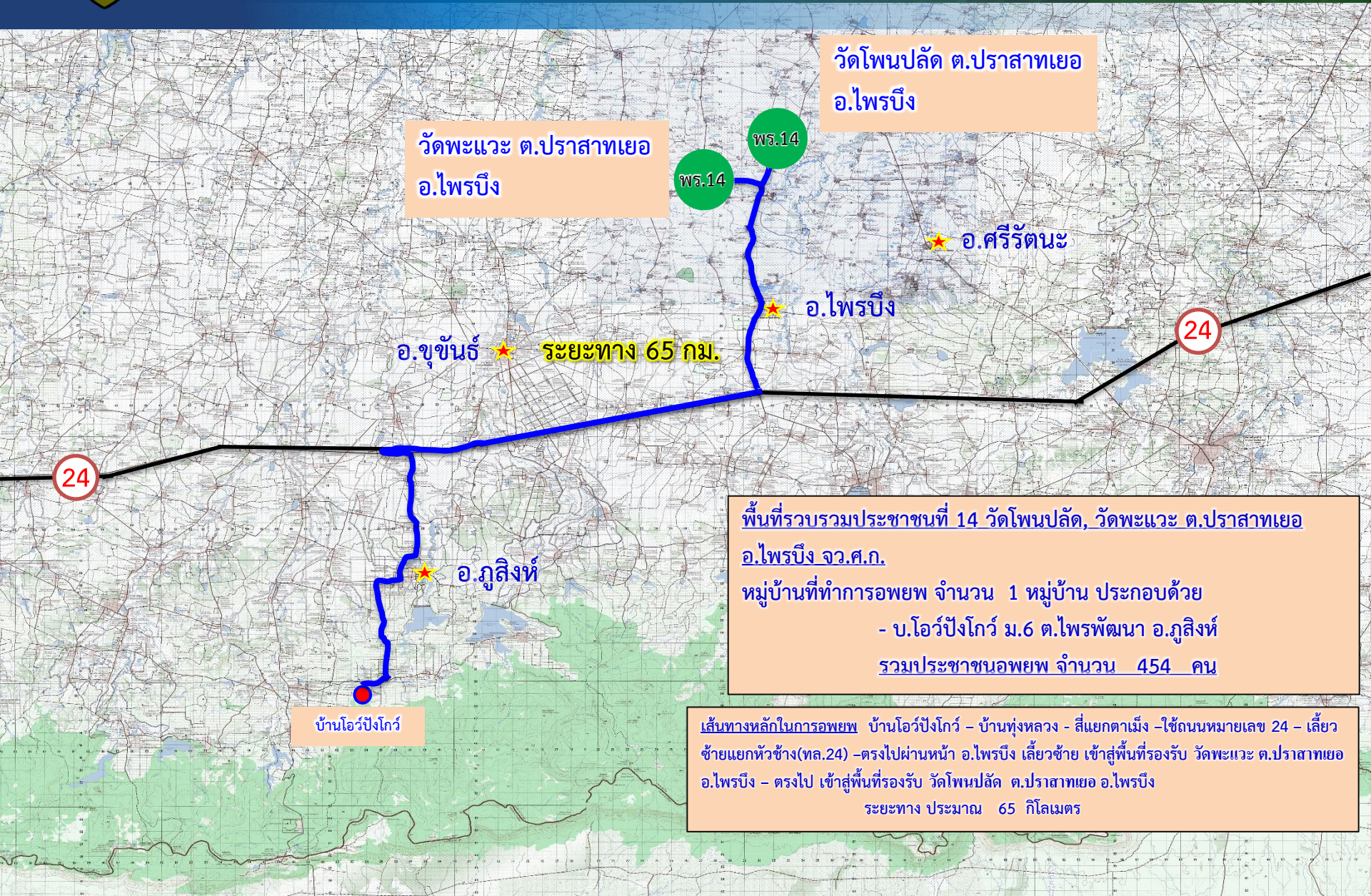

หน่วยเฉพาะกิจที่ ๓

เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

พร.14 วัดโพนปลัด, วัดพะแะ ต.ปราสาทเยอ อ.ไพรบึง

จว.ศ.ก.

วัดโพนปลัด ต.ปราสาทเยอ
อ.ไพรบึง

พร.14

พร.14

วัดพะแะ ต.ปราสาทเยอ
อ.ไพรบึง

★ อ.ศรีรัตน

★ อ.ไพรบึง

★ อ.ชูนันท์ ระยะทาง 65 กม.

24

24

★ อ.ภูสิงห์

บ้านไอร์ปึงโกว์

พื้นที่รวบรวมประชาชนที่ 14 วัดโพนปลัด, วัดพะแะ ต.ปราสาทเยอ
อ.ไพรบึง จว.ศ.ก.

หมู่บ้านที่ทำการอพยพ จำนวน 1 หมู่บ้าน ประกอบด้วย
- บ.ไอร์ปึงโกว์ ม.6 ต.ไพรพัฒนา อ.ภูสิงห์
รวมประชาชนอพยพ จำนวน 454 คน

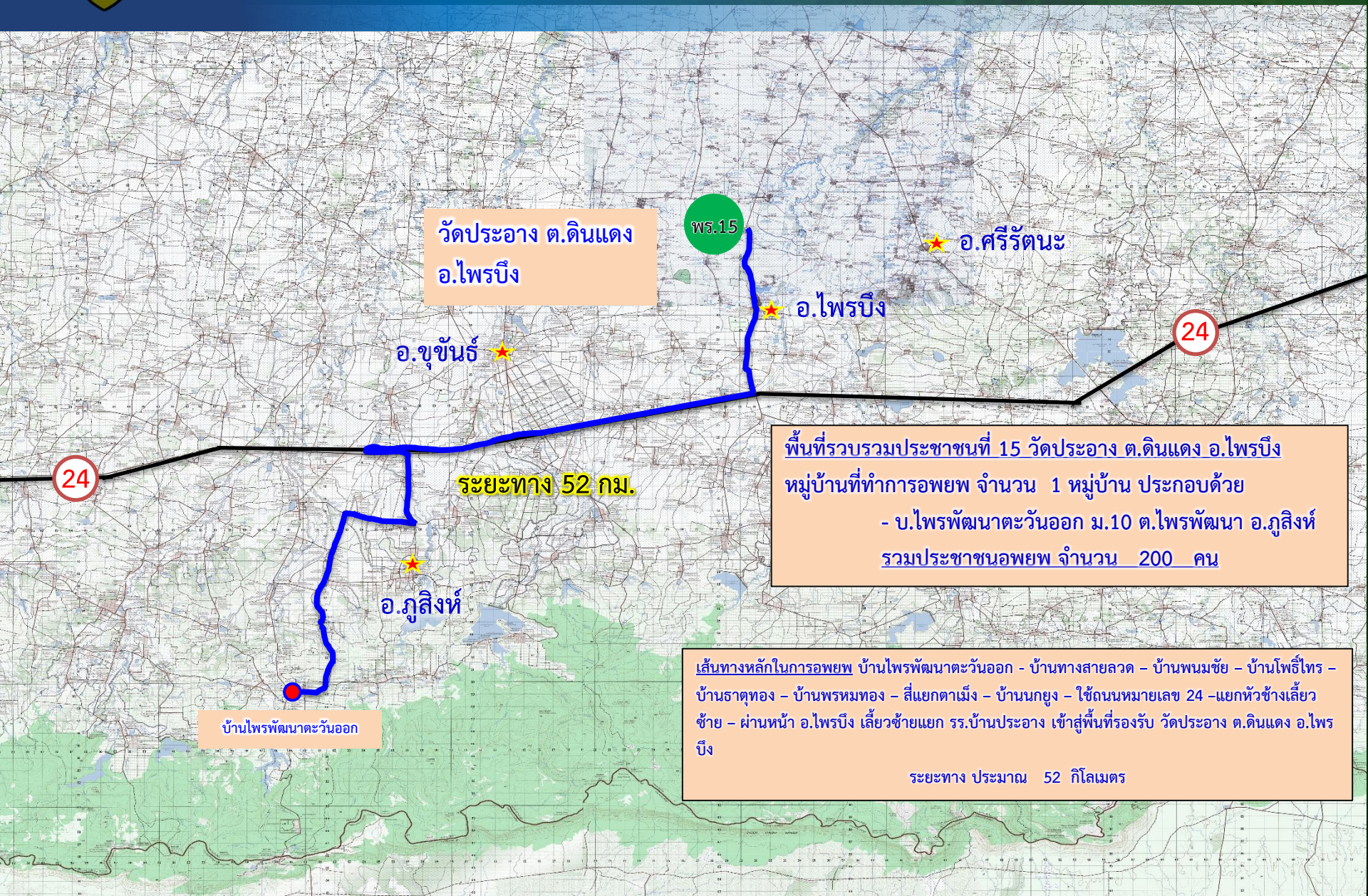
เส้นทางหลักในการอพยพ บ้านไอร์ปึงโกว์ - บ้านทุ่งหลวง - สี่แยกตาเม็ง - ใช้นถนนหมายเลข 24 - เลี้ยว
ซ้ายแยกหัวช้าง(ทล.24) - ตรงไปผ่านหน้า อ.ไพรบึง เลี้ยวซ้าย เข้าสู่พื้นที่รองรับ วัดพะแะ ต.ปราสาทเยอ
อ.ไพรบึง - ตรงไป เข้าสู่พื้นที่รองรับ วัดโพนปลัด ต.ปราสาทเยอ อ.ไพรบึง
ระยะทาง ประมาณ 65 กิโลเมตร

หน่วยเฉพาะกิจที่ ๓

เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

พร.15 วัดประอาจ ต.ดินแดง อ.ไพรบึง จว.ศ.ก.

วัดประอาจ ต.ดินแดง
อ.ไพรบึง

พร.15

★ อ.ศรีรัตนะ

★ อ.ไพรบึง

24

★ อ.ขุนชัย

ระยะทาง 52 กม.

★ อ.ภูสิงห์

บ้านไพรพัฒนาตะวันออก

พื้นที่รวบรวมประชาชนที่ 15 วัดประอาจ ต.ดินแดง อ.ไพรบึง
หมู่บ้านที่ทำการอพยพ จำนวน 1 หมู่บ้าน ประกอบด้วย
- บ.ไพรพัฒนาตะวันออก ม.10 ต.ไพรพัฒนา อ.ภูสิงห์
รวมประชาชนอพยพ จำนวน 200 คน

เส้นทางหลักในการอพยพ บ้านไพรพัฒนาตะวันออก - บ้านทางสายลวด - บ้านพนมชัย - บ้านโพธิ์ไทร -
บ้านธาตุทอง - บ้านพรหมทอง - สี่แยกตาเม็ง - บ้านนกกุง - ใช้ถนนหมายเลข 24 -แยกหัวช้างเลี้ยว
ซ้าย - ผ่านหน้า อ.ไพรบึง เลี้ยวซ้ายแยก รร.บ้านประอาจ เข้าสู่พื้นที่รองรับ วัดประอาจ ต.ดินแดง อ.ไพร
บึง

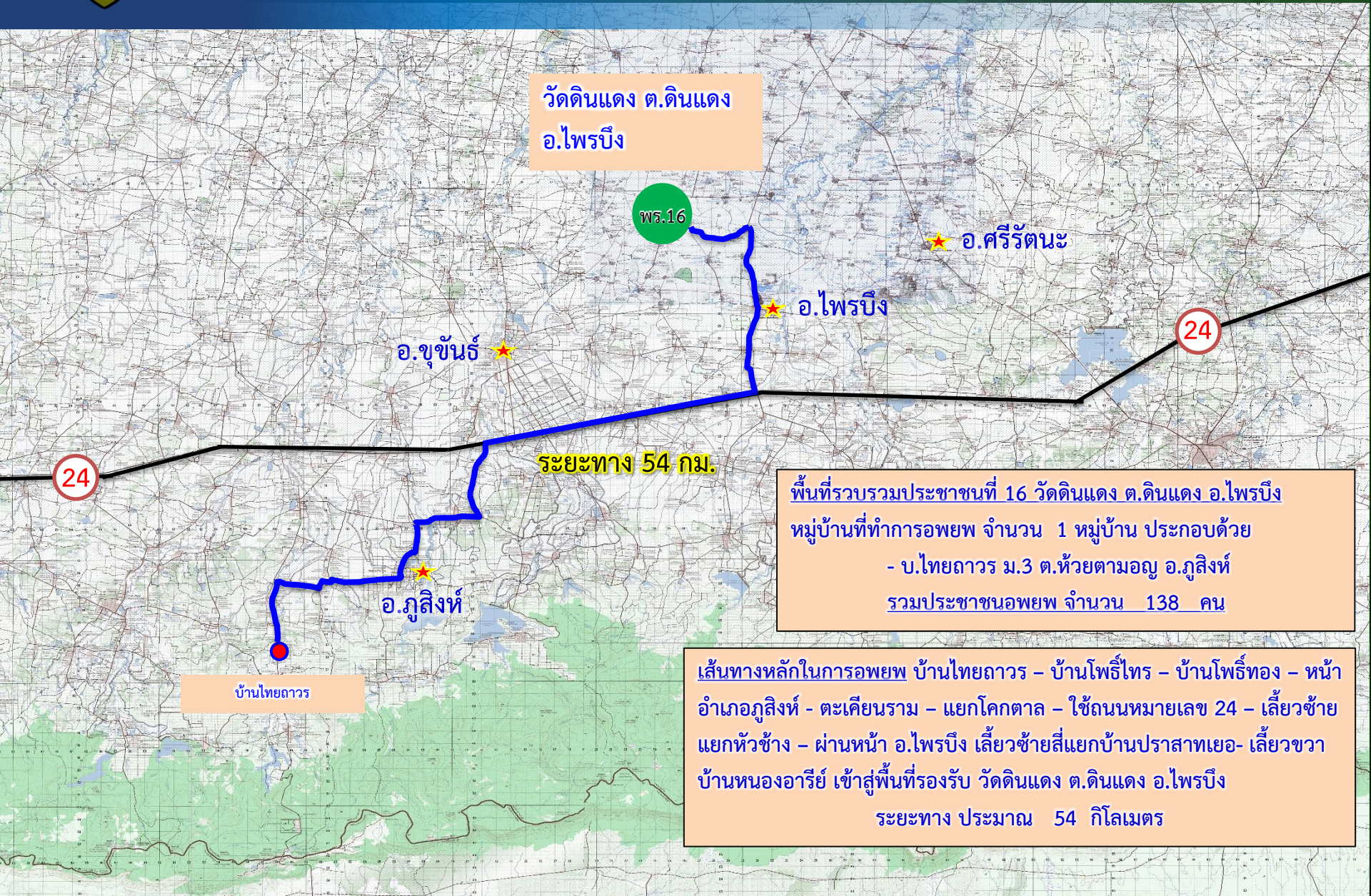
ระยะทาง ประมาณ 52 กิโลเมตร

หน่วยเฉพาะกิจที่ ๓

เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

พร.16 วัดดินแดง ต.ดินแดง อ.ไทรบุรี จว.ศ.ก.

วัดดินแดง ต.ดินแดง
อ.ไทรบุรี

พร.16

★ อ.ศรีรัตน

★ อ.ไทรบุรี

24

★ อ.ขุนชัน

ระยะทาง 54 กม.

★ อ.กุสิน

บ้านไทรถาวร

พื้นที่รวบรวมประชาชนที่ 16 วัดดินแดง ต.ดินแดง อ.ไทรบุรี
หมู่บ้านที่ทำการอพยพ จำนวน 1 หมู่บ้าน ประกอบด้วย
- บ.ไทรถาวร ม.3 ต.ห้วยตามอญ อ.กุสิน
รวมประชาชนอพยพ จำนวน 138 คน

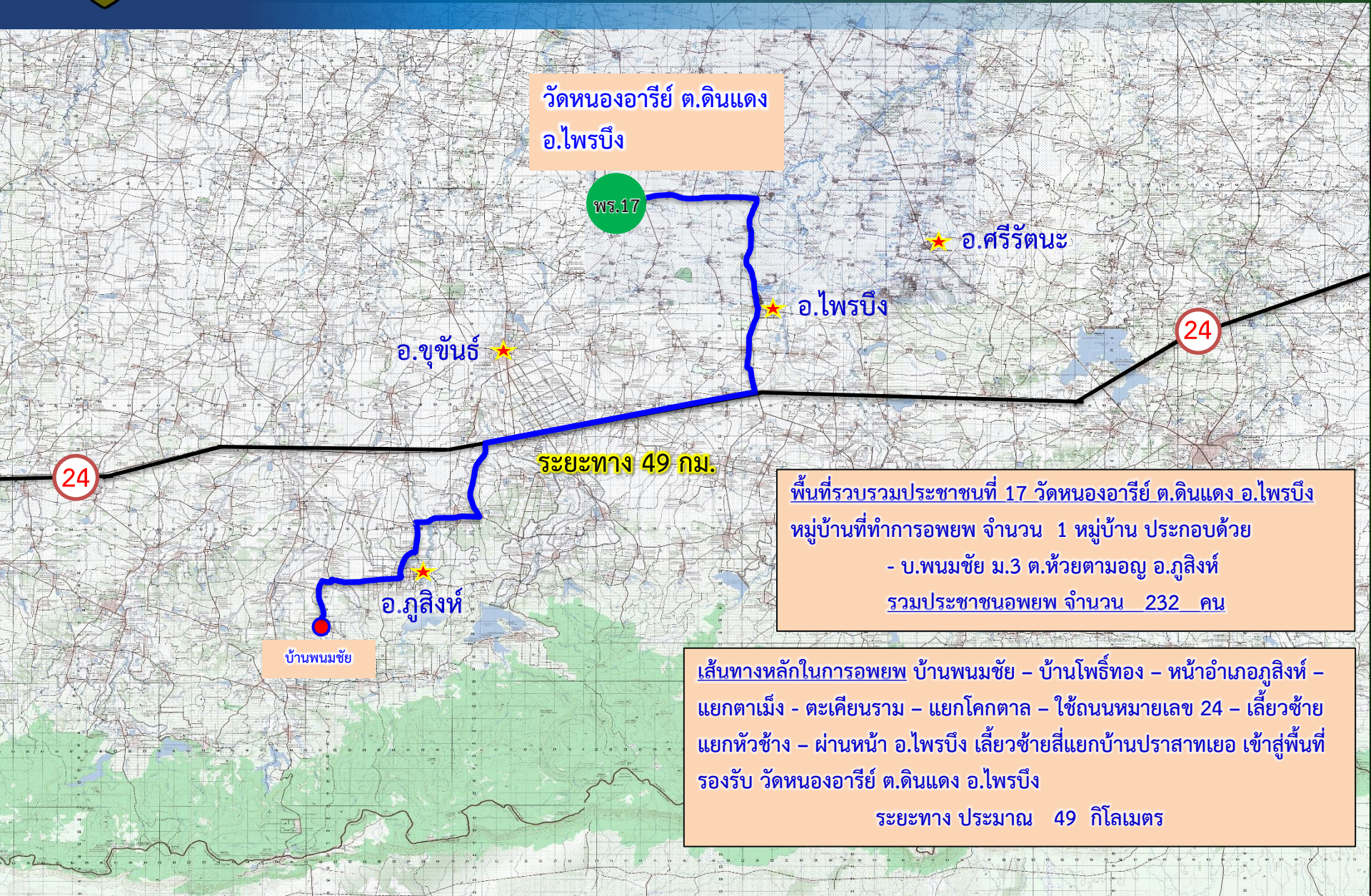
เส้นทางหลักในการอพยพ บ้านไทรถาวร - บ้านโพธิ์ไทร - บ้านโพธิ์ทอง - หน้า
อำเภอกุสิน - ตะเคียนราม - แยกโคกตาล - ใช้ถนนหมายเลข 24 - เลี้ยวซ้าย
แยกหัวช้าง - ผ่านหน้า อ.ไทรบุรี เลี้ยวซ้ายสี่แยกบ้านปราสาทเยอ- เลี้ยวขวา
บ้านหนองอารีย์ เข้าสู่พื้นที่รองรับ วัดดินแดง ต.ดินแดง อ.ไทรบุรี
ระยะทาง ประมาณ 54 กิโลเมตร

หน่วยเฉพาะกิจที่ ๓

เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

พร.17 วัดหนองอารีย์ ต.ดินแดง อ.ไพรบึง จว.ศ.ก.

วัดหนองอารีย์ ต.ดินแดง
อ.ไพรบึง

พร.17

★ อ.ศรีรัตนะ

★ อ.ไพรบึง

24

★ อ.ขุนันธ์

ระยะทาง 49 กม.

★ อ.กุสิงห์

บ้านพนมชัย

พื้นที่รวบรวมประชาชนที่ 17 วัดหนองอารีย์ ต.ดินแดง อ.ไพรบึง
หมู่บ้านที่ทำการอพยพ จำนวน 1 หมู่บ้าน ประกอบด้วย
- บ.พนมชัย ม.3 ต.ห้วยตามอญ อ.กุสิงห์
รวมประชาชนอพยพ จำนวน 232 คน

เส้นทางหลักในการอพยพ บ้านพนมชัย - บ้านโพธิ์ทอง - หน้าอำเภอกุสิงห์ -
แยกตาเม็ง - ตะเคียนราม - แยกโคกตาล - ใช้ถนนหมายเลข 24 - เลี้ยวซ้าย
แยกหัวช้าง - ผ่านหน้า อ.ไพรบึง เลี้ยวซ้ายสี่แยกบ้านปราสาทเยอ เข้าสู่พื้นที่
รองรับ วัดหนองอารีย์ ต.ดินแดง อ.ไพรบึง

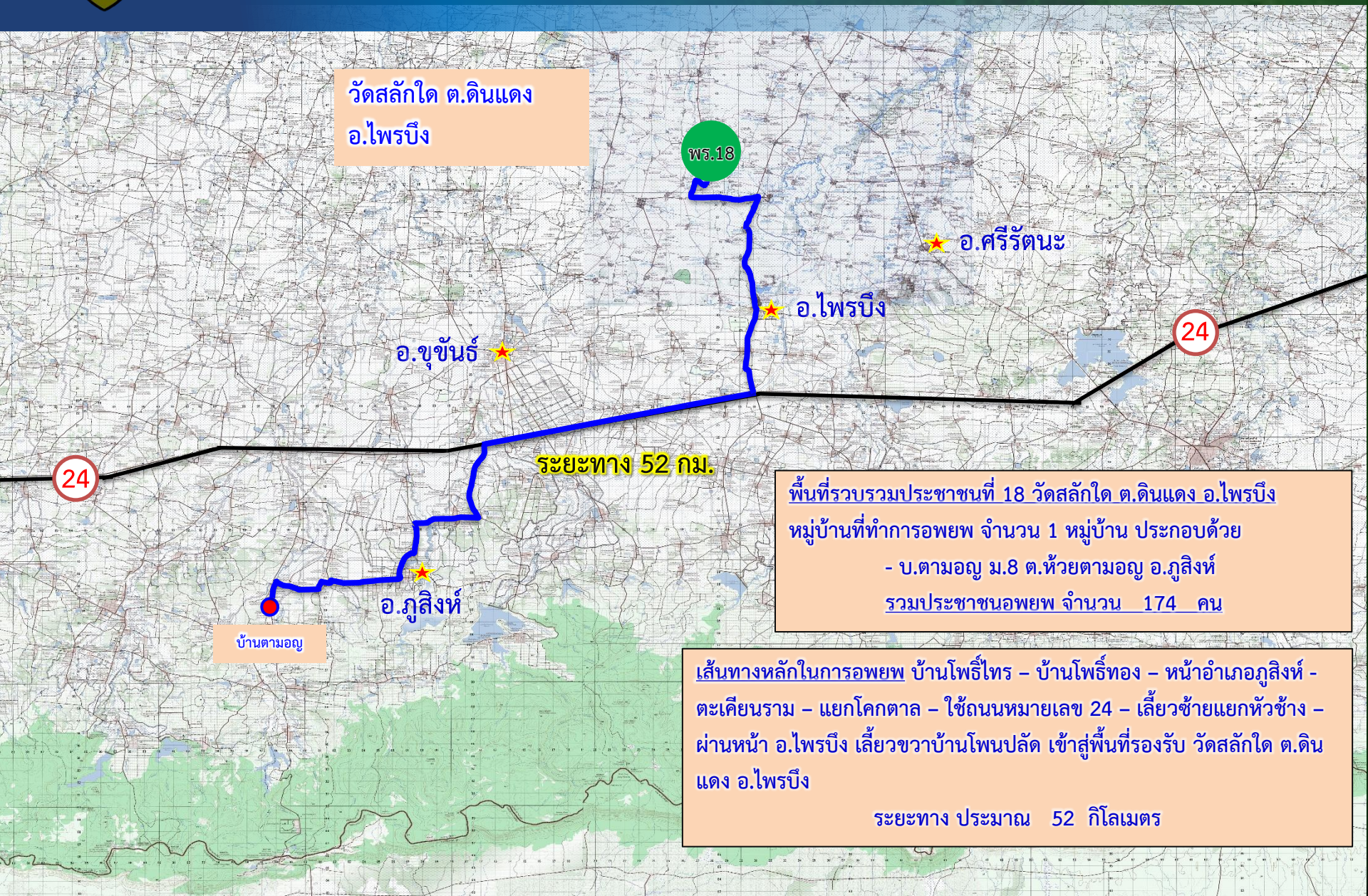
ระยะทาง ประมาณ 49 กิโลเมตร

หน่วยเฉพาะกิจที่ ๓

เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

พร.18 วัดสลักไผ่ ต.ดินแดง อ.ไพรบึง จว.ศ.ก.

วัดสลักไผ่ ต.ดินแดง
อ.ไพรบึง

พร.18

★ อ.ศรีรัตนะ

★ อ.ไพรบึง

24

★ อ.ขุนันธ์

ระยะทาง 52 กม.

★ อ.ภูสิงห์

บ้านตามอญ

พื้นที่รวบรวมประชาชนที่ 18 วัดสลักไผ่ ต.ดินแดง อ.ไพรบึง
หมู่บ้านที่ทำการอพยพ จำนวน 1 หมู่บ้าน ประกอบด้วย
- บ.ตามอญ ม.8 ต.ห้วยตามอญ อ.ภูสิงห์
รวมประชาชนอพยพ จำนวน 174 คน

เส้นทางหลักในการอพยพ บ้านโพธิ์ไทร – บ้านโพธิ์ทอง – หน้าอำเภอกุสิงห์ –
ตะเคียนราม – แยกโคกตาล – ใช้ถนนหมายเลข 24 – เลี้ยวซ้ายแยกหัวช้าง –
ผ่านหน้า อ.ไพรบึง เลี้ยวขวากลับบ้านโพนปลัด เข้าสู่พื้นที่รองรับ วัดสลักไผ่ ต.ดิน
แดง อ.ไพรบึง

ระยะทาง ประมาณ 52 กิโลเมตร

หน่วยเฉพาะกิจที่ ๓

เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

พร.19 วัดศิลาวาราม ต.ดินแดง อ.ไพรบึง จว.ศ.ก.

วัดศิลาวาราม ต.ดินแดง
อ.ไพรบึง

พร.19

★ อ.ศรีรัตนะ

★ อ.ไพรบึง

24

★ อ.อุษันธ์

ระยะทาง 52 กม.

★ อ.ภูสิงห์

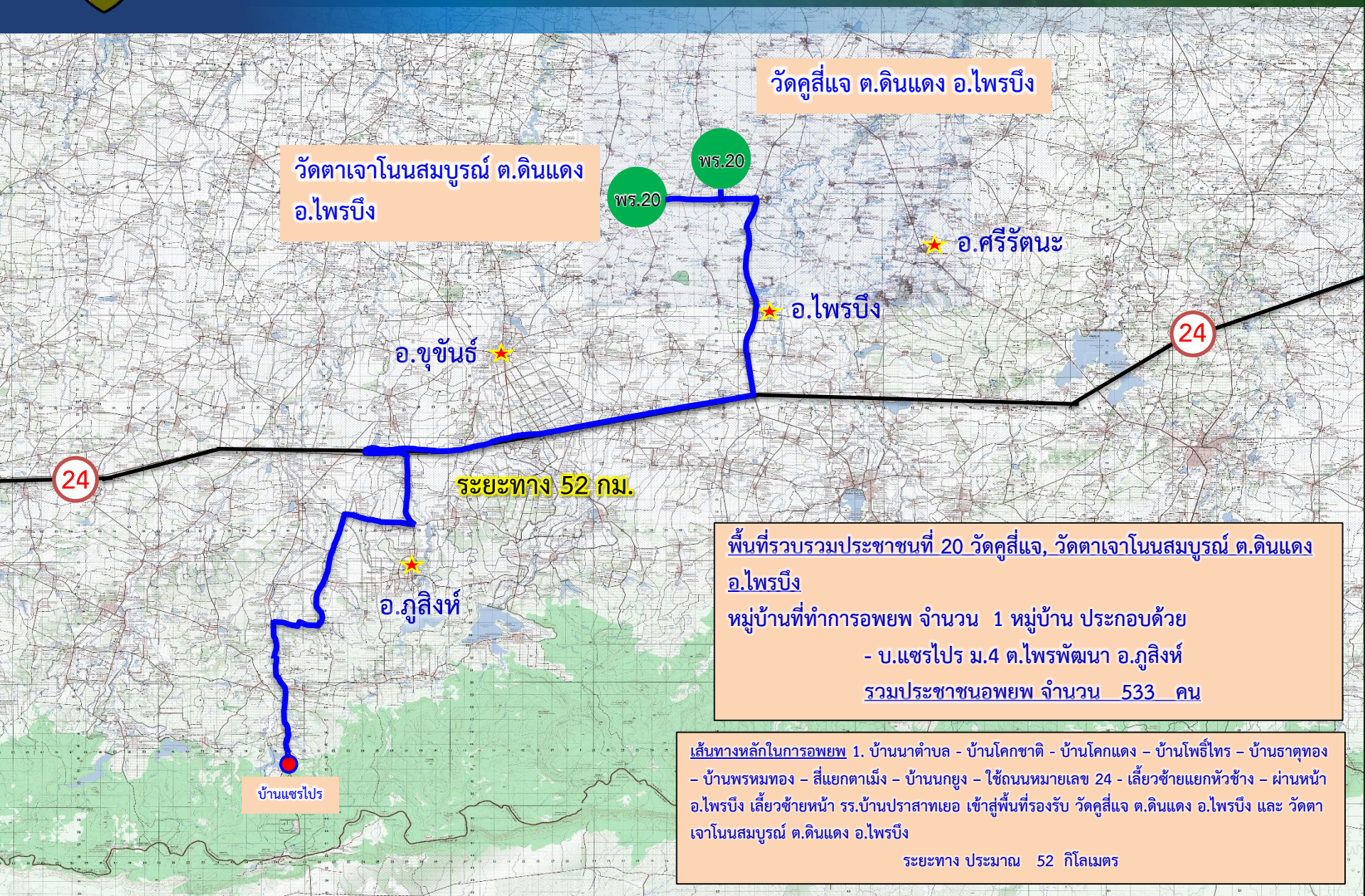
บ้านหนองเขิน

พื้นที่รวบรวมประชาชนที่ 19 วัดศิลาวาราม ต.ดินแดง อ.ไพรบึง
หมู่บ้านที่ทำการอพยพ จำนวน 1 หมู่บ้าน ประกอบด้วย
- บ.หนองเขิน ม.4 ต.ห้วยตามอญ อ.ภูสิงห์
รวมประชาชนอพยพ จำนวน 202 คน

เส้นทางหลักในการอพยพ บ้านโพธิ์ไทร - บ้านโพธิ์ทอง - หน้าอำเภอกุสิงห์ -
ตะเคียนราม - แยกโคกตาล - ใช้ถนนหมายเลข 24 - เลี้ยวซ้ายแยกหัวช้าง -
ผ่านหน้า อ.ไพรบึง เลี้ยวขวา รร.บ้านโพนปลัด ตรงไปเลี้ยวขวาบ้านพะวง
เข้าสู่พื้นที่รองรับ วัดศิลาวาราม ต.ดินแดง อ.ไพรบึง
ระยะทาง ประมาณ 52 กิโลเมตร

พร.20 วัดคูสี้แจ, วัดตาเจาโนนสมบูรณ์ ต.ดินแดง อ.ไพรบึง
จว.ศ.ก.

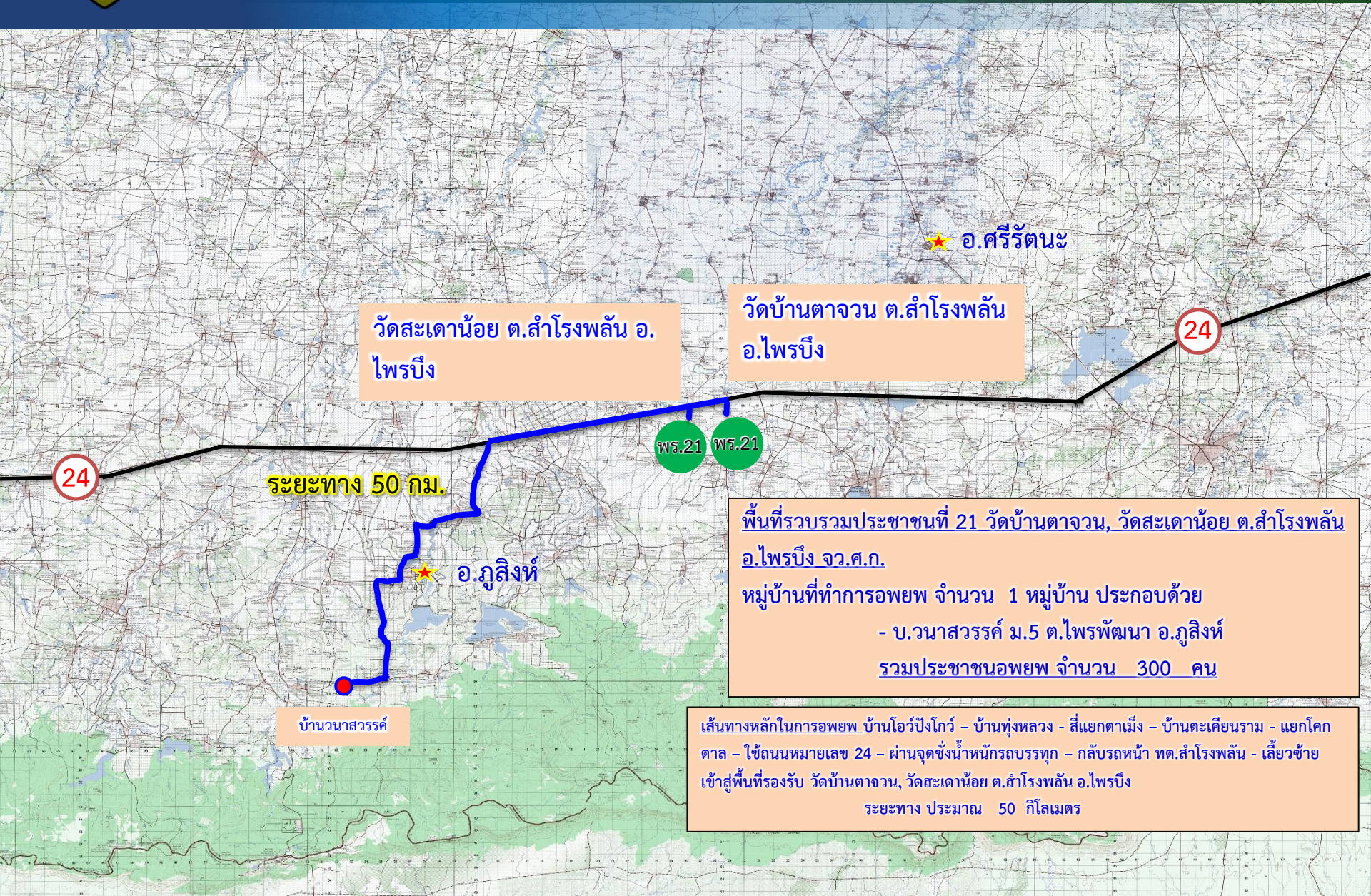

หน่วยเฉพาะกิจที่ ๓

เพื่อชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และประชาชน

พร.21 วัดบ้านตาจวน, วัดสะพาน้อย ต.ลำโรงพลัน อ.ไพรบึง

จว.ศ.ก.

วัดสะพาน้อย ต.ลำโรงพลัน อ.
ไพรบึง

วัดบ้านตาจวน ต.ลำโรงพลัน
อ.ไพรบึง

★ อ.ศรีรัตนะ

24

พร.21

พร.21

ระยะทาง 50 กม.

24

★ อ.กุลสิงห์

บ้านนาสวรรค์

พื้นที่รวบรวมประชาชนที่ 21 วัดบ้านตาจวน, วัดสะพาน้อย ต.ลำโรงพลัน
อ.ไพรบึง จว.ศ.ก.

หมู่บ้านที่ทำการอพยพ จำนวน 1 หมู่บ้าน ประกอบด้วย
- บ.นาสวรรค์ ม.5 ต.ไพรพัฒนา อ.กุลสิงห์
รวมประชาชนอพยพ จำนวน 300 คน

เส้นทางหลักในการอพยพ บ้านไอร์บังโก้ว - บ้านทุ่งหลวง - สีแยกตาเม้ง - บ้านตะเคียนราม - แยกโคก
ตาล - ใช้ถนนหมายเลข 24 - ผ่านจุดซังน้ำหนักรบรทุก - กลับรถหน้า ทต.ลำโรงพลัน - เลี้ยวซ้าย
เข้าสู่พื้นที่รองรับ วัดบ้านตาจวน, วัดสะพาน้อย ต.ลำโรงพลัน อ.ไพรบึง
ระยะทาง ประมาณ 50 กิโลเมตร

กิจกรรม 1 : ฟังเสียงให้แม่น – หนีให้เป็น แยกแยะเสียงภัย

ระยะเวลา : 1 ชั่วโมง

ระดับชั้น: ทุกระดับชั้น

วัตถุประสงค์:

1. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในการเตรียมพร้อมรับสถานการณ์ฉุกเฉินจากภัยความไม่สงบ
2. เพื่อฝึกทักษะการเอาตัวรอด และการช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ตนเองและผู้อื่น
3. เพื่อปลูกฝังสติ ความกล้าหาญ การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล และวินัย
4. เพื่อส่งเสริมความสามัคคี การทำงานเป็นทีม และการอยู่ร่วมกันอย่างมีสันติ

เนื้อหา:

1. ความรู้เกี่ยวกับภัยความไม่สงบบริเวณชายแดน
2. การระบุและแยกแยะสถานการณ์อันตราย (เช่น เสียงปืน เสียงระเบิด การอพยพ)

กิจกรรม

ขั้นตอนการสอน

ขั้นที่ 1: อธิบายแจ้งวัตถุประสงค์ – เข้าใจภัย (5 นาที)

ครูอธิบาย “เสียง” ที่ควรระวังในเหตุการณ์ความไม่สงบ:

- เสียง ระเบิด: ดังตูมเดียว รุนแรง
- เสียง ปืน: ปังๆ เป็นชุด สั้น ๆ
- เสียง ไซเรน: ดังยาว ๆ เป็นจังหวะ

ครูเปิดแสดงคลิปเสียงตัวอย่าง (เปิดจากมือถือ/ลำโพง) ให้นักเรียนฟัง

ชั้นที่ 2: สาริต – หนีให้เป็น (10 นาที)

ครูสาริตทำตอบสนองให้นักเรียนดู และให้นักเรียนร่วมสาริตทำทาง การหมอบ การคลาน การเดินเรียงแถว

- เสียงระเบิด → หมอบต่ำทันที
- เสียงปิ่น → หมอบ-คลานหาที่กำบัง
- เสียงไซเรน → รวมกลุ่ม เดินเรียงแถวอย่างเป็นระเบียบ
- นักเรียนลองทำตาม (ฝึกซ้ำๆ ก่อน) ในท่า “หมอบต่ำทันที” เมื่อได้ยินเสียงระเบิด ,นักเรียนทำท่าหมอบ คลาน หาที่กำบัง เมื่อมีเสียงปิ่น , นักเรียน วิ่งรวม และเดินเดินเรียงแถวอย่างเป็นระเบียบ เมื่อได้ยิน เสียงไซเรน

ชั้นที่ 3: ฝึกจริง – เล่นสถานการณ์ (35 นาที)

ครูสร้างจำลองสถานการณ์ เพื่อให้นักเรียนฝึกปฏิบัติจริง โดยการ

1. ครูเปิด “เสียงส้อม”(เสียงระเบิด เสียงปิ่น เสียงไซเรน)
2. นักเรียนต้องตอบสนองทันทีตามที่ฝึก ด้วยท่าทาง การหมอบ คลาน เดินรวมและเดินเรียงแถวอย่างเป็น ระบบ ตามสถานการณ์เสียง
3. เพิ่มความเร็วโดยเปลี่ยนสถานการณ์ เช่น บอกว่า “อยู่ในห้องเรียนกำลังเรียน /ลานกิจกรรมเล่นกีฬา /ริมรั้ว”

ชั้นที่ 4: ทบทวน – สรุปเรียนรู้ (10 นาที)

นักเรียนสรุปว่าเมื่อนักเรียนได้ยินเสียงแต่ละแบบควรทำอะไร

- เสียงระเบิด → หมอบต่ำทันที
- เสียงปิ่น → หมอบ-คลานหาที่กำบัง
- เสียงไซเรน → รวมกลุ่ม เดินเรียงแถวอย่างเป็นระเบียบ

ตัวบ่งชี้ความสำเร็จ:

นักเรียนสามารถอธิบายขั้นตอนการเอาตัวรอดเมื่อเกิดเหตุได้

การวัดผลและประเมินผล:

- 1.สังเกตพฤติกรรม ดูความกล้าแสดงออก ความร่วมมือ การปฏิบัติกิจกรรม
- 2.ตอบคำถามหลังจบกิจกรรม

กิจกรรมที่ 2: “หมอบ – คลาน – อพยพ” (ฝึกการหมอบ คลาน และอพยพเข้าสู่ที่ปลอดภัย)

ระยะเวลา : 1 ชั่วโมง

ระดับชั้น: ทุกระดับชั้น

วัตถุประสงค์:

1. เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในการเตรียมพร้อมรับสถานการณ์ฉุกเฉินจากภัยความไม่สงบ
2. เพื่อฝึกทักษะการเอาตัวรอด และการช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ตนเองและผู้อื่น
3. เพื่อปลูกฝังสติ ความกล้าหาญ การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล และวินัย
4. เพื่อส่งเสริมความสามัคคี การทำงานเป็นทีม และการอยู่ร่วมกันอย่างมีสันติ

เนื้อหา:

- 1.ความรู้เกี่ยวกับภัยความไม่สงบบริเวณชายแดน
- 2.การระบุและแยกแยะสถานการณ์อันตราย (เช่น เสียงปืน เสียงระเบิด การอพยพ)

กิจกรรมขั้นตอนการสอน

ขั้นที่ 1: อธิบายความรู้เบื้องต้น (5 นาที)

- ครูอธิบายสถานการณ์ตัวอย่าง: “ขณะเกิดเสียงระเบิด/ปืน นักเรียนควรทำอะไร”
- เน้นว่า อย่าตื่นตระหนก ให้ ตั้งสติ แล้วปฏิบัติตามขั้นตอนนี้:

1. หมอบลงกับพื้น
2. คลานต่ำ (แบบทหาร) ไปยังจุดปลอดภัย
3. เข้าแนวกำบัง หรือ อาคารที่แข็งแรง

ขั้นที่ 2: สาธิตท่าทาง (How to Move) (10 นาที)

- ครูสาธิตทำให้ดูทีละขั้น
 - ท่าหมอบ: ลดตัวลงให้ต่ำชิดพื้น
 - ท่าคลาน: ใช้ศอกและเข่าเคลื่อนตัวไปข้างหน้า (ไม่ลุกขึ้นเดิน)
 - การเข้าแนวกำบัง: หากมี “สิ่งของแข็งแรง” เช่น ต้นไม้ กำแพง โต๊ะ ให้เข้าไปหลบด้านหลัง

ขั้นที่ 3: ฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่ม (20 นาที)

- ให้นักเรียนฝึกปฏิบัติทีละคนหรือเป็นกลุ่มเล็ก
- ให้นักเรียนฝึกจากจุด A → B โดยการเคลื่อนที่ใช้ท่าหมอบ-คลาน
- ครูเปิดเสียงจำลองเป็นตัวกระตุ้น (เสียงระเบิด เสียงปืน เสียงไซเรน) ให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรม

ขั้นที่ 4: จำลองสถานการณ์จริง (20 นาที)

- ครูสร้างสถานการณ์จำลอง เช่น “นักเรียนอยู่ในสนาม/ห้องเรียน แล้วมีเสียงระเบิด”
- นักเรียนต้องหมอบ-คลาน-เข้าแนวกำบังภายในเวลา 10 วินาที
- ใช้อุปกรณ์หรือสิ่งของจำลองเป็นแนวกำบัง เช่น โต๊ะ, ลังกระดาษ, ผ้าใบ

ขั้นที่ 5: ทบทวน – ถอดบทเรียน (5 นาที)

- นักเรียนแบ่งปันความรู้สึก: กลัวไหม? ตั้งสติได้หรือไม่?
- ครูถาม-ตอบ ย้ำขั้นตอนการอพยพแก่นักเรียน

อุปกรณ์

- พื้นที่กว้าง เช่น ลานสนาม
- เสียงจำลอง (มือถือ/ลำโพง)
- แนวกำแพงจำลอง: ลังไม้, โต๊ะ, ผ้าใบ

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- นักเรียนสามารถหมอบ-คลานได้อย่างถูกต้อง
- นักเรียนสามารถเข้าที่กำบังได้ภายในเวลาที่กำหนด
- นักเรียนมีความเข้าใจในการตั้งสติและตอบสนองอย่างเหมาะสม

การวัดผลและประเมินผล

- การสังเกตพฤติกรรมขณะจำลองสถานการณ์
- การตอบคำถาม "เมื่อได้ยินเสียงระเบิดควรทำอะไร?"

กิจกรรมที่ 3 ปฐมพยาบาลเบื้องต้น ฝึกปฐมพยาบาลกรณีแผลถูกสะเก็ด, เลือดออก, การเคลื่อนย้ายเพื่อน

ระยะเวลา : 1 ชั่วโมง

ระดับชั้น: ทุกระดับชั้น

วัตถุประสงค์:

1. เพื่อให้ให้นักเรียนมีความรู้ ความเข้าใจในการเตรียมพร้อมรับสถานการณ์ฉุกเฉินจากภัยความไม่สงบ
2. เพื่อฝึกทักษะการเอาตัวรอด และการช่วยเหลือเบื้องต้นแก่ตนเองและผู้อื่น
3. เพื่อปลูกฝังสติ ความกล้าหาญ การตัดสินใจอย่างมีเหตุผล และวินัย
4. เพื่อส่งเสริมความสามัคคี การทำงานเป็นทีม และการอยู่ร่วมกันอย่างมีสันติ

เนื้อหา

การปฐมพยาบาลเบื้องต้น (แผลถลอก, แผลจากสะเก็ด, การหยุดเลือด ฯลฯ)

กิจกรรม

ขั้นตอนการสอน

ขั้นที่ 1: อธิบายความรู้เบื้องต้น (5 นาที)

1. ครูอธิบายสถานการณ์ความไม่สงบที่อาจทำให้เกิดบาดแผล เช่น

- แผลจากสะเก็ดระเบิด
- แผลมีเลือดออก
- ไม่สามารถเดินหรือเคลื่อนไหวได้

(ครูนำภาพ / คลิป ลักษณะของบาดแผล ให้นักเรียนดู)

2. ครูแนะนำหลักปฐมพยาบาลเบื้องต้น การปฏิบัติ ตามขั้นตอน “กด – ปิด – พัน – ยก – ส่งต่อ”

3. ครูอธิบายวิธีการเคลื่อนย้ายผู้บาดเจ็บ เพื่อให้ผู้บาดเจ็บปลอดภัยและไม่ก่อให้เกิดอันตรายมากขึ้น

เช่น อุ้มพุง ลาก ใช้อุปกรณ์ (ไม้, ผ้า ฯลฯ)

ขั้นที่ 2: สาธิตการปฐมพยาบาลที่ละกรณี (10 นาที)

- แผลมีเลือดออกมาก
 - ให้ใช้ผ้ากดแผล → ปิดแผล → พันผ้า → ยกส่วนที่บาดเจ็บให้สูง
- แผลจากสะเก็ด/ของมีคม
 - ห้ามดึงสิ่งแปลกปลอมออก → ปิดด้วยผ้าสะอาด
- การเคลื่อนย้ายเพื่อน
 - ฝึกอุ้มแบบพุงไหล 2 คน
 - ฝึกลาก โดยใช้ผ้าห่ม/ผ้าใบ

- ทำเปลาผ้าแบบง่าย

ขั้นที่ 3: ฝึกปฏิบัติเป็นกลุ่ม (15 นาที)

- แบ่งกลุ่ม 4-5 คนต่อกลุ่ม ให้แต่ละกลุ่มฝึกสถานการณ์ต่าง ๆ ดังนี้
 - เพื่อนถูกสะเก็ดกระชก/ไม้ ปิดแผล – ห้ามเลือด
 - เพื่อนหกล้ม ขาเจ็บ พ้นแผล – พยุงเดิน
 - เพื่อนนอนแน่นิ่ง ตรวจสัญญาณชีพ – เคลื่อนย้าย

ขั้นที่ 4: จำลองสถานการณ์จริง (20 นาที)

- ครูจัดสถานการณ์จำลองเกิด "เสียงระเบิด"
- มีนักเรียนรับบทเป็นผู้บาดเจ็บในจุดต่าง ๆ เช่น แขน ขา
- ให้เพื่อนในกลุ่มเข้าช่วยเหลือ –ปฐมพยาบาล – เคลื่อนย้ายไปยังจุดปลอดภัย

ขั้นที่ 5: สรุปและประเมิน (10 นาที)

- ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มสะท้อนผลการเรียนรู้ นำเสนอการปฐมพยาบาล
- ครูเสริมแนวทางการปฏิบัติที่ถูกต้องอีกครั้ง
- การประเมินจากการลงมือทำจริง และความเข้าใจ

อุปกรณ์

- ผ้าพันแผล, สำลี, เบตาดีน, พลาสเตอร์
- ผ้าใบ / ผ้าห่ม / ผ้ายืดทำเปลา

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- นักเรียนสามารถปฐมพยาบาลกรณีเลือดออกหรือถูกสะเก็ดได้อย่างถูกต้อง
- สามารถเคลื่อนย้ายเพื่อนได้อย่างปลอดภัยในสถานการณ์จำลอง
- มีทักษะ สติ และความร่วมมือในการช่วยเหลือ

การวัดผลและประเมินผล

การสังเกตพฤติกรรมระหว่างจำลองสถานการณ์

กิจกรรมที่ 4 แฉงเหตุ – สื่อสารปลอดภัย ผักพุดแฉงเหตุฉุกเฉินอย่างชัดเจน พร้อมเบอร์โทรสำคัญ

ระยะเวลา : 1 ชั่วโมง

ระดับชั้น: ทุกระดับชั้น

วัตถุประสงค์:

1. นักเรียนสามารถ แฉงเหตุฉุกเฉินได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน ครบถ้วน
2. นักเรียนสามารถใช้เบอร์โทรศัพท์ฉุกเฉินที่สำคัญได้
3. นักเรียนรู้จัก วางแผนการสื่อสารให้ปลอดภัย ไม่ตื่นตระหนก

เนื้อหา

1. หลัก 5 ข้อสำคัญในการแฉงเหตุ
2. เบอร์โทรศัพท์ฉุกเฉินที่ควรจำ
3. วิธีใช้โทรศัพท์อย่างปลอดภัยในสถานการณ์ฉุกเฉิน
4. ตัวอย่างการสื่อสารผิด/ถูก

กิจกรรม

ขั้นตอนการสอน

ขั้นที่ 1: อธิบาย ครูอธิบาย หลักการแฉงเหตุฉุกเฉิน 5 ข้อ (5 นาที)

1. ใครโทร – ชื่อ/ชั้น/ตำแหน่ง
2. เหตุอะไร – เกิดเหตุอะไร
3. ที่ไหน – สถานที่เกิดเหตุ (เช่น โรงเรียน/หมู่บ้าน)

4. มีใครบาดเจ็บ – จำนวนผู้บาดเจ็บ

5. ต้องการให้ช่วยอะไร – ขอรถพยาบาล / ดับเพลิง / ตำรวจ

(ด.ญ.สวายุสุด นักเรียนชั้นป.5 โรงเรียนคุณธรรม ตอนนี้เกิดเสียงระเบิดดังขึ้นที่โรงเรียนหลายครั้ง และมีคนบาดเจ็บ ประมาณ 5 คน ขอความช่วยเหลือดูแลคนบาดเจ็บ)

- ยกตัวอย่างเบอร์โทรที่สำคัญ:

- 191 – แจ้งตำรวจ
- 1669 – หน่วยแพทย์ฉุกเฉิน
- 199 – แจ้งเหตุเพลิงไหม้
- ครูประจำชั้น/ผู้ปกครอง

ขั้นที่ 2: สาธิต (10 นาที)

- ครูหรือผู้ฝึกสาธิตบทสนทนา แจ้งเหตุฉุกเฉินแบบจำลอง
- เปรียบเทียบตัวอย่างที่ดี กับตัวอย่างที่พูดไม่ชัดเจน
- แสดงการใช้โทรศัพท์อย่างปลอดภัย เช่น การยืนโทรในที่ปลอดภัย, ไม่เดินไปโทรกลางถนน

ขั้นที่ 3: ฝึกปฏิบัติ (20 นาที)

แบ่งกลุ่ม 3-5 คน → ให้แต่ละคนฝึกบทบาท

- คนแจ้งเหตุ
- คนรับเรื่อง (ครู/เพื่อนแสดงเป็นเจ้าหน้าที่)
- คนบาดเจ็บ (สวมบทบาท)

หัวข้อจำลองเช่น:

- เห็นระเบิดเสียงดังหลังอาคารเรียน
- พบเพื่อนบาดเจ็บจากการล้มหลังเสียงดัง
- พบกลุ่มคนแปลกหน้าพกอาวุธใกล้บริเวณชายแดน

ขั้นที่ 4: จำลองสถานการณ์ (20 นาที)

- ครูจัดฉากสถานการณ์จำลอง เช่น “เกิดเสียงปืนใกล้รั้วโรงเรียน”
- นักเรียนต้องโทรแจ้งหน่วยงานจำลอง เช่น ตำรวจ ผู้ใหญ่บ้าน
- ใช้โทรศัพท์จำลอง เพื่อเพิ่มความสมจริง (ให้นักเรียนโทรแจ้ง)

(ด.ญ.สวยสุด นักเรียนชั้นป.5 โรงเรียนคุณธรรม ตอนนี้เกิดเสียงระเบิดดังขึ้นที่โรงเรียนหลายครั้ง และมีคนบาดเจ็บ ประมาณ 5 คน ขอความช่วยเหลือดูแลคนบาดเจ็บ)

ขั้นที่ 5: สรุป – ประเมิน (5 นาที)

- ให้ผู้เรียนสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้
- ครูประเมินจากความชัดเจนในการพูด
- นักเรียนช่วยกันทบทวนความรู้เรื่องเบอร์โทรฉุกเฉินอีกครั้ง

อุปกรณ์ที่ใช้

- โทรศัพท์ของเล่น / เครื่องสื่อสารวิทยุ / บัตรเบอร์ฉุกเฉิน
- บทบาทสมมุติพร้อมสถานการณ์

ตัวบ่งชี้ความสำเร็จ

- นักเรียนสามารถสื่อสารแจ้งเหตุฉุกเฉินได้อย่าง ชัดเจน ครบถ้วน ถูกต้อง
- นักเรียนสามารถจดจำเบอร์โทรฉุกเฉินได้อย่างน้อย 3-4 หมายเลข
- นักเรียนมีสติ ไม่ตื่นตระหนกเมื่อจำลองเหตุการณ์

การวัดผลและประเมินผล

- แบบประเมินการแสดงบทบาทสมมุติ
- สังเกตพฤติกรรมการมีสติและการช่วยเหลือผู้อื่น

กิจกรรมที่ 5 ทีมเวิร์ค – ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง เกมช่วยเหลือเพื่อน การตัดสินใจร่วมในภาวะเสี่ยง

ระยะเวลา : 1 ชั่วโมง

ระดับชั้น: ทุกระดับชั้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียน ตระหนักถึงความสำคัญของการทำงานเป็นทีม
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถ ตัดสินใจร่วมกันได้อย่างมีเหตุผลในสถานการณ์วิกฤติ
3. เพื่อฝึกให้นักเรียน ช่วยเหลือกันและกัน ไม่ทิ้งผู้ที่อ่อนแอหรือได้รับบาดเจ็บ

เนื้อหา

1. ความสำคัญของ "ทีมเวิร์ค" ในสถานการณ์เสี่ยง
2. การสื่อสารในทีม การตัดสินใจร่วม
3. หลัก “ช่วยเหลือเพื่อน” อย่างปลอดภัย
4. ตัวอย่างสถานการณ์ที่ต้องใช้การตัดสินใจร่วมกัน

กิจกรรม

ขั้นตอนการสอน

ขั้นที่ 1: อธิบาย (5 นาที)

1. ครูอธิบาย / เปิดคลิป ว่าในสถานการณ์ฉุกเฉิน เช่น ภัยจากชายแดน (เสียงปืน, ระเบิด ฯลฯ) เราอาจต้องหลบหนีหรืออพยพเป็นกลุ่ม

2. หากมีเพื่อนบาดเจ็บหรือหลงทาง เราไม่ควรทิ้งเพื่อนไว้ลำพัง
3. ความสามัคคีและการสื่อสารที่ดีในทีม ช่วยให้ปลอดภัยทั้งกลุ่ม

ขั้นที่ 2: สาธิต (10 นาที)

- ครูยกตัวอย่างการทำงานเป็นทีม เช่น แบ่งบทบาท: ผู้นำทีม, ผู้ช่วยเหลือ, ผู้สังเกตการณ์

- สาธิตสถานการณ์จำลอง:
“มีเพื่อนบาดเจ็บระหว่างอพยพออกจากอาคาร”
→ กลุ่มต้องตัดสินใจว่าจะพาเพื่อนไปอย่างไร
→ ใครทำหน้าที่อะไรบ้าง

ขั้นที่ 3: ฝึกปฏิบัติ (20 นาที)

-แบ่งกลุ่ม 5-6 คน ทำกิจกรรมเกมจำลอง "ช่วยเหลือเพื่อน" เช่น:

- เกมเดินข้ามด่าน โดยมี 1 คน “บาดเจ็บ” (ขาเจ็บ/ปิดตา) ที่ต้องช่วยกันพาข้ามด่านให้ปลอดภัย
- กิจกรรม “ลากเพื่อน” โดยใช้เสื่อ/ผ้าห่ม ลากเพื่อนอย่างระมัดระวังจากจุดหนึ่งไปยังจุดปลอดภัย
- เกม “ฝ่าเขตภัย” ให้แต่ละทีมตัดสินใจร่วมกันว่าจะหลบภัยเส้นทางใด ปลอดภัยที่สุด

ขั้นที่ 4: จำลองสถานการณ์ (20 นาที)

- กำหนดสถานการณ์เช่น:
“เสียงปืนดังขึ้นบริเวณข้างโรงเรียน เพื่อนบางคนตกใจวิ่งกระจัดกระจาย”
→ ทีมต้องรวมตัว, รวบรวมสมาชิก, ตัดสินใจว่าใครทำหน้าที่อะไร
→ เคลื่อนย้ายคนบาดเจ็บอย่างปลอดภัย
→ แจ้งผู้ใหญ่/ครูตามที่ฝึกในกิจกรรมแจ้งเหตุ – สื่อสารปลอดภัย

ขั้นที่ 5: สรุป – ประเมิน (5 นาที)

- ให้แต่ละกลุ่มนำเสนอวิธีที่ใช้ช่วยเหลือเพื่อน
- ครูและเพื่อนร่วมประเมินว่า ใช้ “ทีมเวิร์ค” ได้ดีหรือไม่
- สรุปข้อคิด: ความสามัคคีช่วยให้เรารอดไปด้วยกัน

อุปกรณ์

- ผ้าผืนใหญ่ / เสื่อ / เชือกสำหรับลากคน
- กรวย / เชือก ขีดเขตพื้นที่ “อันตราย”
- กระดาษเขียนบทบาทแต่ละคน

ตัวบ่งชี้ความสำเร็จ

- นักเรียนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจร่วม
- นักเรียนสามารถช่วยเหลือเพื่อนในสถานการณ์จำลองได้
- นักเรียนแสดงพฤติกรรม “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง”

การวัดผลและประเมินผล

- สังเกตพฤติกรรมขณะทำกิจกรรม (สื่อสารดี, มีน้ำใจ, ตัดสินใจร่วม, มีผู้นำ)
- การทำงานเป็นทีมจากกิจกรรมจำลอง

กิจกรรม 6 ตระหนักรู้ เส้นทางปลอดภัย

เวลา 60 นาที

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนได้ทันเหตุการณ์ การติดตามข่าวสารความไม่สงบ
2. เพื่อนักเรียนทราบเส้นทางการหลบภัย
3. เพื่อเห็นความสำคัญของการปฏิบัติตนเพื่อป้องกันตนเองเบื้องต้น

วิธีการ/กระบวนการ

1. ครูแจ้งจุดประสงค์/เป้าหมายการเรียนรู้ เรื่อง ตระหนักรู้ เส้นทางปลอดภัย (2 นาที)
2. ครูทบทวนความรู้เดิมเรื่องเส้นทางเมื่อเกิดเหตุการณ์ความไม่สงบ นักเรียนต้องทำอะไรบ้าง โดยการใช้คำถาม กระตุ้นความสนใจ (5 นาที) ในประเด็น ดังนี้
 - 2.1 นักเรียนคิดว่าเมื่อเกิดเสียงที่ไม่ปลอดภัย เช่น เสียงระเบิด เสียงปืน ที่ใดบ้างที่เป็นที่ปลอดภัย (หลุมหลบภัย ใต้อาคารที่มีดซิด)
 - 2.2 นักเรียนคิดว่าโรงเรียนของเรามีพื้นที่ปลอดภัยหรือไม่ ถ้ามียกตัวอย่างประกอบ จุดใดบ้าง

3. นักเรียนและครูร่วมกันอภิปรายประเด็นคำตอบของนักเรียน (3 นาที)
4. ครูเปิดคลิปการหลบภัยให้นักเรียนดู (5 นาที)
5. นักเรียนและครูร่วมกันสำรวจบริเวณ ห้องเรียน โรงเรียน โดยรอบ และ ครูพาไปที่ “มุมปลอดภัย” ซึ่งอยู่ตรงมุมด้านหลังห้อง ที่จัดเตรียมไว้ล่วงหน้า พร้อมทั้งอธิบายว่า ที่นี้คือมุมปลอดภัยที่เราจะไปเมื่อมีเสียงเตือน (เวลา 10 นาที)
6. จัดกลุ่มนักเรียนเขียนผังเส้นทางการปฏิบัติตน (10 นาที) (1. หลบ 2. ไปจุดรวมพล 3.เดินตามคนถือธง 4.เดินก้มต่ำ 5. เรียงแถวตามผู้นำ 5. ไปยังที่ปลอดภัย เช่น หลุมหลบภัย 6.ออกจากพื้นที่โดยไปยังพื้นที่กำหนดโดยครู)
- 7.จัดกิจกรรมบทบาทสมมุติ โดยสร้างสถานการณ์ ให้เด็กปฏิบัติตามผังเส้นทางที่กำหนด

สื่อ-อุปกรณ์

1. มุมปลอดภัย
2. นกหวีด ระฆัง
3. ป้ายบอกจุดต่างๆ เช่น จุดรวมพล
4. ธง

การวัดและประเมินผล

1. การสังเกตพฤติกรรม
2. การถามตอบ

แผนเผชิญเหตุ
เพื่อความปลอดภัยสถานศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต ๒

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

แผนเผชิญเหตุเพื่อความปลอดภัยสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต ๒ จัดทำขึ้นเพื่อให้สถานศึกษา ใช้เป็นแนวทางปฏิบัติ เมื่อเผชิญเหตุความไม่ปลอดภัยต่อนักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ภายในและภายนอกสถานศึกษา หรือระหว่างที่จัดการเรียนการสอน ในสถานศึกษา โดยใช้มาตรการด้านการป้องกัน การปลุกฝัง และการปราบปราม เพื่อไม่ให้เกิดเหตุการณ์นั้นซ้ำ ตลอดจนสร้างความมั่นใจและความเชื่อมั่นให้กับนักเรียน ผู้ปกครอง และประชาชน ซึ่งสอดคล้องกับนโยบาย และจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๗ – ๒๕๖๘ ข้อที่ ๘ การสร้างความปลอดภัยของสถานศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต ๒ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนเผชิญเหตุเพื่อความปลอดภัยสถานศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต ๒ ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์และอำนวยความสะดวกให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต ๒ ได้เป็นอย่างดี และขอขอบคุณคณะทำงานทุกท่านที่ได้ร่วมกันจัดทำเอกสารฉบับนี้ จนสำเร็จจุล่งตามวัตถุประสงค์

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต ๒

หลักการและเหตุผล

จากสถานการณ์ปัจจุบัน ปัญหาความไม่ปลอดภัยกับนักเรียน ทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา บ่อยครั้ง นำมาซึ่งความเสียหายทั้งร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สิน และในบางครั้งอาจมีความรุนแรงถึงขั้นเสียชีวิต นอกจากนี้ นักเรียนบางส่วนอาจมีพฤติกรรมแตกต่างกันออกไปตามสภาพแวดล้อมที่เป็นอยู่ อาทิ สภาพครอบครัว ชุมชนรอบข้างที่มีสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน ส่งผลให้นักเรียน มีพฤติกรรมที่ส่อไปในทางที่อาจก่อให้เกิดอันตราย เช่น การมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร การทะเลาะวิวาท การเล่นเกมพนัน ติดเกม การหยอกล้อ/กลั่นแกล้งกันในโรงเรียน การมั่วสุมยาเสพติด รวมไปถึงการใช้รถใช้ถนนโดยไม่คำนึงถึงความปลอดภัยของตนเองและบุคคลอื่น ซึ่งปัญหาดังกล่าวมักพบเห็นได้ในสังคมออนไลน์ อยู่เสมอ

ดังนั้น จึงเป็นบทเรียนที่ทำให้สังคมได้เรียนรู้และจำเป็นต้องตระหนักถึงความปลอดภัยในรูปแบบต่าง ๆ โดยเฉพาะความปลอดภัยในสถานศึกษา ประกอบกับนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ กำหนดนโยบายสถานศึกษาปลอดภัย เป็นวาระเร่งด่วนของกระทรวงศึกษาธิการ เพื่อป้องกันและสร้างความปลอดภัย แก่นักเรียนและบุคลากรทางการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต ๒ จึงได้ขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อความปลอดภัย โดยให้สถานศึกษาดำเนินการตามแนวทาง ๓ ป ได้แก่ การ ป้องกัน การปลูกฝัง และการปราบปราม เพื่อให้เกิดความปลอดภัยให้มากที่สุด ลดความรุนแรงของเหตุการณ์ หรือไม่ให้เกิดเหตุการณ์นั้นซ้ำอีก เพื่อสร้างความมั่นใจ และความเชื่อมั่นให้นักเรียน ครูและบุคลากร ทางการศึกษา ผู้ปกครองและประชาชนทั่วไป ในการที่จะได้เรียนรู้ อย่างมีคุณภาพ และเกิดความปลอดภัย อย่างมั่นคงและยั่งยืน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสระแก้ว เขต ๒ จึงได้จัดทำแผนเผชิญเหตุ เพื่อความปลอดภัยสถานศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ เมื่อเกิดเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย ต่อนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา เพื่อลดระดับความรุนแรง ระวังเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย หรือแก้ไขปัญหาล่วงหน้าได้ทันเวลา

วัตถุประสงค์

๑. เพื่อให้สถานศึกษาใช้เป็นแนวทางในการสร้างความปลอดภัย ให้กับนักเรียน ครู และบุคลากร ทางการศึกษา
๒. เพื่อให้สถานศึกษาจัดทำและนำแผนเผชิญเหตุเพื่อความปลอดภัยสถานศึกษาไปใช้ อย่างมีประสิทธิภาพ
๓. เพื่อให้สถานศึกษาสร้างความมั่นใจ และความเชื่อมั่นด้านความปลอดภัยสถานศึกษา ให้กับผู้ปกครอง ชุมชนและสังคม

เป้าหมาย

๑. นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษามีความปลอดภัยทั้งด้านร่างกายและจิตใจ
๒. สถานศึกษามีแผนเผชิญเหตุตามมาตรการความปลอดภัย ๓ ป ตามบริบทของสถานศึกษา

มาตรการความปลอดภัย ๓ ป

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนด มาตรการ ๓ ป ได้แก่ ป้องกัน ปลูกฝัง และปราบปราม เป็นมาตรการ ความปลอดภัยของสถานศึกษา มุ่งเน้นให้เกิดความปลอดภัยต่อนักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา

และไม่ให้เกิดเหตุการณ์นั้นซ้ำอีก เพื่อสร้างความมั่นใจ และความเชื่อมั่น ให้แก่ นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครอง และประชาชนทั่วไป ดังนี้

๑. ป้องกัน

การป้องกัน หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการวางแผนความปลอดภัย การจัดโครงสร้าง การบริหาร การวิเคราะห์ และการประเมินความเสี่ยงอย่างรอบด้าน เพื่อให้เกิดความปลอดภัยของสถานศึกษา ดังนี้

๑. การประเมินปัจจัยเสี่ยงความปลอดภัยสถานศึกษา
๒. การกำหนดพื้นที่ความปลอดภัย
๓. การจัดทำแผนความปลอดภัยสถานศึกษา
๔. การจัดสภาพสิ่งแวดล้อมและบรรยากาศของสถานศึกษา
๕. การจัดโครงสร้างบริหารจัดการความปลอดภัยสถานศึกษา
๖. การจัดทำข้อมูลสารสนเทศความปลอดภัยสถานศึกษา
๗. การสร้างการมีส่วนร่วมของสถานศึกษาและภาคีเครือข่าย
๘. การจัดระบบช่องทางการสื่อสารด้านความปลอดภัยสถานศึกษา
๙. การจัดระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน
๑๐. การประเมินนักเรียนรายบุคคล ด้านร่างกาย จิตใจ สังคม สติปัญญา และความต้องการ

๒. ปลูกฝัง

การปลูกฝัง หมายถึง การดำเนินการเกี่ยวกับการพัฒนาองค์ความรู้ การสร้างเจตคติที่ดี การมีจิตบริการ และเสริมสร้างทักษะ ความปลอดภัยให้แก่ นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาให้เกิดความยั่งยืน

๑. พัฒนาองค์ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยให้แก่ นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา และผู้ปกครอง
๒. จัดกิจกรรมการสร้างเจตคติที่ดี การมีจิตบริการ และเสริมสร้างทักษะ ความปลอดภัย ให้แก่นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา

๓. ปรามปราม

การปรามปราม หมายถึง การดำเนินงานเกี่ยวกับการเผชิญเหตุ การเข้าถึงสถานการณ์ การแก้ไขปัญหา ความไม่ปลอดภัย และการดำเนินการกับบุคคลที่ละเมิด หรือประพฤติไม่เหมาะสม ด้วยความรอบคอบ รวดเร็ว และเป็นธรรม รวมถึงการช่วยเหลือ เยียวยา พ้นฟู ดังนี้

๑. การจัดการแก้ไขปัญหา กรณีเกิดเหตุความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษา
๒. การช่วยเหลือ เยียวยา พ้นฟู จิตใจบุคคลผู้ประสบเหตุความไม่ปลอดภัย
๓. ดำเนินการตามขั้นตอนของกฎหมายอย่างมีประสิทธิภาพ เป็นธรรม และรวดเร็ว

ขอบข่ายความปลอดภัยของสถานศึกษา

ขอบข่ายของความปลอดภัยในสถานศึกษามี ๔ กลุ่มภัย ได้แก่

๑. ภัยที่เกิดจากการใช้ความรุนแรงของมนุษย์
๒. ภัยที่เกิดจากอุบัติเหตุ
๓. ภัยที่เกิดจากการถูกละเมิดสิทธิ
๔. ภัยที่เกิดจากผลกระทบทางสุขภาวะทางกายและจิตใจ
๕. ภัยอื่น ๆ

ซึ่งครอบคลุมภัยร้ายแรงที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดให้ต้องเร่งดำเนินการป้องกัน ปูกรัง และปราบปราม อย่างรวดเร็วรอบคอบ เด็ดขาด ได้แก่

๑. การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (Covid-๑๙)
๒. ยาเสพติด
๓. การลวงละเมิดทางเพศ
๔. ภาวะจิตเวช
๕. การกลั่นแกล้งรังแก (Bullying)

แนวปฏิบัติการเผชิญเหตุ

สถานศึกษาทุกแห่งต้องจัดให้มีการเตรียมความพร้อมในการเผชิญเหตุความไม่ปลอดภัย สถานศึกษา มีการซักซ้อมตามแนวทางอย่างเคร่งครัด สม่าเสมอ หากเกิดกรณีฉุกเฉินเหตุความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษา ทุกรูปแบบ นักเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษาในสถานศึกษา จะต้องมีความพร้อม ในการเผชิญเหตุ สามารถตั้งรับภัยคุกคามทุกรูปแบบ เพื่อลดระดับความรุนแรงที่อาจจะเกิดขึ้น ระวัง เหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย หรือแก้ไขปัญหา ซึ่งมีขั้นตอนแนวทางการดำเนินการเผชิญเหตุ ดังนี้

ขั้นตอนแนวดำเนินการเผชิญเหตุ

๑. สถานศึกษาได้รับแจ้งเหตุ สถานศึกษาตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น ประเมินปัญหา สถานการณ์
๒. รายงานผู้บริหารสถานศึกษาทันทีโดยผ่านทางโทรศัพท์สายตรง
๓. แจ้งเหตุผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ปกครอง ผู้นำชุมชน เพื่อหาทางช่วยเหลือทันที
๔. ดำเนินการระงับเหตุความไม่ปลอดภัย หรือแก้ไขปัญหที่สามารถทำได้ก่อน
๕. ติดตาม ดูแล ช่วยเหลือ ประสานกับหน่วยงานที่ให้การช่วยเหลือได้โดยคำนึงถึงความปลอดภัย

ของเด็กนักเรียน และสภาพจิตใจของนักเรียน

๖. จัดเก็บข้อมูลการดำเนินงานของสถานศึกษา สรุปผลการทำงาน

แผนเผชิญเหตุในสถานศึกษา จะต้อง มี

ต้องมี ผู้บัญชาการเหตุการณ์ ควรเป็นผู้อำนวยการหรือรองผู้อำนวยการ

ต้องมี ผู้ประสานงานแต่ละเรื่อง เช่น บรรเทาสาธารณภัย ตำรวจ โรงพยาบาล สถานีอนามัย ฯลฯ

ต้องมี ช่องทางการสื่อสารหลัก/รอง เช่น หมายเลขโทรศัพท์ โล้น วิทยุสื่อสาร ฯลฯ

ต้องมี การสมมติสถานการณ์ที่อาจเกิดขึ้นได้จริงในพื้นที่นั้น ๆ เช่น น้ำท่วม แผ่นดินไหว ฯลฯ

พร้อมทั้งแนวปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุต่าง ๆ ตามที่คาดการณ์ว่าจะเกิดขึ้น ต้องมีการซักซ้อม แผนเผชิญเหตุให้พร้อมปฏิบัติอย่างสม่ำเสมอ

แผนผังแสดงขั้นตอนแผนเผชิญเหตุ

ก่อนเกิดเหตุ

- สำรวจพื้นที่จุดเสี่ยงภัยและจุดปลอดภัยต่างๆ ในสถานศึกษา และพื้นที่ชุมชน
- กำหนดช่องทาง เตรียมอุปกรณ์การสื่อสาร เช่น วิทยุสื่อสาร
- เตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือให้มีความพร้อมอยู่เสมอ เช่น ถังดับเพลิง ยาเวชภัณฑ์ ยานพาหนะ
- กำหนดและจัดทำแผนเผชิญเหตุผังเส้นทางการอพยพ
- จัดการความรู้และพัฒนาบุคลากร เช่น การทำ CPR
- จัดทำระบบแจ้งเตือนภัยในสถานศึกษาตามลักษณะภัยต่างๆ
- ฝึกระวังเหตุทั้งในและนอกสถานศึกษาร่วมกับเครือข่าย
- ฝึกซ้อมแผนแบบแห้ง (เหตุการณ์สมมติ) เดือนละครั้ง
- ฝึกซ้อมแผนเต็มรูปแบบอย่างน้อย เทอมละ ๑ ครั้ง

ขณะเกิดเหตุ

สพป.สระแก้ว เขต 2

ผู้อำนวยการสถานศึกษา

- รายงานผู้บังคับบัญชาทันที
- ดำเนินการตามแผนเผชิญเหตุ เช่น การอพยพ
- สำรวจ ครู นักเรียน และเจ้าหน้าที่
- ประชุมพยาบาล และนำผู้ได้รับบาดเจ็บต่างๆ ส่งโรงพยาบาล
- ดูแลความปลอดภัย และทรัพย์สินของทางราชการ
- รับเข้าติดตาม เยี่ยมให้กำลังใจนักเรียนที่ได้รับบาดเจ็บ และผู้ปกครองทันที
- เฝ้าตรวจสอบความเสียหาย
- ประสานหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อขอความช่วยเหลือ

หลังเกิดเหตุ

- ติดต่อผู้ปกครองนักเรียนมารับทราบและนำนักเรียนกลับบ้าน
- สำรวจความเสียหาย เช่น อาคารเรียน ห้องเรียน ทรัพย์สินต่างๆ
- ประสานขอรับความช่วยเหลือจากหน่วยงานต่างๆ
- ทบทวน/ปรับปรุงการปฏิบัติตามแผน
- ฟื้นฟูความเสียหายโดยด่วน

ครู/บุคลากร

- รายงานผู้บังคับบัญชาทันที
- สำรวจนักเรียน
- ประชุมพยาบาล และนำผู้ได้รับบาดเจ็บต่างๆ ส่งโรงพยาบาล
- ดูแลความปลอดภัย และทรัพย์สินของสถานศึกษา
- เฝ้าตรวจสอบความเสียหาย

นักเรียน

- แจ้งครูที่อยู่ใกล้สถานที่เกิดเหตุ
- อยู่ให้ห่างจากที่เกิดเหตุ

เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย

- แจ้งครูที่อยู่ใกล้ และรายงานผู้บังคับบัญชาทันที
- จัดระเบียบการจราจรทั้งในและนอกสถานศึกษา
- ดูแลความปลอดภัย และทรัพย์สินของสถานศึกษา

ภัยที่เกิด	การป้องกัน	การปลูกฝัง	การปราบปราม
สถานการณ์ ความไม่ ปลอดภัยบริเวณ ชายแดน	1) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังทั้งใน สถานศึกษาและชุมชน 2) จัดระบบการติดต่อสื่อสารเพื่อ ได้รับแจ้งเหตุหรือประสบเหตุ สถานศึกษาตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น ประเมินปัญหาสถานการณ์ฉุกเฉินที่ เกิดจากภัยสงครามได้อย่างถูกต้อง ปลอดภัย และมีสติ 3) ครูประจำชั้นติดตาม ดูแล ช่วยเหลือเด็กนักเรียน/ผู้ปกครอง/ ติดตาม โดยคำนึงถึงความปลอดภัย ของ เด็กนักเรียน	1) ตรวจสอบความ เหมาะสมของแผน เช่น เส้นทางอพยพ จุดรวมพล จุด ปลอดภัย 2) ทดสอบ ประสิทธิภาพของการ ติดต่อสื่อสารภายใน โรงเรียน 3) ฝึกทักษะสร้าง ความคุ้นเคยในการ ปฏิบัติตามขั้นตอน อพยพและ หลบภัย	1) ผู้บริหารโรงเรียน สามารถตัดสินใจใน สถานการณ์ฉุกเฉินได้ อย่างรวดเร็วและ เหมาะสม 2) ครูประจำชั้นติดตาม ดูแลช่วยเหลือเด็ก นักเรียน/ผู้ปกครอง/ ติดตาม โดยคำนึงถึง ความปลอดภัยของ เด็กนักเรียน 3) ประสานภาคี เครือข่ายเช่น โรงเรียน หน่วยงานป้องกันและ บรรเทา สาธารณภัย (ปภ.) ตำรวจ ทหาร อปพร. และผู้ปกครอง

แผนเผชิญเหตุ จากสถานการณ์ชายแดน ไทย-กัมพูชาของสถานศึกษา โรงเรียนโดมประดิษฐ์วิทยา

แผนเผชิญเหตุจากสถานการณ์ชายแดนไทย-กัมพูชาของสถานศึกษา
โรงเรียนโดมประดิษฐ์วิทยา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

คำนำ

แผนเผชิญเหตุจากเหตุการณ์ชายแดนไทย-กัมพูชาของสถานศึกษา โรงเรียนโดมประดิษฐ์วิทยา ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติเมื่อเผชิญเหตุความไม่ปลอดภัยต่อนักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ระหว่างที่จัดการเรียนการสอนในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖

ข้อ ๑. การจัดการศึกษาเพื่อความปลอดภัย

๑.๑ เร่งสร้างสถานศึกษาปลอดภัยเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นของสังคมและป้องกันจากภัยคุกคามในชีวิตรูปแบบใหม่และภัยอื่น ๆ

โรงเรียนโดมประดิษฐ์วิทยา หวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนเผชิญเหตุจากเหตุการณ์ชายแดนไทย-กัมพูชาของสถานศึกษาเล่มนี้ จะช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้เป็นอย่างดี ขอขอบคุณคณะทำงานทุกท่านที่ได้ร่วมกันจัดทำจนสำเร็จบรรลุตามวัตถุประสงค์

โรงเรียนโดมประดิษฐ์วิทยา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ

สารบัญ

เนื้อหา	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	๗
หลักการและเหตุผล	๑
แนวปฏิบัติแผนเผชิญเหตุ	๒
แผนเผชิญเหตุจากเหตุการณ์ชายแดนไทย-กัมพูชาของสถานศึกษา	๒
แผนเผชิญเหตุจากเหตุการณ์ชายแดนไทย-กัมพูชา ของโรงเรียนโดมประดิษฐ์วิทยา	๓
คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการบริหารความสุขและความปลอดภัยโรงเรียนโดมประดิษฐ์วิทยา	๙
ภาคผนวก	๑๑

หลักการและเหตุผล

การจัดทำแผนเผชิญเหตุจากสถานการณ์ชายแดนไทย-กัมพูชาของสถานศึกษา เป็นการเตรียมความพร้อมที่สำคัญเพื่อรับมือกับเหตุการณ์ฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นจากสถานการณ์ความตึงเครียดบริเวณชายแดน ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของนักเรียนและบุคลากรในสถานศึกษา การมีแผนเผชิญเหตุที่มีความชัดเจนและเหมาะสมจึงเป็นสิ่งที่จำเป็นในการลดความเสี่ยงและช่วยให้สามารถรับมือกับภัยสงครามได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการวางแผนที่ชัดเจนเกี่ยวกับขั้นตอนการดำเนินการในกรณีฉุกเฉิน เช่น การจัดหาสถานที่หลบภัยที่ปลอดภัย การให้การช่วยเหลือด้านการปฐมพยาบาลเบื้องต้น และการสื่อสารภายในสถานศึกษารวมถึงการประสานงานกับหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานด้านความมั่นคง หน่วยกู้ภัย และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อให้สามารถตอบสนองได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ

เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดสถานการณ์ความไม่ปลอดภัยในสถานศึกษาที่เกิดแก่นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สามารถแก้ไขปัญหาและบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างยั่งยืนด้วยการบริหารจัดการตามมาตรการ ๓ ป ได้แก่ ป้องกัน ปลูกฝัง และปราบปราม ให้เกิดความปลอดภัยให้มากที่สุด เพื่อสร้างความมั่นใจ และความเชื่อมั่นให้แก่ นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา ผู้ปกครองและประชาชนทั่วไปในการที่จะได้เรียนรู้อย่างมีคุณภาพ และเกิดความปลอดภัยอย่างมั่นคงและยั่งยืน โรงเรียนโดมประดิษฐ์วิทยาจึงได้จัดทำแผนเผชิญเหตุความปลอดภัยใช้เป็นแนวทางปฏิบัติเมื่อเกิดเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยต่อนักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาเพื่อลดระดับความรุนแรงระงับเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัยหรือแก้ไขปัญหา

แนวปฏิบัติการเผชิญเหตุ

โรงเรียนโดมประดิษฐ์วิทยาจัดให้มีการเตรียมความพร้อมการเผชิญเหตุความไม่ปลอดภัยสถานศึกษา จากสถานการณ์ชายแดนไทย-กัมพูชา มีการประชุมชี้แจงซักซ้อมอย่างเคร่งครัด สม่ำเสมอ หากเกิดกรณีฉุกเฉิน เหตุความไม่ปลอดภัยสถานศึกษาต้องมีความพร้อมในการเผชิญเหตุ เพื่อลดระดับความรุนแรง ระบุเหตุการณ์ ความไม่ปลอดภัย หรือแก้ไขปัญหา ซึ่งมีขั้นตอนแนวดำเนินการเผชิญเหตุดังนี้

ขั้นตอนแนวดำเนินการเผชิญเหตุ

๑. เมื่อโรงเรียนโดมประดิษฐ์วิทยาได้รับแจ้งเหตุ สถานศึกษาดำเนินการตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้น ประเมินปัญหาสถานการณ์
๒. รายงานผู้บริหารสถานศึกษา แจ้งเหตุในระบบ MOE Safety Center สามารถแจ้งเหตุได้ ๔ ช่องทาง คือ Application MOE Safety Center, www.MOESafetyCenter.com, LINE@MOESafetyCenter หรือ call center ๐-๒๑๒๖-๖๕๖๕
 - ๒.๑ แจ้งผู้ที่เกี่ยวข้องในการดำเนินการช่วยเหลือ
 - ๒.๒ แจ้งผู้ปกครอง
๓. ดำเนินการระงับเหตุการณ์ความไม่ปลอดภัย หรือแก้ไขปัญหา
๔. ติดตาม/ดูแลช่วยเหลือ/คุ้มครอง/ให้คำปรึกษาแก่เด็กนักเรียนโดยคำนึงถึงความปลอดภัย
๕. จัดเก็บข้อมูล การดำเนินงานของสถานศึกษา สรุปผลการทำงาน

แผนเผชิญเหตุจากสถานการณ์ชายแดนไทย-กัมพูชาของสถานศึกษา

การจัดทำแผนเผชิญเหตุจากสถานการณ์ชายแดนไทย-กัมพูชาของสถานศึกษา เป็นการวางแผน ป้องกันความเสี่ยง ๓ ช่วงเวลา ได้แก่ ก่อนเกิดเหตุ (Before the incident) ระหว่างเกิดเหตุ (During the incident) และ หลังเกิดเหตุ (After the incident) หากมีภัยเกิดขึ้นจะทำให้การจัดการเป็นไปอย่างต่อเนื่อง มีประสิทธิภาพ และผู้ประสพภัยมีความปลอดภัย (อ้างอิงจาก กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย) มีแนวทางการจัดทำ ดังนี้

๑. **หลักการจัดทำแผนเผชิญเหตุ (Incident Response Plan)** ของส่วนราชการ หน่วยงานทางการศึกษา และสถานศึกษาในสังกัด และในกำกับกระทรวงศึกษาธิการ ใช้หลัก ๒P ๒R ดังนี้

๑.๑ ก่อนเกิดเหตุ (Before the incident) เป็นการดำเนินงานป้องกันและลดผลกระทบ เพื่อให้นักเรียน นักศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา รวมทั้ง ภาครัฐ ภาคเอกชนมีความรู้และทักษะ พร้อมทั้งจะเผชิญกับภัย ใช้หลัก ๒P

P๑ : การป้องกันและลดผลกระทบ (Prevention & Mitigation) เป็นการดำเนินการเพื่อขจัด หรือลด โอกาสที่ภัยต่าง ๆ จะสร้างผลกระทบต่อ นักเรียน นักศึกษา ครู และบุคลากรทางการศึกษา สถานศึกษา

P๒ : การเตรียมความพร้อม (Prepared ness) การดำเนินงานเพื่อให้นักเรียน นักศึกษา ครูและบุคลากร ทางการศึกษามีความรู้ มีทักษะพร้อมที่จะเผชิญกับภัย

๑.๒ ระหว่างเกิดเหตุ (During the incident) เป็นการดำเนินงานตอบโต้ สถานการณ์อย่างทันท่วงที ให้มีการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินน้อยที่สุด และไม่ให้สถานการณ์ ขยายวงกว้าง ใช้หลัก R๑

R๑ : การเผชิญเหตุ (Response) ให้ความสำคัญกับการรักษาชีวิตของนักเรียน นักศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา ซึ่งได้รับภัย โดยจัดให้มีพื้นที่ปลอดภัย การกักกัน กู้ชีพ การส่งต่อการแพทย์ การสาธารณสุข การสื่อสารในภาวะฉุกเฉิน มีระบบบัญชาการเหตุการณ์

๑.๓ หลังเกิดเหตุ (After the incident) เป็นการดำเนินงานภายหลังเกิดภัยให้นักเรียน นักศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา ซึ่งได้รับภัย กลับสู่ภาวะปกติหรือดีกว่า ใช้หลัก R๒

R๒ : การฟื้นฟู ช่วยเหลือ เยียวยา (Recovery) การจัดการภายหลังเกิดภัยให้นักเรียน นักศึกษา ครูและบุคลากรทางการศึกษา และสถานศึกษา ซึ่งได้รับภัย กลับสู่ภาวะปกติหรือดีกว่า การดำเนินการทางกฎหมาย การรับ การสงเคราะห์ การรับการจัดสรรงบประมาณ

๒. หลักการสำคัญในการปฏิบัติงานตามแผนเผชิญเหตุ

๒.๑ ห้วงเวลา

๑) ก่อนเกิดเหตุเตรียมความพร้อมภายใน ๗๒ ชั่วโมง

๒) ขณะเกิดเหตุภายใน ๒๔, ๔๘ และ ๗๒ ชั่วโมง ต้องแก้ไขสถานการณ์ให้คลี่คลายให้กลับสู่สภาวะปกติ

๓) หลังเกิดเหตุภายใน ๗๒ ชั่วโมง เพื่อลดระดับความรุนแรง

๒.๒ มีเอกภาพการจัดการในภาวะฉุกเฉิน และมีเอกภาพในการสั่งการ

๒.๓ มีการสนธิกำลังกับหน่วยงานเครือข่ายในพื้นที่

๒.๔ จัดโครงสร้างองค์การการบัญชาการเหตุการณ์ที่กระชับ ปรับได้ตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้น

๒.๕ กำหนดวัตถุประสงค์การปฏิบัติทุกๆ ๒๔ ชั่วโมง

๒.๖ มีระบบการจัดการทรัพยากรในพื้นที่ และการขอรับการสนับสนุนเพิ่มเติม

๒.๗ ลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพิ่มความรวดเร็วในการแก้ไขสถานการณ์

๒.๘ ไม่มีการรายงานแลกเปลี่ยนข้อมูลตลอดเวลา เน้นการปฏิบัติงานแก้ไขปัญหา การช่วยเหลือเฉพาะหน้า

๒.๙ กำหนดจุดอพยพ ที่พักพิงชั่วคราว พื้นที่ปลอดภัย สถานที่รักษาพยาบาล

๒.๑๐ กำหนดเส้นทางอพยพหลัก เส้นทางสนับสนุนทรัพยากร

๒.๑๑ แจ้งเตือนเชิงรุก กำหนดสัญลักษณ์ที่เข้าใจเหมือนกัน

๒.๑๒ ยึดหยุ่น ปรับได้ตามสถานการณ์

แผนเผชิญเหตุจากสถานการณ์ชายแดนไทย-กัมพูชา ของโรงเรียนโดมประดิษฐ์วิทยา

๑. วัตถุประสงค์

๑.๑ เพื่อเตรียมความพร้อมในการป้องกันและรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นจากความเสี่ยงหรือภัยสงครามบริเวณชายแดนไทย-กัมพูชา อันส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยของนักเรียน ครู และบุคลากรในโรงเรียน

๑.๒ เพื่อกำหนดแนวทางการปฏิบัติ ขั้นตอนการอพยพ การให้ความช่วยเหลือ และการประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

๑.๓ เพื่อเสริมสร้างความมั่นใจให้กับนักเรียน ผู้ปกครอง และชุมชนว่าโรงเรียนมีมาตรการและแผนรับมือกับเหตุการณ์ฉุกเฉินที่อาจเกิดขึ้นได้อย่างปลอดภัยและเหมาะสม.

๒. รายละเอียดภารกิจ และกิจกรรมที่ต้องดำเนินการ

๒.๑ การเตรียมการก่อนเกิดเหตุ

กิจกรรม	การปฏิบัติ	ผู้รับผิดชอบ
๑. ประชุมคณะกรรมการบริหารสถานศึกษา	๑. กำหนดนโยบายดำเนินงาน ๒. ประกาศนโยบายการป้องกันความเสี่ยงจากภัยที่เกิดจากสถานการณ์ชายแดนไทย-กัมพูชา	๑. คณะกรรมการบริหารสถานศึกษา ๒. ผู้อำนวยการสถานศึกษา
๒. จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานปฏิบัติงาน	มอบหมายหน้าที่การปฏิบัติงานให้มีความชัดเจนภายในสถานศึกษา	คณะทำงาน
๓. จัดทำสื่อ สารความรู้ และวิธีการ สร้างทักษะ	ให้ความรู้และฝึกทักษะด้วยวิธีการที่หลากหลาย	คณะทำงาน
๔. จัดทำผังขั้นตอนการปฏิบัติงานการประสานงานอื่น ๆ	ฝึกซ้อมเพื่อให้เกิดความชำนาญ	นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษา

๒.๒ การปฏิบัติงานระหว่างเกิดเหตุ

กิจกรรม	การปฏิบัติ	ผู้รับผิดชอบ
๑. จัดการในภาวะฉุกเฉิน และมีเอกสารในการสั่งการ	มีเอกสารในการจัดการในภาวะฉุกเฉิน และมีเอกสารในการสั่งการ	เจ้าหน้าที่หรือหัวหน้าหน่วยบัญชาการเหตุการณ์
๒. สนธิกำลังร่วมกับหน่วยงานเครือข่ายในพื้นที่ปฏิบัติงาน	ปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ที่มอบหมาย โดยคำนึงถึงผู้ได้รับภัย เป็นสำคัญ	เจ้าหน้าที่ของหน่วยงานที่ร่วมสนธิกำลัง
๓. รายงานสถานการณ์ต่อหน่วยงาน ต้นสังกัด หรือสื่อสารข้อเท็จจริงให้ นักเรียน ครูและบุคลากรทางการศึกษาได้ทราบ	รายงานและสื่อสารเป็นหนังสือ หรือ ด้วยวาจา หรือผ่านสื่อดิจิทัล	เจ้าหน้าที่หรือหัวหน้าหน่วยบัญชาการเหตุการณ์

๒.๓ การปฏิบัติงานหลังเกิดเหตุ

กิจกรรม	การปฏิบัติ	ผู้รับผิดชอบ
๑. จัดให้มีการฟื้นฟู ช่วยเหลือ เยียวยา	ให้การฟื้นฟูช่วยเหลือเยียวยา ผู้ประสบภัย	เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
๒. ดำเนินการทางกฎหมาย และอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง	แจ้งความ ร้องทุกข์ ขอรับการ ช่วยเหลือ	นักเรียน ครูและบุคลากรทางการ ศึกษาที่ได้รับผลกระทบ
๓. สรุปรายงานผลการปฏิบัติงาน ต่อ หน่วยงานต้นสังกัด หรือสื่อสาร ข้อเท็จจริงให้นักเรียน ครูและ บุคลากรทางการศึกษาได้ทราบ	สรุปรายงานและสื่อสารเป็น หนังสือ หรือด้วยวาจา หรือผ่าน สื่อดิจิทัล	เจ้าหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย
๔. ทบทวนบทบาท ภารกิจ และ กระบวนการแก้ไขปัญหา	ประชุม รับฟังความเห็น	เจ้าหน้าที่และหัวหน้าหน่วย บัญชาการเหตุการณ์

การเตรียมความพร้อมรับสภาวะความเสี่ยงจากสถานการณ์ชายแดนไทย-กัมพูชา ที่อาจเกิดขึ้นของโรงเรียนโดมประดิษฐ์วิทยา อำนาจเจริญ

โรงเรียนโดมประดิษฐ์วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ

ชักซ้อมแผนเผชิญเหตุ

วิธีรับมือจาก

เหตุการณ์ความไม่สงบบริเวณชายแดนช่วงชิง

1. ก่อนเกิดเหตุ (P,D “การเตรียมความพร้อม”)

ประชุมครูและเจ้าหน้าที่
แจ้งมาตรการเผชิญเหตุแบบเร่งด่วน

ตรวจสอบความปลอดภัยของ
อาคาร จุดรวมพล และบังเกอร์

ติดตั้งจุดส่งสัญญาณเมื่อ
เกิดเหตุฉุกเฉิน

2. ขณะเกิดเหตุ (D “การปฏิบัติตัวทันที”)

ประชาสัมพันธ์เสียงตามสายหรือดี
ระวังเตือนเมื่อเกิดเหตุฉุกเฉิน

นำนักเรียนลงจากอาคารเรียน
และไปยังจุดรวมพล

นำนักเรียนเข้าบังเกอร์
จัดให้อยู่ในท่าที่ปลอดภัย

3. หลังเกิดเหตุ (C,A “หลังสงครามสงบ”)

ตรวจสอบจำนวนนักเรียนและ
บุคลากร แจ้งผู้ปกครองให้ทราบถึง
สถานการณ์ว่านักเรียนอยู่ในความ
ปลอดภัย และรายงานเหตุการณ์ต่อ
ต้นสังกัด

โรงเรียนโดมประดิษฐ์วิทยา

087-8168314 (ผู้อำนวยการโรงเรียนโดมประดิษฐ์วิทยา)

โรงเรียนโดมประดิษฐ์วิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ

๓. ระยะเวลาในการป้องกัน

๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๘ – ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๙

๔. หน่วยงาน

โรงเรียนโดมประดิษฐ์วิทยา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ

๕. ผู้บัญชาการเหตุการณ์

นายองค์อาจ พงษ์อารีย์ ผู้อำนวยการโรงเรียนโดมประดิษฐ์วิทยา โทร. ๐๘๗-๘๑๖-๘๓๑๔

๖. รองผู้บัญชาการเหตุการณ์

นางสาวภูมิพิชญา จันทร์ส่อง	รองผู้อำนวยการโรงเรียน	โทร. ๐๖๒-๙๑๒-๑๑๑๒
นายคมสันต์ พึ่งภพ	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ กลุ่มบริหารงานวิชาการ	โทร. ๐๙๔-๒๙๑-๖๐๖๗
นายธีรวัฒน์ สืบเสน	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ กลุ่มบริหารงานทั่วไป	โทร. ๐๘๖-๒๕๕๓๗๒๖
นางวิภาพร โพธิ์ทัด	ผู้ช่วยผู้อำนวยการ กลุ่มบริหารงานงบประมาณ	โทร. ๐๙๕-๖๑๒-๙๔๗๗
นางสาวช่อผกา บรรทะโก	ผู้ช่วยผู้อำนวยการกลุ่มบริหารงานบุคคล	โทร. ๐๙๗-๓๔๑-๓๗๘๘

๗. หน่วยประสานงาน ภาควิชาเครือข่าย

นายอาทิตย์ บุชยา	นายอำเภอน้ำยืน	โทร. ๐๘๑-๘๖๗-๖๒๑๙
พ.อ.กัญญณัฐ ไชยโอชะ	ผบ.ฉก.ทพ.๒๓	โทร. ๐๙๕-๖๒๑-๙๙๖๕
พ.อ.ชัยภัทร เงินดีเจริญ	รอง ผอ.รมน.จังหวัดอุบลราชธานี	โทร. ๐๖๒-๓๕๓-๙๔๕๔
นายแพทย์ชัยวัณณ์ ฟ้าสว่าง	รอง ผอ.รพ.น้ำยืน	โทร. ๐๙๔-๒๙๑-๖๐๖๗
นางสาวศิริลักษณ์ มหาลี	ผอ.รพ.สต.กุดเชียงมุน	โทร. ๐๖๕-๓๕๑-๔๕๒๙
นายศราวุฒิ ประทีปทอง	ผจก.ไฟฟ้าน้ำยืน	โทร. ๐๘๑-๕๔๗-๙๔๒๑
พ.ต.อ.กฤษณ์ พรหมดี	ผกก.สภ.น้ำยืน	โทร. ๐๘๔-๘๒๙-๗๑๒๘
พ.อ.อ.สุพจน์ พะวงศ์	เจ้าหน้าที่ป้องกันกรณีเกิดเพลิงไหม้	โทร. ๐๘๘-๗๐๙-๗๗๖๘
นายดิเรก สาคร	ส.อบต. หมู่ ๑	โทร. ๐๖๓-๐๕๖-๖๒๐๘
นายพิณ ชัยหาวงษ์	ส.อบต. หมู่ ๒	โทร. ๐๙๔-๔๗๔-๔๑๗
นายถวิล ต้นถา	ส.อบต. หมู่ ๓	โทร. ๐๘๓-๗๓๒-๕๕๐๔
นางบาง วิเวก	ส.อบต. หมู่ ๔	โทร. ๐๙๕-๓๓๑-๑๕๘
นายสุตใจ ทวีพัฒน์	ส.อบต. หมู่ ๕	โทร. ๐๖๒-๙๐๕-๘๔๘๖
นายสุข มะโล	ส.อบต. หมู่ ๖	โทร. ๐๖๑-๙๖๐-๑๐๓๕
นายสมศักดิ์ วิลานันท์	ส.อบต. หมู่ ๗	โทร. ๐๙๘-๑๗๐-๔๑๐๕
นายตก สุกะลา	ส.อบต. หมู่ ๘	โทร. ๐๙๘-๓๒๐-๓๖๙๒
นายขันไชย นินเนตร์	ส.อบต. หมู่ ๙	โทร. ๐๙๙-๓๙๘-๓๗๐๘
นางสาวจินตนา บุญเกิด	ส.อบต. หมู่ ๑๐	โทร. ๐๘๔-๗๒๐-๒๐๙๗
นายรมย์พร นาวา	ส.อบต. หมู่ ๑๑	โทร. ๐๘๐-๔๘๗-๙๐๐๘

นายบุญเรือง แก้วคำบัง	ส.อบต. หมู่ ๑๒	โทร. ๐๘๘-๖๓๒-๔๗๐๐
นายเพ็ง ชันเลิศ	ส.อบต. หมู่ ๑๓	โทร. ๐๘๖-๒๕๒-๑๒๗๑
นายบุญโฮม บัวหอม	ส.อบต. หมู่ ๑๔	โทร. ๐๙๔-๓๔๖-๙๒๗๔
นายบุญธรรม บาตรสุวรรณ	ส.อบต. หมู่ ๑๕	โทร. ๐๙๓-๓๒๓๗๐๒๕๐
นายประยูร ประพาล	ส.อบต. หมู่ ๑๖	โทร. ๐๘๔-๘๒๔-๙๙๘๔
นายชุตินันท์ วิลานันท์	ส.อบต. หมู่ ๑๗	โทร. ๐๖๕-๓๓๐-๑๗๔๕
นายวิรัตน์ พันนารี	ส.อบต. หมู่ ๑๘	โทร. ๐๘๖-๒๕๙-๓๖๖๑
นางวรรณิ ทองวัน	ส.อบต. หมู่ ๑๙	โทร. ๐๙๔-๗๑๘-๗๒๖๔
นายเสาร์ ริสา	ส.อบต. หมู่ ๒๐	โทร. ๐๙๔-๒๖๙-๙๑๙๐
นายพรมรัตน์ บัวพันธ์	ส.อบต. หมู่ ๒๑	โทร. ๐๙๓-๒๓๕-๔๗๙๑
นายอนันต์ ทองเหลือง	กำนัน	โทร. ๐๙๘-๘๘๖๓๘๑๑๙
นายจันทร์ สีกักดี	ผู้ใหญ่บ้านเข้ด่อน หมู่ที่ ๑	โทร. ๐๘๘-๗๒๕-๘๓๑๙
นายปัด บุญชม	ผู้ใหญ่บ้านแปดอ้อม หมู่ที่ ๒	โทร. ๐๙๔-๓๒๘-๐๑๙๘
นายสุดใจ กานัง	ผู้ใหญ่บ้านโนนสูง หมู่ที่ ๓	โทร. ๐๙๔-๒๘๖-๖๑๑๙
นายสัจด์ แสนทวีสุข	ผู้ใหญ่บ้านหนองโพน หมู่ที่ ๔	โทร. ๐๙๓-๔๙๑-๒๕๑๑
นายธีรศักดิ์ มุราศรี	ผู้ใหญ่บ้านหนองซอน หมู่ที่ ๕	โทร. ๐๘๐-๔๗๖-๒๕๐๔
นายถ่อน สะพล	ผู้ใหญ่บ้านตายอย หมู่ที่ ๖	โทร. ๐๙๓-๐๒๖-๒๔๕๘
นายสมชาย พันเต	ผู้ใหญ่บ้านบ้านค้อ หมู่ที่ ๗	โทร. ๐๘๗-๒๕๗-๙๑๘๘
นายอนุวัฒน์ ทะรัน	ผู้ใหญ่บ้านกุดเชียงมุน หมู่ที่ ๘	โทร. ๐๖๑-๙๖๐-๑๐๓๕
นายกัณหา ธรนบ	ผู้ใหญ่บ้านโพนทอง หมู่ที่ ๙	โทร. ๐๙๓-๓๓๓-๐๓๙๙
นายสมพงษ์ บรรทะโก	ผู้ใหญ่บ้านจันลา หมู่ที่ ๑๐	โทร. ๐๘๗-๓๓๙-๐๑๗๔
นางอุทัย เสนา	ผู้ใหญ่บ้านหนองครก หมู่ที่ ๑๑	โทร. ๐๘๑-๙๒๕-๘๔๒๐
นายถนอม คำพันธ์	ผู้ใหญ่บ้านท่าแสนคุณ หมู่ที่ ๑๒	โทร. ๐๖๑-๓๒๑-๑๔๐๖
นายด้อย ผาวิง	ผู้ใหญ่บ้านนาหนองหว้า หมู่ที่ ๑๓	โทร. ๐๙๘-๑๗๘-๐๑๑๙
นายสมใจ บัวหอม	ผู้ใหญ่บ้านหนองบัวพัฒนา หมู่ที่ ๑๔	โทร. ๐๘๙-๖๒๖-๖๙๓๘
นายสมัย พิกุลทอง	ผู้ใหญ่บ้านบ้านหนองแวง หมู่ที่ ๑๕	โทร. ๐๖๕-๙๘๐-๗๐๒๘
นายพันธ์ สุทนต์	ผู้ใหญ่บ้านคำระหงส์ หมู่ที่ ๑๖	โทร. ๐๘๐-๕๕๕-๖๐๒๗
นายบุญทัน พรหมโคตร	ผู้ใหญ่บ้านทุ่งสมเด็จ หมู่ที่ ๑๗	โทร. ๐๙๓-๗๖๙-๖๐๗๘
นายศิรมเนศ สามิลา	ผู้ใหญ่บ้านโดมประดิษฐ์ หมู่ที่ ๑๘	โทร. ๐๘๖-๓๙๑-๕๓๖๑
นายเคน โพรง	ผู้ใหญ่บ้านลำนารายณ์ หมู่ที่ ๑๙	โทร. ๐๙๔-๒๘๕-๒๕๘๙
นายอนันต์ ทองเหลือง	ผู้ใหญ่บ้านโนนสูง หมู่ที่ ๒๐	โทร. ๐๙๘-๘๘๖-๘๑๑๙
นายธงศักดิ์ ดาษดื่น	ผู้ใหญ่บ้านหนองซอนพัฒนา หมู่ที่ ๒๑	โทร. ๐๙๙-๓๘๕-๗๔๗๐

ประกาศโรงเรียนโดมประดิษฐ์วิทยา

ที่ ๐๓๗๑/๒๕๖๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำแผนและมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา

ตามหนังสือคู่มือแนวทางปฏิบัติและมาตรการรักษาความปลอดภัยของสถานศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ.๒๕๕๖ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้แจ้งยุทธศาสตร์การดำเนินงานเกี่ยวกับระบบการ รักษาความปลอดภัยของนักเรียน มาตรการรักษาความปลอดภัยของนักเรียน มีการกำกับติดตาม ประเมินผลและ รายงานแนวทางการวางแผนการรักษาความปลอดภัยให้นักเรียน เน้นการมีส่วนร่วมระหว่างนักเรียน ครู ผู้ปกครอง ชุมชน และเครือข่าย โดยร่วมกันวางแผนป้องกัน แก้ไข ควบคุม กำกับ ติดตามรายงาน นั้น

เพื่อให้การดำเนินงาน บรรลุผลสำเร็จตรงตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมาย จำเป็นต้องมี มาตรการ และกิจกรรมตามเจตนารมณ์ ของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๕ และพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.๒๕๔๖ พร้อมทั้งนโยบายของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จึงแต่งตั้งคณะกรรมการทำงาน ดังนี้

๑. คณะกรรมการอำนวยการ ประกอบด้วย

๑. นายองอาจ พงษ์อารีย์	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน	ประธานกรรมการ
๒. นางสาวภูมิพิชญา จันทร์ส่อง	ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการโรงเรียน	รองประธานกรรมการ
๓. นางวิภาพร โพธิ์ทัด	ตำแหน่ง ครู คศ.๓	กรรมการ
๔. นายคมสันต์ พึ่งภพ	ตำแหน่ง ครู คศ.๓	กรรมการ
๕. นางสาวช่อผกา บรรทะโก	ตำแหน่ง ครู คศ.๓	กรรมการ
๖. นายวุฒินันท์ พะสียา	ตำแหน่ง ครู คศ.๒	กรรมการ
๗. นายธีรวัฒน์ สืบเสน	ตำแหน่ง ครู คศ.๒	กรรมการและเลขานุการ

อำนาจหน้าที่ มีดังนี้

- ๑) กำหนดรูปแบบแนวทาง และอำนวยการดำเนินการจัดทำแผนและมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา
- ๒) ประสานและบูรณาการความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการดำเนินงานตามมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา
- ๓) กำกับติดตามและให้คำแนะนำการดำเนินงานมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา
- ๔) ส่งเสริมสนับสนุนการดำเนินงานมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา

๒. คณะทำงานจัดทำแผนและมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา ประกอบด้วย

๑. นายองอาจ พงษ์อารีย์	ตำแหน่ง ผู้อำนวยการโรงเรียน	ประธานคณะทำงาน
๒. นายธีรวัฒน์ สืบเสน	ตำแหน่ง ครู คศ.๒	คณะทำงาน
๓. นางสาวสุวรรณี กองทอง	ตำแหน่ง ครู คศ.๑	คณะทำงาน
๔. นางสาวกาญจนาภา ไชยรัตน์	ตำแหน่ง ครูอัตราจ้าง	คณะทำงาน
๕. นายนภสินธุ์ ชิมรัมย์	ตำแหน่ง ครูอัตราจ้าง	คณะทำงาน
๖. นางสาวจริยมาศ บุญเพชร	ตำแหน่ง ครูผู้ช่วย	คณะทำงานและเลขานุการ

อำนาจหน้าที่ มีดังนี้

- ๑) ดำเนินงานจัดทำแผนและมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา
- ๒) รายงานผลการดำเนินงานมาตรการรักษาความปลอดภัยในสถานศึกษา
- ๓) ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๑๒ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๒ เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๘

(นายองอาจ พงษ์อารีย์)

ผู้อำนวยการโรงเรียนโดมประดิษฐ์วิทยา

ภาคผนวก

ภาพกิจกรรมการชักซ้อมแผนเผชิญเหตุจากเหตุการณ์ชายแดนไทย-กัมพูชา

ภาพกิจกรรมการเตรียมความพร้อมจัดทำหลุมหลบภัยจากเหตุการณ์ชายแดนไทย-กัมพูชา

ภาพกิจกรรมตรวจเยี่ยมการเตรียมความพร้อมในการจัดทำหลุมหลบภัยจากหน่วยงานราชการ

โรงเรียนโดมประดิษฐ์วิทยา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาอุบลราชธานี อำนาจเจริญ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

กิจกรรมการจัดการเรียนรู้หัวข้อกิจกรรม: "เรียนรู้ อยู่รอด ฟันฟู หลังสงคราม"

ระดับชั้นเรียน : ทุกระดับชั้น

หน่วยการเรียนรู้ : ศิลปะเพื่อการสื่อสารและการแสดงออกทางความคิด

เรื่อง : นิทานภาพ “จากสงคราม...สู่สันติภาพ”

ระยะเวลา : ภาคเรียนที่ 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 วัน/ตามสถานการณ์ ความจำเป็น

สาระสำคัญ

การเรียนรู้ผ่านการสร้างนิทานภาพเป็นการเปิดโอกาสให้นักเรียนใช้ความคิดสร้างสรรค์ ถ่ายทอดเรื่องราวของสงครามและสันติภาพผ่านงานศิลปะ สื่อความหมายด้านจริยธรรม ความรัก ความหวัง และการอยู่ร่วมกันอย่างสันติในสังคม

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้นักเรียนสะท้อนความรู้สึกและประสบการณ์จากเหตุการณ์สงคราม
2. เพื่อฝึกทักษะการอยู่ร่วมกัน การฟันฝ่าจิตใจ และสร้างความหวัง
3. เพื่อวางแผนทางการใช้ชีวิตและการสื่อสารอย่างสันติ

สื่อ/อุปกรณ์

- ตัวอย่างนิทานภาพหรือหนังสือภาพเกี่ยวกับสงครามและสันติภาพ
- กระดาษวาดเขียน / สมุดสเก็ตช์ / กระดาษทำโครงเรื่อง
- สีไม้ สีเมจิก สีเทียน หรือสีอื่นๆ
- คลิปวิดีโอสั้นหรือข่าวภาพเกี่ยวกับสงครามและการแก้ไขปัญหาด้วยสันติวิธี
- ป้ายหัวข้อ “จากสงคราม...สู่สันติภาพ” เพื่อสร้างบรรยากาศในห้องเรียน

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำ (10 นาที)

- ครูสนทนาเปิดประเด็น “สงครามคืออะไร?” และ “สันติภาพคืออะไร?”
- แสดงภาพหรือคลิปวิดีโอสั้นที่สะท้อนทั้งสองแนวคิด
- ตั้งคำถามปลายเปิด เช่น:
 - ถ้าเราอยู่ในสงคราม เราจะรู้สึกอย่างไร?
 - เราคิดว่าสันติภาพควรมีหน้าตาเป็นแบบไหน?

ขั้นสอน (40 นาที)

- กิจกรรมที่ 1 : ครูอธิบายแนวคิดของ “นิทานภาพ” และตัวอย่างนิทานภาพ
 - กิจกรรมที่ 2 : นักเรียนวางแผนโครงเรื่องของนิทานภาพ (ประมาณ 4-6 ช่องภาพ)
- โดยให้เริ่มจุดเริ่มต้นจากความขัดแย้ง/สงคราม และจบด้วยการเรียนรู้และเกิดสันติภาพ

- กิจกรรมที่ 3 : นักเรียนวาดและระบายสีในช่องแต่ละช่อง
พร้อมเขียนคำบรรยายใต้ภาพให้สื่อความหมาย

ขั้นสรุป (10 นาที)

- นักเรียนแลกเปลี่ยนผลงานเป็นกลุ่มเล็ก
- ครูเลือกนักเรียนบางคนให้นำเสนอผลงานหน้าชั้น
- ครูและเพื่อนร่วมชั้นสะท้อนความคิดเห็น
- สรุปแนวคิดร่วมกัน “ศิลปะกับสันติภาพสัมพันธ์กันอย่างไร?”

การวัดและประเมินผล

วิธีการ : การสังเกตพฤติกรรม, การประเมินผลงาน, การสะท้อนความคิด

เครื่องมือ : แบบสังเกต, แบบประเมินผลงาน, คำถามปลายเปิด หรือ ใบงานสั้น

เกณฑ์การประเมิน : ความร่วมมือ, ความคิดสร้างสรรค์, การเข้าใจประเด็น “สงคราม vs สันติภาพ”

การบูรณาการ

- สังคมศึกษา: ศีลธรรม จริยธรรม และการอยู่ร่วมกัน
- ภาษาไทย: การเขียนเรื่องย่อหรือบรรยายใต้ภาพ
- พลศึกษา/สุขศึกษา: การควบคุมอารมณ์และสันติวิธีในความขัดแย้ง

ข้อพึงระวัง

1. หลีกเลี่ยงเนื้อหารุนแรงเกินวัย
 - ควรคัดเลือกภาพหรือคลิปที่แสดง “สงคราม” ในลักษณะที่สื่อถึงความขัดแย้งอย่างสร้างสรรค์ ไม่รุนแรงหรือกระทบกระเทือนจิตใจเด็ก
2. ระวังไม่ให้เนื้อหาลำเอียงทางการเมืองหรือศาสนา
 - หลีกเลี่ยงการยกตัวอย่างสงครามหรือความขัดแย้งที่เกี่ยวข้องกับกลุ่ม เชื้อชาติ หรือศาสนาโดยตรง
 - มุ่งเน้นให้เด็กเข้าใจ “แนวคิด” ของสันติภาพในระดับสากล
3. เคารพความคิดเห็นของนักเรียน
 - อนุญาตให้นักเรียนแสดงออกทางความคิดและอารมณ์ได้อย่างอิสระ โดยไม่ตัดสินความถูกผิดในแง่ศิลปะ
4. ควรเตรียมการแนะแนวหากนักเรียนเกิดความรู้สึกเศร้าหรือกระทบจิตใจ

- หากมีนักเรียนแสดงความวิตก หรือมีประสบการณ์ตรงเกี่ยวกับความขัดแย้ง ควรให้คำปรึกษาหรือแจ้งครูแนะแนวหรือครูที่ปรึกษา

6. กำกับการใช้สีและสื่ออย่างปลอดภัย

- ตรวจสอบว่าอุปกรณ์เช่น สี ปากกา หรือกรรไกร มีความปลอดภัยต่อเด็ก โดยเฉพาะในระดับประถม

7. ระวังไม่ให้เกิดการเปรียบเทียบผลงานส่งผลต่อความมั่นใจของนักเรียน

- เน้นความคิดสร้างสรรค์และเจตนาของผลงาน มากกว่าความสวยงามทางเทคนิค